

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 213

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaobavljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

TRASOM DRUGOG KOLOSIJEKA OD BEGOVA HANA DO JELINE

I Bistričak će progledati na vrijeme

Najduži most u Topčić-Polju povezao obale rijeke, za koji dan će i tračnice biti položene ◇ Najteži tunel po sastavu tla neće izmaći graditeljima — završiće ga kako je i predviđeno — u roku

NEMILA, 31. OKTOBRA — Oktobarska smjena ustupila je mjesto mladima koji će dovršiti posao do kraja, ali koji će ponijeti i veliki teret jer predstoje obimni i odgovorni zadaci. Dok je vjetar fujkao trasom, donoseći s visokih brda miris ovojeseenskog snijega, prošetali smo trasom u namjeri da zabilježimo šta se trenutno radi i kako su se uklopili u svakodnevni posao brigadiri osme smjene.

Uz prugu prema Žepču brigadiri rasprostiru tucanik čime formiraju konačan izgled pruge. Tračnice su tu odavno postavljene, samo još da se završe finalni radovi. Hladno je. Vjetar se uvlači u kosti, brigadiri često huču u ruke, ali alatke ne miruju. Stvaraju se i prvi žuljevi, ali za njih niko u ovom času i ne mari. Sve će proći, ali pruga ostaje, kao vječiti spomen jedne generacije.

Most broj 27

U neposrednoj blizini je veliko gradilište, mjesto na kojem je ove jeseni ostvarena velika radna pobjeda. Radnici GP »Bosna« privode kraju radove na mostu broj 27, kako ovog ljepotana među mostovima nazivaju u projektima i silnoj dokumentaciji.

— Radovi se odvijaju po planu i nema razloga za bilo kakvo produženje rokova. Trenutno se radi na postavljanju ivičnjaka, zaštitne izolacije, a ovih dana most će biti spreman za postavljanje tračnica i ostale opreme — kaže Mijo Nenadić, direktor OOUR-a »Građenja« Zenica.

Uporedo sa završnim radovima nasipa se i trasa sa jedne i druge strane vanjskim oporaca, tako da će ujedno biti gotovi i nasipi i most i spremni za polaganje tračnica. Da napomenemo da je most dug 263 metra i da je za stotinjak metara duži od sljedećeg mosta po dužini na trasi drugog kolosijeka od Doboja do Zenice. Kao i na ostalim objektima i ovdje se radi bez prekida, u tri smjene.

Izuzetak među tunelima

Nastavljamo putovanje dalje. Na ulazu smo u tunel Bistričak. Radi se neumorno, štekću bušilice poput mitaljeza, ali Bistričak je jak. Unutra puno buke, prašine isto toliko. Nije tih 151 metar nešto veliko, ali Bistričak je izuzetak među tunelima. Ne pomažu mnogo ni mine, gline je dosta, kamen laporac se miješa sa rožnjačom, dosta je vode. Napreduje se polako, ponekad metar, nekad tri dnevno, a nekad ni jedan. Taman

Smjena je stigla, izašli su kopači iz utrobe Bistričaka

(Snimio: Branko POPOVIĆ)

vrijedne ruke iskopaju kad se sve otisne. Pa onda idemo opet. Takav je Bistričak. Uz iskusne rudare koji su u sastavu Udarne brigade »Sedmi novembar« tu su i brigadiri koji su se njima priključili. Zaista su vrijedni.

— Divno je raditi sa ovim mladima. Slušaju, veoma su vrijedni i za probijanje Bistričaka na vrijeme ne brinemo. Ovakvim udarnicima i jači tuneli će se predati — kaže Duro Kovač, poslovođa objekta.

Na drugoj strani tunela radi grupa brigadira. Šljemovi na glavi dovoljan su signal o opasnosti koja prijete.

— Odmah sam se priključio Udarnoj. Radimo u tri smjene i jedva

čekam na probijanje tunela. Drago mi je što sam baš u ovoj smjeni — kaže Josip Bilić, brigadir ORB »Ferijalac«, student iz Banjaluke.

— Prvi put sam u tunelu, kao što vidite posla ima, ali posla se ne bojimo — reče, ne prestajući da baca zemlju, Hasan Hrustaković, iz iste brigade.

Oko tunela tutnje »fapovi« odvozeći zemlju i kamenje. Bosna kao da se ljuti što joj korito ugrožavaju.

Prvi žuljevi osme

Planiranje tucanika i formiranje piramide pruge radi i brigada »Drugi oktobar«. Većina ih je u tunelu.

— Dobro je za početak — odgovara Vesna Đuran, kao da je prozrela koje bi pitanje bilo postavljeno. Radimo dobro, trudimo se, ima i žujeva, ali nije to ništa. Nisu ruke još navikle.

S njom se slaže — osjeća se po osmijehu — i njena prijateljica Anika Popov, koja je na Akciju došla sa suprugom.

I tako, duž cijele trase. Predaha nema, svi su svjesni svog zadatka, svi su okrenuti samo jednom cilju — završetku pruge mladosti. Sa fujkom vjetra pomiješao se oštar zvuk lokomotive koja pozdravlja graditelje. Uskoro će vozove svirkom pozdravljati jedni druge prilikom susretanja. Luka JELAVIĆ

МАЛЕ — ВЕЛИКЕ РАДНЕ ПОБЈЕДЕ

Послушне алатке у бригадирским рукама

Бригадире ОРБ «Седам секретара СКОЈ-а» из Загреба вјешто скидају стари колосијен и постављају нови ♦ Алат у њиховим рукама је у сталном замаху — зато се стално чује узвик — склањај се

ЖЕПЧЕ, 31. ОКТОБРА — Ово прохладно јутро посљедњег октобарског дана на Жељезничкој станици Жељење врије као у кошници. Бригадире ОРБ «Седам секретара СКОЈ-а» из Загреба засукали рукаве и прионули својски на посао. Подијељени у групе демантирају колосијек и постављају нови. Ради се брзо, сложено јер возови не смију дуго чекати.

Крампови и лопате одстрањују стари тучаник и земљу, четрдесетак пари снажних руку прихватило великим клијештима витку линију шине и уз снажан замах и оно бригадирско «хо рук» одвајају је из старог лежишта. Колико у том једном узвику има заједништва, слоге!

На мјесто старог колосијека већ стижу нови прагови, нове шине, за бијелио се нов тучаник. Тек монтираним трачницама пролази машина класерица и тај дио посла је готов. Користимо предах до нових замаха лопатом и крампом да поразговарамо са троје бригадира. Недељка Црљеница је из Петриње.

— Ово ми је прва радна акција. Једва чекам да дођем и осјетим шта значи бити бригадир на једној овакој акцији, шта значи градити пругу. У почетку сам се уплашила напорног посла, први жуљеви су бљели. Сада је већ све у реду и с нестрпљењем очекујем распоред дневних задатака. Тешко је, али интересно. Уз пјесму, смијех и шалу вријеме на траси брзо прође.

Сви се у Насеље враћамо задовољни због добро обављеног посла.

Иванка Кос-Шрајбек рекла нам је нешто о својој бригади:

— Бригада «Седам секретара СКОЈ-а» формирана је непосредно пред долазак на ОРА «Шамац — Сарајево». У Загребу смо имали неколико састанака, упознали се са свим што нам предстоји, самоуправно конституисали Бригаду. С

обзиром да нас има из свих крајева Хрватске, тек смо се у Женцу боље упознали. Уз крампу и лопату то је и најлакше, а такво пријатељство и најдуже траје.

На лицу Јосипа Брајковића види се да ноћас није добро спавао.

— Радио сам у трећој смјени, са Специјалком бетонирао мост у Жељење. Јавио сам се добровољно јер ме занимало како то изгледа. Сада знам да је тешко, а и занимљиво. Мало сам спавао, нисам хтио да пропустим данашњи рад на траси јер за ово што радимо сада у финали сваки пар руку потребан је да би све било готово на вријеме. Наспаваћу се, има времена!

Јосип је иначе економ Бригаде и од првих дана нема ни тренутак слободног времена. Али, он је стари акцијаш и како каже, дужност му је да новопеченим бригадирима буде примјер.

— Био сам на «Сави 75», «Козари 76» и «Бердапу 77». Свуда се радило много, али на прузи Шамац — Сарајево ради се све док се предвиђени посао не заврши. Јесте напорно, али је задовољство веће јер кад се враћамо у Насеље знамо да иза нас није остало ништа недовршено.

Док говоримо пара излази на уста. Хладно је, али загребачки бригадире уз смијех кажу да се уз лопату најбоље загрије. Изненада на Станици комешање и узвици, иде воз, хоће ли издржати. Склањај се народе.

У том тренутку путнички воз прогутнао је трачницама које су бригадире управо монтирали. Испраћен је повицима и бурним аплаузом јер је њихово дјело издржало.

Загрљаји, пољупци и повици успјели смо, остају иза нас док напуштамо ове вриједне бригадире који су управо извојевали једну малу — велику радну побједу.

Г. ЈОВАНОВИЋ

СА БРИГАДИРИМА ОРБ «ШЕСТА ИСТОЧНОБОСАНСКА» ИЗ ТУЗЛЕ

Ријечи у дјело преточене

Цијели дан проведен на траси ни осјетили нису, али је зато учинак изванредан ♦ Босна хучи и од рада, а пруга незадрживо јури великом циљу

ДОБСЈ, 31. ОКТОБРА — Од Добоја до Маглаја човјек до човјена. Сложна пјесма бригадирска и бречтање машина стапају се у један заједнички и мелодични акорд. Босна хучи и од рада.

То младост истовара и уграђује тучаник, шарпира, бетонира, копа и поставља шине за други колосијен. Одзвањају посљедњи убрзани тантови огромне радне побједничке композиције градитеља. Пруга незадрживо јури у сусрет Дана Републике.

Одјенује поздравни поклич дуж цијеле трасе. Јер, дјевојке и младићи из Тузле распоређени у десет група напали су десет мјеста и пред њиховом захунталом снагом падају кубници као од шале. Није ни чудо, одморни су и орни, спремни за обраћање човјек рекорда, пребацивање норми. Одабрани момци и дјевојке из 19 комуна сјевероисточне Босне, а уз то још и добро припремљени.

— Окупили смо се два дана пред полазак на Анцију у Лукавцу — објашњава Ризах Хамзић, командант ОРБ «Шеста источнобосанска». Оба дана радили смо на уређењу простора око Дома културе у Лукавцу који је у изградњи. Општинске конференције ССО у Бригаду су дале најбоље омладинце и омладинке. Бригаду од стотину и једног члана сачињавају средњошколци, радници и земљорадници од којих је половина комуниста. Међу њима су и 34 бригадиста који су једном или више пута учествовали на савезним омладинским радним акцијама. Бригада је формирана прошлог мјесеца и ево већ је на највећем радном попришту.

Једна група од пет момана и исто толико дјевојана је на Жељезничкој станици у Добоју. Копају велике рупе за електричне стубове и потом их бетонирају.

Саво Марјановић, делија из Кладња, снажно замахује крампом. Он је ударник из шесте смјене. Ово највеће акцијашко знамење стеноа је вриједно радећи у ОРБ «Аниф Шермет» из Кладња. Понајвише труда уложио је у тунелу Трбун.

— Постављали смо и прагове и шине у њему — присјећа се с поносом. Данас кроз њега тугње возови. Ускоро ће и дун цијеле трасе од Добоја до Зенице. И потпорни зидови који заустављају брдо код тунела Орлине су готови. Ту сам, такође, доста радио.

У близини је и Милица Тешић, бригадирка из Бијељине. На истом задатку.

— Нема више мушких и женских послова — каже. Крај је сасвим близу и треба што више запети и извршити задато обећање — предати пругу на вријеме.

Ни вријеме више ништа не значи за бригадисте. Пет, седам, десет сати непрекидног рада ако треба. Ова група остала је на траси од седам до 19 сати.

— У раду вријеме брзо пролази — додаје Мирза Кулуглић из Кладња, командир ове чете, исто тако ударник из претпрошле смјене. Нисмо ни осјетили да смо цијели дан провели на радилишту.

Али, зато учинак од 325, који је постигла ова чета добро је осјетила цијела ОРБ «Шеста источнобосанска». Остварила је норму од 175,05 одсто, већу од свих бригада из Насеља.

Сл. ПУХАЛО

Финиш од старта

Посљедњој смјени Акције остало је прохладно вријеме и финиш послова. Ако временски услови нису погодни, зато је крај великог дјела на виду, па се градитељи размахнули од првог дана. Тај тучаник стиже немилице, ваља га изгрнути из вагона и уградити међу нове прагове и сјајне шине, а кад се посао заврши срце заигра од задовољства — учинак је видљив као на длану. А кад крене први воз ко ће бити сретнији од акцијаша и радника извођачке оперативе, који су већ поодавко сквикли да заједнички раде и стварају.

Новембарска смјена ће бити и судионик великих радних побједа, учествује у завршетку мостова и тунела с којима су се бориле и радеће смјене.

KONSTITUISANA SKUPŠTINA SMJENE OMLADINSKOG NASELJA U ZAVIDOVIĆIMA

Delegatima priznanje, ali i odgovornost

Izabrano Predsjedništvo Skupštine smjene Naselja sa predsjednikom Stevom Drakulićem na čelu

ZAVIDOVIĆI, 31. OKTOBRA — Osmo smjena traje četiri dana. Brigadiri već uveliko izvršavaju svoj zadatak, svoj zavjet, i ne osjećaju težinu poslova, a ukoliko ona i postoji, to im daje više snage, više vjere u sebe, svoju neiscrpnu moć, vjeru u onaj rok i obećanje dato drugu Titu.

Radovi ne prestaju i dionica od Maglaja do Zavidovića nikad nije pusta. Brigade žive i život unose u čelične šine, u teške šlepere, opori tucanik. Posljednja smjena zna da je u njenom trajanju kraj djela hiljada ruku, ali postojanje i život na Akciji nisu samo na pruzi, nisu samo u pjesmama, u stroju, u zanosu.

Akcija je, znamo, i škola samoupravljača. Najzaslužnijima, daje se i priznanje i odgovornost, da govore u ime brigade, da znaju reći ono što govori njih stotinu, on, delegat, samoupravljač.

Akcija je, znamo, i škola samoupravljača. Najzaslužnijima, daje se i priznanje i odgovornost, da govore u ime brigade, da znaju reći ono što govori njih stotinu, on, delegat, samoupravljač.

Sinoć su se u Brigadirskom klubu sakupili delegati da konstituišu najviše tijelo samoupravljanja u smjeni. Skupština smjene je konstituisana i nje-

no Predsjedništvo, za čijeg predsjednika je izabran Stevo Drakulić, rođen 1954. godine, član SKJ od 1973. delegat Devetog kongresa SSO BiH, delegat Republičke konferencije SSO BiH, član Predsjedništva Opštinske konferencije SSO, delegat Jedanaestog kongresa SKJ, član Opštinske konferencije SK, član Akcione konferencije SK Radne organizacije »Motor« — brigadir ORB »Famos«. Za zamjenika predsjednika Skupštine smjene izabran je Boris Volaj iz Brigade »Prežihov Voranc«. Skupštinu smjene sačinjavaju delegati svih omladinskih radnih brigada: Stevo Drakulić ORB »Famos«, Irena Krajina »Prežihov Voranc«, Jelena Rajić »Stari Grad« Sarajevo, Enes Zežirević »Osma krajiška udarna brigada« Bihać, Veljko Čobović »Mijo Kerošević Guja« Sarajevo, Miroslav Kurbančić »Bratstvo-jedinstvo«, Ljubo Bonevski i Jovan Badanovski »Trinaesti noemvri« Skoplje. Novoizabrano Predsjedništvo i delegate Skupštine smjene pozdravila je Begajeta Ibraković, zamjenik komandanta za društvene aktivnosti. Izbor i konstituisanje Skupštine smjene pozdravljeni su aplauzom.

E. ALIČKOVIĆ

POEZIJA GRADITELJA

Zakletva Akciji

ZAKLETVA AKCIJI
Akcijo majko mladosti moje,
ja čedo tvoga krampa i tvoje

trase,
zaklinjem se i tobom i sobom
i hođom moje mladosti
i gradom djetinjstva u mojim
očima
i srcem čoveka u mojim grudima
i žuljevima na mom dlanu
i utrobom one što me rodila,
da ću te nositi u svojoj krvi,
u svim žilama kucavicama,
u prvój gimnazijskoj ljubavi,
najboljoj oceni u mom indeksu,
u najvećem priznanju mog života,
najlepšem pramenu moje sede

kose
Akcijo majko mladosti moje

Sloboda

Znanje

Socijalizam

TITO

Ljubav

Entuzijazam

Akcija

Poverenje

Istina

Slobodan Boban Pjevović

ORB »DVANAEST NAROD-

NIH HEROJA« — Bilëća

BRIGADIRSKO NASELJE
U NEMILU

Usvojen program aktivnosti

NEMILA, 31. OKTOBRA — Sinoć je održana konstituirajuća sjednica Skupštine smjene Naselja na kojoj su izabrani organi Skupštine, a delegati su razmatrali i usvojili program društvenih i radnih aktivnosti, pravilnik o zaštiti na radu i druga dokumenta. Skupštinu Naselja sačinjava 55 delegata iz svih brigada, a za predsjednika Skupštine izabran je Jandrija Kresović, brigadir ORB »Stevica Jovanović« iz Pančeva, dok je za zamjenika izabrana Suzana Grgić iz ORB »Ferijalac«. U Predsjedništvo Skupštine izabrano je 19 članova, a takođe su izabrani i predsjednici komisija. Za delegate u Skupštinu smjene Akcije izabrani su Jandrija Kresović, Suzana Grgić, Hasan Trebo, Šimun Topalović, Blagoje Desovski, Josip Kardaš, Juraj Stazić i Ljubinka Đogatović. L. J.

Posjećena biblioteka

NEMILA, 31. OKTOBRA — U slobodnim časovima brigadiri najradije navraćaju u biblioteku Naselja gdje izaberu neku od knjiga za odmor ili učenje. Prvog dana u biblioteku se učlanilo 14 brigadira, a svakim danom sve ih je više. Iako se radi udarnički brigadiri pronađu slobodnog vremena za čitanje. Do sada najviše interesovanje brigadiri pokazuju za marksističku literaturu i djela naše književnosti.

Brigadirsko veče

DOBOJ, 31. OKTOBRA — U Klubu društvenih aktivnosti u Omladinskom naselju u Doboju sinoć je održano zajedničko brigadirsko veče. Prigodan program satkan od pjesme, kazivanja stihova i recitala priredili su članovi svih šest brigada.

Program, koji su s velikom pažnjom pratili brigadisti bio je posvećen Petom kongresu Saveza sindikata BiH.

Počela politička škola

NEMILA, 31. OKTOBRA — U okviru marksističkog obrazovanja i ideološko-političkog osposobljavanja juče su u opodnevnom satima počela predavanja u političkoj školi. Predavač prve teme pod nazivom »Zadaci vodećih subjektivnih snaga u izgradnji političkog sistema socijalističkog samoupravljanja« bio je Zoran Dodik, član Sekretarijata Opštinskog komiteta SK Zenica. Predavanje je pratilo 95 brigadira, a u diskusiji učestvovalo 20 prisutnih.

Predavanja dva puta dnevno

DOBOJ, 31. OKTOBRA — S radom je već počela i Omladinska politička škola koju pohađa 108 brigadista. Predavanja se održavaju dva puta dnevno zbog toga što brigade rade u dvije i više smjena.

KOŠARKA

Samo prvo poluvrijeme

DOBOJ, 31. OKTOBRA — Juče poslije podne u prijateljskoj utakmici sastali su se košarkaši omladinskih radnih brigada »Šesta istočnobosanska« iz Tuzle i Gornjedrinska iz Gorazda. Prvo poluvrijeme sa 31:19 dobili su Tuzlaci. Nastavak nije održan jer se protivnici nisu pojavili na terenu.

Priča se da se nisu uplašili boljih od sebe, nego da su morali da »pobjegnu« — na trasu.

Betonirci

Propusti za vodu najčešći su posao gotovo na svakom metru trase. U početku, brigadiri se brinu da li će znati da rade na njima. Svakodnevnom radom na najrazličitijim poslovima na trasi brigadiri betoniraju gotovo isto tako dobro kao i profesionalci — radnici izvođača.

Tako Akcija donosi još jedno iskustvo više...

НАШ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Бригадери осме смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама широм наше земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу о добровољном омладинском раду.

ОРА »Шамац — Сарајево 78« непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у овој,

осмој смјени распишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадери осме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из насеља, из живота неке бригаде, о неком градилишту... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радови ће бити објављени у листу »Омладинска пруга«, а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадери, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакција »Ослобођења« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

О дародавцима и вриједним наградама, о саставу жирија, прочитајте у једном од наредних бројева »Омладинске пруге«.

Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бригадирима бити уручене на свечаности поводом затварања осме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА »ОМЛАДИНСКА ПРУГА«

ЗАВРШЕНО СНИМАЊЕ ЛП АЛБУМА

Сунчаним пругама

Комплетан снимак под називом »Сунчане пруге« траје тридесет и двије минуте ♦ Израду албума помогли РТВ Сарајево и Комбинат »Борац« из Травника

Ускоро се завршава Акција »Шамац-Сарајево 78«. Разићи ће се бригадери широм земље, вратиће се својим кућама. Нестаће бројне, проценти, али остаће у успомени хиљада бригадирских дани када су стајали један до другог и заједнички савлађивали природу и њезине ћуди. Остаће у бригадирском сјећању и многе пјесме бригадирске које су настајале ту на траси. Памтиће се пјесме које су, на неки чудесан начин, враћале снагу у већ изнемогле мишице, враћале вољу у већ изморена тијела.

А да се те пјесме бригадирске нада не би заборавиле утиснуте су на »ЛП« плочу. За свега шест дана, крајем октобра снимљена су остварења за ову плочу.

О овом пројекту разговарали смо са Нецадом Чамчићем Џаџом, референтом за културу у Насељу ОРБ у Добоју, и једним од учесника у стварању ове плоче. Он нам је између осталог рекао:

Жеља је издавача ове плоче (Штаба Акције) да се сачувају од заборава пјесме настале на овој акцији. Жељела се сачувати и специфична бригадирска атмосфера, тако да у снимању овог пројекта учествују сами бригадир-ствараоци.

Слушањем плоче стиче се утисак да је снимак направљен на једној од бригадирских приредби, што даје посебну драг аутентичности овог остварења. И само снимање се одвијало у специфичној атмосфери која је одисала бригадирским животом. Изузетно обиман посао био је ударнички урађен — за свега неколико дана. Нико ме није било тешко да понови своју тачку када би погријешо. Уз стално присутну шалу кретало би се опет из почетка — све док се не би добио жељени снимак.

Комплетно остварење које је добило назив »Сунчане пруге« траје тридесет и двије минуте. Продукцент је Фахил Реџић.

На »А« страни налазе се сљедећа остварења: »Босна зове« (изводи Јадранка Стојановић), »Тито-Партија-омладинска акција« (Јосип Томић), »Уз пјесму док радимо« (Владо Јанковић), »Од Добоја до Зенице града« (Нецад Чамчић Џаџо) и »Акција нас опет зове« (Зоран Сенић).

На »Б« страни албума налазе се сљедећа остварења: »Сунчане стазе« (изводи »Мостарске нише«), »Мајци и оцу« (Јован Бранковић), »Мала моја од Добоја« (Нецад Чамчић Џаџо), »Бри-

гадирске сузе« (Зоран Сенић) и стихови Амре Узунић под називом »Симфонија коју свира оркестар рада«.

Полазећи од тога да је и омот албума исто тако важан као и сам садржај плоче помлоњена је исто тако велика пажња графичком рјешењу омота. За њега су искориштени изузетно квалитетни слајдови са мотивима са Акције које су урадили фотографи: Славко Ерић и Томислав Штанцл. Омот је урадио Исмет Хербић, дизајнер.

Израду »ЛП« албума помогли су: Музична продукција РТВ Сарајево и »Борац« из Травника, који је штампао омоте.

Завршена је тако реализација овог изузетно значајног пројекта који ће представљати трајно свједочанство о покретима једне генерације. Враћа се на тај начин и дуг према бригадирској пјесми — њој која је толико пута удахнула нову снагу бригадирима.

Смиљан ЊАГУЛ

ИЗ ПЕРА БРИГАДИРА СЕДМЕ СМЈЕНЕ

Радили смо колико смо хтели

Први је радни дан на мојој првој радној акцији. Седам часова и петнаест минута. Кишица пада. Другови око мене навлаче рукавице. Превентива против жуљева. Баш су смешни! Шта ће им то?

— Хајде, почињемо! Алат је на другој страни: ашови, колица, лопате. Ти ћеш тамо, ти овде...

Прихватам се колица. Није много тешко. Ићи ће. Петнаест метара. Тридесет метара. Па ово није баш ни лако! Не, нећу моћи. Ипак, ни по коју цену нећу признати! Кишица полако сипи. Одједном — спас!

— Никола, даље од колица!
— Па нема смисла. Могу ја. Јесте да није лако, али ишло би. Сваки почетак је тежак. У себи

мислим како бих само издржао? Узимам рукавице. Пликови су већ велики. А мораћу да радим цео месец...

Кишица тихо пада. Не могу више. Пашћу. Али, морам! Морам! Посматрам остале. Њега, Даки Драгана. Зној му се слива с тела. Гура колица, реч не проговара, а мора далеко гурати. Прилази Гордани.

— Мала, хајде, одмори се. Дај ми ту лопату!

— Не, никако! Мени уопште није тешко. Ти треба да се мало одмориш. Зашто толико журиш? Стићи ћемо и прстићи оне који су можда бољи од нас.

А кад се заврши посао, знам и ја ону песму, научио сам је пре Акције. Са рада се враћамо ведром чела, смели, радили смо, другови, колико смо хтели.

Више нема бојазни од жуљева, кише, копања тешке земље, сутрашњег задатка. Знам да нисам сам. Ни ти, ни она. Нити нека друга бригада. Ти радиш за мене, ја за тебе. Ми за нас.

Некако топла, кишица опет полако сипи.

Никола Величковић, ОРБ
»Иво Лола Рибар« — Смедерево.

У насељу

Послије снажног замаха на траси акцијаши се у насељима прво побрину да очисте одјећу и обућу како би, након обједи, могли да се прихвате учења на курсевима, учествовали у спортским су-

стретима или припремили бригадирско вече, зидне или фото-новине. А сутра опет на трасу за још већи учинак, за дужу пругу. А други колосијек нарастао готово до краја. Само се броје дани кад ће и последња пина да споји Добој са Зеницом. Тај велики циљ мотивише све учеснике у изградњи, а бригадире осме смјене посебно.

ОПЛАДДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 214

ЈЕДНА БРИГАДА — КИЛО-
МЕТАР ТРАЧНИЦА

Подвиг војника

Још се није ни охладил рекорд Акције који је поставила ОРБ «Посавско-требавски одред» из Модриче у седмој смјени, а већ је остварен нови Бригадири-војници из ОРБ «Прва крајишка» за само три сата поставили су 43 шинска поља — учинак 750,78 посто

ЖЕПЧЕ, 1. НОВЕМБРА — Још се посљедњи рекорд на траси другог колосијека није ни охладил, поставила га је ОРБ «Посавско-требавски одред» из Модриче, што је у седмој смјени боравила у Насељу Жепче, а већ га је оборила «Прва крајишка пролетерска бригада». Модричких 650,68 посто претворено је у 750,78 посто учинка бригадира-војника.

— За само три сата њих 51 положили су на 134. километру 43 шинска поља и тако дионицу продужили за 946 метара — каже трасерка Невенка Ђуреиновић.

— Када смо добили данас овај посао знали смо да су наши другови из прошле смјене, бригадири из Модриче на истом послу поставили рекорд Акције. То је био снажан мотив да ми покушамо још боље — каже војник Милета Зарић, и додаје:

— Поставити готово километар завршене пруге представља видљив учинак и због тога је наше задовољство још веће. На овај начин испунили смо велики дио обећања дато нашем другу Титу да ће пруга бити готова и прије одређеног времена.

Прије овог данашњег подвига «Прве крајишке» претпостављало се да је за такав посао потребно радити ударнички бар два радна дана, како би све било завршено. Постављање прагова, размјеравање, постављање шина, њихово учвршћивање и остали завршни послови на колосијеку нису нимало једноставни и потребна је велика слога и заједнички напор свих бригадира да он буде урађен што боље. Војници бригадири тврде да су већ након првог сата рада схватили да ће моћи урадити немогуће и то им је улило нову снагу да запну још јаче. Војнички, неимарски.

Сазнање о постигнутом рекорду Акције пропраћено је пјесмом и узвицима одушевљења. Њихова химна с којом се увијек враћају са трасе

— «Иде наступа не боји се рада

Прва крајишка ударна бригада...» можда никада није била истинитија него данас.

Подвиг «Прве крајишке» још једном је доказао да ови симпатични, вриједни момци нису узалуду љубимци цијелог Насеља у Жепчу.

Г. ЈОВАНОВИЋ

Делегација Анције «Шамац-Сарајево 78» учествује у раду Комисије која расправља о задацима Савеза синдиката БиХ у развоју самоуправних доходних односа и материјални развој удруженог рада. На снимку су: Васвија Бегагић, Хајрудин Шанић и Мевлида Херенда

ЈУЧЕ НА ТРАСИ ДРУГОГ
КОЛОСИЈЕКА

Ударни дан поводом Конгреса синдиката БиХ

— На Петом конгресу Савеза синдиката Босне и Херцеговине учествовала је и делегација ОРА «Шамац — Сарајево 78» у саставу: Филип Вуковић, Васвија Бегагић, Хајрудин Шакић, Јован Цвијетић, Мевлида Херенда, Милан Симић и Бего Алиточић.

Дане Петог конгреса Савеза синдиката БиХ бригадири у сва четири насеља обиљежили пригодним културним манифестацијама. Организовали су заједничке бригадирске вечери у чијим програмима су били рецитали револуционарне поезије и пјесме, затим предавања о улози синдиката у организовању радника у борби против изабљивања у предатним условима и његов допринос у народноослободилачком рату, као и задацима ове организације у садашњим условима развоја наше земље.

На сједницама предсједништвава скупштина смјена у сва четири насеља прексидио је одлучено да се у част Петог конгреса Савеза синдиката БиХ јучерашњи дан прогласи ударним, што су једногласно и са изванредним одушевљењем прихватиле све бригаде. Тако ће осма смјена имати прилику да већ на почетку рада освоји признање за учинак у част Конгреса синдиката БиХ.

BRIGADIRI NA NOVIM ŠINAMA

Alatke kao igračke

U rukama užičkih momaka alatke i bijeli tucanik djeluju kao igračke ♦ Udarni dan udvostručio elan i zna se — zadata norma — kao i obično sigurno premašena ♦ Neodoljiv zov pruge — legende — samo da se ikad počne treći kolosijek — nema onog koji ne bi došao

UDARNI DAN

Pozdrav učinkom

NEMILA, 1. NOVEMBRA — Brigadiri svih brigada otišli su jutros na trasu s namjerom da danas ostvare izvanredne rezultate u ovom udarnom danu i tako daju svoj doprinos Petom kongresu Saveza sindikata BiH. Brigade su na svojim starim mjestima, u tunnelima Vranduk i u Nemiloi, dok su ostali raspoređeni duž trase na završnim radovima, formiraju konačni izgled pruge. Omladinske radne brigade »Ferijalac« i »Izviđač-partizan« istovaraju tucanik u Begovom Hanu i betoniraju potporne zidove u Topčić-Polju, dok je jedna grupa na Željezničkoj stanici Nemila. Na radišite su otišli kao i uvijek s pjesmom, orni za posao i prebacivanje normi.

Ruke djevojaka i mladića osme smjene već su se privikle na lopatu, žuljevi su već prošlost i za prebacivanje normi niko ne brine. Uoštalom, prvi rezultati koji su izvanredni govore o spremnosti brigadiru osme smjene da sve poslove okončaju na vrijeme. Danas će se oriti pjesma duž trase, vagoni tucanika biće istovareni u rekordnom vremenu, biće osvojena nova udarništva. L. J.

ŽEPČE, 1. NOVEMBRA — Ovog prvog udarnog dana osme smjene u Naselju Žepče na 12. kilometru pruge postavljeni pragovi i šine dočekali su jutros brigadire ORB »Užička republika« iz Titovog Užica kojima je pripala čast da finaliziraju posao na tom dijelu trase. Dobro jutro im je poželio bijeli tucanik što ga danas treba ugraditi i pripremiti za prolazak »plaserice« nakon koje voz može sigurno da krene novim kolosijekom.

— Sigurno ćemo danas biti udarni — kažu Užičani. — Spremni smo da radimo i postavljena norma od 180 procenata sigurno će biti prebačena.

Među 97 Užičana primjećujemo krupnog momka u čijim rukama alat izgleda poput dječije igračke. To je Branko Ponjević, stari akcijaš.

— Bio sam 1977. na dvije radne akcije: »Derdapu« i »Auto-putu« u Umčarima, a ove godine na Kadinjači i ovdje na našoj omladinskoj pruzi. Teško je bilo odoljeti pozivu legende. Svaki omladinac što gradi drugi kolosijek treba da bude ponosan što učestvuje svojim radom u ovom velikom djelu — kaže Branko.

— Ni nama, starim akcijašima, a ni onima koji su prvi put uzeli alat u ruke na pruzi Samac—Sarajevo nijedan posao nije težak. Što je teži to je i izazov veći, a zadovoljstvo nakon završetka snažnije — dodaje Brankov drug Momčilo Grujičić — Svi znamo pod kojim uslovima su naši roditelji gradili prvi kolosijek i kako je nama, današnjoj mladosti lakše. Poručio bih svim mladim ljudima da njihovo najljepše doba neće biti kompletno doživljeno, ako bar jednom ne obuku brigadirsku uniformu i negdje u našoj lijepoj domovini ne uzmu učešća u njenoj izgradnji.

Momčilu treba vjerovati jer je na akcijama »Novi Beograd 1969. i 1970.«, »Niš 1973.«, »Derdap 1977.« i u sve tri smjene »Kadinjače 1978.« stekao bogato akcijaško iskustvo.

O samoj brigadi »Užička republika« saznali smo nešto više od Milije Tanovića.

— Našu brigadu koja je formirana u čast sjećanja na Kadinjaču i slavnu Užičku republiku sačinjava 97 najboljih omladinaca iz svih opština regiona Titovo Užice. Zastupljene su sve strukture omladine. Imamo i četiri druga iz Slovenije sa čijom brigadom inače saradujemo. Iako se većina nas tek u Žepču upoznala, drugarstvo, bratstvo i jedinstvo toliko je čvrsto kao da se poznajemo godinama. Već smo stekli mnogobrojne prijatelje iz drugih brigada, a sa sarajevskim »Šipadom« smo počeli i zvaničnu saradnju. Upravo radimo na organizaciji zajedničke večeri poezije.

Na kraju nam je Milija rekao da je ovo njegova prva radna akcija, ali osjeća da je pruga Samac—Sarajevo pravo mjesto gdje se mladi mogu dokazati u punom smislu.

— Svi naši pozdravi, sve naše parole ovdje zvuče toliko istinito kao povici iz dubine srca. Nadmašićemo naše očeve da bismo im bili ravnji.

Svi brigadiri iz Užica složili su se u jednom: ako se ikada bude gradio treći kolosijek ove legendarne pruge, oni će biti među prvim graditeljima. Poželjeli smo im da na ovaj udarni dan postignu što bolje rezultate.

G. JOVANOVIĆ

PRUGA JE U NJIHOVIM RUKAMA

Nema bedema

Junaci drugog kolosijeka neće da priznaju bedeme, vjeruju u sebe, ne mare ni za studene noći i maglena jutra ♦ Voz kreće na dionici od Zavidovića do Bradića, dionica dugačka 14 kilometara

ZAVIDOVIĆI, 1. NOVEMBRA — Dobož — Zenica sve su bliži. Ostalo je još malo pa da se tračnice drugog kolosijeka konačno spoje. Nepremostive prepreke su premoštene, zemlja je progledala ogromnim okom tunela, granit je popucao, Bosna je zacvilila i planina jeknula pred naletom mladosti. A, njoj ništa nisu mogli učiniti sve prirodne sile, nju nisu mogli zaustaviti noći septembra, oktobra, i ove novembarske što stižu neće to moći. Junaci svoga doba ne znaju za odmor, za bedeme, za zastoj. Oni hrle, riječ je suviše siromašna, trebalo bi vidjeti, pokušati slijediti pogledom snagu, boj, veliko, veličanstveno, možemo, hoćemo, moramo. I stići ćemo.

April je prošao, zaklinjali smo se, prošli su mjeseci rada, udarništva, pobjeda, lovora i svakog dana zaklinju se — voz će proći, proći prije roka.

Na dionici od Maglaja do Zavidovića dosad je ugrađeno 50 hiljada pragova. Vratolomom se ponose njegovi graditelji i kazuju da je jedan od najljepših objekata na pruzi. Od Zavidovića do Bradića pruga je potpuno osposobljena i danas se očekuje prolazak voza na ovoj dionici dugoj 14 kilometara, odnosno dvije trećine trase od Maglaja do Zavidovića. Radovi danonoćno traju na elektrifikaciji od Bradića do Maglaja. Najveći dio posla ostao je još u Stanici Zavidovići, na podvožnjaku.

A brigadiri vjeruju u uspjeh, vjeruju u sebe. I neće da znaju za umor, za studene noći i maglena jutra. Oni će učiniti sve. Pruga je na njihovim rukama, ljubav i želja u njima — veliku Akciju privesti kraju.

E. A.

Dvostrukim elanom

ZAVIDOVIĆI, 1. NOVEMBRA — Na sinoćnoj sjednici Predsjedništva Skupštine smjene Naselja donesena je odluka da se današnji dan proglašuje udarnim kao doprinos završetku rada Petog kongresa Saveza sindikata BiH. Zbog toga ni članovi Predsjedništva nisu bili iznenađeni što se udarnim danom proglašava tek četvrti dan od otvaranja smjene. Procenat koji treba ostvariti da bi se postiglo i prvo udarništvo u osmoj smjeni na nivou Naselja iznosi 213 posto. Članovi Predsjedništva izrazili su spremnost i odlučnost da će se zaista raditi udarnički, jer brigadiri su raspoloženi, radni elan je na visini, i spremni su u svakom trenutku izaći na radišite. Stoga ni ovaj ne mali postotak za udarništvo, vjeruju, neće biti teško ostvariti.

E. A.

СА БРИГАДИРИМА-ПИТОМЦИМА ИЗ САРАЈЕВА

Гласни и Сложни момци

ОРБ «Мијо Керовић Гоја» састављена од питомаца Центра за обуку кадрова унутрашњих послова нема дјевојана, али се бригадири сасвим добро сналазе и у кухињи

ЗАВИДОВИЋИ, 1. НОВЕМБРА — Чекајте, раја, изгледа да је нека скво у аутобусу, јавља се промуклим гласом неко са првих сједишта. У аутобусу смо са бригадирима ОРБ «Мијо Керовић Гоја». Чекали су аутобус дуго, посао завршили, одахнули и наставили с пјесмом. А нас двоје придружили смо се изненада овим распјеваним момцима.

Није ни чудо што, ето, тај Бата Крле, како га зову, каже — скво. Њихову Бригаду сачињавају само момци. Гласни су и сложни, то је важно, а синоћ их је било пола, дежурна су бригада, а за дежурне у Насељу има пуно посла. Снашли се сами и у кухињи, као да је то страшно, па шта ако нема дјевојана, урадиће сами, у Насељу је ред, на капији пожарни са токи-вокијем, а пожарни је пожарни.

— Оставити сад њих, јести с нама или с њима?!

— Ех, ти једини имаш грло, шта си се распричао, ушути мало, узвикује му Буро, па му се примекну и скиде капу — ех

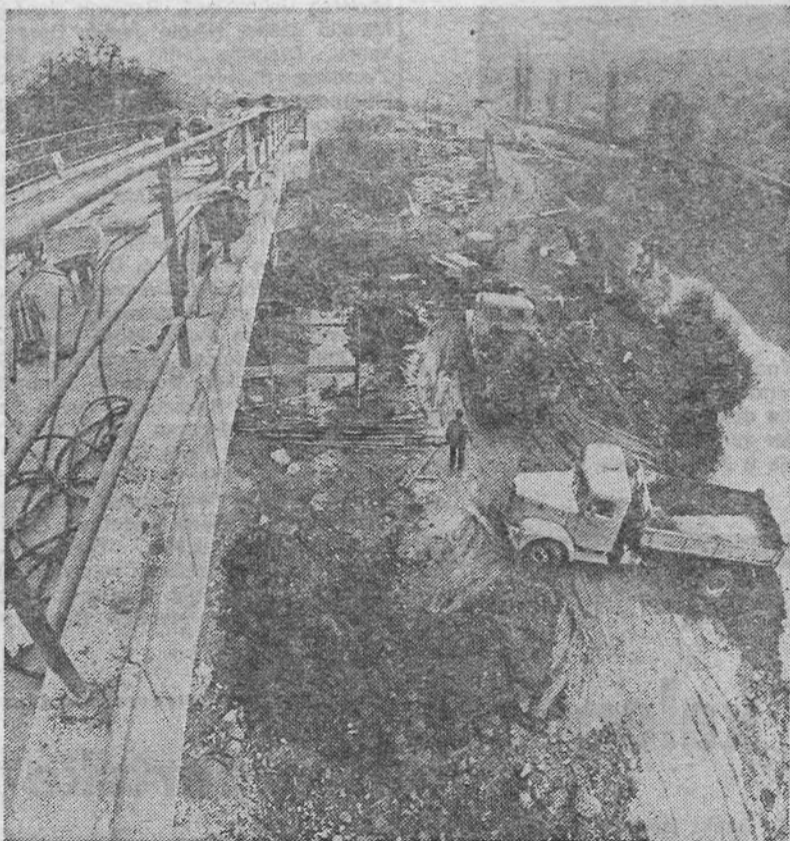
хајд' нек се зна да ниси баш млад.

— Живи били па видјели! викну Бата Крле и пусти гласину. Смијех се зачуо аутобусом, гласан, грлен, момачки.

И кад да нису малоприје завршили крупан посао и положили 450 метара шина и прагова, не осјећају умор, а и не спавају, мада би им добро дошло оних четрдесетак минута док траје војња.

И за тих четрдесетак минута упознали смо једну бригаду, исти на, преполовљену, али довољно да знамо како бригадири успијевају увијек бити свјежи, спремни, орни. Како им полази за руком да обарају рекорде, да не вјерују ни себи самима да могу толико много учинити. Везује их, надањује овај смијех, пјесма, ово искрено њихово биће, кад не ма свакодневних познатих обавеза, кад су, ето, сви једнаки. Сви су бригадири на истом задатку, па како онда не би били једно и у најљепшој црти Акције — пјесми, смијеху, другарству.

Е. А.

Ускоро ће и трачнице

Мостови су били попршта окупљања бригадира и радника извођачке оперативе и сви су готово завршени, а није их мало, на траси их је, што дужих што краћих, тридесет и четири.

Мостоградитељи су спојили неспорно у Желећој и већ уграђују колосијек. Дјело младости остаће вјечно да казује о незамјенљивим рукама полетних неимара.

Конституисан актив СК

НЕМИЛА, 1. НОВЕМБРА — На синоћњем састанку свих чланова Савеза комуниста у Омладинском насељу Немила конституисан је Актив Савеза комуниста који има 232 члана. На овом састанку усвојени су статутарна одлука и акционо-политички програм Актива, а за секретара је изабран Бећир Рамовић, бригадир ОРБ «Извиђач-партизан» док ће му замјеник бити Милутин Поповић, бригадир ОРБ «Петнаести април».

Кидисали ка циљу

Иако је врашки тешко, ипак је лијепо радити на најљепшем и најдужем мосту на траси другог колосијека у Топчић-Пољу. Колико год наши фото-репортери били ревносни и слали нам најновије фотографије, нису у стању да прате динамику изградње места. Бригадири и радници

извођачке оперативе удружили се и педурно кидису да споје обале ријеке Босне што прије. И на овом објекту се приближава дан кад ће се траса пружити на његове носаче. Дотле желимо много успјеха вриједним градићима.

Усвојен програм активности

ЖЕПЧЕ, 1. НОВЕМБРА — У Омладинском насељу у Жепчу касно синоћ је одржана конституирајућа сједница Скупштине смјене. Делегати из свих једанаест бригада, колико их борави у Насељу, једногласно су усвојили програме друштвених и радних активности, кућни ред, јеловник и остале самоуправне акте.

За предсједника Скупштине смјене изабрана је Радмила Остојић, из ОРБ «Шипад» Сарајево, а за потпредсједника Јоже Горник из ОРБ «Томе Томшић» Постојна.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri osme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krležu, Daviču i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Samac-Sarajevo 78« neprepušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisujemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života.

Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri osme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šaljte na adresu: Redakcija »Oslobode-

nje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šaljte nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti po vodnom zatvaranja osme smjene.

REDAKCIJA LISTA
»OMLADINSKA PRUGA«

PREDSTAVLJAMO VAM
ORB »STEVICA JAVANOVIĆ«
IZ PANČEVA

Najdraže priznanje

Među do sada osvojenim priznanjima akcijaši iz Pančeva ističu Orden rada sa zlatnim vijencem kojim ih je odlikovao predsjednik Republike Josip Broz Tito

Omladinska radna brigada »Stevica Jovanović« iz Pančeva formirana je 1948. godine i do sada je učestvovala na mnogim radnim akcijama sa kojih je redovno donosila najviša priznanja: Zastavu »Heroja Sutjeske«, Zastavu »Heroja Kozare«, Plaketa Desetog kongresa Saveza komunista Jugoslavije, ali kao najdraže priznanje u Brigadi ističu Orden rada sa zlatnim vijencem kojim ih je odlikovao predsjednik Republike Josip Broz Tito. U Brigadi se nalazi 89 članova, sastavljena je od radničke, studentske i seoske omladine. Više od polovine su članovi Saveza komunista. Veći dio Brigade čine iskusni akcijaši. Brigadu »Stevica Jovanović« sačinjavaju:

Jovan Otaš (komandant), Stojadin Anđelković, Laci Barabaš, Ferenc Beke, Rade Bjelopetrović, Nenad Bjeloš, Sava Bojković, Mirko Borbaš, Ferenc Vamoš, Zoran Vasiljević, Živan Vidak, Jelena Vinčić, Stevan Vlajić, Branislav Vukša, Ivan Guran, Čedomir Glušac, Janoš Degi, Zoran Delić, Dragi Dimitrijević, Slavko Došenović, Nenad Dunić, Đura Đilas, Bora Đurović, Anđelko Živanov, Ljubomir Zlatić, Duško Jakšić, Miodrag Jakovljević, Radomir Jančikin, Mihajlo Jaško, Nikola Jevtić, Đura Jovanov, Dragojlo Jeftić, Marinko Keča, Zvezdana Kukurov, Obrad Kovačević, Milorad Kovačević, Boža Kojić, Dragan Komlanov, Jandrija Kresović, Savo Kutlača, Rade Lazić, Mihajl Litavski, Marko Lukić, Sava Lukić, Blaža Marić, Stanislava Maletić, Stevan Markov, Slavko Marković, Vlastimir Miladinović, Dragan Milutinović, Stanko Mišković, Ljubomir Moka, Milan Mihajlović, Dragan Miličević, Jovan Modoški, Dragan Nikić, Sander Njari, Branko Pejaković, Dragoslav Petrović, Jovan Putić, Miloš Radomirović, Željko Radulović, Ljupko Rajin, Stevica Rajkov, Nikola Romanić, Jovan Ručkavina, Milorad Savanović, Stevan Savičić, Zoran Smederevac, Juraj Stazić, Rade Stanković, Rade Stančić, Radomir Stojaković, Trajče Stojkovski, Vojislav Stevkovski, Vukica Tanasić, Slavomir Tatimirov, Dragana Todorović, Živko Trajković, Milan Uzelac, Trajan Flora, Jovan Hadžić, Snežana Cvetanović, Branislav Ciculj, Andrija Cvetković, Đorđe Črnobrnja, Nikola Ševarlija, Dokna Koralijan, Jovan Gajić.

L. J.

Zaslужili su da malo i predahnu, kao i obično, istovaren je tucanik iz vagona prije zadatog roka. Kompozicija neće stajati, otvoriće prolaz drugim vozovima. Tako je to svaki dan dok se pruga ne završi, a cilj nije daleko. Svakog dana je vidljiviji. Stići će graditelji prije roka, krenuli su snažnim zamahom, niko ne pomišlja na zaostajanje, svi žele isto, što prije stići iz Doboja u Zenicu, naravno, drugim kolosijekom.

Predah

Počeli kursevi

NEMILA, 1. NOVEMBRA — Velika aktivnost brigadira koju ispoljavaju na trasi nastavlja se i u Naselju po dolasku sa radilišta. U okviru društvenih aktivnosti održavaju se predavanja iz oblasti marksističkog obrazovanja, a počeli su rad i vaspitno-obrazovni kursevi. Predavanja iz prve pomoći prati 40 polaznika, 30 ih se prijavilo na kurs za košarkaški turnir. Najveće interesovanje vlada za kurs za fudbalske sudije gdje se prijavilo i već prati predavanja 74 brigadira. Osnove fotografije pokušaću da savlada 45 brigadira, a u ovoj smjeni biće organizovan i kurs izviđačkih vještina. Kao predavači na ovom kursu pojavile se i članovi ORB »Izviđač-partizan«, koji imaju iskustva i nose zaslužna priznanja ove društvene organizacije.

ZANIMLJIVA IDEJA BIŠĆANA

Pruga na kalendaru

BIHAĆ, 1. NOVEMBRA — Učesnici Akcije »Samac-Sarajevo 78«, i ne samo oni, zahvaljujući snimljenim fotografijama i filmovima, zahvaljujući zapisima što su ili će tek biti štampani, dugo će — cijeli jedan život — nositi u sjećanju zadivljujuće pregalaštvo mladih. Pamtiće se izgradnja drugog kolosijeka od Doboja do Zenice, kao što se pamti izgradnja prvog. Zbog toga je zanimljiv i svaki pokušaj da se trajnije zabilježi akcijaški zanos ove generacije mladih. Bi-

haćki izdavač, NIRIRO »Krajina«, došao je na zanimljivu ideju da svjedočanstva o izgradnji pruge mladosti prenesu na veliki i ukusno opremljen zidni kalendar. U cijeloj narednoj godini, dok dolinom Bosne budu promicali vozovi, u 20 hiljada domaćinstava širom zemlje, probrane fotografije podstiću ljude da se sjećaju jednog poduhvata u kojem se grade pruga i čovjek — samoupravljač, poduhvata što prelazi u nezaborav.

H. B.

Za sportske sudije

ŽEPČE, 1. NOVEMBRA — U Omladinskom naselju u Žepču juče su počela predavanja na kursovima za sportske sudije. Stotinjak brigadira steći će, nakon završetka osme smjene, zvanje košarkaških, odbojkaških, rukometnih i fudbalskih sudija. Time je obilježen i početak rada svih brigadira u društvenim aktivnostima u Naselju.

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 215

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

BILANSI AKCIJE »ŠAMAC — SARAJEVO 78«

Pojedinac kao dvojica

U proteklih sedam smjena Akcije ostvareno 140 radnih dana ◇ Ni nevjere nije bilo prepreka ◇ Učinak svakog pojedinca iznosi 180 odsto, vrijednost urađenog premašuje iznos od 130 miliona dinara

DOBOJ, 2. NOVEMBRA — Izgradnja drugog kolosijeka od Doboja do Zenice uveliko je u finišu. Do danas su postavljena 72 kilometra, od ukupno 87, a svi ovdje žive i rade samo zato da sve bude prije roka.

O impozantnosti onoga što je do sada učinjeno rječitije govore i podaci iz dosadašnjih sedam smjena, a ovoj osmoj smjeni pripala je izuzetna čast i odgovornost da njeni brigadisti završe podvig naše mladosti.

Mihret Dizdar, referent za informisanje u Štabu Akcije, upoznao je danas novinare sa nekim bitnim dosadašnjim pokazateljima.

Tako je u sedam prethodnih smjena na ORA »Šamac — Sarajevo 78« učestvovalo 217 brigada sa 20 hiljada i 71 članom, od toga 3.428 ili 17 odsto bilo je ženskih; 50 odsto brigadista iz doline Bosne su radnici, tačnije 10.340 njih, a srednjoškolaca je bilo 6.344. Udarništvo je završilo 7.557 brigadista, 113 brigada je dobilo priznanje Akcije Zastavu »Omladinska pruga 47«, za priznanje Republičke konferencije SSO BiH predloženo je 68 brigada, a za najviše priznanje SSO Jugoslavije, Povelju »Veljko Vlahović« predloženo je 36 brigada.

Od aprila do kraja oktobra 15.796 brigadista prvi put je obuklo brigadirsku uniformu. Na Akciji je radio 8.391 komunist, a ovdje je za prijem u SK predloženo 3.769 brigadista. U članstvo SSO bilo je uključeno 18.250 brigadista, 335 pionira, 345 veterana, 152 djece, naših radnika na privremenom radu u inostranstvu, 63 stranca iz 12 zemalja, šest evropskih i toliko sa drugih kontinenata.

Maksima, mi gradimo prugu — pruga gradi nas, potvrđivala se ovdje i potvrđuje iz dana u dan. Uz rad na trasi to se odnosi i na društvene aktivnosti. Tako je omladinsku političku školu pohađalo 3.453 brigadista, seminar »Omladinska pruga« 1.712, 2.057 polaznika pohađalo je omladinski klub aktuelnosti. Veliku pažnju pobudila su predavanja na nivou Naselja, bilo je 95, a predavači su bili istaknuti društveno-politički radnici, dok je unutar brigada održano 896 predavanja. Za kurseve je bilo veliko interesovanje. Bilo je 20 kurseva, a neki od njih završilo je 13.761 brigadista, među njima je kvalifikaciju priučenog zidara steklo 767 brigadista, a 507 ostali su priučeni zidari.

U zabavnom životu, takode, impozantne brojke: 130 večeri poezije, 62 igrana filma, 32 pozorišne predstave, 34 kviza, 241 nastup kulturno-umjetničkih društava, 129 posjeta OOUR-ima i istorijskim znamenitostima. Održano je 7.804 radnih i sportskih takmičenja.

I informisanje unutar Akcije i naselja bilo je zapaženo. Izdato je 2.340 zidnih, 1.304 foto-novina, postavljeno 129 različitih izložbi.

Sve je ovdje podjednako važno, ali smo i za zaključak ostavili o radnom učinku. U sedam smjena ostvareno je 140 radnih dana, a valja reći da je bilo i mnogo kiše. Međutim, ni nevjere nije bilo prepreka. Ostvareno je milion i 400 hiljada efektivnih sati, dva miliona i 500 norma-sati, pa je učinak, dakle, 180 odsto, odnosno — svaki brigadista je radio za dvojicu. Vrijednost dosadašnjih radova premašuje 130 miliona dinara.

Eto nekih pokazatelja iz dosadašnjih sedam smjena. I njima se, očigledno, mladost ove zemlje kune Titu da će još jednom uspjeti — i drugi kolosijek predati prije roka.

I. TALJIĆ

Stižu šine i na mostove

Na mostu broj 11 grupa omladinaca ORB »Mladi radnik« iz Maglaja navlače šine na betonsku konstrukciju. Na našoj fotografiji vide se da rade kao pravi profesionalci, naravno uz pomoć predradnika. Svi su u jedan glas rekli pruga će biti gotova prije roka.

M. ĐURAŠEVIĆ

ДОШЛИ СУ
»ФАМОСОВЦИ«
ДА СЕ ПОТВРДЕ,
АЛИ И
ПРЕВАЗИЋУ

Највећи је нама дар...

Признања из шесте смјене крупна су и значајна, али коначно дјело краси ♦ На завршетку другог колосијена морамо сами себе надмашити — истичу Храсничани

ЗАВИДОВИЋИ, 2. НОВЕМБРА — У Насељу питају: да ли је могуће да бригадир »Фамоса« као мотор вуче?

Сви који знају о животу бригаде, који су присуствовали бар у једном дану или једном часу кад раде момци из Храснице, застали су, занијемали. Из њихових руку излазе мостови, пршти из камена китца туцаника, стење земља под ударцем крампа.

— Људи моји, шта се ово догађа, па ови чуда стварају. Е, вала, ово још нисам видио, чуде се пролазници, застану, па и да се одморе и миља нагледају. Како ли само раде!

А они су и дошли са једним задатком који ће сваки бригадир, из сна кад га пробудите, одговорити одмах.

— У свако доба дана и ноћи спремни смо! И заиста за бригадире ОРБ »Фамос« не постоји смјена. Знају радити и по 20 сати, а да не пожелели сјести, а камоли одустати и посао оставити. Једино што им смета што нису запослени баш сваког момента, понекад треба чекати и сат-два да се добије посао, а то одузима стрпљење. Мотори су то. Нема стајања и чекања. Јер, дошли су да се потврде, али и да се превазиђу.

— Признања из шесте смјене крупна су и значајна.

Али, истиче Ранко Нисић, трасер — већег признања нема него ово што су нас позвали да учествујемо опет на овој акцији и то у осмој смјени, на окончању послова. Па зар онда да не будемо бољи него што смо били, или као што рече Папа јуче на радилишту, напучивши усне на само њему својствен начин:

— Ма, сад ћу појести камион шљунка, само да не чекам.

Јуче су били на свим мјестима на цијелој траси. Измијешани са осталим бригадирима ударног дана »Фамос«, »Фамос«, препознају се још из даљине. По смијеху, пјесми, по замаху па ако хоћете и по оним плавим радничким комбинезонима и на ранчастим капама. А крупним словима исписано на прсима »ФАМОС« — да се зна!

И гдје год смо застали, сусретали смо њих. Но, кажу специјализирали су се за ископ темеља за стубове контактне мреже. Извођачи радова изражавају на сав глас задовољство што тако добро обављају овај посао. А Папа Душко Папучић, економ Бригаде је и најсимпатичнији момак, способан да за тили час обе збиједи бригади алат, да се са марендом створи код сваког па и да насмије, али зна и озбиљан бити, кад ради, приче нема.

— Шта је, ба Чарли, што си се разгаламио, довикује једном дугоњи јер овај изражава нестрпљење бунећи се гласно што већ једном не стиже тај камион.

— Гдје сте још радили данас. Питање је упућено Тиди, то му је надмак из шесте смјене.

— Питајте гдје нисмо.

Поздрав Петом конгресу ССБХ

— Е, јеси и ти неко радознано створење. Чекај мало, рећи ћу ти

До краја Акције

Прошлог петка завршила је рад седма смјена, а дошла је посљедња осма. Бригадир ОРУ »Франц Розман Стане« из Љубљанске армијске области остали су на изградњи пруге и у овој смјени. Они су се специјализирали за бетонирање и израдили жељу да остану до краја Акције. У Бригади »Франц Розман Стане« затекли смо два брата-близанца. Рођени су на Цетињу, зову се Милош и Гојко Јанковић. Заједно служе војни рок у Марибору, ето заједно су дошли и на Акцију да дају свој допринос изградњи другог колосијека.

М. БУРАШЕВИЋ
Срница ениа умла

нешто друго, а ти гледај шта радимо, не питај. Е, вако. Треба да знаш да смо у шестој смјени додјелили 41 ударничку значку, а четворица момака су добила двоструко ударничтво. Просјек који смо остварили у септембарској смјени био је 205,38 посто, а прескочићемо и то.

Кад смо обавијештени да нас позивају на пругу, пјевали смо и грлили се од среће. Бригада је опет оживјела, почели смо се договарати... И Ранко је могао још много тога рећи. Али су и други жељели говорити, мада то није значило да се хвале. Они само изражавају превелико задовољство што су овдје, а и подаци из личне карте Бригаде, које је саопштио Стево, предсједник Бригадне конференције и предсједник Скупштине смјене Насеља говоре да је речено и оправдано.

— Бригаду сачињава 98 бригадира. Од тога десет дјевојака вриједних и пожртвованих. Од њих 98 — 71 је члан Савеза комуниста. Просјечна старост Бригаде је 24 године, а 78 бригадира су учесници шесте смјене. Бригада је први пут формирана ове године у мају, а како смо почели, вјерујемо да нећемо стати.

Имали смо свесрдну помоћ друштвено-политичких организација, а готово сваког дана стижу делегације у посјету. Поред свих обавеза на траси и сталног ангажовања бригадира, радимо ударнички и у друштвеним активностима. Пратили смо рад Петог конгреса Савеза синдиката БиХ, упутили одавде из бригадирских руку поздравни телеграм Конгресу, урадили билтен посвећен Конгресу. У току су припреме за разраду докумената Десетог конгреса ССО БиХ.

»Фамосовци« свуда

И док је Стево, као на каквом састанку, исцрпно подносио извјештај, на врата је ушао младић с путном торбом и у цивилу.

— Нешо, ено Бране! И Нешо, командант устаде загрли момка, добродошлицу му пожели.

— То је један од двоструких ударника из шесте смјене. Бране Самарџија, управо стигао из резерве и пожурио за друговима.

— На трасу сутра уз осмијех додаје Нешо, а Брано осмијехом одговара:

— Наравно, какав умор, нема га. Поноћ је прошла, у Штабу Бригаде као да је јутро. Ради се, договара и никад није све довољно речено, пуштају снимљену радио-емисију, једну од првих која је стигла у бригадирски студио »З« и свакако једна од најбољих.

— А, слушај Круно.

Тај изазива праву бурну смијеху и при поздраву с њим мораш се насмијати. Али Круно није само хумориста. Све што се налази испред нашег павиљона, његово је дјело — додаје другарица Милка.

И о коме све не бисмо могли говорити из ове бригаде. Азра је секретарица у Штабу, ту је и она њихова најљепша, Ренка, час у Штабу Насеља за машином, час у Штабу Бригаде, Мирослав Штрунглин, фотограф. Свуда их има и право је задовољство присуствовати једном радном дану или договору Бригаде из Храснице.

Посјета је при крају, касно је, али и једино вријеме кад се бар неколицина може затећи на окупу. А са магнетфона њихова пјесма: Највећи је нама дар, признање бригади, што је дошла поново, на пругу да ради.

Е. АЛИЧКОВИЋ

PRIZRENCI NA VAGONIMA
TUCANIKA

Pobijedili su kamen

Brigadiri ORB »Titovi dečaci« za četiri sata istovarili vagone i u udarnom danu prebacili normu za trista odsto ♦ **Kondiciono su dobro pripremljeni jer su ove godine išli sa akcije na akciju**

ŽEPČE, 2. NOVEMBRA — Tucanik. Ko nije na znojnom licu osjetio njegov bijeli prah, taj ne može reći da je pravi brigadir. Kažu u šali svi graditelji drugog kolosijeka omladinske pruge Šamac — Sarajevo.

Danas se ukočak sa 27 vagona i više od 350 kubika ovog bijelog Davida, kako ga je poetično nazvao jedan brigadir, uhvatila Brigada »Titovi dečaci« iz Prizrena.

Snažni momci, snažno zapeli i za četiri sata pobijedili kamen. Taj dio trase kod Nemile ličio je na pravu pozornicu mladosti poleta i pjesme. Među 82 brigadira radi šest djevojaka. Prilazimo jednoj krhkoj crnokosoj, što stisnutih zuba barata lopatom.

— Nije mi teško, kaže Biserka Fišić, inače predsjednik Brigadne konferencije. Pravo da vam kažem kada sam dolazila na ovu moju prvu radnu akciju, malo me je bilo strah jer mi je potpuno jasan zadatak pred kojim se nalazimo svi mi graditelji. Ali sada sam se, i pored, oš svježih žuljeva, toliko navikla da prosto ne znam šta ću raditi sa viškom kondicije koju ovdje stičem, dodaje u šali Biserka.

Inače Brigada »Titovi dečaci« sla vi ove godine desetogodišnjicu osnivanja i odlučila je da taj jubilej proslavi radnim pobjedama. Samo ove godine učestvovala je pored ORA »Šamac — Sarajevo 78« na još dvije savezne akcije »Mariovu« i »Paliću« i sa obje se vratila kao najbolja brigada. Želja im je da taj uspjeh ponove i na pruži.

U dobroj smo kondiciji jer smo išli s akcije na akciju. Neposredno pred ovu vratili smo se sa berbe grožđa »Kosovo 78«.

U našim redovima trenutno su radnici i studenti, a žao nam je što naša najbolja četa srednjoškolaca nije mogla doći zbog nastave.

Mladenu je ovo treća savezna radna akcija i kaže da je i najteža i najljepša u isto vrijeme.

— Stalno imamo na umu obećanja koje smo dali i mi ćemo ga ispuniti — kažu Prizrenčani.

Na prvom udarnom danu osme smjene prebacili su normu za 300 posto, što znači da je jedan brigadir radio koliko trojica zajedno. Tim tempom rade sve brigade, svaki pojedinac, jer bitka se bje i sa vremenom. Na žepačkoj dionici na viđiku je još jedna velika radna pobjeda. Potpuni završetak dionice Žepče — Begov Han.

G. JOVANOVIĆ

RAPORT IZ DOBOJA

Slavlje zbog učinka

Po povratku u Naselje brigadiri su pozdravili završetak Petog kongresa Saveza sindikata Bosne i Hercegovine visokim učinkom u udarnom danu i zaigrali u velikom akcijaškom kolu

DOBOJ, 2. NOVEMBRA — Jučerašnji povoljni vremenski uslovi omogućili su akcijašima svih šest Brigada Omladinskog naselja u Doboju da ostvare izvanredne rezultate na trasi udarnog dana.

Završetak Petog kongresa Saveza sindikata Bosne i Hercegovine brigadisti su pozdravili na najbolji mogući način. Normu od 160 procenata, koliko je bilo potrebno da bi se završilo udarništvo, sve brigade Naselja su znatno premašene ostvarivši 5.224 norma-sata i prosječan učinak od 244,84 odsto. Tako su brigadisti ORB »Sesta istočnobosanska udarna brigada« iz Tuzle, kod Stanice Maglaj istovarili 510 kubika zemlje ostvarivši učinak od 302,46 procenata, a 20 djevojaka i mladića ove brigade dobrovoljno se odreklo ručka da bi u pro-

duženom boravku istovarili novoprišpele vagone sa zemljom. Ništa se manje nisu zalagali ni članovi »Gornjodrinške« brigade iz Goražda na tunelu Orline. Njihova jedna grupa omaladnjaci i omladinaca ugrađivala je tucanik u kolosijek, a drugi su slagali kamen za potporne zidove. Takođe je jedan dio ove brigade demantao oplatu na ulazu u tunel Orline, što je iziskivalo mnogo spretnosti i hrabrosti, gdje su se istakli: Jakub Hubijer, Mladen Anđrić, Milan Lalović, Atila Imanić i Sead Subašić, koji su ovaj posao završili u rekordnom roku, na visini od osam metara, vezani konopcima. Poslije završetka ovog Goraždani su utovarili demontiranu oplatu gdje su, rame uz rame, sa muškarcima radile i djevojke Dragana Božić, Vesna Milović

i Ljubica Grujić. Ostvaren je zajednički učinak od 234,31 odsto.

I ostale brigade pokazale su izvanredno zalaganje na trasi juče, prvog udarnog dana u osmoj smjeni. ORB »Sedam sekretara SKOJ-a« iz sarajevske opštine Stari Grad ostvarila je učinak od 193,14 procenata, »Ivo Lola Ribar« iz Zenice 267,63 i »Bratstvo-jedinstvo« iz Leskovca 226,68 procenata, dok su članovi ORB »Franc Rozman Stane« iz JNA kao Udarna brigada radili u tri smjene na tunelu Sikola. Sve brigade su se sinoć sa trase umorne, ali zadovoljne, vratile u Naselje, pa su se svi po povratku uhvatili u Kozaračko kolo. Pjesma »Druže Tito mi ti se kunemo...« orila se dužinom rijeke Bosne u Naselju do duboko unoc.

D. TODOROVIĆ

KURSEVI I PREDAVANJA

Škola plesa

ZAVIDOVIĆI, 2. NOVEMBRA — Na pruži se radi gotovo bez prestanka, ali i pored toga svi oblici društvenih aktivnosti uspješno se odvijaju i zastupljenost brigadira je zadovoljavajuća. Juče je održano prvo predavanje iz programa političke škole na temu »Tito — omladina«, koje je održao Miloš Gavrić, društveno-politički radnik iz Zavidovića.

Kurs za zidare i tesare i u ovoj smjeni privukao je pažnju velikog broja brigadira.

Osim ovog počeli su sa radom i kursevi za fudbalske sudije, a predavači su brigadiri ORB »Famos« Branimir Rakić i Slobodan Micić, zatim foto-kurs kojeg drži Miroslav Štranglin, opet iz Brigade »Famos«, počeo je i karate-kurs pod strogim nadzorom majstora borilačkih vještina Branka Mirkovića, koji svoj godišnji odmor koristi ovdje na Akciji. A u plesnu školu prijavilo se njih pedesetak i bio je to pravi užitek zaigrati poslije napornog dana.

I sav život brigada u Naselju i na pruzi njih pokreta. E. A.

Pravi je užitek zaigrati poslije uspješnog rada na trasi

KAO I OBIČNO — PUNIM ZAMAHOM

Nenadmašna snaga volje

Sve brigade ostvarile i prebacile zadatu normu udarnog dana i tako zaslužile prva udarništva u osmoj smjeni ♦ Na Vranduku, u oblacima prašine brigadiri i radnici izvođača neumorno ugrađuju befon, a na Bistričaku broje sate do susreta kopača tunela u utrobi brda

NEMILA, 2. NOVEMBRA — Jučerašnji dan donio je prva udarništva brigadama koje rade na trasi od Jeline do Begova Hana, gdje su ostvarile i prebacile procenat označen kao norma tog dana.

Brigadiri svih brigada radili su zajedno udarnički ali ne samo juče. Tako rade od početka ove smjene, svjesni svojih obaveza i zadataka. Brigadiri ORB »Ferijalac« i »Izviđač-partizan« juče su betonirali, planirali tucanik i pripremali trasu za postavljanje tračnica. Ostali su na svojim starijim mjestima u tunelima Vranduk i Bistričak, gdje se vodi bitka za svaki kubik zemlje i kamena, gdje se svakodnevno ostvaruju izvanredni rezultati.

Nedaleko od mosta broj 27, ljepotana što se pružio preko Bosne i Au-

to-puta, radi grupa brigadira, betoniraju potporne zidove. S njima su radnici GP »Bosna«. Nimalo nije lako bacati punu lopatu betona visoko preko dasaka. Kraći predah iskoristili smo za uobičajeni razgovor o tome kako ide, ima li žuljeva, jesu li se umorili. Odgovori su uvijek isti, može se, idemo dalje, ima i žuljeva i umora, ali je volja jača od svega. Među ovih deset brigadira ORB »Ferijalac« radi i jedna djevojka, jedina u toj grupi:

— Zovem se Mirjana Blagojević, sa nitetka, ali i pomažem drugovima koliko mogu.

Iz desetak grla razliježe se i pjesma. Pjevaju Željko Skenderija, Milan Rajković, Rasim Delić, Zoran Živković i ostali. Zoran na rastanku napomenu da mu je u istom naselju

bila sestra u šestoj smjeni i majka u sedmoj.

Na Stanici u Nemilju vrše se posljednje pripreme za predaju radova na ovom gradilištu. Posljednje radove izvodili su juče brigadiri ORB »Izviđač-partizan«. Po njihovom dolasku u Naselje mislilo se da je ovo nejaka brigada, jer je u njoj većina dječaka i djevojčica, koji nisu navikli na teže poslove. Međutim, trebalo ih je juče vidjeti kako zajedno sa starijim članovima iste brigade trče sa kolicima punim šljunka i tucanika, kako uređuju bankine, kako krampaju. Njihov učinak od 203 posto zaslužuje pažnju, ali i pokazuju da oni mogu još i više što su i sami rekli na rastanku.

L. JELAVIĆ

НАШ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Бригадир осме смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама широм наше земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу о добровољном омладинском раду.

ОРА »Шамац — Сарајево 78« непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у овој смјени напишемо конкурс за најспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадир осме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из насеља, из живота неке бригаде, о неком градилишту... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радови ће бити објављени у листу »Омладинска пруга« а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадир, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакција »Ослобођење« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

О дародавцима и вриједним наградама, о саставу жирија, прочитајте у једном од наредних бројева »Омладинске пруге«.

Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бригадирима бити уручене на свечаности поводом затварања осме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА

Радови за конкурс
»Омладинске пруге«

Отвори се Сикола

*Здраво пруго од Зенице до Добоја,
здраво љепотице моја,
градисмо те дуго
и још те градимо, ал' доскора.
Вадисмо ти срце,
ал' тунел Сикола се не да.
Мине туку, камен јечи,
Сиколо, љепотице неукроћена.
Ој Сиколо, несретнице моја,
очи смо ти извадили,
утробу ти изгњечили,
ал' срце, твоје још се не да.
И док Сикола плаче, јечи,
Босна тихо шуми
и тече некуд далеко,
нијема и без ријечи.
Ал' причат ће једном
синовима и кћерима мојим,
о рударима, о мени,
што Сиколу смо боли рукама својим.*

ТОМИСЛАВ СКЕНДЕР
ОРБ ФРАНЦЕ РОЗМАН
СТАНЕ — ЈНА

Конституисан Актин
СК Насеља у Добоју

Више од 200 комуниста

ДОБОЈ, 2. НОВЕМБРА — У Омладинском насељу у Добоју одржане су и прве конституирајуће сједнице самоуправних и друштвено-политичких органа.

На сједници Скупштине осме смјене Насеља усвојен је кућни ред, јеловник, програм мјера друштвене самозаштите и верификован избор председника свих девет комисија.

За председника Скупштине изабрана је Милица Џинкић, из ОРБ »Шеста источобосанска пролетерска бригада«, а за њеног заменика Љиљана Ивановић ОРБ »Братство-јединство« из Лесковца.

Први састанак имали су и чланови Савеза комуниста. На састанку је формиран Актин СК Насеља који има више од 200 чланова. За секретара је изабран Душан Јах, члан ОРБ »Седам секретара СКОЈ-а« из сарајевске општине Стари Град, а за заменика секретара Марин Секулић, из »Шесте источобосанске пролетерске бригаде«.

На састанку је такође усвојен акциони програм Актива и Пословник о раду.

И. Т.

СУСРЕТИ

Два моста — један градитељ

Енвер Соколовић је градио жељезнички мост у Желећој 1947. године као бригадир ОРБ »Тринаеста славонско-бродска«, а сада је градитељ и другог моста у Желећој, за други колосијен

Наш саговорник је Енвер Соколовић (49) на траси другог колосијека. А разговарали смо на мосту број 24 код Жепче. Мост преко ријеке Босне.

— На овом истом мјесту почео сам радити као млади машинбравар, 1947. године. Био сам бригадир »Тринаесте славонско-бродске три пута ударне бригаде«. Сјећам се добро главног инжењера Комарова, који је био надзорник изградње моста и поставке челичне конструкције. Већ онда је био у поодмаклим годинама. Ту сам зарадио и прву ударничку значку. Поред Омладинске пруге Шамац — Сарајево радио сам још на Новом Београду, Хидроцентрали »Маврово« и у Новој Горици. Укупно сам провео десет мјесеци и зарадио десет ударничких значки. Занат сам учио у Творници »Буро Ђаковић« у Славонском Броду. Одмах после завршеног заната почео сам да радим као monter. Са монтерима сам градио многе објекте и обичао сам цијелу Југославију, уздуж и попријеко. Сада сам запослен у загребачком »Монгингу«, ООУР »Металургија« и радим са групом радника на заштити ограда и челичне конструкције. Сада сам руководилац радова, иначе сам по професији машин-бравар. Судбина

Поред моста из 1947.

је хтјела да опет, након 31 годину, дођем у Желећу и да радим на мосту другог колосијека, који је свега стотињак метара удаљен од оног моста на коме сам почео радити 1947. године.

Одмах после завршетка Омладинске пруге отићи ћу у инвалидску пензију, пошто сам слабог здравственог стања. Сада живим у Зеници са супругом и троје дјеце. Кћерка ми је удата и имам двоје унучади, а старији син ради као електричар у Позоришту Зеница, а најмлађи син је трећи разред Средње техничке школе, грађевинског смјера. Ето дошли су сви до свог хљеба. Ова 31 година прохујале су брзо, учињило ми се као да сам јуче почео радити. Највећа моја жеља, али свакако неостварљива, је да сам сада омладинац и да ми је ово прва радна акција, и да не одлазим у пензију. Тре-

Мост другог колосијена

бало је да у априлу одем у пензију, али сам изразио жељу да још једном радим на прузи и чим прође први воз другим колосијеком, ја ћу отићи у мировину — завршио је казивање Енвер Соколовић.

Ове двије фотографије снимили смо на једном мјесту, само из два различита угла. На првој фотографији, у позадини се види постојећи мост из 1947. године, док је на другој у позадини садашњи мост за други колосијек.

Очита разлика види се и у начину извођења радова на овим објектима. Грађевинарство је видно напредовало за 31 годину. Једино је Енвер остао на обје фотографије исти јер је снимак направљен истог дана.

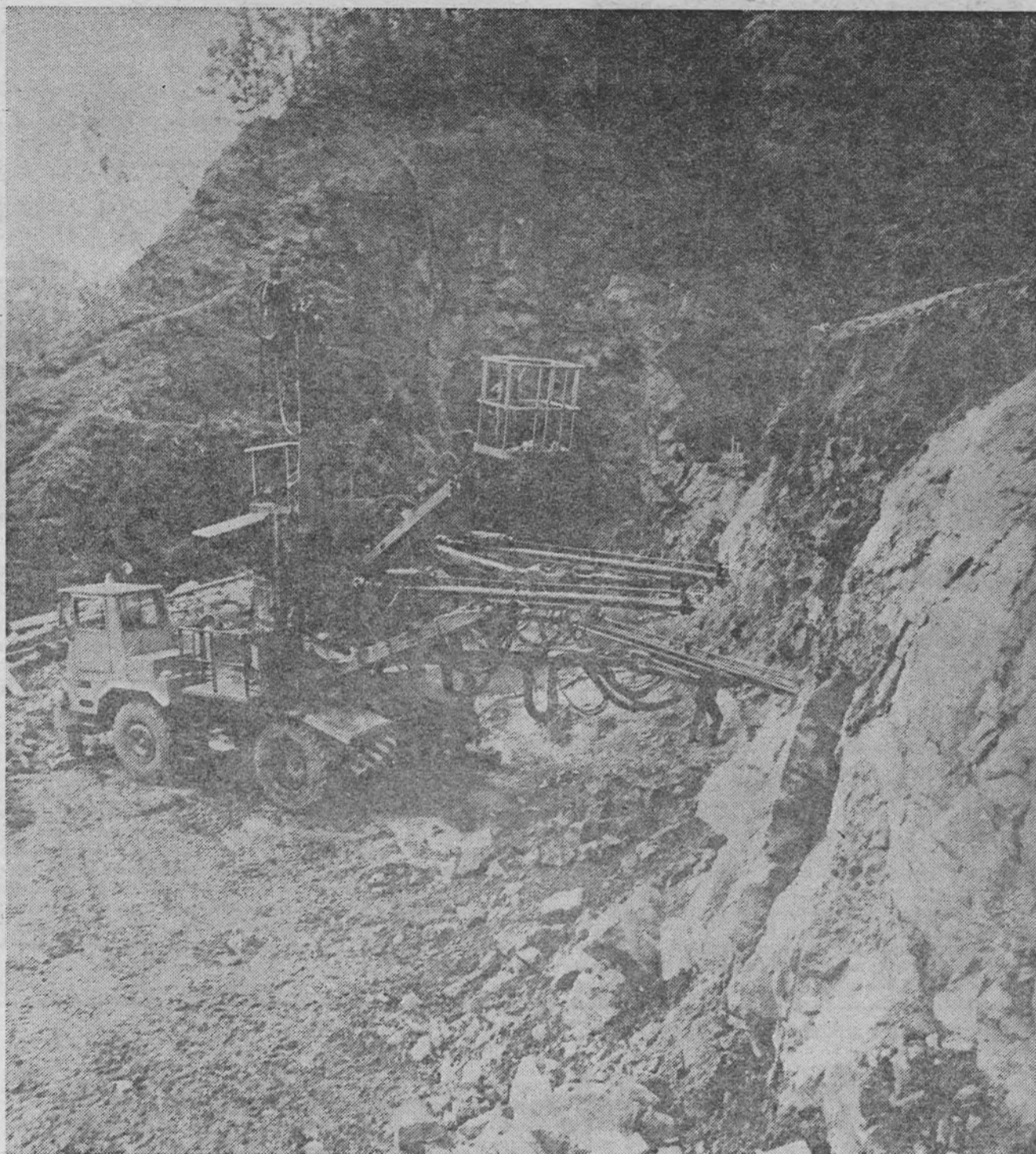
Текст и снимци:

Милош ЂУРАШЕВИЋ

ОПЛАДДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 216

На систему тунела Сикола још једна велика радна побједа, пробијен је тунел под бројем три (Снимио: Славко Ерић)

ПОДВИЗИ КАО СВАКОДНЕВИЦА

Шине кроз Орлине

Пробијен је тунел Сикола три, у некој другој прилици о томе бисмо писали знатно Опширније, али подвиг за подвигом иде и завршница је \diamond Двоколосјечне Орлине су завршене — почело је постављање колосијена

ДОВОЈ, 3. НОВЕМБРА — Треба бити овдје па доживјети овај занос, ову вољу, овај рад младих људи што су дошли у долину Босне да изграде пругу своје младости. Сви појмови, све предоче хро

ничара оваквих акција ипак су недовољни у сусрету са величином која је овдје сада свакодневица. Отуда и понос оних којима је припала част да баш они заврше колосијек паралелан ономе од прије

31 годину. И одговорност преточена у жељу да пруга буде прије рока.

И биће!

Јуче поподне активирани су последње мине у Сиколи три и овај

тунел пробијен. У некој другој прилици могли бисмо о овоме писати знатно опширније. Али немамо времена. Ради се даље, подвиг за подвигом, завршница.

Ето, синоћ су и Орлине припремљене потпуно за постављање колосијена. Од 21 до 06 ујутро добровољци из »Шесте пролетерске источnobосанске бригаде«, »Горњедринске«, »Иве Лоле Рибара« и »Седам секретара СКОЈ-а« завршили су бетонирање канала у тунелу, припремивши, практично, Орлине за постављање шина.

Јутрос су они пробудили јутро у Добоју, њихова пјесма још једне побједе.

— Требало је да одредимо шесторицу добровољаца, а хтјели су сви. Једва смо успјели да бројку

Рођендан у тунелу

Анто Баковић, бригадир ОРБ »Седам секретара СКОЈ-а« општина Нови Град из Сарајева, био је синоћ добровољац у Орлинама. У тунелу је прославио 22. рођендан!

сведемо на деветорицу — каже Разем Маљукић из »Шесте пролетерске«.

Да се разумијемо, и »Шеста пролетерска« и све бригаде радиле су јуче већи дио дана. Завршили су смјену послје 17 сати. Око 20 сати дошли су у Насеље. И одмах је настало отимање ко ће бити изабран за добровољце, за ноћ у Орлинама.

— Требало је посао да се заврши, па сам одлучио да ноћ не проведем у кревету, него у тунелу. Није тешко у тунелу као што би се могло очекивати. Ради се брзо и добро се ради, зора је зачас дошла — прича Златко Јозић из земничке бригаде »Иво Лола Рибар.«

Његов суграђанин Хамид Беговац у новембру ће бити двоструко срећан. Ради у Жељезари на рашчишћавању терена око четврте високе пећи која треба да се потпали уз новембарске празнике, а ради и на прузи која ће такође прорадити у новембру.

— Зеница је ове године организовала осам омладинских радних бригада, четири су радиле или раде на прузи — каже Беговац.

И Ризо Аљукић, и Смаил Скендер били су синоћ у Орлинама. Радиле цијелу ноћ:

— Око пет сати осјетило се да ноћ издаје, да се добро раздајује. Већ смо били сигурни да ћемо успјети прије јутра.

Успјели су. Орлине су потпуно укроћене и почиње редање шина.

И. Т.

POEMA MLADOSTI

Kolosijek već diše

Sve ove mjesece gradila se ljubav, tkala najčvršća pređa, kupale se zore među prstima i rađala se sunca na dlanovima \diamond Drugi kolosijek je već u praskozorju rađanja velikog podviga

ZAVIDOVIĆI, 3. NOVEMBRA — Novembar zašao među tračnice. Kolosijekom prosuo toplinu rumenila gora iznad Bosne. Sunca nema, ali nije ni hladno. Dani su mirni, tihi, svijetli i jasni kao brigadirske pjesme. Sve pokraj Bosne diše dahom jeseni mirne, čutljive, novembar korača prugom. Završavaju se posljednja pjevanja poeme mladosti, nesebično utkane u kolosijek ljubavi. U simfoniju života jedne generacije. Generacije nadahnute idejama i pobjedama i ovih što danas s njima nanovo izrastaju u legendu. I legendarna 1947. neće ostati usamljena, 31 godinu poslije prolaska prvog voza prvim kolosijekom, zviždukom lokomotive zapisaće još jednu godinu — godinu rođena djela rasplamsale buktinje koja se, po ko zna koji put, dokazuje da može i umije, i posjeduje nepresušne izvore moći u stvaranju svog imena.

Sve ove mjesece gradila se ljubav, prijatelji, braća, tkala najčvršća pređa mladosti, ove mladosti koja nikad i nigdje ne progovara gromkije već ovdje, gdje se postavljaju temelji sreći ovoj i budućoj. Kupale su se zore u prstima, rađala sunca na dlanovima. Zaklinjali su se sa svakim buđenjem, sa svakim pogledom i pred svakom preprekom, ipak samo prividno, zaklinjali su se i još i sad se zaklinju ovim posljednjim danima kad će krunisati sve smjene, sve žuljeve, krunisati mladost, koja gradeći prugu i sebe gradi. Mladost što je jedno svitanje, koje ne zna za smiraj. Obraju se rekordi i postižu novi, osvjetljavaju noći i ne znaju za njih. Udarnici se smiju Sikolinjoj nemoći, jer ma kako težak bio, i ma kako se otimao morao se predati. I posljednji damari zemljine snage drhte pred ovom drugom — moć nijom.

Kolosijek već diše u praskozorje rađanja velikog podviga mladosti.

E. ALIČKOVIĆ

Poslednji kubici zemlje i kamena izvoze se iz utrobe Bistričaka

RADOSNA VIJEST SA BISTRIČAKA

Odbrojane minute

Bistričak je progledao — dani su mu odbrojani, to je jučerašnji raport, a danas će graditelji i mineri, kao i svakog dana, slaviti novu pobjedu

NEMILA, 3. NOVEMBRA — Bistričak, jedan od najtežih tunela na drugom kolosijeku, probijen je danas. Graditelji i brigadiri Udarne brigade brojali su minute kad će tunel da progleda. U prvoj smjeni dobro je išlo, odvajivan je kamen po kamen, pa je posao završen i prije nego što je bilo predviđeno.

Kompresorske bušilice nisu prestajale da paraju tišinu dana. Ipak, krampovi su u Bistričaku bili veoma važan alat. Od ranog jutra čuli su se tupi udarci s jedne i s druge strane.

ne. Brigadiri s kolicima punim zemlje jurili su, istresali iskapano na beskrajnu traku koja je to nosila izvan tunela, kroz bočni izlaz. Pobjeda nad Bistričakom očekivala se naveče, ali umjesto treće nju je izvojevala prva smjena. Ova pobjeda je velika, ali ima još dosta posla i u Bistričaku, a i na drugim poprištima bitke koju vode graditelji i brigadiri na trasi drugog kolosijeka. Kako je krenulo i kako se radi, do tog dana ne treba dugo čekati.

Brigadiri koji ne rade u tunelima jutros su, praćeni dosadnom jesenjom kišicom, krenuli na trasu, čekali ih je istovaranje tucanika iz vagona. Sa njima će zajedno i radnička brigada iz Zenice koju mnogi nazivaju vikend-brigadom. Međutim, ovi vrijedni mladi Zeničani na trasi su mnogo duže nego što bi trajao jedan vikend. Rade i oni udarnički, iako se njihovi rezultati ne objelodanjuju procentima i efektivom. Pruga je u finišu. Na dionici od Jeline do Begovog Hana ključni objekti su u završnoj fazi. Otvoreni dio pruge nasipa se tucanikom, uređuju se bankine i škarpira nasip. Završetkom radova i postavljanjem tračnica u tunelima i na mostu oreko Bosne biće gotova ova dionica. Iako do svečanog trenutka nije ostalo još mnogo, brigadiri žele da to bude što prije.

L. J.

ORB »GOJKO VUKOVIĆ«: UDARNI DAN ZA SVAKU OPŠTINU

Zvuci pobjedničke melodije

Brigada kojoj je organizator Međuopštinska konferencija SSO Mostar odlučila da proglasi svaki dan interno udarnim, za svaku opštinu po jednom

ŽEPČE, 3. NOVEMBRA — »... sunce, voda, behar«, dopiru do nas posljednje riječi pozdrava Brigade »Gojko Vuković« MOK Mostar, dok se približavamo Željezničkoj stanici Zavidovići. Kako toplo, hercegovački zvuče ove riječi jutros, kada su se nad dolinu Bosne navukli teški, sivi oblaci i dosadna jesenja kiša uvlači se u kosti.

Sedamnaest mladića i djevojaka istovara iz dva vagona tucanik i planira ga po tek postavljenim novim tračnicama. I ovdje se osjeća dah finiša. Zvuk koji stvara tucanik u dodiru sa tлом podsjeća na pobjedničku melodiju. Sjećamo se toplog i sunčanog septembra. Istovar tucanika ličio je tada na pravu malu predstavu. Oblak bijele prašine, znoj na golim mišićima, odsjaj sunca na lopatama i vijama... Danas, slika sasvim drugačija, ali ritam i zanos je veći. Kraj više nije daleko, svakim zamahom je bliži. Zato nam se čini da 17 mladih Hercegovaca radi kao cijela Brigada.

Salihu Čorbadžiću, Nisimu Dautbegoviću i Mehmedaliji Memiću ovo je prva radna akcija. Mladi su kao i njihova brigada, koja je formirana neposredno pred dolazak na ORA »Šamac — Sarajevo 78«.

— Velika je čast biti jedan od četvorice-petorice predstavnika svoje opštine, kada ih MOK Mostar ima 15 — kaže Salih iz Prozora. — Zato se svako od nas trudi da uradi što više. Zaboravljamo na žuljeve i mislimo samo na veliki cilj koji je pred nama, sasvim blizu.

— Do sada sam mnogo slušao o radnim akcijama, i odavno želim da dođem. Zapravo, da bi se mogao shvatiti zanos koji tu vlada, atmosfera zajedništva, bratstva i jedinstva, treba doći i osjetiti to vlastitim srcem — dodaje Nisim, takođe iz Prozora.

— Ko ne bi bio ponosan kad svoj prvi susret s dobrovoljnim omladinskim radom doživi baš na legendarnoj pruzi. Svake noći, prije nego što zaspi, obećam sebi da ću sutra raditi još bolje, kako bih se u rodno Gacko vratio visoko uzdignute glave — kaže Mehmedalija.

I njih je ponijela atmosfera života i rada u kolektivu koji predstavlja cijelu Jugoslaviju u malom. Kada bi se nekome od njih, kažu, pružila prilika da na jednom mjestu upoznaju toliko novih drugova iz svih krajeva naše rijepe zemlje, da nisu došli na Akciju.

Brigadiri ORB »Gojko Vuković« MOK Mostar interno su proglasili svaki dan udarnim. U njihovim redovima nalazi se radnička i studentska omladina iz 15 opština. Za svaku opštinu po jedan udarni.

Dok ih napuštamo, za nama ponovo odjekuje pozdrav sa onim sunčanim riječima na kraju koje su Hercegovci dodali tek po dolasku u Žepče, da ih, kako rekoše, ogriju u ove hladne i kišovite jesenje dane.

G. JOVANOVIĆ

АКЦИЈАШКИ
БИЛАНСИ
У СР СРБИЈИ

Шири фронт добровољног рада

Захваљујући новој друштвеној клими, друштвеном договарању и планирању, ове године је отворен много шири фронт добровољног рада младих \diamond Број учесника на акцијама повећан за 40 одсто, а вриједност радова износи више од 150 милиона динара

БЕОГРАД, 3. НОВЕМБРА — Омладинске радне акције у Србији све више постају значајан субјект у остваривању средњерочног плана развоја Републике. Изузетно успјешни резултати, које је ове године на 12 акција у Републици постигло преко 18 хиљада бригадира из цијеле земље, најбоља су потврда да је добровољни омладински рад ступио у нову фазу развоја на основама новог друштвеног договора о омладинским радним акцијама у Републици. Захваљујући новој друштвеној клими, друштвеном договарању и планирању ове године, према подацима из извјештаја припремљеног за Скупштину учесника свих акција у Републици, отворен је много шири фронт добровољног рада младих. Број учесника на акцијама је повећан за 40 одсто, а обављени су радови у вриједности од око 150 милиона динара. Бригадир су ангажовани на стратешким привредним објектима — на радовима у водопривреди и путном саобраћају, пошумљавању, заштити средине, комуналној инфраструктури — у свим пословима и на свим мјестима гдје је машини неопходна помоћ човјека и гдје је физички рад у већем обиму имао пуно економско оправдање.

За разлику од ранијих година, када су радни задаци бригадира били неизвјесни до почетка акције, ове године није било таквих проблема, јер се акције планирају у склопу планова развоја општина, региона, покрајина и Републике. Шта више, омладинске радне акције све више убрзавају реализацију неких програма развоја.

На свим акцијама норме су пребачене за више од 30 одсто, па су, захваљујући томе и финансијски резултати изнад планираних. Вишак прихода на радним акцијама усмјераваће се, према самоуправном споразуму који су потписале све акције, на отварање нових и припремање постојећих. Ова средства идуће године утрошиће се у изградњу омладинских насеља и побољшање бригадирског стандарда, за истраживачко-издавачку дјелатност, отварање музеја радних акција и друге сврхе.

(Танјуг)

СА СКУПШТИНЕ СМЈЕНЕ АКЦИЈЕ У ЖЕПЧУ

Усвојени програми активности

За предсједника Скупштине смјене Акције изабрана Милица Џинкић, бригадирна ОРБ »Шеста источнбосанска« из Тузле, а за потпредсједника Дука Илић, ОРБ »Ужичка република« из Титовог Ужица

ЖЕПЧЕ, 3. НОВЕМБРА — И у осмој, посљедњој смјени ОРА »Шамац — Сарајево 78« делегати из сва четири насеља окупили су се синоћ у Жепчу, гдје је одржана Скупштина смјене Акције.

Посљедњи пут разматран је Статут, и правила организовања ОРА, разматрани су и усвојени програми радних и друштвених активности. Посебна пажња посвећена је програму мјера друштвене самозаштите и Правилнику о заштити на раду, како се не би у посљедњој смјени прекинула традицију да на овој великој акцији, кроз коју је прошло више од 20.000 грађана не буде тежих повреда. Такође су разматрани и усвојени кућни ред и јеловник.

На овој конституирајућој сједници Скупштине осме смјене Акције изабрано је 16 чланова Предсједништва. Предсједник и потпредсједник Скупштине. За предсједника је изабрана Милица Џинкић, бригадирна ОРБ »Шесте источнбосанске бригаде« из Тузле, (Насеље Добој), а за потпредсједника Дука Илић, ОРБ »Ужичка република« из Титовог Ужица (Насеље Жепче).

На сједници је истакнуто да осим све напорнијег рада на траси и завршних радова за предају пруге прије заказаног рока, у насељима не смије бити запостављене ни друштвене активности, већ бригадирски живот и рад мора бити комплетан, као и у претходних седам смјена.

G. J.

КОНСТИТУИСАН АКТИВ САВЕЗА КОМУНИСТА НАСЕЉА У ЗАВИДОВИЋИМА

Одрекао сам се и одричем сна

То су ријечи бригадира ветерана ОРБ »Фамос« на конституирајућем састанку комуниста \diamond Пруга мора проћи — препрека не смије бити

ЗАВИДОВИЋИ, 3. НОВЕМБРА — Синоћ је у Насељу конституисан Актив Савеза комуниста на коме је једногласно усвојена статутарна одлука и акциони програм, изабран секретар и замјеник секретара Актива СК. На основу приједлога актива у бригадама, за секретара је изабран Борислав Балабан из ОРБ »Осма крајишка ударна бригада«, а за његовог замјеника Бранко Клобучарич из ОРБ »Калнички партизански одред«.

Избор је поздрављен аплаузом, но требало би споменути и врло живу дискусију комуниста, а никако не

заборавити ни ријечи чика Михајла Илића, ветерана, градитеља из 1947, ударника, бригадира ОРБ »Фамос«. Проблемима и напорима с којим се сусрећу бригадир у овој смјени и које су синоћ рјешавали, чика Михајло одговорио је одмјерено и топло:

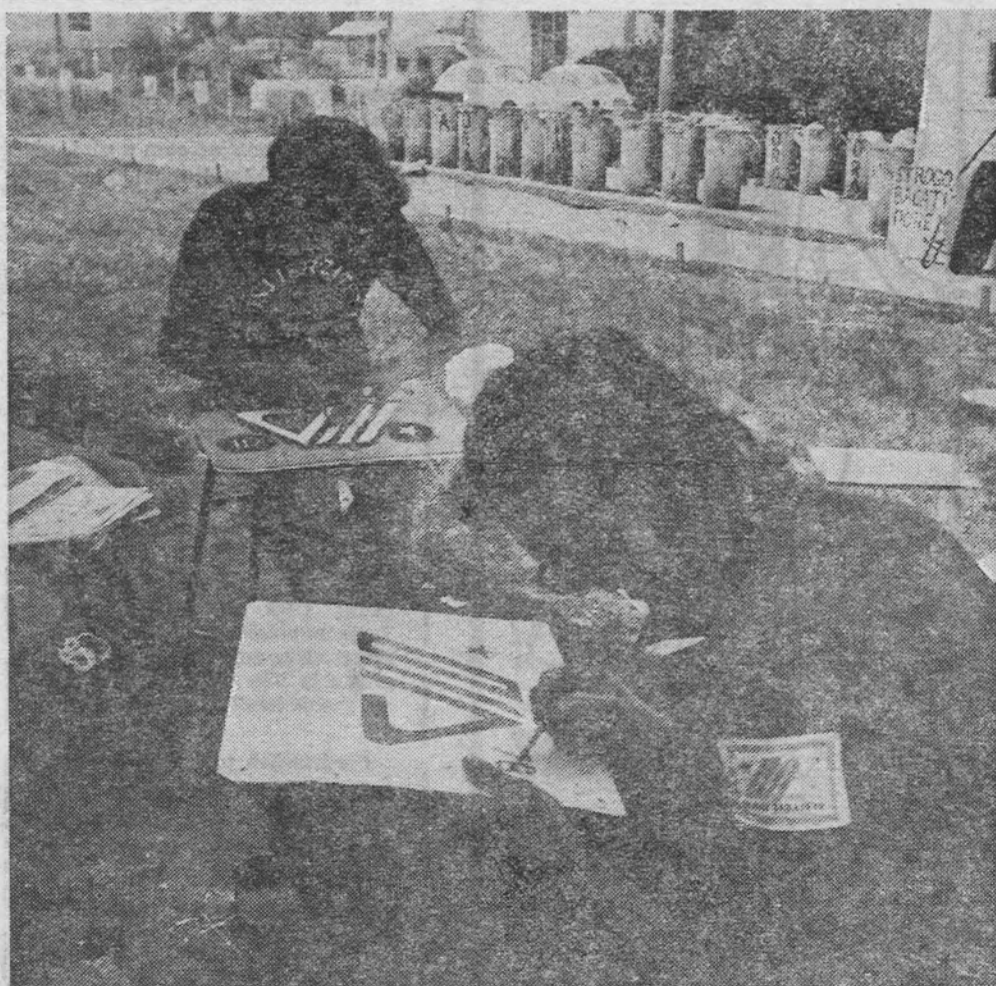
— Остало је још десетак дана, пруга се направити мора. Немојмо то заборавити! А ако смо обећали, ако смо се зарекли, чему онда говорити о било каквим неприликама. Њих нема и не смије бити. Радићемо. Ја сам се сна одрекао и опет га се одричем сад.

Није заборавио споменути ни 1947, упоредити услове и ентузијазам. А услови су се промијенили. Много је тога новог, другачијег, ентузијазам у овом човјеку одише из погледа, из топлог гласа, из јасноће у његовом казивању.

И послије ријечи чика Михајла очи су блеснуле, и онај пламен својствен само младости, која зна што хоће, засјао је на свим лицима.

Састанак комуниста завршио се, логорска ватра на платоу догоријевала, а жеља и ријешеност још јаче горе у бригадирима.

E. A.

Граде и цртају пругу

Бригадир воле симболе Анције, посебно је срцу прирасла пруга, анцијашка легенда. С тога ни у једној смјени не пропушта се прилика, над се за то има времена, да се увеличају знамења полозијена будућности, да се поставе на истануто мјесто, да се виде из даљине. Њихова је пруга, њихови симболи. Градитељи с поносом и изузетном љубављу обиљенавају сва ни детаљ са највећег омладинског радилишта ове године у нашој земљи.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri osme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krležu, Daviču i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri osme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šaljite na adresu: Redakcija »Oslobođenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge«, u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šaljite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja osme smjene.

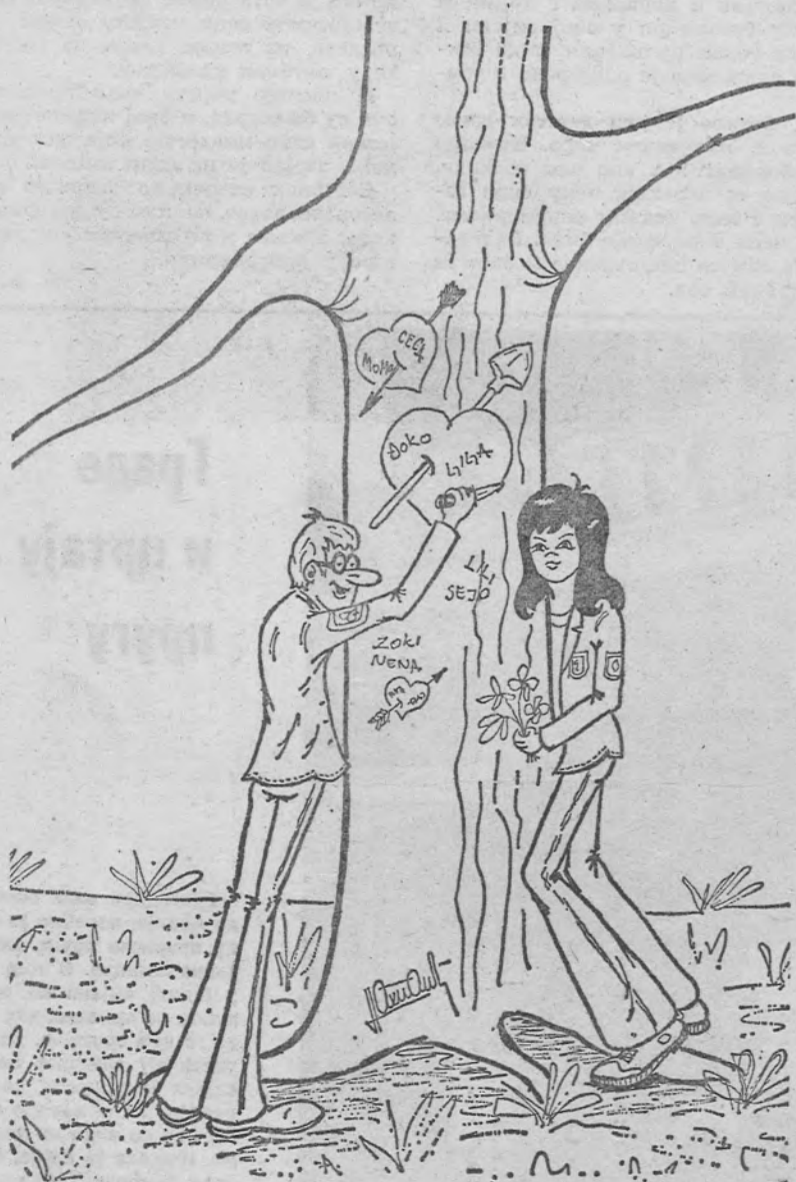
REDAKCIJA LISTA

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Razgovarao sam sa zvijezdom

Učinilo mi se kao da mi neko reče da ću postati njen saputnik i da ćemo biti sretni

Karikatura Nedima Šahinpašića

BEZ RIJEČI

Vratili smo se sa trase. Bili smo veseli, jer smo uspjeli u radu. Volio sam posao, divio se njemu, ali taj dan nisam imao snage, volje i elana je bilo napretak, ali... mali je bio moj učinak. Griža savjesti nije mi dala mira. Zaželio sam da se u meni nešto promijeni. Odmorio sam se u spavaoni, a zatim izašao van. Napolju sam vidio jedno vedro, nasmijano lice. Jedan pramen svjetlosti obasjavao je okolinu. Živi, zeleni tepih izatkan od miliona zelenih, nekih već požutjelih travki, dao mi je hrabrost da krenem u susret njoj. Prilazili smo bliže jedno drugom, a ja sam se osjećao kao da padam u ambis. Tako je i bilo. Pao sam u zagrljaj nepoznatoj osobi koja mi se činila kao vazдушna balerina, a zatim, odzvanjala je sreća Nemilom.

Upoznali smo se, a onda sam je blagim i osjećajnim riječima upitao da li je prije mene voljela nekog drugog. Rekla je: ti si moje uzburkano more koje se smiri samo u mom srcu, volim samo tebe i više nikoga. Polako smo se rastali, a onda krenuli u svoje spavaone. Razmišljao sam o njoj, njejoj ljepoti i našoj ljubavi. Išao sam, pogledao, a zvijezde su blistale različitim sjajem. Jedna mi je pala u oko, te sam u njoj vidio svoju ljubav.

Razgovarao sam sa zvijezdama, a misao i razgovor odvijao se na relaciji ona i ja. Učinilo mi se kao da mi neko reče da ću postati njen saputnik, da ćemo biti sretni.

Otišao sam i legao. Nisam imao snage. Mislio sam da sam najsrećniji na svijetu, te sam maštao o nekakvom bogatstvu i slavi nas dvoje. Svanulo je. Digao sam se iz kreveta, skočio na nožice i obavljao svoje brigadirske dužnosti. Otišao sam na trasu. Pjevali smo pjesme o neimaru naše revolucije, pjesme o voljenom Titu. Radio sam taj dan kao nikada dotada. Ništa me nije moglo zaustaviti, pa ni bijeli tucanik koji smo bacali između tračnica. Osjećao sam da mi je dala inspiraciju za rad, pa sam tiho pjevao.

— Upoznao je jednog dana, ljubav mi je bila Ana, volio sam samo nju, živjeli smo ko' u snu.

Promijenili se moj život, snaga, volja i elan te se moja osjećanja vezaše sa mojom za rad i Anu. Nisam osjećao umor, postao sam jedan od onih koji najviše radi zahvaljujući svojoj Ani.

OSTOJA STOJČIĆ
ORB »Izviđač — Partizan«

Radio-emisija Tuzlaka

NEMILA, 3. NOVEMBRA — Brigadiri ORB »Drugi oktobar« iz Tuzle pripremili su i sinoć realizovali radio-emisiju u čijem programu je bilo zastupljeno nekoliko zanimljivosti iz njihove brigade.

Predstavljen je i grad iz kojeg dolaze, a svi prilozili bili su popraćeni muzičkim blokovima po izboru brigadira ove brigade. Ova praksa se nastavlja, tako da naredne radio-emisije pripremaju brigadiri i ostalih brigada.

Brigadiri gosti vojnika

DOBOJ, 3. NOVEMBRA — Brigadisti ORB »Šesta proleterska istočnobosanska udarna brigada«, sastavljena od brigadista iz 19 opština Međuopštinske konferencije SSO Tuzla, posjetili su juče Garnizon u Doboju i jedinicu Miloša Baroša, koja gaji tradicije Šeste proleterske.

U srdačnom susretu brigadista i vojnika dogovorena je međusobna saradnja za vrijeme boravka brigadista u Omladinskom naselju u Doboju.

ОПЛАДНИСКА ПРУГА

БРОЈ 218

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Прегнуће

Дош градителји и бригадири »специјалци« за вршавају објекте — мостове и тунеле, остали на траси истоварају шљунак и туцањик, без којих пруга такође не може. Свако има свој удио у радним побједама, као и ови бригадири из Насеља у Завидовићима, који су у дане викенда прегину да пруга буде завршена прије рока.

Nedjelja u dolini Bosne bila udarni dan

Titov dolazak, najveća inspiracija

DOBOJ, 5. NOVEMBRA — U čast dolaska druga Tita u Bosnu i Hercegovinu, Predsjedništvo Skupštine osme smjene ORA »Šamac — Sarajevo 78« donijelo je odluku o proglašenju 5. novembra udarnim danom.

Otuda izuzetan ponos koji ispujava sve ovdje prisutne. Dolinom Bosne odjekuje: Hoćemo li? Hoćemo! Možemo li? Možemo! A šta? Da radimo! Za koga? Za narod! Za koga? Za Tita! Za koga? Za Partiju, za narod, za Tita! Sve, sve, sve!

Oduševljenje svih još veće, najveće. Mogućnost još odlučnija. Sinoćnji pokazatelji o 82 kilometra postavljenog kolosijeka, od čega se na glavni kolosijek odnose 74 kilometra — biće večeras još uvjerljiviji. Bojazni nema, trideset brigada i mnogobrojne vikend-brigade i danas daju svoj veliki doprinos da pruga bude prije roka.

Titov boravak među nama je, kao i uvijek, inspiracija nad inspiracijama.

L. T.

РАПОРТ ИЗ НЕМИЛЕ

Три рекорда у једном

Шеснаест омладинаца из три бригаде ископали 92 дужна метра канала у утроби Врандука ♦ Досадашњи рекорд за једну смјену износио 30 метара

НЕМИЛА, 5. НОВЕМБРА — Врандук као и цијела траса другог колосијека пруге Шамац — Сарајево ни недјељом нема мира. Поготово данас, другог ударног дана у овој смјени. Бригаде су у рано јутро кренуле на рад и забиљежиле рекорде. Прво говоримо о рекорду који ће већ сутра, можда, бити достигнут и оборен. Омладинци из ОРБ »Феријалац«, ОРБ »2. октобар« и »15. април«, њих 16, ископали су 92 дужна метра канала, од чега 50 метара пуног профила спремног за шаловање. И рекло би се да то није ништа. И не би било ништа да канал није у утроби Врандука, да се не копа кроз љути камен. Досадашњи рекорд био је 30 метара за једну смјену, а нови су поставили Георгиј Јовановски, Џемил Делић, Мирсад Марјановић, Душан Костић, Зијад Мурић, Фехим Мехмединовић, Мухат Пољиг, Нусрет Џомбић, Мустафа Мехић, Маринко Липовац, Јосип Билић, Фрањо Марковић, Фахрудин Алић, Нисе Џемали, Владо Видовић и Стојан Стајић. Они су чланови Специјалне бригаде која обавља завршне радове у најдужем тунелу на прузи младости. Говоримо са оним који су се посебно истакли:

— Најтеже је што прашина стално засипа. Камен је љут и споро се напредује, мада дајемо све од себе — каже Стојан Стајић.

— Постигли смо данас рекорд, а сутра ћемо јуришати да га оборимо — ријечи су Џемила Делића.

— Морамо завршити овај тунел и завршићемо га, рекао нам је Владо Видовић.

Идемо даље. Дуж трасе узаврело градилиште. Шине другог колосијека пружају се у недоглед. Завршни радови су у пуном јеку. Између Врандука и станице Немила ради дво бригадиста ОРБ »Феријалац« и »Извијач-партизан«. Планирају туцањик. Ускоро треба да

стигну вагони са праговима. Прилазимо групи радних у којој се налази Милан Петришић, Еднан Фазлић, Еско Јеловац, Авдија Џамбић и Драгана Карлаш. Не прекидају посао док разговорамо. Кажу да је тешко, али да то није битно. Важно је да се ради.

Ипак, Бистричак је сада ајактуелнији. Прије два дана »угледао« је свјетлост дана, а сада се већ и не распознаје мјесто гдје су се сусрели градителји са »улаза« и »излаза«. Младићи из специјалне бригаде раде као обично, што ће рећи до изнемоглости.

И за Бистричак вежмо још један догађај. Рад у тунелу није дозвољен дјевојкама и пионирицама, али они ипак раде. Испред Одвозе јапанерима земљу коју покретна трака износи на видјело. И ту је постигнут рекорд. Бригадирке из ОРБ »2. октобар« и »Стевница Јовановић« — Звездана Кукуров, Јелена Вичић, Станислава Матић, Стојанка Васић, Весна Бурановић, Јасминка Кукурузовић и 16-годишњи Лапа Барабан од покретне траке до депоа извезли су 680 јапанера, пуних камена и земље. Огроман посао. Велики рад и младића у тунелу који су то све ископали и колицима транспортовали до бескрајне траке.

Крећемо пут Жепча, уз пругу, планира се шљунак између већ постављених трачница. На једном мјесту полажу се прагови. Тешки букови трупи, заштићени креозотом, као од шале бивају смјештени тамо гдје треба. Копају се и мјеста за стубове за електрификацију. О томе се брине бригада »Извијач-партизан«, уз помоћ младића и дјевојака који су дошли да свој викенд проведу на траси.

Послу никад краја, а крај посла се назива. Пруга ће ускоро умити своје лице за први воз који ће њоме повијети славу младих неимара.

Н. ТОШИЋ

SVEČANA ATMOSFERA NA SVIM RADILIŠTIMA TRASE DRUGOG KOLOSIJEKA

Silan tempo pred ciljem

Sliku upotpunjuju zastave i transparenti, a mladost cjelovitim zamahom i duhom približava se velikoj radnoj pobjedi ◊ Pozdrav najdražem gostu Republike drugu Titu udarnim danom i visokim učinkom

ZEPČE, 5. NOVEMBRA — Ovog nedjeljnog jutra na omladinskoj pruzi Samac — Sarajevo vlada kao i sva kog dana, svečana i radna atmosfera. Radna jer su, sjetimo se, sve nedjelje proglašene radnim, praznici, međusmjene, a praznična zato što je sva ki potez alatkom na ovoj legendarnoj pruzi pravi mali praznik za svakog mladog čovjeka. Sliku upotpunjuju zastave i transparenti svakodnevno prisutni na radilištu, kao znak da se mladost cjelovitim tempom približava svom cilju. I ovog prohladnog jutra dolina Bosne odjekuje brigadirskom pjesmom. Na dionici koja pripada Omladinskom naselju u Zepču vlada posebna atmosfera, jer je Skupština smjene Naselja na sinoćnoj sjednici ovaj dan proglasila

udarnim u čast boravka druga Tita u našoj republici.

Iako je već ogroman dio posla definitivno završen, na trasi je živo kao i ranije. U Željezničkoj stanici Zeleće Zagrepčani iz ORB »Seđam sekretara SKOJ-a« demontiraju stare skretnice, a na 135. kilometru polažu kolosijek, taj najdraži i najvidljiviji posao na pruzi. Svaka šina, svaki prag, korak bliže konačnoj pobjedi.

Finalni posao predstavlja i istovar i ugrađivanje tucanika na 144. kilometra, gdje su se sa punim vagonima ovog dobrog poznanika brigadira, uhvatile ukoštac Sarajlije iz ORB »UPI« i »Novo Sarajevo« i Banjalučani iz ORB »Josip Šoša Mažar«. Na 133. kilometru isti posao rade »Šipadovci«, dok u njihovoj neposrednoj blizini Pri-

zrenčani iz ORB »Titovi dečaci« istovaraju šljunak, skupa s goranima iz »Sutjeske 78«.

Sikola se i dalje »seli« na dionicu Naselja u Zepču. Materijal izvađen iz njegove utrobe, Mostarci ORB »Gojko Vuković« istovaraju na Željezničkoj stanici Maglaj.

Brigadiri iz Postojne ORB »Tone Tomšić«, kopaju i betoniraju temelje za električne stubove ELPOSA na 132. kilometru, 186. kilometru i na Stani u Viništu, dok Užičani ORB »Užička republika« betoniraju »Kozarin nadvožnjak« u Zepču.

Na svakom preostalome metru trase radi se žestoko, udarnički, jer se na ovaj veliki dan posvećen voljenom Tito norme prebacuju više nego ikada. G. JOVANOVIĆ

MLADOSTBIH NA TRASI DRUGOG KOLOSIJEKA

Privuklo ih radilište

U sastavu vikend-brigada našli se i radnici »Mladostbiha«, a to je bio samo povod, a više je drugih razloga zbog kojih treba da se piše o njima ◊ Njihov glavni zadatak je organizovanje, okupljanje mladih i korisno provođenje slobodnog vremena

ZAVIDOVIĆI, 5. NOVEMBRA — Juče su u sastavu vikend-brigada došli i radnici svojevrane organizacije mladih »Mladostbih«. To je samo povod što pišemo. No ima mnogo više razloga zbog kojih bi trebalo govoriti o ovoj organizaciji i pisati o njenom nastanku.

Kao određen poslovni mehanizam, u vidu organizovanja seminara, kampova, smještaja, prostora gdje se organizovano okupljaju mladi, nastala je 1. januara 1975. ova radna organizacija. »Mladostbih« se brine o iskorišćavanju slobodnog vremena i sveukupnog organizovanja mladih u realizaciji vaspitno-obrazovnih zadataka, a uz sve to oni djeluju i rade manjom zdravog privrednika.

Svoje usluge davali su na dvije omladinske radne akcije: »Sarajevo 77« i »Sarajevo 78«, a desetog oktobra 1977. godine počele su pripreme za ovu veliku akciju. Pripreme su dugo trajale, ali je zato obavljen i krupan posao. U sva četiri naselja »Mladostbih« obezbijedila je prevoz brigadista, sportske terene i sportske rekvizite pa sve i do onih najsitnijih naljepnica. U Omladinskom naselju u Zavidovićima obezbijedili su smještaj i ishranu. I to ishranu kojom su svi zadovoljni. Nije ni čudo jer se bez prestanka radi u kuhinji, ali se zato za objede nudi nekoliko vrsta jela. Ilustracije radi navešćemo i mišljenja gostiju u Naselju:

— Počasćen sam dočekom i uslugom u restoranu, a posebno mogu istaći kvalitet kuhinje — rekao je gost iz Trebinja.

Delegacija opštine Šipovo:

— Prvi utisci u Omladinskom naselju u Zavidovićima, govore da sve funkcioniše u najboljem redu. Od uređenja Naselja, pa do restorana gdje mogu zaista mnogo naučiti mnogi ugostitelji.

A tako isto misle i brigadiri, pogotovo sada kada su poslovi u punom jeku i zahtijevaju maksimalno angažovanje, pa se i u kuhinji radi udarnički i sa jedne i sa druge strane linije.

Svojom jučerašnjom posjetom predstavnici »Mladostbiha«, njih tridesetak, među kojima i predsjednik Radničkog savjeta, sekretar SK i direktor Jovo Bašić potvrdili su se i na radilištu.

Poslije podne su bili gosti u Štabu Naselja. Tom prilikom vodili su razgovor sa komandantom Adnanom Kresom i za mjenikom komandanta Draganom Radićem. Zanimali su se za poslove na trasi, a izrazili su posebno zadovoljstvo što su radili s brigadirima i direktno upoznali radilište. Zadržala ih je snaga i volja brigadira kojom rade na trasi.

Na kraju su predali simboličan poklon Štabu Naselja, monografiju grada Sarajeva.

E. ALIČKOVIC

Kladanjci u tuzlanskoj brigadi

Došli da dokrajče Sikolu

Kad se sa ORA »Samac — Sarajevo 78« iz šeste smjene vratila ORB »Akif Šeremet« na dočeku je bilo više ljudi nego što Kladanj ima žitelja. Svi su došli da pozdrave svoje brigadiste, koji su im u dolini Bosne potpuno osvjetlili obraz, zavrijedivši 57 udarničkih značaka, 27 pohvalnica, Zastavu »Omladinska pruga Samac — Sarajevo 74«, a njihova brigada je predložena za najviše priznanje Republičke konferencije SSOBiH i najviše priznanje Saveza socijalističke omladine Jugoslavije — Plaketu »Veljko Vlahović«. Tim je veći bio taj uspjeh što je to bilo prvi put da kladanjska brigada učestvuje na nekoj saveznoj omladinskoj radnoj akciji.

Već dogodine, koliko je interesovanje, iz Kladnja bi se moglo poslati i pet brigada, ali se već zna da će 1979. godine dvije kladanjske brigade učestvovati na dvije savezne akcije.

Ovdje, na trasi Omladinskog naselja u Doboju, susreli smo Slavka Gojkovića, Hazima Mukića, Savu Marjanovića, Ismeta Hodžića, Radomira Todića i Mirzu Kuluglića. Oni su iz Kladnja, svi su bili brigadisti ORB »Akif Šeremet«, svi i udarnici iz šeste smjene. Sada su članovi ORB »Šesta proleterska istočnobosanska brigada« Međuopštinske konferencije SSO Tuzla.

— Bili smo — kažu ovi mladi ljudi — kad je otpočelo približavanje Sikole, došli smo da taj posao i završimo!

I gosti udarnički rade

NEMILA, 5. NOVEMBRA — Danas je u Naselju ORB u Nemilu bilo veoma živo. Graditeljima su u posjetu došle vikend-brigade SOUR-a »Centrotrans«, RK SSRN »Centrotrans«, RK SSRN iz Arandelovca, te ORB »Milan Zidić iz Svraka. Oni, zajedno sa graditeljima, rame uz rame nastoje da postignu što ve-

ći učinak, tim prije što je danas udarni dan i što rezultati moraju biti veći nego obično. Uz njih je i stalna radnička brigada iz Zenice koju je organizovalo Opštinsko vijeće Saveza sindikata Zenica.

— Posao smo obavili dobro. Iskopali smo veliki broj rupa za stubove, električne mreže i sigurno je da smo prebacili normu, kaže Muhammed Sačiragić, jedan od direktora »Centrotransove« radne organizacije »Prevoz putnika«.

Komandant vikend-brigade »Centrotransa« Hazim Ali, koji je u prvoj smjeni boravio kao brigadir na trasi, ne krije radost što su ponovo došli u Nemilu.

ПОБЈЕДЕ АКЦИЈЕ

Јединствена школа самоуправљања

Крупан допринос остварењу изванредних резултата дају активи СК у бригаама и насељима ◊ У седам смјена Анције било је укључено 8.391 члан Савеза комуниста, а у активима ССО дјеловало је 18.250 бригадиста или 91 одсто

ДОВОЈ, 5. НОВЕМБРА — Осмој смјени је припала част да заврши ОРА »Шамац — Сарајево 78«. Долина Босне је у правом смислу долина ударника. Ради се на траси, али и у насељима, гдје су бригадисти ангажовани у друштвеним активностима. Та активност не јењава, и поред изузетног залагања на траси. Комисије се редовно договарају, редовно теку и сви облици марксистичког образовања.

Тако се Акција потврдила и из дана у дан се потврђује, као јединствена школа самоуправљања. Живот и рад бригадиста на траси и у насељима одвија се на самоуправној основи. Сваки бригадиста је носилац дјеловања бригадних конференција, односно неке од комисија у бригади. Готово сваки четврти — у досадашњих седам смјена, био је члан самоуправних органа у насељима, односно на Акцији, гдје су се многи млади људи по први пут свјесно и одговорно суочили са конкретном самоуправном праксом, рјешавајући и конкретна питања.

Крупан допринос оствареним резултатима дају активи СК у бригаама и насељима. До сада је било укључено 8.391 члан СК, а у активима ССО дјеловало је 18.250 бригадиста или 91 одсто.

За потврду да је Акција велика школа у којој се развијају социјалистички самоуправни односи, афирмишу и развијају радне навике, стваралачки афинитети и способности младих људи, васпитавајући их у духу социјалистичке личности — наводимо податке да је омладинску политичку школу до сада завршило 3.453 бригадиста, семинар омладинска пруга 1.712, они су написали 546 радова о добровољном омладинском раду и социјалистичкој изградњи наше земље. Бригадирски клуб актуелности окупио је 2.257 бригадиста, а они су разматрали актуелна питања теорије и праксе социјалистичког самоуправљања, унутрашње и спољне политике СФРЈ. О томе су и бригадисти одржали око 900 предавања унутар својих бригада. За такво ангажовање око 4.000 бригадиста до сада је на Акцији предложено за пријем СК.

На Акцији су боравили и бораве бригадисти из свих крајева Југославије, а постали су дио средине у којој су провели бригадирске дане, као да су вазда били у Добоју, Завидовићима, Жепчу и Немилој. То је резултат присне сарадње са друштвено-политичким заједницама и организацијама. Из дана у дан потврђује се и такав вид сарадње — чврста спрега житеља уз пругу и бригадиста који су дошли пругу да изграде. Сад се већ зна — изградити је и прије рока.

И. ТАЉИЋ

Послије чаја поново пругом

Пруга није стала, други колосијен дише, живи и креће се убрзаним коракном према циљу, да споји сјајним шинама Добој и Зеницу. Бригадери Омладинског насеља у Завидовићима, на снимку фото-репортажа М. Штруглина, само су кратно предахнули да би испили шољицу чаја, а одмах затим наставили да заједно с пругом крену напријед. И крећу анцијашама упоредо с другим колосијеном, хитро и одлучно у сусрет Дану Републике, да јој уруче најдрагоцјенији поклон — велику радну побједу.

ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ ОРБ »ГОРЊЕДРИНСКУ«

Прелијепо нам је на Акцији

Сви у један глас истичу да им нигдје није било љепше и поручују да ће осветлати образ, оправдати повјерење

ДОВОЈ, 5. НОВЕМБРА — На прелијепом амблему утиснут је Споменик са Тјентишта, а у основици су сводови ћуприје на Дрини. То је, ето, симбол »Горњедрињске«, омладинске радне бригаде што је чине млади из Горажде, Фоче, Чајнича, Рудог и Вишеграда.

— Ова бригада формирана је 1973. године и учествовала на савезним анцијама на Морави, Козари, Сутјесци, а бораван у осмој смјени ОРА »Шамац-Сарајево 78« пето нам је учешће. Бригада има 75 бригадиста, они су радници, ђаци, студенти, од 12-годишњана до ветерана у шестој деценији — назује командант »Горњедрињске« Едиб Муминовић.

Слушај Југославију, овдје бригадери; Тито — младост — пруга — радост, горње Подриње, МОК, Горажде, Горажде, Горажде. То је бригадирски поздрав ове бригаде Међуопштинске конференције ССО из Горажде.

Млади из пет горњедрињских општина доскора се нису боље познавали. Сада се добро знају, сви за једног, један за све. Ударнички!

— Ово је моја друга акција и друго учес-

твовање на овој истој анцији. Најважније је било над сам први пут отишао. Од сада ћу бити бригадист редовно — каже Драгомир Анорић, матурант Гимназије из Чајнича и будући новинар, па је наравно у Бригади задужен за информисање.

— Ово ми је шесто учествовање на анцијама. Идем ради бригадирског живота јер нема љепшег — ријечи су Млађена Андрића из Рудог, командира чете.

— Први пут учествујем, прелијепо је, чак сам похваљена на траси, у раду на 85. километру Све ме жмарци драгости прожимају, све је као у оствареном сну — каже Драгана Бонић, реценционарна у хотелу у Горажду.

— Одлично ми је у Бригади и на Анцији, нигдје није боље. Зар треба још нешто да додам! — додаје Сеад Бороговац.

Углавном, сви поручују — осветлаће образ, оправдати повјерење, а то значи и даље ће давати све од себе у сусрету на великом циљу, завршетку пруге прије рока.

И. Т.

ЗАПИС ИЗ НЕМИЛЕ

Док градитељи сновијају

Са магнетфона разгласне станице огласила се »Тишина«, позивајући бригадире на спавање. Убрзо затим Насеље почиње да тоне у сан, сновијајући сутрашњи дан и нове радне задатке. Облаци су најјачали сјај звјезданог неба. Тишина. Већ је поноћ. Само се осјети мирис јесени, без вјетра. Планински поточић што протиче тик уз Насеље причава доживљаје минулог дана. Из даљине, с ону страну Босне, чује се потмула бука тешких камиона. То у Бистричаку бију битку са земљом и каменом. Оближњом цестом протутњи камион

и поремети равнотежу ноћног мира.

На капији Насеља пожарни. Музика поноћног програма прави му друштво. Али, још једно створење врзма се око. Умиљато маче осјетило је гдје има добру заштиту, приближило се Бориславу Пуцићу, увија се око његове ноге и тихо прече.

— Здраво! Како то да си сам на капији?

— Зар нисам ја довољан. Ако су мањи и слабији онда треба двојица — осмјехну се Борислав, мислећи на својих стотинак килограма. И потече прича. Борислав је

из ОРБ »Петнаести април«, прије два сата дошао је из друге смјене, мало се одморио, па на пожарство. Прича да ради на жељезници, машиновођа је већ пет година, а сада је ударник у Врандугу.

— Тежак, бре онај Врандук. Радимо како најбоље можемо, завршићемо све на време.

Испред павиљона ОРБ »Извијач-партизан« шета младић коврцаве косе. Упознали смо се то вече. Мирсад Струњац је из Восанске Крупце, завршио је средњу школу и сада чека позив за војску.

— Дуто сам извијач. Дивна је то ствар. Нигдје толико пријатељства, толико познаника. Рекао сам себи да ћу увијек ићи на сусрете извијача и радне акције.

Поведе ме до свог павиљона да покаже нешто од извијачког. На једној плочи испред спаваонице

исписано: »Чворологија«. То је, вјероватно, вјештина везања чворова, закључујем, гледајући у десетак разних облика чворова. Мирсад објашњава гдје је који најбоље употребити, који се најбрже веже, а док све то прича поглед му лута по околини. Пожарство је одговорна улога.

Испред павиљона ОРБ »Петнаести април« двије дјевојке. Олга Межан и Лепа Узуновић два сата су стајале испред свог павиљона, разговарајући о свему помало, али савјесно вршећи своју дужност.

Тишина се надвила над Омладинским насељем. Бригадир чврстим сном спавају, а већ сутра, у црв зоре, кренуће у нове јурице за пребацијама норми, за испуњавањем најдражег обећања.

Само још поточић прекида поноћни мир. Заједно с њим будни су ове ноћи и пожарни у Насељу.

Д. Ј.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri osme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Križe, Daviča i drugih. I učesnici u akcijama širom naše zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac—Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri osme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šaljite na adresu: Redakcija »Oslobođenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darodavcima i vrijednim nagradama, o sastavu žirija, pročitate u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

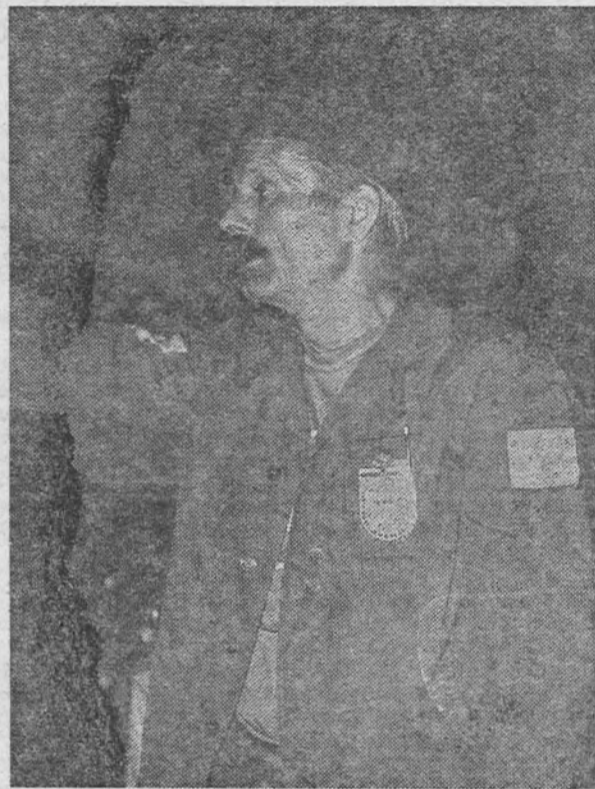
Pišite i šaljite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja osme smjene.

REDAKCIJA LISTA

SKICA ZA PORTRET BRIGADIRA

Dvadeset i dvije akcije u dlanovima

Mihajlo Ilić, brigadir-veteran ORB »Famos«, s ponosom ističe da je cijela porodica akcijaška ♦ Sjećanja iz septembarske smjene su potpuno svježja, a čiča Mihajlo u novembru prugu gradi

Mihajlo Ilić: Ja nisam mlad, ali sam mlad s mladima

ZAVIDOVIĆI, NOVEMBRA — Veče u Naselju slično mnogima. Logorska vatra, velika i lijepa, najjednostavnije kazano Brigadirsko veče, ljetna pozornica, u novembru, raspoloženi brigadiri. Ničeg neobičnog. Što već osmi mjesec tako traje na centralnom platou u Naselju. Navikli smo, ko zna iz kojih razloga, sa mikrofonom u ruci i voditeljskom ulogom vidjeti mladića ili djevojku, čini se tada je sve lepršavije, no ovaj put je to izgledalo ipak neuobičajeno, osobito. Program je vodio čiča Mihajlo. Čulo se to dobro, poslije svake njegove riječi brigadiri su glasno uzvikivali: Čiča, čiča! Tako ga zovu svi. Dali su mu to ime u šestoj smjeni. Zbog godina, ali ponašanjem to nije ni najmanje.

Priča se o njemu. Gotovo svaki brigadir u Naselju zna za čiča Mihajla, i niti čiča može bez Mihajla, a ni Mihajlo bez čiče.

Pravi pravcati veteran. Dvadeset i dvije akcije učestvovao na svojim dlanovima. Starčić vedar, nasmiješen, prihvatio je poziv za razgovor. No, razgovor ili ćaskanje, ili prijatni trenuci u svijetlom i plodnom svijetu provedeni u društvu s njim.

I ljubav svoju prvu na akciju vodio. S ljubavlju zemlju gradili njih dvoje zajedno. Odvajali se kad se to moralo, on na Moravi bio, Kozari, Sutjesci, Sarajevu, pruži prvoj i pruži ovoj.

— Sve što sam gradio mene je gradilo više. Ponoviću hiljadu puta: akcija je kovačnica bratstva i jedinstva, škola života u kojoj se mnogo toga uči i nauči, govori glasom koji je toliko miran, topao da biste mogli sate i sate provesti slušajući ga, i osjetiti kako se preliva u vas neka sigurnost, čvrstina, vjera, koja se tako jasno ogleda na njegovom licu. A Mihajlo Ilić još uvijek je u radnom odnosu. I kaže da neće ni otići sve dok ima snage. Rukovodilac je va-

trogasne službe u »Famosu« i po drugi put brigadir ORB iz Hrasnice.

U razgovoru se često vraćao na utiske još svježije iz šeste smjene. Nema brigadira koji njega nije poznao, jer zateći se mogao u svakom kutku, u razgovoru, pjevao s mladima, savjetovao, jednostavno, pripadao je svima, a to potvrđuju i mnoge razglednice koje su stigle na njegovu adresu. I one mu pričinjavaju pravo zadovoljstvo.

— Šta vas to drži, te ste vitalni, svjež, vedri?

— Kako se osjećam. A kako i ne bih kad sam stalno sa mladima. Dođu ponekad i teški momenti kad želim mnogo učiniti i mnogo pružiti, ali mi godine ne dopuštaju. Želim da ne posustanem, da dam što više mogu i koliko mi to bude dozvoljavalo zdravstveno stanje. Moja porodica je akcijaška. Tako je zovem. Drugarica mi je akcijaš, i kćerke. Bile su i na ovoj akciji u prvoj smjeni. I na Kozari i Sutjesci. Kao dugogodišnji akcijaš vaspitavao sam svoju djecu u tom duhu.

— Još uvijek su se zadržala mišljenja nekih graditelja koji zastarjelo gledaju na učešće djevojaka na omladinskim radnim akcijama... Nisam uspjela ni postaviti pitanje, on je već imao spreman i kategoričan odgovor.

— Trebalo bi samo jednom da se nađu u vrtlogu mladosti, da ih donese, da osjete ono što oni žele i ne bi tako mislili. Jer, opet ponavljam: to je škola za svakog omladinca, bez obzira na obrazovanje, i ma iz kojih pobuda postojale zabrane, ili sumnjiva gledanja, takvi roditelji griješe prema djeci i sputavaju ih u razvoju. Ja vjerujem mladima. I ponosim se njihovom riješenošću i odlučnošću da uspiju i na ovom zadatku. Jer svi koji su tu znaju zbog čega je to. Ja nisam mlad, ali sam s mladima, a oni su se zavjetovali, i ja s njima — obećanje se mora ispuniti.

E. ALIČKOVIC

Dogovor željezničara

NEMILA, 5. NOVEMBRA — U drugoj smjeni danas će raditi brigadisti ORB »Petnaesti april«. Do odlaska na trasu oni su iskoristili vrijeme da održe brigadnu konferenciju na kojoj su govorili o dosadašnjim rezultatima i o radnim pobjedama koje su zabilježili za ovih nekoliko dana što se nalaze na ORA »Šamac—Sarajevo«. Mnogi omladinci u svojoj diskusiji istakli su da se dobro radi, ali da disciplinu treba zaoštriti. Rečeno je, takođe, da će svi do jednog maksimalno uložiti napore kako bi svoj dio posla obavili na vrijeme.

N. T.

Disko-veče

NEMILA, 5. NOVEMBRA — Sinoć je u Naselju ORB u Nemiljoj održano disko-veče koje su organizovali brigadisti ORB »Stevica Jovanović«. Bio im je cilj da se mladi u Naselju još više zbliže i da uz prijatnu zabavu odahnu od napornog rada. Muziku su odabrali brigadiri Snežana Cvetanović i Ferenc Beke.

Večeras će brigadisti vikend-brigade ORB »Milan Vidić« iz Svraka brigadistima predstaviti svoje kulturno-umjetničko društvo sa izabranim programom koji se sastoji od skečeva, spleta, igara i pjesme.

Trista vikendaša

DOBOJ, 5. NOVEMBRA — I danas su sa brigadama osme smjene radile vikend-brigade, oko tri stotine brigadista.

Juče su vikendaši na najbolji način proveli vikend — udarnički. Radili su penzioneri, radnici, učenici Srednjog školskog centra iz Doboja, a pomenimo bar imena nartavnika Jasne Ivić i Pere Tomića među mnogima koji su se izuzetno istakli.

Radovi za konkurs »Omladinske pruge«

Pruga rađa čovjeka

Ne stoji niko, svi znaju, da prugu ne siju oči (ma kako bile blage), već ruke nahranjene srcem, punim ljubavi za Tita, domovinu i narod.

Ne šuti niko, svi znaju, da pjesma sahranjuje umor, (a umornih uopšte nema) i žuljeve stišava bez bola, rađa ljubav, prugu i čovjeka.

Da vrelo bude veće od vrela, da sebi sebe nemam za druga — kriva je pruga.

Da vrelo bude veće od vrela pruga je htjela.

Da slavuj nije u zraku sam, ja prugu znam.

Da nikad više jedan ne bude pruge se trude

Zvanko Dragić
ORB »UPI«

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 219

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Svi dani su radni

DOBOJ, NOVEMBRA — Vikend se veoma ugodno može provesti i uz rad, pogotovo ako je to rad na trasi drugog kolosijeka od Doboja do Zenice.

To svojim primjerom potvrđuje veliki broj učenika, radnika, penzionera iz cijele zemlje koji su sa vikend-brigadama proveli proteklu subotu i nedjelju na radilištima duž cijele trase.

Naša slika je najbolja ilustracija za to. Voz sa materijalom upravo je pristigao...

Snimk: V. SEKULIĆ

ZAPIS SA TRASE

Pred velikim ispitom

Zaključno sa nedjeljom postavljeno jedanaest kilometara kolosijeka na dionici koja pripada Omladinskom naselju u Nemiljoj ◇ Mladost uvjerena u sebe i svoje mogućnosti ◇ Ponovo se vraćaju Akciji i pruzi

NEMILA, 6. NOVEMBRA — Žurba se osjeća, jednostavnije je reći čita na svakom licu brigadirskom. Mladi graditelji svjesni su činjenice da je upravo novembar mjesec u kojem treba da se pokažu, da nadmaše sebe. Radili su oni, doduše, neumorno i proteklih mjeseci od početka Akcije, ali tek sada su, u finišu bitke za drugi kolosijek, pred velikim ispitom. U jučerašnjem udomnom danu na trasi, u čast dolaska druga Tita u Bosnu i Hercegovinu, mladost je rušila sve prepreke pred sobom. Onako kako to ona zna i može.

Još tri i po kilometra

Omladinsko naselje u Nemiljoj. Nedjelja je, peti novembar. Radi se na trasi, Nema vremena ni za predah. Sa jučerašnjim danom postavljeno je jedanaest kilometara kolosijeka. Do cilja nije ostalo mnogo — još oko tri i po kilometra.

Sagovornik nam je komandant Zdravko Sivrić.

— Kako ide, komandante...?

— Dobro, prema očekivanjima...

— Mladost je u zanosu — radi i gradi...?

— Podite na trasu. Tamo ćete se

najbolje uvjeriti s kakvim elanom mladi Jugoslaveni grade drugi kolosijek.

— Pao je Vranduk, probijen je Bistričak...?

— To su izuzetni radni podvizi. Ali, time što su tuneli probijeni ne znači da je posao i završen. Još dosta toga valja uraditi.

— Hoće li brigadiri stići?

— Svakako. Siguran sam u to. Do sada sam učestvovao na osam radnih akcija širom zemlje. Vidio sam kako mladost radi. I sam sam radio, gradio. No, za ovo što se ovdje, na trasi drugog kolosijeka, minulih mjeseci događalo i događa — nedostaju riječi da se i opiše...

— Među pet brigada u Naselju je i ona »vikendaška« iz Zenice, sa 105 članova?

— Ta brigada radi kao da je na Akciju došla u redovnoj smjeni. Samo po nazivu ona je vikend-brigada. Zeničani su već četrnaest dana u Naselju, obavljaju najteže poslove — istovaraju tucanik i šljunak, postavljaju kolosijek, a ako zatreba nadu se i u tunelima...

— Zenica se, dakle, odužuje Akciji...?

— Doprinos Zenice u izgradnji drugog kolosijeka ne može se mjeriti samo po ovoj brigadi. Sve što nam je bilo potrebno — oslanjali smo se na Zenicu i Zeničane. Oni, opet, nisu nijednom zatajili. U Zenici, kao, uostalom, i u drugim mjestima u dolini rijeke Bosne, kroz koje će pruga proći, Akciju doživljavaju svojom i svi žele da drugi kolosijek što prije bude postavljen, da njime krenu vozovi... Izvanredno saradujemo sa društveno-političkim organizacijama iz Zenice, posebno sa Opštinskom konferencijom Saveza socijalističke omladine, sa radnim kolektivima, Željezarnom i ostalima... sa Zeničanima.

Pisma Akciji

— Da zavirimo u pisma koja svakodnevno dobijate...?

— E, to je posebna priča. Ima ih toliko da bi čovjek mogao roman da napiše. Ne jedan, već — dva tri... javljaju se akcijaši što su ovdje bili, hrabre nas da istrajemo, vjeruju u veliku radnu pobjedu, najavljuju da će doći na svečanost, pozivaju nas u goste, u svoje domove, u radne kolektive... Akcija i pruga su nas zblížili. Sva ta pisma su drage us-

pomene, ona svjedoče o Akciji i mladosti.

—0—

U Nemiljoj su juče, pored vikend-brigade iz Zenice, bili i »vikendaši« iz Arandelovca. Njih četrdesetak. Radnici, učenici, studenti, penzioneri. Većina njih je, u šestoj smjeni, pod zastavom Brigade »Milan III Čiča« već radilo na dijelu trase za koji su »zaduženi« brigadiri smješteni u ovom naselju. Otišli su sa Akcije da bi joj se ponovo vratili. Putovali su od Arandelovca cijelu noć (petak), a već sutradan, zajedno sa ostalim brigadirima, nošeni pjesmom mladalačkom, svojski su zasukali rukave.

— Ništa neobično, niti čudno što su čak iz Arandelovca stigli akcijaši. Vikend im je protekao u udarničkom radu. Došli su onda kada su najpotrebniji. Ovog vikenda sa nama su bili oni, idućeg će doći »vikendaši« iz nekog drugog mjesta. Razumljivo je sve to, jer će nova pruga biti djelo mladosti, i ne samo nje, iz cijele zemlje — kažu u Štabu u Nemiljoj.

Žurba se osjeća na svakom licu brigadirskom...

F. MIĐIĆ

СВЕЧАНОСТИ ПОВОДОМ УДАРНОГ ДАНА У ЧАСТ ДОЛАСКА ДРУГА ТИТА У БИХ

На траси као у кошници

Све бригаде освојиле ударништва ◇ Велики изазов — велики учинак, повод величанствен ◇ Тито међу нама — то је свима у сваком тренутку на уму ◇ Све се слило у жељу да поздрав најдражем госту буде велика радна побједа

ДОВОЈ, 6. НОВЕМБРА — И јуче је младост потврдила себе. Изазов је био велики, а и повод величанствен — радило се у част доласка друга Тита у БиХ.

Сваки је дан овдје ударни. Јуче је било разлога да буде још ударнији и најударнији. Тито међу нама — то је свакоме сваког тренутка било на уму. Трептај мишица, понос, занос, све се слило у жељу да поздрав другу Титу буде изражен што увјерљивијим учинком.

Траса узаврела још више. Као у кошници, у којој се све зна шта треба да се ради и шта ко ради... Разговарали смо са бригадистима свих омладинских радних бригада на траси и синоћ при повратку у Насеље ОРБ у Добоју.

— Постављали смо шине и распоређивали туцаник. Доста смо урадили. Сви смо задовољни што смо овдје дошли — каже и машинбравар Радивоје Ђокић ОРБ »Братство-јединство« из Лесковца.

— Нема разлике између дјевојака и момака. Истоварили смо 34 вагона земље, а били смо предвиђени за 20 вагона. Кад смо сазнали да је Тито дошао још више смо се заложили — настављамо ударнички — ријечи су Азре Билаловић »Шеста пролетерска источнбосанска бригада« МОК Тузла.

— Постављали смо шине код Орлина, 220 метара поставили. Мени је ово прва акција, осамнаест ми је година, биће још акција. Што се ове тиче, настављамо ударнички — рапортира кв-бравар Аљо Силак из »Горњедринске« — МОК ССО Горажде.

— Радили смо добро, дали све од себе, каже Љубљанчанин Антон Симонек из ОРБ »Седам секретара СКОЈ-а«, Општина Нови Град из Сарајева.

— Момци стварно раде максимално. Наша бригада је бетонирала опорце и бушила лежишта за mine. Осјетило се присуство ударног дана. У правом смислу је схваћен фи-

ниш Акције и какав он треба да буде, ударнички — каже војник Здравко Проселник ОРБ »Франц Рожман Стане« из ЈНА.

— Добили смо задатак да истоваримо 20 вагона земље. Ми бригадисти пресрећни смо због Титовог боравка у БиХ и још једним радним успјехом трудили смо се да докажемо нашу приврженост. Радили смо једном душом: сви за једног — један за све. Расположење се читавало на свим бригадистима. Рад је протекао уз пјесму и сви смо увјерљиво пребацили норму — каже Драженко Игњатовић ОРБ »Иво Лола Рибар« из Зенице.

То су, ето, импресије са трасе ударног дана. И јутрос су бригадисти отишли са пјесмом, и данас је ударни дан и сви дани овдје су ударни. А навече је била свечаност поводом ударног дана и проглашења бригада други пут ударним. Прва таква пригода у осмој смјени ОРА »Шамац — Сарајево 78« била је у

част Петог конгреса Савеза синдиката БиХ, а јуче, у недељу, био је ударни дан у част Титовог доласка у БиХ.

Све бригаде дошле су пред велику позорницу у свечаном строју. Смјењивали су се бригадирски поздрав, орила пјесма и пјесме. Сви заједно као један: Тито, Партија, Омладина, Акција. И пјесма »Друже Тито ми Ти се кунемо...«.

Бригадисте је поздравио Рамиз Чампара, замјеник команданта за Насеље ОРБ у Добоју и прогласио бригаде ударним за сљедеће учинке: ОРБ »Братство-јединство« Лесковац 187,1 одсто, »Франц Рожман Стане« ЈНА (Ударна), »Горњедринска« — Горажде 225,35 одсто, »Иво Лола Рибар« Зеница 310,88, »Седам секретара СКОЈ-а« Сарајево 251,20 одсто, »Шеста пролетерска источнбосанска бригада« Тузла 373,15 одсто.

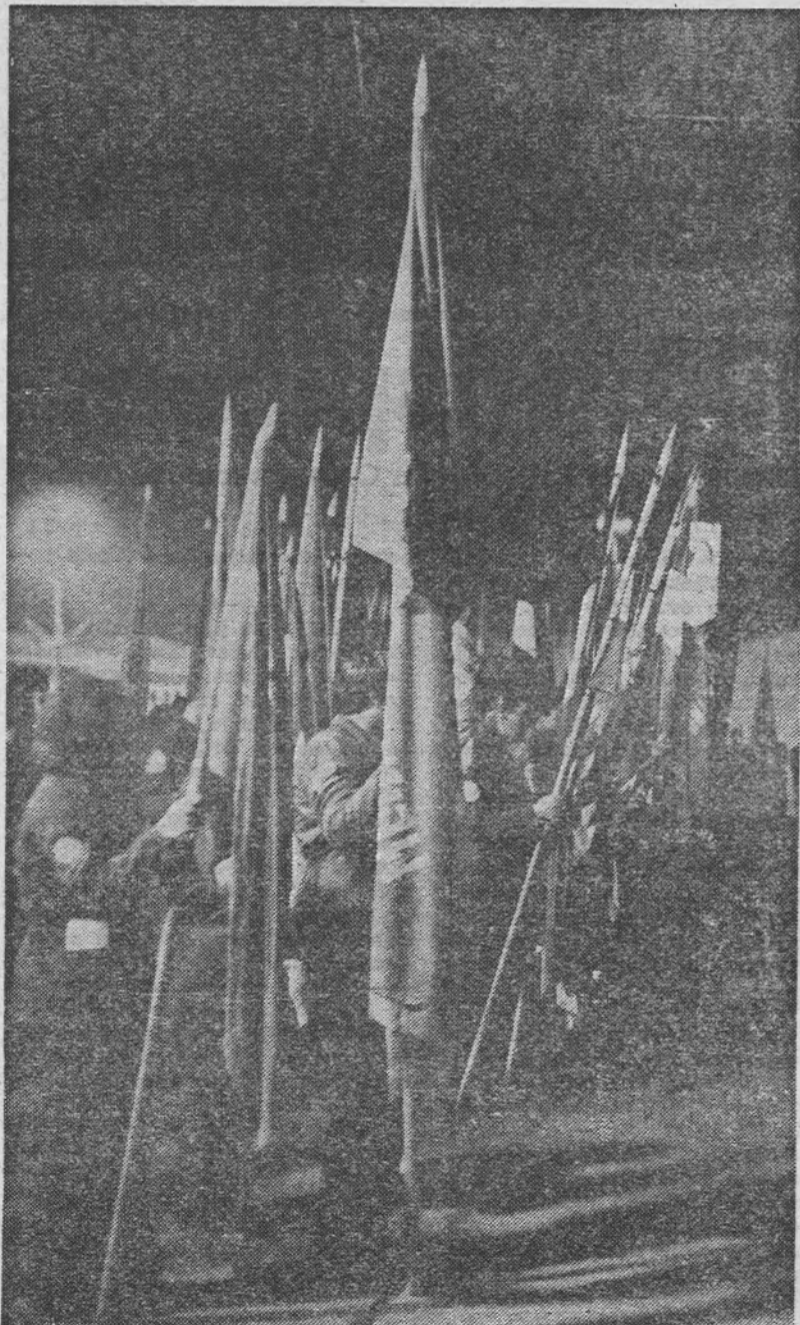
Понос! Гордост! И шта још рећи. Руке бригадирске говоре најбоље. И сутра ће се они потврдити.

И. ТАЉИЋ

Ударници осме

Заставе срца мирно! Ударници новембарске смјене ОРА »Шамац — Сарајево 78« у свечаном строју послјеге остварених изванредних резултата ударног дана, у недељу, 5. новембра.

Снимак В. СЕКУЛИЋ

РАПОРТ ИЗ НЕМИЛЕ

Ударништва свим бригадама

НЕМИЛА, 6. НОВЕМБРА — Долазак најдражег госта у нашу републику био је подстрек градитељима другог колосијека да јуче раде са више воље и елана. Јучерашњи дан који је проглашен ударним протекао је у радној атмосфери са наглашеном активношћу, а све омладинске радне бригаде пребациле су потребну норму од 201 одсто, тако да су завриједиле нова ударништва, друга по реду. Радили су сви са посебним мотивима, са вољом која може бити само код бригадира изражена. ОРБ »Феријалац« остварила је на тешким пословима 207 одсто док су бригадири ОРБ »Извијач — партизан« остварили проценат од 269 одсто. Остали бригадири раде у саставу Ударне бригаде »Врандук — Биштричак« и они су у све три смјене радили са великом вољом остварујући натпросјечне резултате. Рад у тунелима врло је тежак што увећава њихове резултате и говори о спремности бригадира који раде заједно са специјалцима из босанских рудника, да остваре ову побједу што прије. Дуж трасе одјекивала је јуче пјесма у којој се стално чуло име друга Тита. Било је доста познатих бригадирских узвика, поздрава: Хоћемо ли? Хоћемо! За кога? За Тита!...

Л. Ј.

ПОЗДРАВ УЧИНКОМ

Велико славље на великом радилишту

ЗАВИДОВИЋИ, 6. НОВЕМБРА — Титов боравак у нашој републици слави се на великом радилишту младости. Ударнички се ради и руке ударничке снагом и учинком поздрављају вољеног друга Тита. Радост своју исказују големим учинцима моћи која надмањује вјероватно и изазива само

дивљење.

Све омладинске радне бригаде Насеља у Завидовићима радиле су са великим одушевљењем и спремније више него икада да се превазиђу, да ураде много више него што је потребно, да би се освојило ударништво. Јучерашњи дан протекао је у раду који је означавао ударничко пребацавање норми. Остварено је 5.882 норма-часова. Бригаде су радиле на финалним пословима: уграђивању туцаника, бетонирању стубова за контактну мрежу од Брадића до Маглаја, каблирању Станице у Завидовићима. Норму од 215 све бригаде су пребациле и тако освојиле ударништво.

Е. А.

Tražili su se dobrovoljci

Munjeviti odziv

Još nije ni rečeno zbog čega i šta treba da se uradi — oni su se stvorili i nije ih bilo deset koliko se tražilo, već petnaest i nisu to bili koraci već trk

ZAVIDOVIĆI, 6. NOVEMBRA — Naselje mirno! Jutro poodmaklo. Brigadiri koji rade u drugoj smjeni odmaraju i prikupljaju snagu za nove pobjede i za nove zamaha. Samo je prividno tako mirno. Glas spikerice navjluje.

— Potrebno je deset dobrovoljaca...

I još nije ni dovršila ni zbog čega su potrebni i šta će raditi, oni su se stvorili. Nevjerovatno! Kao da su samo čekali čas pa da iskoče. Privukao me je taj munjeviti odziv. Nije ih bilo deset već petnaest i nisu pitali šta treba raditi.

— Po alat, hajde, šta čekate! Dovikuje Vejsil, kome nadimak ne spominjemo jer nije baš mnogo lijep, a i to kažemo da se prepozna, drugačije ga ne zovu. I to nisu koraci već trk. Ništa se ne čeka. Čuli su samo mjesto, a koliko posla, to nije važno. Ne pita se. Lopate u rukama. Pjesma. Od čega li su ovi momci? Pa još potrčase kao da će posao uteći. Idem s njima. Mora se trčati. Već su na kamionu, a to nije običan kamion već 55 tona. I još jedan. Istovaraju pijesak i šljunak.

— Pa ovaj je ko duša mekan. Primjećuje Tica, a znoj mu već orosio čelo. Lopata se ne vidi i ona je u letu.

— Drži tu lopatu čvrsto, zabrinuo se Mišo zbog mójih ruku. Imao je vremena i za to. I dok se tri puta okreneš pijesak je nestao, a oni što šljunak istovaraju već su se dali na pjesmu i pobjednički uzvikuju momcima na pijesku. Istina, mek je kao duša, to primijeti Tica, visoki ridi momak, ali je i vlažan i težak. Stiže i treći kamion.

— Ima li još? Polušaljivo zapita dobrovoljčina jer taj se zadesi svuda, Vejsil.

I za samo četrdesetak minuta Mišo, Jovo, Avdo, Irfan, Vejsil, Željko, Marko, Raka, Vike i Tica slistiše kamiončine i okreću se samo da pitaju stiže li još koji.

Riječ ne može začutati i kad se samo posmatraju. To više nije posao, on je izgubio svu težinu. Posao je igra, nenadmašna, živa, igra na pruzi, igra u njihovom žaru, u munjevitom odzivu.

E. ALIČKOVIĆ

IZMEĐU NEMILE I
VRANDUKA

Još šesto metara kolosijeka

Visoki učinci ostvareni udarnog dana ♦ Jučerašnji raspored brigadira na trasi uglavnom na završnim poslovima

NEMILA, 6. NOVEMBRA — Radovi duž trase odvijaju se nesmanjenom intenzitetom. Svakim danom postavljaju se rekordi koji garantuju da je završetak pruge veoma blizu. Juče su brigade »Izviđač-partizan« i »Ferijalac« istovarale i ugrađivale tucanik u novi kolosijek i istovarale pragove. Ostvareni su zapaženi rezultati. ORB »Izviđač-partizan« isto varajući pragove ostvarila je procenat od 269 odsto.

Jutros su opet brigade na istim poslovima. Već ranim jutrom, praćenim hladnoćom i vjetrovom, na trasu su izašli brigadiri ORB »Izviđač-par-

tizan« i »Ferijalac«, a s njima će raditi i već stalni gosti-brigadiri »Radničke brigade« iz Zenice, čiji je do prinos izgradnji drugog kolosijeka veliki, a rezultati vidljivi, i pored toga što se ne iskazuju u procentima. Poslovi koji danas predstoje traže maksimalno zalaganje svakog brigadira, ali poznajući njihove dosadašnje rezultate i danas se očekuju povoljne vijesti sa trase. Na Željezničkoj stanici Jelina izmješta se jedna skretnica, a to je zadaća brigadira ORB »Radnička brigada« iz Zenice. Ispred ulaza u tunel Vranduk rade brigadiri ORB »Izviđač-partizan«. Zadatak im je da istovare tucanik, da ga ugrade i postave oko 600 metara kolosijeka. Već u prvom satima rada iskazali su veliku spremnost i do kraja radnog vremena može se očekivati da će ostvariti odlične rezultate. Istovar i ugradnja tucanika na potezu od tunela Bistričak do Stanice Nemila rade brigadiri ORB »Ferijalac«. I kod njih je vidljiva želja da se posao završi što prije. Trude se u tome svi podjednako, ne štedeći mišice i ne obazirući se na hladnoću. Kako je pruga u finišu to se uglavnom rade završni radovi. U Begovom Hanu iskopavaju i betoniraju temelje za stubove kontaktne mreže. Na ovim poslovima brigadirima iz Naselja Nemila pomažu i brigadiri iz Omladinskog naselja Žepče, što govori o spremnosti brigadira, duž cijele trase, da u svakom trenutku i svakom mjestu jedni drugima pomognu, samo da se svi radovi završe na vrijeme.

L. J.

Za dužu prugu

Povratak sa trase ne znači i obavezni odmor, ne žele to brigadiri, čim se izađe iz autobusa, razdragano i u stilu mladosti zaigra se kolo akcijaško. U finišu Akcije to je svakodnevna pojava, jer ne igraju graditelji bez razloga, to je i prvi nagovještaj ostvarenog visokog učinka na njihovoj pruzi — brigadirskoj legendi.

Na snimku foto-reportera M. Škipine su mladi graditelji Omladinskog naselja u Nemiloi u trenutku prvog slavlja za ostvareni učinak, za dužu prugu.

NAJDRAŽEG UDARNOG DANA

Visok zajednički učinak

ŽEPČE, 6. NOVEMBRA — Jučerašnji udarnički dan posvećen boravku druga Tita u našoj republici bio je najveći izazov za sve brigadire i graditelje drugog kolosijeka. Svako je želio dati što više i što bolje kako bi dokazao svoju odanost domovini i našem najdražem učitelju.

Propisanu normu od 200 odsto u Omladinskom naselju Žepče prebacile su visoko sve brigade i dogovoreno je da se postignuti učinak dijeli ravnopravno. Ovim gestom još jednom je istaknuto zajedništvo, bratstvo i jedinstvo, sloga i sve svijetle tekovine omladinskih radnih akcija. Tako zajednički učinak iznosi 298,96 odsto.

G. J.

Posjeta

NEMILA, 6. NOVEMBRA — Brigadire ORB »Ferijalac« posjetili su Mile Dmičić, predsjednik Republičke konferencije Ferijalnog saveza BiH i Hajro Čatović, sekretar Gradske konferencije Ferijalnog saveza Sarajevo, te Branko Parla, sekretar Ferijalnog saveza Jugoslavije. Gosti su posjetili iskoristili za razgovor sa brigadirima, interesujući se za njihove rezultate u radnim i društvenim aktivnostima, o životu u Naselju i tekućim problemima.

Veče »Ferijalaca«

NEMILA, 6. NOVEMBRA — ORB »Ferijalac« priredila je sinoć brigadirsko veče za sve brigadire u Naselju. Na programu su bile pjesme, priče i recitacije, popraćene skečevima i zgodama iz brigadirskog života... Gosti »Ferijalaca« bili su članovi KUD koje djeluje pri Osnovnoj organizaciji SSO Svrake sarajevske mjesne zajednice. U jednosatnom programu gosti su prikazali bogat repertoar narodnih pjesama i igara, čime su oduševili prisutne brigadire.

Наш конкурс

Радови за конкурс »Омладинске пруге«

Пишите, бићете награђени

Бригадери осме смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама широм наше земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу у добровољном омладинском раду.

ОРА »Шамац — Сарајево 78« пресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне поку-

шаје. Зато смо одлучили да и у овој смјени распишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадери осме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из насеља, из живота неке бригаде, о неком градилишту... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радови ће бити објављени у листу »Омладинска пруга«, а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадери, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакција »Ослобођења« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте до писнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

О дародавцима и вриједним наградама, о саставу жирија, прочитајте у једном од наредних бројева »Омладинске пруге«.

Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бригадирима бити уручене на свечаности поводом затварања осме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА

Цакли се други колосијек

Срели смо се једног октобарског поподнева, ја и пруга, ја млад и заљубљен у своју генерацију, она такође млада, још недорасла.

Њежно смо се гледали, ја сам је грлио, а она се стидљиво отимала. И у том отимању бјежала је стално напријед и приморавала ме да стално трчкарам, знојим се и слатко замарам. Бјежала је у таму, бивала обавијена хладном јутарњом маглом и послије кише се цаклила обасјана сунцем. Цијела генерација заљубљених долазила је ево осам мјесеци да се накратко сретне са својом љепотицом. Долазили су кршни младићи, остављали своје драге дјевојчице или их водили са собом, но оне нимало нису биле љубоморне. Праштале су својим дјечацима због невјерства и дивиле се својој супарници која их је привлачила у спрегу нераскидиву. Та спрега, долина Босне, пруга, рука у Козарачком колу, пријатељства брижљиво узгајана у украденим тренуцима између двије маренде, све је то дјелић из живота поклоњеног колосијеку будућности.

Многи су хтјели доћи овамо, у долину ударника, но жеља свима није могла бити испуњена, али вјерујем да се већ сада рађа нова Долина ударника. Треба пожурити, треба сазнати гдје ће се сутра чути ехо бригадирске пјесме, гдје ће се збивати живот ударника! Они који то сазнају засигурно ће још више грлити ову младост и нашу свијетлу домовину. А дотле, до тог новог сусрета, овдје се Сикола још отима упорним специјалцима, али и она ће убрзо прогледати, окована изнутра бетонским оклопом, прогледат ће онако како су њени специјалци хтјели.

А ми који смо градили пругу своје младости надамо се да ћемо сљедеће године срести Барбу Коловођу, из Зворника, да ћемо га опет носити на рукама због његовог рада, његове ненадмашне пјесме, да ћемо срести Хазима Љокаја, вајара и уживати у љепоти његових скулптура.

Е, па Барба, наша младост ти обећава да ће Козарачко коло при поновном сусрету бити још веће, бит ће нас више него сада и волит ћемо се непрестано.

Радослав ПЕЗЕРОВИЋ, ОРБ »ФАМОС«

СУСРЕТИ НА АКЦИЈИ

Имена у трачнице уклесана

Милица Џинкић је предсједница Бригадне конференције Омладинског насеља у Добоју и Скупштине осме смјене Акције

ОРБ »Други октобар« из Тузле, Скупштине смјене Омладинског насеља у Добоју и Скупштине осме смјене Акције

ДОБОЈ, НОВЕМБРА — Милица Џинкић је предсједница Општинске конференције ССО у Власеници, од скора је и потпредсједник Међуопштинске конференције ССО Тузла. Овдје у Добоју дошла је као бригадирка ОРБ »Шеста пролетерска источнбосанска бригада«, коју чине млади из деветнаест општина тузланског региона, а организатор Бригаде је МОК ССО Тузла.

— Никад нећу заборавити ове дане. Могла бих остати мјесецима и годинама. Није ми ништа тешко. Све је организовано, па је лакше да се много ради и уради — прича Милица.

Милица Џинкић је, као предсједник Бригадне конференције, делегат у Скупштини смјене Насеља и изабрана је за њеног предсједника. У Завидовићима је, опет, изабрана за предсједника Скупштине осме смјене Акције.

— Шта да кажем, то је велико признање, част, наравно и обавеза — како у ангажовању у самоуправним органима, тако и на траси. Јер, ја сам бригадирка и моје је да сваки дан устајем на јутарњу гимнастику и радим све послове као и сваки бригадиста.

Милица је љетос, док је власеничко-шековићка бригада »Бирач« радила у четвртој смјени из Насеља у Немилој, често долазила у посјету бригадистима, тада није ни слутила да ће и она, исте године и на истој акцији, обући бригадирску униформу.

— Тако нешто, такву радост сам прижељкивала и жеља ми се, ето,

испунила. Ово ми је први пут да учествујем на омладинској радној акцији, али ће, сигурно, бити много оваквих прилика.

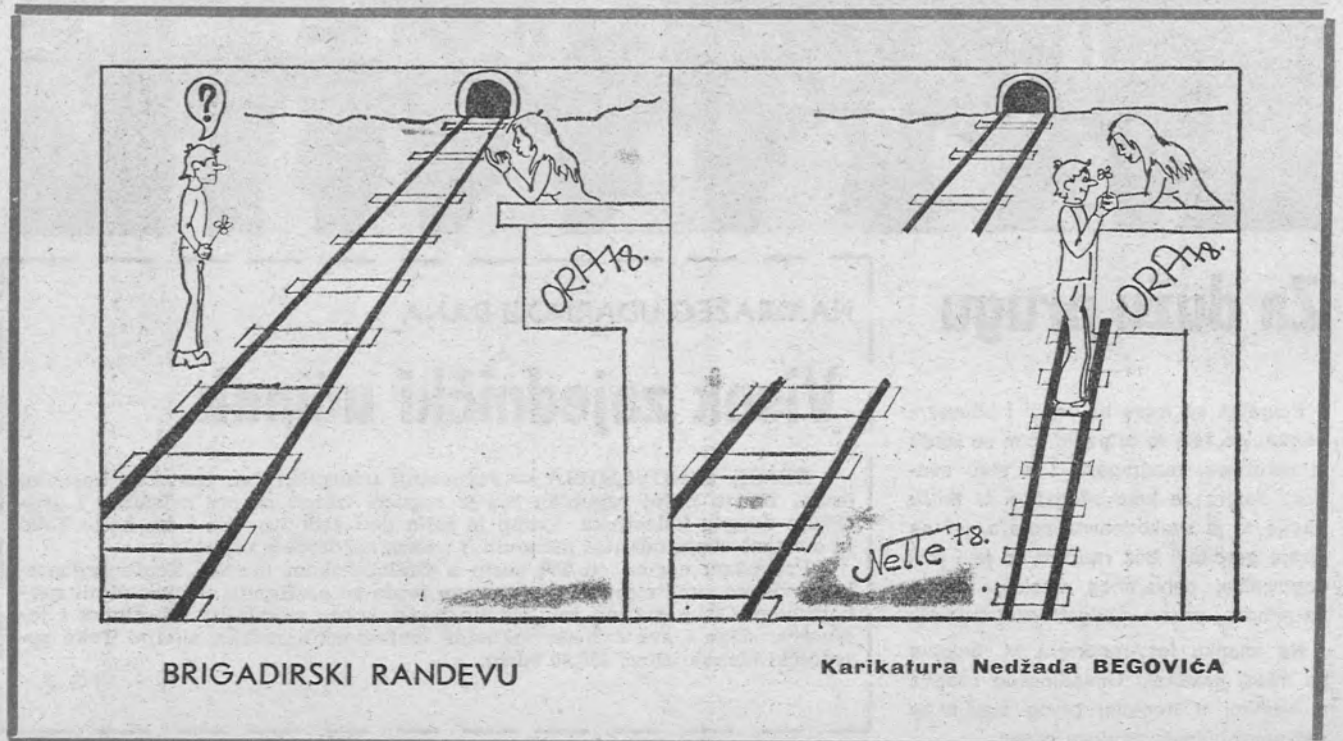
Милица Џинкић је о року завршила Факултет политичких наука у Београду, почела радити у Информативном центру Општинске конференције ССРН у Власеници, па

убрзо изабрана за предсједника Општинске конференције ССО, као прва жена професионални функционер у власеничкој општини. Откако је Милица предсједница и живнула је активност младих у Власеници и власеничкој општини, а је дан од тих евидентних резултата је и њено свестрано ангажовање око

организовања и рада заједничке бригаде са младима из Шековића.

— Кад се Акција заврши и кад возови крену, остаће уклесана наша имена дуж колосијека и дио младости уграђене у тај колосијек, а то се не може заборавити, то за свагда остаје...

И. ТАЉИЋ

BRIGADIRSKI RANDEVU

Karikatura Nedžada BEGOVIĆA

ОМЛАДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 220

... Naše radne akcije spajale (u intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zafim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Пуцар и Шеховић међу бригадирима

НЕМИЛА, 7. НОВЕМБРА — Буро Пуцар Стари, члан Савјета Федерације и Ахмет Шеховић, председник Републичког одбора СУВНОР-а БиХ посетили су јутрос Омладинско насеље у Немилој у пратњи Бране Миљуша, председника Републичке конференције ССОБиХ и Филипа Буковића, команданта Акције гости су обишли Насеље, разговарали са бригадирима, интересујући се за бригадирски живот и успјехе које постижу. Након обиласка Насеља посетили су тунел Бистричак, једно од највећих градилишта на другом колосијеку. Том приликом упознати су са тешкоћама које су пратиле градитеље овог објекта, али и са спремношћу свих да га заврше у што краћем року. Кроз разговор споменут је и податак да је један дужни метар овог тунела три пута скупљи од Врандука, што говори о тешкоћама које су пратиле градитеље приликом изградње Бистричака. О бригадирима су исказане ријечи похвале, а такође је истакнуто пожртвовање бановићких рудара, који су већ трећи мјесец на Акцији. Мост у Топчич-Пољу је при крају и представља сигурно најљепши којим пролази други колосијек. Гости су посетили и овај објекат и били импресионирани резултатима вриједних градитеља, што су и сами истакли у разговору са представницима извођача радова.

Л. Ј.

Прошле шине кроз Орлине

Драгоцјени снимак за архиву — тунел Орлине потпуно припремљен за постављање пруге. Ово је већ детаљ када су шине прошле кроз Орлине и настављено постављање трачница и иза овог тунела.

Снимио: В. СЕКУЛИЋ

ОВДЈЕ И ДАНАС

Обећање ће дјелом постати

- ◆ Градитељи другог колосијека од Добоја до Зенице желе и могу да свој нимало лак посао заврше прије рона
- ◆ Седамдесет и осма — година омладинског добровољног рада — са три и по милиона акцијаша — доказ оживљавања активности у свим срединама

И до младих градитеља на траси другог колосијека брзо је стигла вијест да је најдражи човјек, друг Тито, поново дошао у нашу републику. Бригадирима у срцу носе обећање које су 11. априла ове године у Завидовићима дали вољеном Председнику — да ће свој нимало лак посао завршити до Дана Републике.

Обећање Титу је оно што подстиче на подвиге. Ових дана, у пресудним тренуцима битке за други колосијек, неуморно се ради. Градитељи не штеде себе. Жели младост југословенска, слободна, сложена и збртимљена да Републици за овогодишњи рођендан дарује — нову пругу. Жели, хоће и може да оно што је обећала и дјело постане.

— 0 —

— Омладина ради за себе, за своју заставу, за погинуле борце, чија имена бригаде носе, за своје очеве, који су земљу из пепела подигли...

Овако је недавно на питање нови-

нара: »Како то да градитељи пруге постижу двоструко веће учинке од норми које важе у нашем грађевинарству?« — одговорио Перо Дрљача, искусни акцијаш, командант Омладинског насеља у Жепчу. Дрљача је, тако, овом реченицом, подсјетио на сву величину обавезе што су је преузели млади Југословени и, истовремено, на сву љепоту и понос који они доживљавају постављајући шине другог колосијека.

— 0 —

Без младости други колосијек се не би могао саградити ни за три године. Она ће, заједно са неимарима из бројних југословенских радних колектива, остварити економску рачуницу, по којој онај — ко брзо гради — два пута добија. Ево и податка за илустрацију те чињенице који, додуше, није непознат, јер је до сада у више наврата саопштен из Штаба Акције: свака година производња поскупјела би изградњу пруге за око 600 милиона динара! Ом-

ладинско дјело је, дакле, и само због тога велико.

— 0 —

Седамдесет и осма је година омладинског добровољног рада. Широм земље на радним акцијама учествовало је око 3,5 милиона младих Југословена. Оно што је посебно значајно је да је омладински добровољни рад оживио у свим срединама. У нашој земљи, на примјер, готово да није било мјеста без неке локалне радне акције. Због повећаног интереса друштва, а и саме омладине за оваквом активношћу, организовано је седам нових савезних радних акција (укупно их је било 25), на којима је око 60 хиљада бригадира било ангажовано у изградњи ауто-путева, пруга, утврђивању одбрамбених насипа, као и уређењу сливова и токова ријека, затим на пошумљавању голети, изградњи водова, спортско-рекреационих центара и других објеката. На локалном, општинском, регионалном, по-

крајинским и републичким акцијама насељског типа радило је око 40 хиљада бригадира...

— 0 —

Вратимо се нашој пруги, овој од Добоја до Зенице, која је из сата у сат, из дана у дан све дужа — богатија за нове метре и километре. За њу бригадирима живе. О њој се говори, она је најљепша пјесма и исти на младости.

Из омладинских насеља у долини Ријеке Босне, од Добоја до Немиле, обавјештавају, а лист »Омладинска пруга« све то ревносно биљежи, о рекордима и радним пјесмама на траси, о невиђеном ентузијазму и ријешености југословенске младости да докаже своје вриједности, о томе како се други колосијек већ приближио Зеници... Још мало градитељи, још мало... и по новој пруги ће свијет сазнати каква је и шта може Титова омладина.

Фарук МИЏИЋ

НА ТРАСИ СА
ФЕРИЈАЛЦИМА

Акција их зближила

Бригадери из 22 општине први пут су се срели пред почетак ове смјене, али то није препрека да остварују запажене резултате на траси и у друштвеним активностима

НЕМИЛА, НОВЕМБРА — Још увијек је почетак осме смјене, још увијек се бригадери упознају, тек доживљавају оно што се само на акцијама може доживјети. То нарочито важи за ОРБ «Феријалац», која први пут ове године учествује на једној радној акцији у овом саставу. Бригадери ове бригаде дошли су из 22 општине Босне и Херцеговине и први пут се упознали на оснивачкој Бригадној конференцији у Сарајеву, непосредно након почетка осме смјене.

— Иницијатива за формирање овакве бригаде родила се још почетком Акције, али, ето, тек смо сада стигли. Драго нам је да ћемо бити у посљедњој смјени и да ћемо завршити пругу и предати је нашем вољеном другу Титу — каже Сузана Гргић, председница Бригадне конференције иначе правница из Чапљине.

— Већи дио бригаде, свакако онај јачи, мислим на мушкарце, ради у саставу Ударне бригаде у Врандуку. Остали раде на траси остале послове. Задовољни смо својим стартом, како у радним тако и у друштвеним активностима — каже Мирослав Ми

лојевић, командант бригаде, искусни акцијаш.

Феријалци заиста раде ударнички. Њихов просјек учинка прелази 200 посто. Међу вриједним резултатима треба споменути да је група од 30 бригадира за 4 сата утоварила 1001 праг. Или ово: вагон шљунка четворица бригадира су истоварила за пола сата. Ни друштвене активности нису заостављене. Издају се редовно зидне новине, идеолошке новине, а значајно је да свакодневно издају дневне информације. У бригади је формиран Актив Савеза комуниста.

— Мислим да смо добро стартовали, али сигурно је да ћемо до краја смјене остварити и боље резултате у свим активностима. Нисмо оптеретени признањима, али то не значи да их нећемо освојити, својим радом то ћемо и заслужити — каже Азра Бавчић, биротехничар из Сарајева.

Посјетили смо их и на траси. Истоварали су шљунка из вагона. Лопате шљунка летјеле су из вагона, а они, погнути и не осврћу се на госте. Посао треба што прије завршити. И завршили су га прије рока, тако да смо имали времена за краћи разговор.

— Иако смо дошли из разних крајева, брзо смо се сјединили и постали нераздвојни пријатељи. Наше заједништво осјећа се најбоље у раду и сигурно је да ће нам ова акција остати у незаборавној успомени — задихана изговара Фикрета Пелесић, Дервенћанка, која је на акцију дошла као представник Општинске конференције Феријалног савеза Дервента. Ту је и њена пријатељица из истог града Анђа Милинковић.

Кенан Елезовић брине се о повредама, брзо зацјелује ране бригадира, али до сада није било озбиљнијих повреда. Торбице са карактеристичним знаком ријетко се лаћа. Више је уз лопату, заједно са осталим пребацује норме. Ту је и Милован Авлијаш, шерет који у сваком тренутку има најновији виц, који је увијек спреман за монодраму у властитој режији, али и то тако спреман да се ухвати укоштац са кубцима шљунка и туцаника.

Нека нам не замјере остали што не споменуемо њихова имена. Довољно је — како један од њих рече — само «феријалац». То је име сваког од њих осамдесет и шест.

Лука ЈЕЛЈАВИЋ

RAPORT IZ ŽEPČA

Sve brigade u prvoj smjeni

ŽEPČE, 7. NOVEMBRA — Na svakom metru trase Omladinske pruge Šamac — Sarajevo na dionici Doboј — Zenica osjeća se da je već sasvim izvjesno da će pobjednički voz proći drugim kolosijekom znatno prije predviđenog roka. Mladost je ispunila najveće obećanje svoje generacije.

Kada su završni poslovi u pitanju više nije važno koja dionica kojom omladinskom naselju pripada. Svi rade sve priskače se tamo gdje je potrebno. Sikla, Vranduk i Topčić-Polje najduže odoljevaju upornim napadima mladih graditelja, pa se na njima najviše i radi. Sjedinjene u namjeri da iz te bespoštedne bitke izađu kao i uvijek do sada pobjednici, brigade iz sva četiri naselja rade, rame uz rame, udarnički do posljednjeg atoma neiscrпne mladalačke snage.

Na dionici od Zavidovića do Begova Hana gotovo je sve već završeno. Danas će biti postavljени i posljednji metri kolosijeka, preko njega se još ugrađuje tucanik kao posljednji brigadirski posao na gornjem stroju pruge. Užurbanost se radi i na elektrifikaciji. Brigadiri su se već toliko izvještali u kopaњу, šalunzima i betoniranju rupa za liposove električne stubove da za njih to predstavlja lakši posao i učinak se svakodnevno povećava. Završetak postavljanja stubova i prolazak kolosijekom mašine plaserice znak je da i voz može bezbjedno proći novom stazom. Dio po dio ovakvih radnih pobjeda već je bilo mnogo na dionici Omladinskog naselja u Žepču, koja će i prva biti potpuno završena.

Zato će ovih posljednjih dana sve brigade iz Naselja raditi u prvoj smjeni, a čak pet brigada radiće na dionicama ostalih naselja. U Vranduku, Sikli i Topčić-Polju...

Istinitije nego ikada ovih dana zvuče riječi omiljene brigadirske pjesme: Kunemo se, kunemo se u zjenicu oka da će pruga, da će pruga, biti prije roka!...

G. J.

ЗАЈЕДНИЧКИ ДО ЦИЛЈА

Položeno 600 metara tračnica

Na dionici koja pripada brigadirima Omladinskog naselja u Nemiloi radili i akcijaši iz Žepča

NEMILA, 7. NOVEMBRA — Danas su brigadiri ponovo na svojim starim mjestima u jurišu na kubike i nove rekorde. Posla ima za sve tako da u pomoć pristiže i dio brigadirа iz Žepča, nije važno iz kojeg su naselja, radi se tamo gdje je najpotrebnije. Juče je položeno novih 600 metara kolosijeka od Nemile prema Vranduku, a danas predstoje novi poslovi. Treba istovariti nekoliko stotina pragova, od kojih je svaki težak po 160 kilograma. Otišli su jutros brigadiri da istovaruju tucanik, i ugrade ga u trasu. Ma koliko ovi radovi bili teški, ma koliko pragovi natezali mišiće, ipak se radi sa sve većim elanom, kada se zna da su svi ovi radovi završeni, da su nasipanje i ugrađivanje tucanika u kolosijek radnje koje označavaju kraj. Zbog toga su svi prionuli. Zbog toga se u vagonima razliječe pjesma, koja daje novu snagu. Osim brigadirа Udarne brigade «Vranduk — Bistričak» koji su u tuncima, svi ostali su na redovnim poslovima. Radiće se tako dok se posao ne završi. Umor se i ne osjeća. Ruke su navikle na lopate, ne bole više ni poslije istovara pragova ili polaganja šina. Sve se brzo zaboravi, samo rezultati ostaju. A njihovi rezultati su najvidljiviji. To je kolosijek koji za nekoliko dana treba da se spoji u cjelinu.

L. J.

GORANI NA PRUZI

Vagoni se tresu - šljunak pršti

ORB «Sutjeska 78» sastavljena od brigadirа iz petnaest gradova naše republike od prvog dana zapela punom snagom

ŽEPČE, NOVEMBRA — Stotinu trideset treći kilometar. Dugačka kompozicija sa vagonima punim šljunka zadatak je ORB «Sutjeska 78». Brigadiri-gorani BiH uz pjesmu su se bacili u borbu sa kubcima. Na radilištu sve pršti od mladalačke snage i želje da se posao uradi što brže i što bolje. Nije ni čudo, gorani su Brigada sa bogatom tradicijom i od prvog dana u Naselju osjeća se njihovo čvrsto zajedništvo.

Od svog formiranja ORB «Sutjeska» je krenula u ofanzivu po radilištima širom Jugoslavije. Nizale su se radne akcije «Sutjeska 75», «Kozara 76», «Kragujevac 77». Svaka od njih donijela je goranima BiH mnogobrojna priznanja — Zastavu «Heroji Sutjeske», Zastavu «Heroji Kozare», najveće priznanje RK SSO Srbije u Kragujevcu. Njihovu bogatu kolekciju krase i najdraže priznanje Plaketa «Veljko Vlahović» za koju su i po drugi put predloženi na ovogodišnjoj akciji «Skoplje 78».

Ova specifična brigada sastavljena je od gorana iz Sarajeva, Doboја, Banovića, Gračanice, Brčkog, Gradačca, Glamoca, Olova, Zvornika, Dervente, Skender-Vakufa, Čapljine, Lukavca, Ključa i Bosanskog Novog. Došla je da gradi prugu mladosti, da u završnoj smjeni zajedno sa ostalim brigadirima kruniše rad više od 20.000 svojih drugova iz cijele zemlje. U njihovim redovima, rame uz rame, rade omladinci, veterani, pioniri. Više od polovine su članovi SK, što predstavlja veliku unutrašnju snagu Brigade. Njihovo najveće oružje je mladost. Prosjek starosti iznosi tek 19 godina.

— Došli smo iz raznih krajeva naše republike, ali sa istim ciljem — prugu mladosti završiti prije roka i tako održati najveće obećanje naše generacije dato Titu i domovini, kaže s ponosom Mustafa Fejzić, a njegov drug iz Brigade Hamzalića Čaušević dodaje:

Mi koji smo inače iz Žepča imamo na pruzi dvostruki zadatak: radom doprinijeti što skorijem završetku pruge i biti što bolji domaćini mnogobrojnim drugovima iz cijele naše zemlje. Da svi ponesu naš gradić a što ljepšoj uspomeni.

G. JOVANOVIĆ

Specijalci

Specijalci u finišu Akcije imaju pune ruke posla. Kad se tuneli probiju i dok se probijaju treba odmah ugrađivati podgradu da bi se išlo dalje, bez opasnosti da se obruši iskopani dio, a takođe treba napraviti i oplatu da bi se betonirala unutrašnjost tunela. Stoga tesari odmjeravaju i pripremaju odgovarajuće stubove, koji će u Bistričaku omogućiti bezbjedno betoniranje posljednjih metara unutrašnjosti.

И над се одмара онда је то радни договор, бригадисти ОРБ »Седам секретара СКОЈА« слијева на десно: Бранко Јањуш, Антун Бобовић, Бато Реџић, Цвија Јовановић, Рамиз Мустајбеговић, Рефиа Бесарић и Борислав Орлић

ПРЕДСТАВЉАМО ВАМ ОРБ »СЕДАМ СЕКРЕТАРА СКОЈА«

Другарство у свему помаже

◇ Углавном, дио младости најмлађе општине у БиХ Нови Град, налази се на изградњи другог колосијена, жездесет њих ◇ Бригада има 101 бригадира јер су са Сарајлијама заједно и млади из југословенских радио-телевизијских центара

ДОВОЈ, НОВЕМБРА — Мада је о томе писано, укратко да објаснимо наслов: новом територијалном подјелом у граду Сарајеву, у априлу ове године, конституисана је општина Нови Град, раније мјесна заједница Сарајевско Поље, а то је и најмлађа општина у Босни и Херцеговини. Простире се на површини од безмало пет хиљада хектара и има 56.800 становника, уз напомену да се изграђује још цијели мали град за више од 50 хиљада становника.

Углавном, дио младости најмлађе општине у БиХ налази се овдје, на изградњи другог колосијека, шездесетак њих. Бригада има тачно сто и једног бригадисту, јер се са Сарајлијама у Бригади налазе и млади из југословенских радио-телевизијских центара.

Бригада се зове »Седам секретара СКОЈ-а«, уз Сарајлије у њој су и млади из свих крајева Југославије — металци, бравари, зидари, тесари, возачи, студенти, електротехничари, оптичари, новинари, аутомеханичари, спикери.

— Много сам слушала и читала о омладинским радним акцијама и о првом колосијеку из 1947. године, па

сам жељела да све и сама осјетим. Одушевљавајуће је радити, у тунелима, на траси. Предсједница сам Бригадне конференције, у ООУР-у »Крас«, у Сарајеву, предсједница сам Основне организације ССО, па сам радосна и зато што овдје стичем самоуправна искуства, да их употребим у пракси по повратку са Акције — каже Сарајка Девлета Медошевић.

— Досад смо задовољни, можемо више и сигурно ћемо постизати још боље резултате. Тренутно у Сиколу два ради 67 наших бригадиста у три смјене, што најбоље говори о могућностима Бригаде. На дан интерног ударништва, 4. новембра, наша бригада је била најуспјешнија. Свијест омладинаца је висока и сви ће се и даље ангажовати у извршењу свих задатака — рапортира командант Радован Пејић.

— Ја професионално пратим рад омладине и омладинске акције, па сам жељео да то искусим и аматерски, као бригадист. Веома сам задовољан, овакав живот је најљепши, овдје су млади из цијеле Југославије. Радим као бригадиста, јер

сам и дошао да радим, а Телевизија из Приштине је добила пет мјеста у Бригади, па треба и оправдати избор. Јесте, обављам и новинарски посао, редовно се јављам за »Рилиндју«, »Зери и ринис« (»Глас омладине«) и ТВ Приштину — казује Рок Бернша.

— Све је организовано, друштвено је, ради се пуном снагом и није тешко. Другарство је на највишем нивоу, иако смо се тек упознали, па сам се брзо снашла — вели Виолета Цветанова из ТВ Скопље.

— Био сам два пута учесник савезних омладинских радних акција, а ове године предводио сам викенд-бригаду Мјесне заједнице »Павле Горанин«, видио сам како је овдје, па сам, ево, дошао да дам свој допринос. Мислим да ће пруга бити прије рока — каже Илија Гаврић, из Сарајева.

— Жељела сам, одавно, да дођем. Све је лијепо, другарство, рад, залажемо се максимално, у свему. Не знам како ћу се растати од друштва и овог краја; сва та дешавања тешко је испричати, тешко је наћи оне праве ријечи — усхићено ће Мирјана Ерцег из Новог Сада.

И. ТАЉИЋ

ЦРТИЦА

А рано за спавање

ДОВОЈ, НОВЕМБРА — Акција се ујурбано приводи крају, па се, разумљиво, свде и биланси. Импресивни су показатељи што свједоче о првих седам смјена на траси и у насељима омладинских радних бригада у Добоју, Завидовићима, Жепчу и Немлој.

Међу многобројним подацима овдје издвајамо један: уз логорске ватре одржане су 492 бригадне вечери.

То је оно међувријеме, између вечере и повечерја, кад су обављене и радне и већина друштвених активности, а још рано за спавање. Тада се упале свјетла позорнице и на великим, отвореним позорницама започиње бригадно вече. Пјесма, рецитација, скеч, пјесма, пјес-

ма. Све у режији бригадиста. Бригадисти су и организатори, и извођачи, и гледаоци... Обично, кад се завршава тај програм, обичај је да се упали логорска ватра. Ухвати се коло Козарачко, чврсто као ова младост окупљена између ријеке Босне и колосијека из 1947. године. Коло, двоструко троструко, ниска до ниске. Пјесма, једна, јединствена.

То је врхунац заноса, све буде трептај, понос, гордост, испраћај ус пјешног дана.

А, искре, из племена, врцају и сежу у небо; високо, високо, па се учини као да се измијешају са звијездама.

Ријетки су снажнији осјећаји као што су ти у таквим тренуцима, испуњавају човјека, цијелог.

То су наше ватре, те логорске и бригадирске. Или, ватре у нама. Свеједно.

У првих седам смјена, ето, запаљене су 492 логорске ватре, сад их је више од петсто. Горе и памте — у нама... И. ТАЉИЋ

Признање Теслићанима

ТЕСЛИЋ, 7. НОВЕМБРА — На јучерашњој свечаној сједници Скупштине учесника ОРА СР Србије најбољим бригадама додијелене су плакете »Девети конгрес ССО Србије«. Међу њима је и ОРБ »Едо Блажек« из Теслића.

Бригада је радила у трећој смјени ОРА »Ниш 78« и постигла најбоље резултате у радним и друштвеним активностима. Ово признање је корак ближе ка највишем савезном признању Плакети »Вељко Влаховић« за коју је Бригада предложена.

Данас је Бригада кренула да у гоку викенда ради на другом колосијеку од Добоја до Зенице.

Ч. В.

ДОК ТРАЈЕ БИТКА ЗА
ДРУГИ КОЛОСИЈЕК

Снима се документарац о пруги

Радни наслов овог документарног филма, чије приказивање треба да траје четрдесет минута је »Пруга младости — пруга заједништва«, а реализује га екипа »Сутјеска-филма« из Сарајева са редитељем Ранком Станишићем ◇ Сценариста је Ариф Зулић

ЗЕНИЦА, 7. НОВЕМБРА — Југословенска младост је на новој пруги. Са бригадирима је и стотине радника из многих наших радних колектива. И, не само они. Ради и екипа »Сутјеска-филма« из Сарајева, која, предвођена редитељем Ранком Станишићем и младим сценариста Емиром Шечибовићем, већ данима и мјесецима на филмску траку биљежи све оно што се догађа на траси другог колосијека пруге од Добоја до Зенице. Рађа се, ето, документарца о пруги и њеним градитељима. Његов радни наслов је »Пруга младости — пруга заједништва«. Било је предвиђено да траје двадесетак минута, али када су редитељ и његови сарадници у овом напорном пољу прегледали материјал који су направили, одлучили су да го ипак буде документарни филм од четрдесет минута.

— До сада смо снимили око пет хиљада метара траке у колору. Овјековјечили смо највеће радне побједне на траси, завирили смо у сва омладинска насеља, дружили смо се са бригадирима. Јунаци овог документарца, чији је сценариста Ариф ЗУЛИЋ, су сви градитељи другог колосијека. Толико тога смо снимили, а од умора — ни трага. Носила нас је младост, она нам је била посебна инспирација. Сниматељ Шечибовић је, рецимо, протеклих мјесеци аутомобилом прешао више од 30 хиљада километара, тешко би израчунали километре што смо их препрешачили... — прича редитељ Станишић, познати и признати босанскохерцеговачки мајстор камере и филмски стваралац.

Документарни филм о којем је ријеч гледаоци ће моћи да виде у програму Сарајевске телевизије оног дана када други колосијек пруге буде пуштен у саобраћај, када њиме крене први воз. Иначе, биће приказан и на завршној свечаности у Зеници, којом ће се обиљежити поухват младих Југословена и осталих градитеља пруге, а за коју су припреме у току.

Ф. Ми.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri osme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krleža, Daviča i drugih. I učesnici u akcijama širom zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri osme smjene

sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga« a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šaljite na adresu: Redakcija »Oslobođenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

O darovaocima i vrijednim nagra-

dama, o sastavu žirija, pročitajte u jednom od narednih brojeva »Omladinske pruge«.

Pišite i šaljite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja osme smjene.

REDAKCIJA LISTA

RADOVI ZA »KONKURS OMLADINSKE PRUGE«

Stroj za ponos

Drugovi vojnici, mirno! Ispunili ste još jedan veliki dug, izvršili ste još jedan radni zadatak. Na mjestu voljno!

Kad brigada dođe na izgradnju, svakom je brigadiru cilj da brigada postigne što bolji rezultat. Svi žele da budu baš oni najbolji.

Tako nastaje bitka za kubike, za kilometre, a kad se dođe sa trase, svi žele da što bolje urede prostor oko barake, što bolje izrade zidne novine, bilten... To sve mladi rade s pjesmom.

Neko nepisano pravilo brigadirsko je da se razmjenjuju brigadiri. To je posebna draž Akcije. Tako se lakše brigadiri upoznaju, zbliže, sprijatelje.

Imao sam posebnu čast da, zajedno sa još dvjema brigadirkama i dvojicom brigadira, provedem radni dan na trasi sa ORB »Prva krajiška proleterska brigada«.

Već pri samom postrojavanju osjećao sam se uzbuđenim. Komanda me za trenutak vrati nekoliko godina unazad, na dane kad sam bio vojnik. Tako se ispunila moja želja da ponovo stanem u pravi-pravcati vojnički stroj.

MIRNO! NA DESNO! Krećemo!

Tu je odmah pjesma, vojnička, brigadirska, Titova...

Dolazimo na trasu. Sto trideset drugi kilometar. Slijedi kratki dogovor. Komandant brigade Petar Stu-

par daje kratka uputstva. — Drugovi, danas postavljamo pragove i šine. Pazite, na sebe i na druge. Ovaj nasip je neobezbjeden. To je bilo dovoljno. I svi smo prionuli na posao. Posmatram za trenutak te momke. Sa kakvom lakoćom samo rade! Kod njih je sve proračunato. Tačno se zna ko treba šta da radi. Sa pragovima je bilo lako. Postavljeni su u rekordnom vremenu. Ni šine ne predstavljaju veću prepreku za ove delije. Jednu šinu nosi šesnaest ljudi. Po osmorica sa strane. Jedan komanduje: SPREMNI! DIŽI! PONESI! MALO ŽEPČE! ZENICA, SPUSTI! I šina legne na svoje mjesto.

Rašid Topčagić, radnik ŽTP-a Sarajevo, radi na gornjem stroju i kaže:

— Radio sam sa svim brigadama. Svi rade udarnički. A ovo što uradi vojnička brigada, gotovo je nemoguće. Kako su samo svi složni!

Samo dan ranije na ovom istom poslu ova brigada je postavila rekord Akcije, koji iznosi 675%. To je rezultat vrijedan poštovanja.

Milina je raditi sa najboljim brigadama Naselja. Milina je i o njima pisati.

Drugovi vojnici, MIRNO! Ispunili ste još jedan veliki dug, izvršili još jedan radni zadatak.

Već sljedeće godine vas ili vaše drugove čeka još mnogo neizgrađenih pruga, mostova, neukroćenih riječaka. Vi ste opet tu, jer ste dio ove mladosti, jer ste ponos naše socijalističke, samoupravne, nesvrstane Jugoslavije.

NA MJESTU VOLJNO!!!

Nedeljko Bojinović,
ORB »SUTJESKA« Gorani BiH

Nagrade i darodavci

Najuspješniji rad na konkursu »Omladinske pruge« biće nagrađen televizorom »panorama-kekec«, koji je vrijedan 5.270 dinara. Ukupno šest nagrada

Vrijeme da vas, dragi brigadiri, obavijestimo o nagradama i darodavcima na konkursu »Omladinske pruge«.

Privredna banka Sarajevo darovala je novac vašem listu za koji je kupljen televizor »panorama-kekec«. Vrijednost nagrade je 5.270 dinara. Darodavac je dao ovaj poklon s ciljem da među brigadirima pospješi štednju u okviru opštedruštvene akcije za uštedu materijala, vremena, za što bolju zaštitu na radu.

Nagradu televizor »panorama-kekec« dobiće brigadir čiji literarni pokušaj bude najuspješniji.

Redakcija lista »Male novine« poklanja komplet knjiga — biblioteku jednom od dobitnika.

Redakcija izdavačke djelatnosti NISRO »Oslobođenje« darovala je takođe biblioteku za jednu od nagrada.

OUR list »Oslobođenje« nagradiće brigadire, autore literarnih pokušaja iz brigadirskog života sa tri godišnje pretplate na list »Oslobođenje«.

Ostalo je još malo vremena do završetka osme smjene, pa i do završetka našeg konkursa. Da biste dobili jednu od nagrada, šaljite nam svoje radove.

I TO JE AKCIJA: ŽEPAČKA PRIJATELJSTVA (1)

Iznikao grad u gradu

Jedan za drugim promicali su dani sa snijegom i bez njega dok je građeno Naselje u Žepču, najveće na Akciji »Šamac — Sarajevo 78«

Prva je polovina januara. Vrijeme je prohladno, bez snijega. I tako nekoliko dana, a onda stigoše pahuljice. U Žepču, malom mjestu, punom susretljivih ljudi, upoznali smo prvog čovjeka u komunl Iviću Radoša, predsjednika Skupštine opštine. Povelj smo pričau o budućem omladinskom naselju. Ubjedljivo priča predsjednik o lokaciji, izvođačima radova, o novom dijelu grada...

— Predlažem da pogledamo lokaciju. Nije daleko, kola nam nisu potrebna — govori nam Radoš, uzimajući zimski kaput, prije nego što ćemo krenuti do lokacije.

Lokacija omladinskog naselja, vidimo, nalazi se ispod Željezničke stanice, negdje oko sto metara od nje, u blizini lijepo izgrađene školske zgrade — u centru grada.

— Jeste da je ovo bara, da je neprohodna, ali ovi mrazovi, snijeg, pomoći će da se voda stegne i moći ćemo napraviti naselje. Lakše ćemo tu riješiti infrastrukturu nego na nekom drugom mjestu — obrazlaže Radoš.

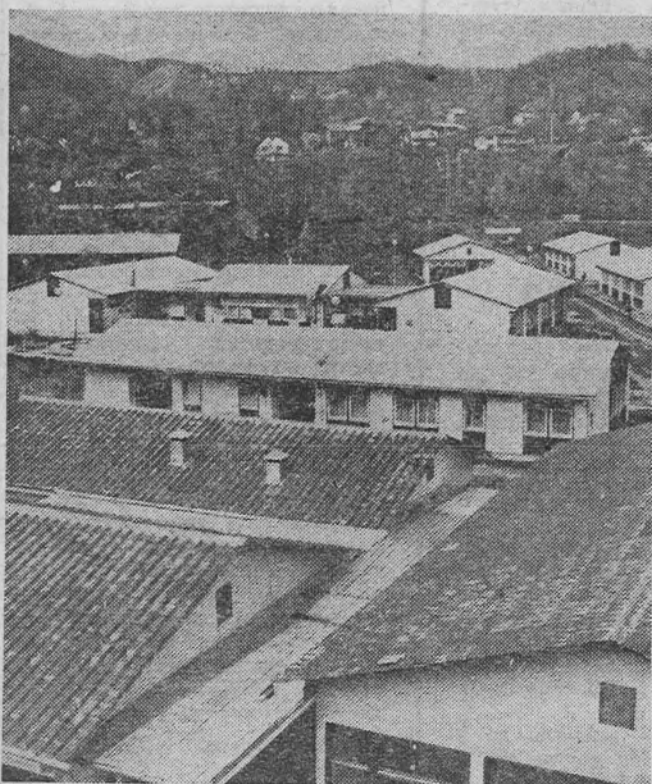
I za nekoliko dana »Izgrađnja« iz Žepča počinje podizanje budućeg omladinskog grada. Uključuju se tu još i »Borja« iz Teslića, zatim ŽTP, OUR

»Niskogradnja« iz Sarajeva. Mašine bruje danju i noću. Rukovodioci radilišta gledaju u nebo iznad Orlovika i Jeleč-planine želeći da snijeg ne pada, da mraz stegne, da se ubrza posao, jer prve brigadiste treba primiti u Naselje već 31. marta.

Užurbano rade radnici »Šipada« RO »Janj« iz Donjeg Vakufa na montaži novog dijela grada. Vrijedne omladinske ruke, naravno žepačke, pomažu izvođačima. Ide se ispred utvrđene dinamike. Padaju laskave ocjene o brzini izgradnje naselja u Žepču. Konstatuje se velika angažovanost i zainteresovanost svih najodgovornijih u komuni da u rekordno kratkom roku izgrade lijepe objekte, najvećeg naselja na Omladinskoj pruzi Šamac — Sarajevo. Jedan za drugim promicali su dani, jedni bez snijega, drugi sa snijegom, dok je građeno Naselje koje je postalo druga kuća hiljadama mladih iz cijele zemlje, jednog broja djece naših radnika privremeno zaposlenih u inostranstvu i omladinaca iz više evropskih i nekoliko vanevropskih zemalja.

P. DRLJAČA

Sutra: TEČE RIJEKA LJUBAVI

Krajem marta Naselje je bilo spremno da primi brigadire

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 221

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

ZAPISANO DOK JE VOZ STAJAO

Četiri mosta za četiri mjeseca

Kako su Italijani Julio Gril, Pjotr Sganbelurio, Ren Buciarelije i još sedam momaka graditelja pruge, njihovih zemljaka dobili udarničke značke od Štaba Akcije

Voz je ponovo stao. Kasni već gotovo tri sata zbog radova koji se izvode na pruzi. U blizini je željeznička stanica u Maglaju. Rijeka Bosna je mutna. Neka siva izmaglica pomalo štira za oči. Mašine brekću, radnici se dovikuju, jedan reflektor se pali. Brigadiri s pjesmom, postrojeni, s krampovima i lopatama preko ramena, odlaze, doći će drugi. Radi se u smjenama.

Stari željeznički most građen godine četrdeset i sedme izvio se nad rijekom. Nekoliko metara od njega kao da su iz kakve kosmičke baze posađeni, strče debeli betonski stubovi. Ispred njih na sajlama visi velika čelična konstrukcija. Klati se, čas ide naprijed, čas zastane.

To je lansirana konstrukcija za lansiranje nosača mosta.

Voz i dalje stoji. Željezničari kažu da će stajati još nekoliko minuta, možda desetak, dvadeset, ko zna...

Veroljub Milovanović rukovodilac montaže ovih mostova koje na drugom kolosijeku od Doboja do Zenice postavljaju radnici ŽGP-a OOUR-a »Kolašin«. Oni su za četiri mjeseca sagradili i postavili četiri velika mosta preko rijeke Bosne.

— Ova lansirna konstrukcija jedinstvena je u našoj republici i prvi put se primjenjuje za lansiranje ovako dugih i teških nosača. Može da podigne i lansira nosače težine 140 tona i dužine 45 metara. Ima svoje pogone za dizanje i nošenje unutar same konstrukcije.

Dok zapisujemo ove riječi Veroljuba Milovanovića, gledamo da voz ne pođe. Neće još krenuti, reče nam jedan željezničar i dobaci: »Samo vi zapisujte...«

Ali, ovdje malo ko ima vremena za razgovor sa novinarima. Dragan Tošić, Krsto Leković, Bećir Čubro, Faik Šarić, Pero Radović, i Salko Kukavica rekoše nam da se posao mora završiti na vrijeme, da tu niko ne pita za radno vrijeme. Slobodno vrijeme ovdje je pretvoreno u akcijaško.

U početku ovdje su zajedno sa radnicima ŽGP-a radili monter i proizvođača ovih konstrukcija iz firme SICET iz Italije sa prevodiocem Julijom Gligom, koji živi u Zenici, inače Italijanom. Za vrlo kratko vrijeme jedan broj radnika ŽGP-a osposobljen je za upravljanje komandnom tablom, tako da im više nije bila potrebna pomoć. Posao je složen, precizan i odgovoran.

Umazanih cipela od blata među radnicima vidimo i kolegu, novinara lista radnika ŽGP-a Milana Gutaja.

— Kolosijek koji su postavili brigadiri stalno je za petama naših radnika. Iako smo na startu ovdje kasnili tri dana, a to nije malo, uspjeli smo stići dinamiku.

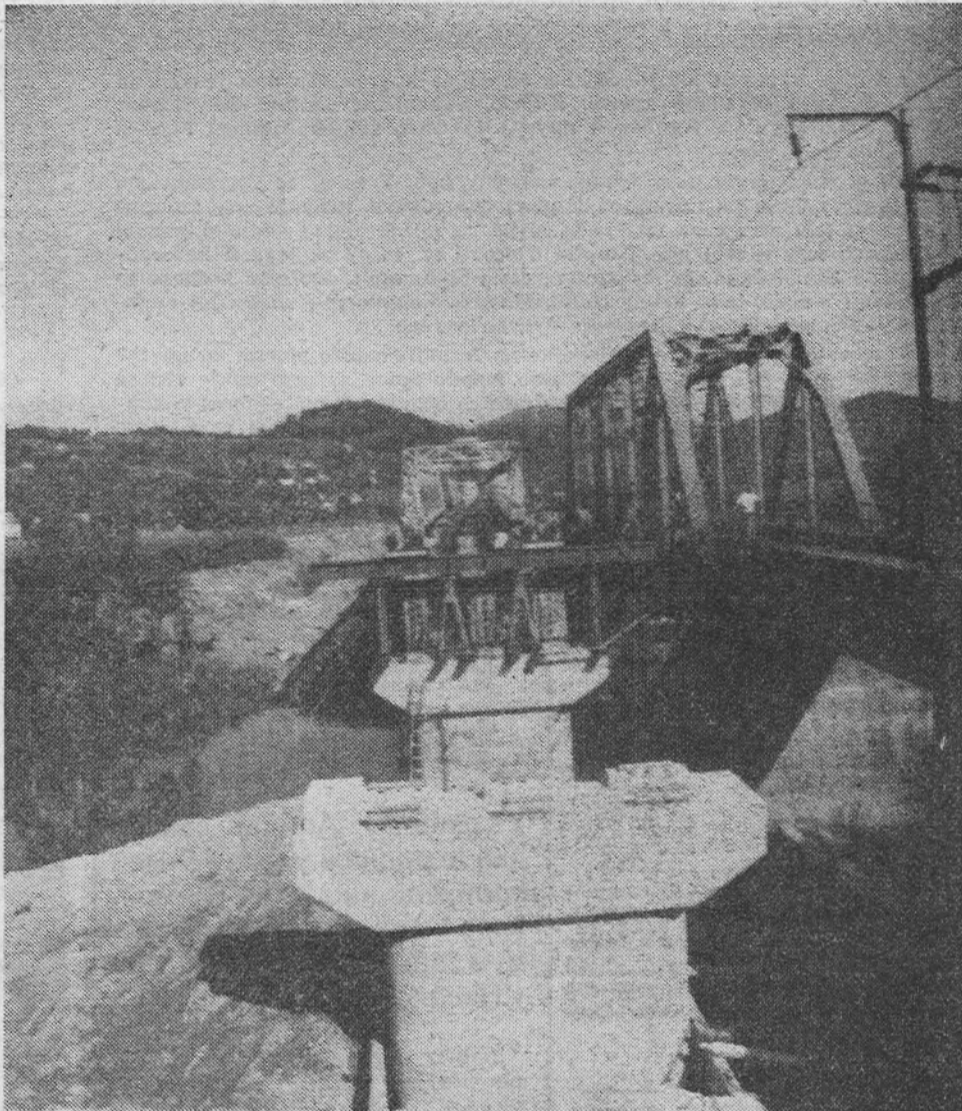
Od kolege novinara saznajemo i to da su Julijo Gril, Pjotr Sganbelurio, Ren Buciarelije i još sedam momaka graditelja iz Italije zasluženo u anketi lista ŽGP-a dobili naziv brigade septembra. I još jedno, još veće priznanje — udarničke značke Štaba akcije »Samac — Sarajevo«.

Čelična konstrukcija opet se klata. Šine su iza nje položene. Još malo, kada most bude gotov, biće pružene i preko njega. Oko čelične konstrukcije su Tomislav Milivojević, Sejfo Ramić, Munib Halilović, Ivo Škobalj — tesari, pa Petko Miličić, Nurko Bičo, Osman Glušac — armirači.

— Sada je malo lakše, ide se brže. Nosač se lansira, a mi ga poprečno utegnemo, izlijemo ploču i most je gotov. Onda dolaze tračnice, a tako je već urađeno na mostovima 11, 16 i 17, koji su lansirani prije roka. To je bila obaveza, sada zadovoljstvo...

Voz polako kreće... radnici i ne obraćaju pažnju, a čelična konstrukcija se približava betonskim stubovima.

Rajko ŽIVKOVIĆ

Novi mostovi

ОВДЈЕ И ДАНАС

Због себе и пруге

◆ Акција и пруга јачају младу личност, шире јој видине, оплемењују душу и показују будуће путеве ◆ Радни занос са трасе другог колосијека пренио се и на друга градилишта

Акција, а током ње — смјене. Једна за другом. То вам је као да листате странице књиге. Лијепе, прелијепе, занимљиве. Долазе градитељи на Акцију и пругу. Из свих крајева земље. Раде и граде. Граде и уче.

Има нова пруга неку чудну, магичну моћ. У то су се увјерили сви они што су били на прузи, од априла ове године, када је почела прва смјена, и они што сада на траси журе да предстојећој великој радној побједи додају и свој дио. Акција и пруга су, то су не једном на станицама »Омладинске пруге« казали сами бригадири, оно што неодољиво привлачи и зове, јача младу социјалистичку личност — шири јој видике, оплемењује душу и показује будуће путеве.

Зашто су ти младићи и дјевојке на Акцији, зашто долазе на пругу? Због себе. И пруге, за коју тако жарко желе да што прије стигне до Зенице у којој ће — свечаношћу што се већ припрема — бити уоквирено вишемјесечно изузетно прегалаштво бригадира, и не само њих, на импозантном градилишту на којем су превазишли сопствене могућности.

Мјесеци који су остали иза нас протекли су у ударништву на траси. Ван ње — у организованом друштвеном животу. Такмичарски дух пренио се и на друга градилишта у средњој Босни — младост је и друге подстицала. Рецимо: на цинковском градилишту четврте високе пећи Жељезаре у Зеници, која ће, најављено је тако, кренути у рад истог дана када у саобраћај буде пуштена и нова пруга од Добоја до Зенице. Обилазећи ово градилиште, видјели смо да се ради као и на траси, а у разговору са неимарима, представницима југословенских радних колектива који овдје изводе радове, осјетили смо да су увјерени како ће пећ бити потпаљена онда када је и предвиђено — прије Дана Републике. Градитељима пруге и пећи, два објекта који један без другог не могу, циљ је исти. Нису далеко од њега.

— Ко ће више, ко ће боље — ми, или омладинци — и једни и други урадићемо оно што смо наумили и ускоро заједници поклонити дла велика, веома значајна привредна објекта — поручују градитељи четврте високе пећи.

У Жељезари је прије извјесног времена у рекордном року завршен ремонт »Блуминга«. Кажу да се не памти да су људи икада до сада на оваквим и сличним пословима у овом колективу са таквим еланом и озбиљношћу прихватили своје обавезе.

— Најмање је важно гдје су, на којем су мјесту постигнути рекорди. Важни су рекорди, без обзира на то да ли су остварени на прузи, на другом колосијеку, или у Жељезари, јер су наши — заједнички — истичу у зеничкој Жељезари.

—0—

Ово нису једини примјери о томе како се стваралачки занос са трасе другог колосијека распламсао и међу онима који нису у бригадирским униформама. Акција и пруга и на овај начин потврђују своју димензију.

Фарук МИЦИЋ

РАПОРТ ИЗ ШТАБА
АКЦИЈЕ

Пролазни колосијек ГОТОВ

Постављено 78 километара главног пролазног колосијека ◆ Остало је још да трачнице стигну у тунеле и нешто мало на мостовима ◆ Иначе, досад је укупно постављено 85 километара колосијека рачунајући и нове трачнице у станицама

ДОВОЈ, 8. НОВЕМБРА — На траси другог колосијека нема предаха. Захуктали су се градитељи и машине. Многобројних радова је све мање, а све је већа увјереност да ће младост постићи велику радну побједу. Биће пруга прије рока. Тако је обећано и тако ће бити.

Све уз пјесму и бригадирске поздраве. Снажна пјесма »Кунемо се у зеницу ока, да ће пруга бити прије рока« добија овдје своје оваплоћење. Младост се потврђује. Ноћи су укинуте, постоје само дани, јер се добровољно ради и у ноћној смјени.

Тако ето јутрос из Штаба Акције можемо да јавимо изванредно радосну вијест — пролазни колосијек пруге је готов!

До синоћ је постављено 77 километара и девет стотина метара главног колосијека. Преостало је још да трачнице забљеште у тунелима Брандук, Бистричак и Сикола. И на мањим дијеловима испред и иза тунела, кас и нешто мање на неким мостовима. Иначе, досад је укупно постављено 85 километара колосијека, у шта су убрајане трачнице постављане на станичним колосијекима.

То је изванредан успјех. Пролазни колосијек другог колосијека је завршен. Радна побједа, која заслужује свако признање. Овдје је прославлена пјесмом и истом одлучношћу да се настави даље — до потпуног завршетка.

И данас је 30 омладинских радних бригада из свих крајева наше земље, заједно са радницима грађевинске оперативе радило ударнички, даље — до побједи.

И. Т.

НА ДИОНИЦИ ОД ДОБОЈА
ДО МАГЛАЈА

Искључиво ударнички

У финишу Акције сваки дан је радни и ударни ◆ Не пропушта ни дјелић времена, а да се не уради максимум, како на траси тако и у Насељу

ДОВОЈ, 8. НОВЕМБРА — Обишли смо неке од бригада Омладинског насеља у Добоју. »Шеста пролетерска источнбосанска бригада« ради у три смјене. И синоћ су радили у тунелу Сикола. Бригада је у првој смјени истоварила воз у близини Жељезничке станице, а помогли су им и акцијаши из викенд-бригаде.

У част Дана општине Бановићи, чији представници такође овдје раде, и поводом сједнице Председништва РК ССОБиХ, која је одржана јуче у Насељу, »Шеста пролетерска« је јучерашњи дан прогласила интерно ударним. Након завршетка рада на траси запаљена је логорска ватра и заједно са омладином из викенд-бригаде из Добоја заиграно је Козарачко коло. Упоредо се обављају припреме за бригадно вече са Бригадом »Франц Розман Стане« из ЈНА.

И у »Горњодринској« се наставља ударнички, јер је сваки дан ударни. Јуче су уграђивали туцаник, копали јаме за електричне стубове. Специјална група бригадиста радила је у тунелу Сикола. У Бригади је одржана четврта бригадна конференција и састанака Актива СК.

Омладинска радна бригада »Франц Розман Стане«, као и обично, ради у три смјене у тунелу Сикола два. Јуче је пробијен дио тунела, па су га војници рашићавали. Бригадисти су такође бетонирали, постављали рсменте, истоварили и утоварили грађевински материјал.

Тридесет бригадиста ОРБ »Иво Лола Рибар« из Зенице, као добровољци, затрпавали су канале и у тунелу. Друга смјена је истоварала вагоне.

И. Т.

На прузи и око ње

Све је на Акцији у знаку завршетка пруге. Бетонције с тога имају знатно више посла као и остали специјалци. Треба трасу учврстити, умити, дотјерати је за први наступ. Сваки подзид, надвожњак, подвожњак, прилази мостовима и тунелима, облажу се чврстим бетонским зидом, а бригадири и радници грађевинске оперативе засукали руке, брину се да не остане ништа недовршено. Све треба да буде уредно предато, баш као што је то на слици нашег фото-репортера Бранка Поповића.

VELIKI KORACI U FINIŠU

Kraj se vidi sa svakog radilišta

Završni radovi podstiču graditelje na izuzetan zamah da se na cilj stigne prije roka ♦ Radni zadaci se okončavaju velikom brzinom, na svim dionicama dinamika znatno ispred predviđene

NEMILA, 8. NOVEMBRA — Bitka sa kamenom i zemljom nastavlja se u Vranduku i Bistričaku, tunelima od kojih je svaki priča sa sebe. Završetak radova, na ovim nadasve teškim objektima, je već na vidiku što marlji vim brigadama daje više snage da ove posljednje dane iskoriste za što bolje rezultate. Teški uslovi za rad u tunelima ne dozvoljavaju da se mladost i snaga razmašu do kraja, ali i Vranduk i Bistričak kao da su osjetili da se više ne vrijedi suprotstavljati uporim graditeljima koji ne znaju za pre dah.

Na otvorenom dijelu pruge teku završni radovi. Na Stanici Jelina izmješta se skretnica, podiže se stara i postavlja nova. Ove poslove rade brigadir iz Zenice koji svakog dana ostvaruju izvanredne rezultate. Nedaleko od ulaza u tunel Vranduk pragove istovara grupa brigadira ORB »UPI« iz Sarajeva, a do njih tucanik iz vagona istovaraju brigadiri ORB »ŠIPAD«.

— Zadatak nam je da istovarimo osam vagona po 35 kubika tucanika, a isto toliko imaju »upijevci«. Ide dobro i nadam se da ćemo istovariti prije predviđenog roka — kaže Lovre Cvijović, traser Brigade.

— Voda, voda, ko će vode, uzvikuje, hodajući pored vagona, jedna djevojka. Kasnije smo saznali da je to Mevludina Sadiković i da je iz Vlasenice.

— Ovo ja samo danas nosim vodu. Nije mi to stalni zadatak — kao da se pravda Mevludina. Bila sam već na ovoj akciji u petoj smjeni u Naselju Nemila. Bilo je odlično, ali je i sada u Žepču dobro.

Blizu novog kolosijeka, na čistini, trojica radnika i jedna djevojka okupili se oko gomile stezaljki, šarafa, čitave gomile gvožđa.

— Ovo su žabice za stezanje tračnica. Pripremamo ih, drugi ih nose i po stavljaju na tračnice — objašnjava Filip Šimić, radnik OOUR-a »Remont«. Sa njim su drugovi iz iste radne organizacije Sejdo Nasić i Hilmo Đurević. Pomaže im i Hanija Čamšić, brigadirka ORB »UPI«. Hladno je, pa su pored sebe naložili vatru kako bi bar malo zgrijali ruke jer valja hvatati hladne »žabice«.

Kod tunela Bistričak brigadiri istovaraju šljunak kojim će se nasipati tampon-zona preko koje se postavljaju tračnice. S jedne strane tunela rade Ferijalci, poznaje se to odmah po kapama sa karakterističnim znakom, a sa druge strane izviđači koji se uvijek raspoznaju po izviđačkim marama oko vrata. Ispred tunela Bistričak tri djevojke tuzlanske brigade za stale su na trenutak da se malo odmore, ali kad su vidjele ferijalce kako istovaraju šljunak, priskočile su odmah u pomoć. Našlo se i viška lopata i zajedničkom snagom šljunak je brzo nestajao iz vagona.

— Svi smo mi jedna brigada — dovikuje neko iz vagona, a potom se razliježe pjesma.

Ispred dva istovarena vagona stoji grupa mladića, koji glasno raspravljaju o tome ko je prvi istovarilo vagon.

— Kod vas je vagon bio sa troja vrata, a kod nas sa dvojica. Vama je bilo lakše — reče jedan.

— A vas je bilo šest, a nas pet — na to će drugi.

— Momci šta se raspravljate, idemo u ostale vagone da pomognemo drugo vima — nastavlja treći. Bez daljih objašnjenja latili su se lopata i svaki u jedan vagon. Šljunak je ubrzo bio istovaren.

L. JELAVIĆ

Zidarski kurs na pruzi

Karikatura Nedima Šahinpašića

RASPJEVANI MAKEDONCI

Muzika vila i tucanika

Ugrađivanje tucanika među pragove nove pruge znak je da se drugi kolosijek sasvim približio cilju ♦ Pjesma prati svaki zamah, a u predahu i oro se zaigra

ZAVIDOVIĆI, 8. NOVEMBRA — Tek što je svanulo iz paviljona ORB »13. novemvri« pjesma. Raspjevali se Makedonci, i ne samo da pjevaju, i orkestar imaju i oro igraju.

— Autobus broj četiri čeka brigadire iz Skoplja, 116. kilometar, traser Štaba Goran. Pozivaju se brigadiri da odmah krenu prema autobusu.

Kreću. To nisu koraci već igra. Sve se razbudi uz zvuk daira i karabuka. Put dug, dan tek zakoračio u dolinu Bosne, i ne zna se ko je glasniji. Zar je uopšte važno što će raditi, oni kreću s muzikom i pjesmom.

— Jesu li zaduženi samo da sviraju?

— Jesu, našali se komandant Rudi, rade oni, pa ovako nas samo zagrijavaju, razbude, pomognu da se što prije razgibamo i prihvatimo posla.

Trenutak je odmora. Pripreme za raspored brigada duž trase. Na poljani pokraj drugog kolosijeka Zvonko, Slave i Zlatko zasvirali. Brigada oro zaigrala. Nakratko samo. Traser Goran poziva komandanta, Ugrađuju tucanik od 116. kilometra do Stanice Bradići.

Brigada koja u svom sastavu ima nekoliko nacija Makedonci, Albanci, Turci, Romi, Mađari, Brigada u kojoj je uvijek veselo.

Plavo i oštro oko ispod gustih obrva čika Mila nadgleda brigadire i posao koji obavljaju. On je iskusni brigadir, veteran. I u petoj smjeni je bio na pruzi i kaže:

— Zašto bi gubio vrijeme kad mogu raditi, a lijepo je stvarati novo pored pruge na kojoj sam 1947. bio.

Uz njega jedna od dvije djevojke iz Brigade. Jovanka Matić, koja je tražila godišnji odmor da bi došla na Akciju. Brigada pjeva, vile za tucanik zvone...

Produžujemo dalje prugom, dugo je, jutro je svježe, novembarsko, nailazimo na grupu specijalaca iz ORB »Mijo Kerošević Guja«. Na 113. kilometru rade ispod podvoznjaka. Posao težak, zemlja vlažna i krampom se teško odvaja. Momci su uporni. Smjenjuju se njih sedmorica na kolicima, lopati i krampu. Josip, Vlado, Miroslav, Borko, Svetislav, Derviš, Hajrudin i Mato. Privukla nas je jedna grupa kraj vatre. S njima je sjedila starica u narodnoj nošnji. Približili smo se. Starica je Mara Zović, skuhała je čaj momcima.

— Zao mi djece, hladno je, pa neka se malo zagriju i odmore uz čaj. Meni to nije teško. Samo oni neće da napuštaju posao.

U blizini ORB »Mijo Kerošević Guja« radi grupa iz slovenačke brigade »Preživoh Voranc«. Oni kopaju kanal i pripremaju temelje za još jedan oporac na podvoznjaku.

E. ALIČKOVIĆ

Radoznali i vrijedni gosti

DOBOJ, NOVEMBRA — Brigadistima osme smjene Omladinskog naselja u Doboju svakodnevno pristižu posjete.

Izviđači Odreda »Midhat Haćam« iz Srebrenice vraćajući se sa ekskurzije u Kumrovcu, Jasenovcu i Kozari, posjetili su svoje drugove — izviđače koji grade prugu. Bilježimo i posjetu predsjednika Opštinske konferencije SSO iz Brčkog brigadistima »Šeste proleterske istočno-bosanske brigade«.

Omladinsku radnu brigadu »Sedam sekretara SKOJ-a«, koju čine omladinci sarajevske opštine Novi Grad i predstavnici jugoslovenskih RTV-centara posjetila je delegacija RTV Sarajevo.

Bilježimo i izuzetno simpatičnu posjetu brigadistima ORB »Gornjedrinska« koju sačinjava omladina Gorazda, Foče, Čajnička, Rudog i Višegrada. Njima je iz Vukovara u pohode došla Ljiljana Gončarević, koja je sa ovim brigadistima radila u trećoj mjeni ORA »Samac — Sarajevo« u naselju u Žepču.

I. T.

НАШ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Бригадери осме смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама широм земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу о добровољном омладинском раду.

ОРА »Шамац — Сарајево 78« непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у о-

вој смјени распишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадери осме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози до гађај или доживљај са трасе, из насеља, из живота неке бригаде, о неком градилишту... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радови ће бити објављени у листу »Омладинска пруга«, а жири

ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадери, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакција »Ослобођење« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Гитова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бригадирима бити уручене на свечаности поводом затварања осме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА

**РАДОВИ ЗА КОНКУРС
»ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«**

Ој Врандуче, стари вуче

Не бројим дане што ми је тешко, бројим их да ми остану у срцу урезани заувјек, као и ова пруга, ови људи, као и овај тунел

Бројим дане. На реду је шести. Шести пут улазим у дубоку црну утробу Врандука. Не бројим дане што је тешко. Не бројим дане што желим кући. Бројим дане да ми остану у срцу урезани заувјек,

јек, као и ова пруга, као и ови људи, као и овај »вук« Врандук. Можда ћемо остати најмање у ње му јер му је утроба изваћена, и срце, јер му је рука човекова узела дуг. То ме мало ражали, јер су моје друге руке испред нас узеле можда више. А то ме обрадује, јер пруга и он биће готови на вријеме.

Али, има посла и за нас. Ми му утробу стежемо бетоном, јаким као и ова младост, као и ови људи, као и ово братство што га градим јер је поред мене Југославија у малом. Ту су бригадери из Косова, Македоније, Босне и Херцеговине, Црне Горе, Србије, Хрватске и Словеније. Сви ми заједно у једној бригади, заједно састављени из свих бригада у Немилој, добровољно. Још се ни упознали нисмо, а већ заједничка пјесма, шала другарство. Шљемови на нашим главама довољан су знак опасности, ако је уопште и

има. А ко и мисли на њу, имамо ми друга посла. И кад ставимо ове посљедње кубике бетона, а ископамо посљедње метре канала и кад први воз прође и заставе буду спуштене, а рука руку стегне и суза потекне, растаћемо се. Растаћемо се, а можда ћемо тек тада бити свјесни љепоте коју смо оставили иза себе. Љепоте која зрачи љубављу и младосћу, надахнућем и стварношћу. Том великом љубављу према вољеном Титу и народу који је то заслужио. А поклања му младост ова наша неисцрпна.

Поносан сам што ћу дати свој дио себе пружи другој, као и мој отац, подаривши првој. Можда више никад не видим ове људе али видјећу ову пругу и овај тунел, а у њој и у њему и ове људе и све ове дане негдје дубоко у срцу скриве. Скриве од заборав да их не узме. Али, не смије и неће.

Фуад АХМЕТБЕГОВИЋ,
Мјешовита ударна бригада
за Врандук — НЕМИЛА

Награде и дародавци

Аутор најуспјешнијег рада на конкурс »Омладинске пруге« биће награђен телевизором »панорама-кекец«, који је вриједан 5.270 динара ◊ Укупно шест награда

Вријеме је да вас, драги бригадери, обавијестимо о наградама и дародавцима на конкурс »Омладинске пруге«.

Привредна банка Сарајево даровала је новац вашем листу за који је купљен телевизор »панорама-кекец«. Вриједност награде је 5.270 динара. Дародавац је дао овај поклон с циљем да међу бригадирима поспјешни штетњу у оквиру општедруштвене акције за уштеду материјала, времена, за што бољу заштиту на раду.

Награду телевизор »панорама-кекец« добиће бригадир чији литерарни покушај буде најуспјешнији.

Редакција листа »Мале новине« поклања комплет књига — библиотеку једном од добитника.

Редакција издавачке дјелатности НИШРО »Ослобођење« даровала је такође библиотеку за једну од награда.

ООУР лист »Ослобођење« наградиће бригадере, ауторе литерарних покушаја из бригадирског живота са три годишње претплате на лист »Ослобођење«.

Остало је још мало времена до завршетка осме смјене, па и до завршетка нашег конкурса. Да бисте добили једну од награда, шаљите нам своје радове.

И ТО ЈЕ АКЦИЈА: ЖЕПАЧКА ПРИЈАТЕЉСТВА

Тече ријека љубави

Кад су стигле прве бригаде, Жепче је оживјело, постало веселије, омладина је кренула да обиђе радне колективе, да им помогне у раду, да се зближи са домаћинима

И тек што је Насеље изграђено у њега су стигли први бригадери. Стигли су рано ујутру 31. марта 1978. године. Похрлили су омладинци из Краљева, Мостара, Приједора, Лукавца, Зенице, Сарајева, Илије, љубљанске општине Шишка, загребачке општине Трње и свих општина из СР Црне Горе, да дају свој допринос изградњи другог колосијека Омладинске пруге Шамац — Сарајево, дионице од Добоја до Зенице. Жепче је оживјело. Жепче је постало веселије, радосније, богатије за хиљаду младих срца...

Није сметао недостатак воде за пиће већ првог дана. Бригадисти су били стрпљиви, свјесни да су они ти који морају највише урадити, заједно са омладином Жепча, на уређењу Насеља. Проговорила је Радио-младост, окупили су се кадрови. Протиче дан за даном. А послуже свечаности у Добоју одржана је и свечаност у Насељу ОРБ Жепче. У име града домаћина прве градитеље другог колосијека поздравно је председник Скупштине општине Жепче Ивица Радош. Упознао их је са општином у којој живи око 19 хиљада становника, градом са око пет и по хиљада становника, плановима развоја односно о жепачкој општини јуче, данас, сутра. Зажелио им је пријатне тренутке у овој средини која је постала њихова, коју ће дуго памтити. Подсјетио их је на њихове очеве који су градили први колосијек.

Послије првих радних дана омладинци су у слободно вријеме, слушајући председника, своје руководство, увјерили се у оно што им је речено, обећано. Кренули су у посјете омладини ООУР-а »Махњача«, »Намјештај два«, мјесним заједницама.

»Творница је ту, у самом граду, недалеко од нашег омладинског насеља. Треба проћи само главном улицом, скренути на лијеву страну према путу Добој — Зеница, а затим надесно и пред вама ће се указати велеље-

Бригаде из прве смјене поману радницима ООУР-а Намјештај II у пругу творнице

не контуре новоизграђеног објекта, у чијим њедрима су смјештене производне хале за израду ХТЗ опреме РО »Махњача«, пишу у својој билеџи, приликом посјете, бригадисти ОРБ »Анте Банина« Савеза возача БиХ, Енвер Хоџић и Зденко Брдар. Бригадисте орне за пјесму, поздраве, обично су дочекивали Шемсо Бајрић, пословођа ООУР-а »Кројачнице и шиваоне«, Есад Малићбеговић, смјеновођа и други.

— Имамо посла преко главе, тако радимо пуном паром, јер не можемо да стигнемо све да произведемо, колика нам је потражња. Усавршавамо производњу, па смо без залиха — рекао је бригадирима Нико Турпић, контролор производње. Уз проширење знања поједини бригадери су стекли нова пријатељства.

П. ДРЉАЧА

Сутра: НЕОДОЉИВА ПРИВЛАЧНОСТ ТРАСЕ

ОПЛАДНИЦКА ПРУГА

БРОЈ 222

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

НИГДЈЕ КАО ОВДЈЕ

Кад би се вредновао учинак

Сви бригадири ОРБ «Франц Розман Стане» су специјалци ♦ Њихова бригада је ударна и не нормира јој се учинак ♦ А кад би се вредновало, проценти пребачених норми достигали би и хиљаду и по одсто

На ред су дошли последњи километри пруге — бригадири причвршћују шине

ДОВОЈ, 9. НОВЕМБРА — Јутрос у пет сати над Добојом се није раздањивало. Небо тамно, непрозирно. Прохладно, осјећа се присуство свјетлости са ријеке Босне.

Са бригадистима ОРБ «Франц Розман Стане» ишчекујемо аутобус за Сиколу. Први из прве смјене крећу. У аутобусу — упаљена свијетла. Весела атмосфера.

Ови момци из ове бригаде су на служењу редовног кадровског војног рока. Војници су. Овдје су бригадисти. Њихова бригада дошла је још у седму смјену из Љубљанске армијске области и чине је војници свих гарнизона у СР Словенији. У седмој смјени су завриједили сва признања: шест ударништава, Заставу Акције «Шамац — Сарајево 47», предложени за признање Републичке конференције ССО БиХ и за највише признање — Плакету «Вељко Влаховић».

Како се десило да остану и у осмој смјени?

— Ишчекујући посао одржали смо на трачницама састанак Актива СК и бригадну конференцију. Секретар Драган Благојевић тражио је од мене, да као командант Бригаде, реферирем о резултатима и ономе шта је преостало. Говорио сам о значајним радним побједама, али и оним који су тек пред осмом смјеном, да од рада бригадиста у многоме зависи хоће ли се пруга

завршити прије рока. На то је један од бригадиста предложио да наша ОРБ «Франц Розман Стане» продужи свој боравак и остане и у осмој смјени. Проломио се аплауз свих бригадиста. Касније, након консултација у Штабу Акције и Штабу Насеља у Добоју, донијели смо заједнички закључак и добили сагласност од савезног секретара за народну одбрану Николе Љубичића. Стигла је сагласност, остали смо — каже командант Бригаде Милан Мишић.

Остали су, и ево и овог јутра хитају у Сиколу у битку са каменом и земљом. У шест сати завршава трећа смјена, започиње прва. Бригадисти Милан Пеуник, Бошко Симић, Нисвет Хасанагић, Вукадин Симић, Владимир Шутић... започињу борбу са Сиколом, помажући градитељима из радних организација «Београд», «Херцеговина», «Зеница» и «Колашин».

Све оне представе о величини и величанствености овог дјела нису довољне да би се дочарало како се и колико се овдје ради. Треба ово осјетити. Људи су се ухватили укоштац са собом, са тунелом, са машинама, и заједнички са машинама — опет са тунелом.

Уграђује се бетон, ради се на компресорима, припремају рупе за мине. Бригадисти као да су рудари. Све се ради. Снага извире у људима, као

да отпор Сиколе њима улива снагу. Жеља, воља, занос, величанствена инспирација да се пруга преда прије рока.

Брда стењу, млади људи не посустају. Раде и граде. Из сваког њиховог покрета израста још веће увјерење да ће се успјети.

Сви бригадисти ОРБ «Франц Розман Стане» су специјалци. Њихова бригада је ударна и не нормира јој се учинак. А кад би се вредновало урађено, онда би се проценат премашивао и за осам стотина одсто и за хиљаду и по одсто!

Управо тако. Нигдје као овдје. Велико дјело све више израста.

... У Насељу ОРБ у Добоју затичемо синоћњу трећу смјену ОРБ «Франц Розман Стане». Браћа близанци Гојко и Милош Јанковић, Јурица Миросављевић, Џевад Слабул, Страхиња Крањеш, Јосип Жуњић, Страшко Костовски, Пита Хелма... пјевају, као да малочас још једном нису дали све од себе. Или је тако само овдје, на траси и уз трасу другог колосијека, на дионици од Добоја до Зенице!

Бригадисти, војници су из свих крајева Југославије. Тако је и у осталих 29 бригада што бораве у осмој смјени, у четири насеља и граде пругу најистинскије љубави.

И. ТАЉИЋ

РАПОРТ ИЗ ШТАБА АКЦИЈЕ

Безмало завршено 80 километара

ДОВОЈ, 9. НОВЕМБРА — Из Штаба ОРА «Шамац — Сарајево 78» јављамо нове податке о новим радним побједама.

До сада је постављено 79 километара и двије стотине метара главног пролазног колосијека, док

је укупна дужина са станичним колосијеком, достигла бројку од 86 километара и три стотине метара.

И остали радови узаврелог финансирања обављају се веома израже-

ним интензитетом. Што се контактне мреже тиче, до сада је ископано и бетонирано 1.820 темеља, монтирано је 1.510 стубова и развучено 50 километара и двије стотине метара мреже.

Значајну радну побједу представљало је и пуштање у саобраћај двоколосјечне пруге електричном вучом на дионици Брадићи — Долина — Завидовићи.

Нове радне побједи су пред бригадистима.

TRASOM OD JELINE DO BEGOVA HANA

Uspješna bitka u tunnelima

Pri kraju su poslovi koji treba da obezbi jede postavljanje kolosijeka kroz tunele Bistričak i Vranduk

NEMILA, 9. NOVEMBRA — Nad Vrandukom se jutros navukla magla i pokrila je njegove vrhunce, a u nutra u tunelu pravi mravinjak. U narna brigada, sastavljena od najvrednijih brigadira, ulaže maksimalne napore da savlada i posljednje metre legendarnog tunela. Iskopani materijal odvoze kamioni, tutnje »pikameri« a uz rubove tunela brigadiri kopaju kanale koje odmah šajuju i betoniraju. Teško je protiv kamena kakav je ovaj vrandučki

između tunela Vranduk i Stanice Jelina rade brigadiri Radničke brigade iz Zenice.

— Danas kopamo rupe za temelje u koje će biti postavljeni stubovi za kontaktnu mrežu. Evo, u-

pravo smo počeli i odmjerili sve što treba. Poznavajući svoje mogućnosti, a i dosadašnje rezultate, mislim da ćemo i danas ostvariti dobar rezultat — raportirao je Ago Hodžić, komandant Brigade.

U Bistričaku se bitka nastavlja, ali su i tu radovi pri kraju. Još je ostalo malo zemlje pomiješane sa orhkim kamenjem koju treba izbaciti izvan tunela, a onda preostaje poslovi na nasipanju podloge za pragove. Radovi u Bistričaku brzo napreduju, a brigadiri čine sve da se još više ubrzaju.

Duž otvorenog dijela pruge radovi su skoro gotovi. Jutros su u Topčić-Polju grupe brigadira ORB »Izviđač-partizan«, i »Drugi oktobar« planirale šljunak preko kojeg

će se ubrzo položiti pragovi. Na ovom dijelu rade uglavnom djevojke, ali ne zaostaju u poslovima. Kolica se brzo pune trčecim korakom odvoze na potrebno mjesto i istresaju. Tako su jutros radile Anika, Dragica, Marija, Slavko, Radoslav i ostali.

Veći dio Brigade »Izviđač-partizan« je u Begovom Hanu istovaraju pragove. Teški su pragovi, ali vrijedne brigadirske ruke ne prezaju od posla. Danas treba istovariti oko dvije hiljade pragova i postaviti ih duž nove trase. To nije nimalo lak zadatak, treba dosta snage uložiti u ovaj posao, ali izvođači se ne boje posla.

L. JELAVIĆ

POSTAVLJANJE TELEFONSKIH INSTALACIJA U STANICI ZAVIDOVIĆI

Brigadiri sve znaju

— Akcijaši rade i više nego što mogu, brzo savladaju tehnologiju posla i završavaju ga prije roka — kaže Mirko Radulović, koji nadzire kabliranje

ZAVIDOVIĆI, 9. NOVEMBRA — U Stanici Zavidovići razgovaramo sa Mirkom Radulovićem. ORB »Stari grad« i grupa brigadista »FAMOS-a« kopaju i produbljuju kanale, postavljaju telefonske kablove. Čini se sve zapetljano i kablovi (jer se ne vidi koji je zašto), i kanali jer kopaju, pa vrata zemlju, i zbog toga je bilo neophodno objašnjenje Mirka Radulovića.

— Brigadiri rasčlanuju kablovsku trasu, povlače 505 metara PTT kabla na zemljištu kanalizacije, produbljuju kanale i zatrpavaju kablovski rov od 200 metara. To rade brigadiri »Starog grada«, ORB »Famos« kod Elposa postavljaju lokalne telefonske kablove na staničnoj strani »B«. Sad nam je jasno, a činilo se zapetljano, kad se radi sve nešto oko kablova i kanala.

I za svako pitanje Radulović je imao precizan odgovor. Za njega nema nepoznanice na pruzi. Kao nadzorni organ Direkcije za izgradnju pruge radi skoro od samog početka. Njegov posao trenutno je nadzor nad kabliranjem Stanice Zavidovići, osiguranje Stanice u signalno sigurnosnoj tehnici i postavljanje napojnih kablova.

— Zadovoljni smo brigadiri rade više nego što i mogu. Brzo uđu u posao, rijetko prave greške i što je najvažnije ispravno i brzo završavaju radove.

— Kad se pruga završi šta ćete onda raditi?

— Opet na neko gradilište, ali ne znam kako ću se naviknuti, toliko sam se saživio sa brigadirima i na pruzi i u Naselju gdje se osjećam kao kod kuće.

A Mirko Radulović nije jedini. Poslovi se privode kraju i zbog toga su svi zadovoljni. Vozovi će prolaziti, ali život kojeg su brigade donosile i gradile sobom ostaće samo jedan viki nezaborav.

E. A.

BEZ RIJEČI

Karikatura Nedima SAHINPASICA

SIGURNIM PUTEM OD DOBOJA DO ZENICE

Dah i duh naše zemlje

Murat Talidi, brigadir ORB »Novo Sarajevo« deset godina je proveo na prekoškeanskom brodu i zaželio se svoje zemlje, naroda i jezika. Čim sam čuo za Akciju bez razmišljanja sam odlučio da dođem jer je to pravo mjesto na kome se potpuno može udahnuti dah i duh naše zemlje — kaže Murat

ŽEPČE, 9. NOVEMBRA — Sa prošlogodišnje radne akcije »Modro oko 77« ORB »Novo Sarajevo« vratila se ovjenčana mnogobrojnim priznanjima.

Vrijedni su i ovdje u Žepču. Devedeset i četiri brigadira iz Novog Sarajeva rade udarnički i svakodnevno visoko prebacuju normu sve sa jednim zajedničkim ciljem: uložiti sebe u drugi kolosijek. Posjetili smo ih danas na 104. kilometru u Maglaju, gdje istovaraju tucanik. Kao i svakog dana pjesma se ori radilištem, snažno se zamahuje alatkama. Ovi momci i djevojke kao da nisu zadovoljni saznanjem da će pruga sasvim sigurno biti gotova prije roka, nego se i dalje bore za skraćenje, za uštedu svakog dana, svakog sata. Koristimo kratak predah da porazgovaramo sa Muratom Telidijem, Slavom Milanovićem i Ahmedom Ademovićem. O Muratu smo već čuli da je jedan od najvrednijih brigadira, da radi kao u pravom zanosu, bez odmora, bez zastoja.

— Kako i ne bih — kaže Murat. Deset godina proveo sam u stranom svijetu, na prekoškeanskom brodu prokrstaro ga uzduž i poprijeko. Zaželio sam se svoje zemlje, jezika, naroda. Ogromna nostalgija me je dovela natrag, među svoje. Čim sam čuo za ovu radnu akciju odlučio sam da dođem jer je to pravo mjesto na kome se u potpunosti može udahnuti dah i duh naše zemlje. Ovdje je cijela Jugoslavija, sva moja braća, svi naši jezici. Presretan sam što, gradeći drugi kolosijek, mogu da odužim dug svog višegodišnjeg izbivanja iz rodne grude. Rame uz rame sa Muratom na istom vagonu radi i Slavko, radi i pjeva.

— Uz pjesmu je sve lakše, a znam ih mnogo, nije ni čudo. Slavo je nemiran duh kako kaže i proputovao je cijelu Jugoslaviju mijenjajući zaposlenja, završavajući kurseve.

— Ja sam i zidar i tesar, varilac, armirač, a sada radim u Vranici kao kuhar.

— Pravi specijalista, dušu dao za prugu — dobacuju brigadiri. Slavo daje sve od sebe i na trasi i u Naselju, jer ima jednu veliku želju, da svojim radom zasluži da bude predložen za prijem u članstvo SK.

Ahmedu Ademoviću ovo je treća akcija.

— Još 1972. godine sam gradio prugu Beograd-Bar, a prošle godine sam sa ovom istom brigadom bio na »Modrom oku«. Međutim, ORA »Samac — Sarajevo 78« po svemu je izuzetna. Prije svega motivom, nadmašiti naše očeve da bismo im bili ravnj.

Od mladih Sarajlija saznali smo još mnogo toga. Jedan njihov drug u početku se izdvajao, nije navikao da radi, da se druži. Akcija je učinila svoje. Sada je najomiljeniji brigadir, uvijek spreman za šalu, smijeh, društvo. Isto tako »mamine maze« se kale uz lopatu i kramp, rađa se želja za daljim školovanjem, za aktivnim društvenim radom. Brigadiri postaju pjesnici slikari i kompozitori, otkrivajući u sebi najrazličitije talente. Pruga gradi njih.

Ostavljam ih njihovom tucaniku, njihovom putu ka još jednoj, u svakodnevnom nizu radnih pobjeda, što omladinsku prugu vode sigurnim putem od Doboja do Zenice.

G. JOVANOVIĆ

РЕАГОВАЊА

Са укусом неистине

Шта нам нуди текст објављен у »Студенту« под насловом »Са укусом централизма«

Ако је и од »Студента« — много је! До оваквог закључка дошли смо, ишчитавајући напис »Са укусом централизма«, објављен у листу београдских студената од 25. октобра о. г. Од назовимо авангардиста није се бољем ни надати.

Свако има право на своје мишљење. Али, када неко жели да своје мишљење јавно износи, онда би (да је поштен и добронамјеран) морао водити рачуна о истини и објективности.

Аутор тог текста, чије име не знамо, јер текст није потписан, разговарао је са троје бригадира ОРБ »Вера Благојевић« Едом Игличем, Снежаном Цвејин и Жељком Раушким, који су изгледа били само средство да би се изманипулисали одговори оптужбе чији је основни циљ био окаљати све оно што су — од Добоја до Зенице ове године радили млади, њих око 30 хиљада.

Пишем овај текст јер мислим да боље познајем збивања на ОРА »Шамац — Сарајево 78« јер сам на истој акцији радио у ПРЕСС-центру Акције и као дописник у априлу ове године, па истине ради, желим да одговорим безименом новинару »Студента« и аргументима опишем стварно стање.

Шта је речено у разговору са бригадирима из ОРБ »Вера Благојевић«?

Гледана кроз њихов перископ ова акција је »била организована централистички«, па су бригадири имали мали утицај на догађаје у насељу и на траси; штаб насеља био је нешто далеко и непознато тако да нико од чланова штаба »није виђен« на траси; »било је забрањено да се бригаде братиме међу собом«, било је тешкоћа са информисањем јер је све ишло по »протоколу« итд. Могли бисмо још дога цитирати или препричати, али и ово што смо навели само за себе говори довољно да би иоле часнији омладинац схватио шта се све пише по новинама.

Ништа од тога — другови у »Студенту« — није ни близу истини!

Откуд им на памет дође ријеч »централизам« (тешке ли оптужбе) кад су на овој акцији, у сва четири насеља, тврдимо — врло развијени самоуправни односи. Почев од непосредног одлучивања на бригадним конференцијама, па до делегатског на нивоу скупштина насеља. Заправо целокупан живот и рад на овој акцији — почива на самоуправљању. Проводећи и дане на Акцији, у Насељу ОРБ у Добоју лично сам се увјерио да бригадири отворено, критички и одговорно говоре о свим питањима — да одлучују. Отуда се чудим што

троје студената-бригадира тако мисли о самоуправљању јер и они су, заједно са осталим, имали и право и обавезу да о свему говоре и доносе одлуке. Да ли су то право схватили и самоуправно се понашали, друго је питање.

Дакле, о некаквом централизму не може бити говора.

Чињеница је да на акцији као што је »Шамац — Сарајево 78« свакодневно искрсавају непредвидиви проблеми (пројекат и радови изводе се упоредо), а и у Насељу ОРБ у Жепчу — највећем на Акцији — у којем у свакој смјени борави више од хиљаду бригадира, посао се мора планирати и реда мора бити. Не мисле ли ваљда други студенти и непотписани аутор да је ОРА — феријална екскурзија?! Али, зато постоји начин на који се усклађују евентуални настали проблеми. И ОРБ »Вера Благојевић« имала је своју бригадну конференцију, а и своје делегате у Скупштини Насеља и смјене. Па шта су радили?

О траси и посјетама чланова штаба рецимо само толико: чланови Штаба Насеља су у свакодневном контакту са бригадирима јер имају исту задаћу; а на траси уз бригаду свакодневно одлази и један члан Штаба (трасер). Да не говоримо да командант Насеља готово свакодневно обилази радилишта. Нису ли бригадири очекивали да им се свакодневно јављају понаособ — тек толико да се упознају.

У тексту »Студента« каже се да је било забрањено братимити се. По њиховим тврдњама испада, малтене, као да је то преседан само ОРА »Шамац — Сарајево 78«. Прошле године на омладинским акцијама у БиХ није било братимљења. Нису потребна никаква формална братимљења са крухом и соли, која се последице свечаног чина изроде у пијанку. Сјетимо се оне народне: »Братими се ко брата нема«. А ми живимо у братској и равноправној заједници. Је л' то знају другови из »Студента«!?

И информисање је било »три у оку« студената-бригадира, па су себи дозволили и тај луксуз да и о томе кажу »своје« мишљење. Истина је, међутим, сасвим другачија. Нико и нико — када су у питању новинари — ништа није ускраћивао, а камоли бранио. О »протоколу« и некаквој цензури у информисању не може бити ни говора — то је чиста дезинформација и увреда не само људи задужених за информисање у насељима него и стотина новинара који су писали са Акције. Радећи у ПРЕСС-центру Штаба Акције и свакодневно контактирајући са новинарима ова оптужба, у најмању руку, представља праву бљувотину и гадост имајући у виду да се ради о младим и образованим људима.

Шта да кажемо за крај? Безимени »новинар« београдског »Студента« исто као и чланови редакције мисле да је текст довољно завршити са »каже Жељко Раушки«, што значи да је то и став Редакције »Студента«!?

»Студент« је текст насловио »Са укусом централизма«, али не чини ли се да би било боље текст назвати »Са укусом неистине«.

Даљи коментар је сувишан. Надобудни студенти-бригадири и другови из »Студента« пали су на испиту!

Радован МУЧИБАБИЋ

(Пренесено из »Наших дана«, листа младих СР Босне и Херцеговине)

ДЕЖУРНА КАМЕРА

Пред својом публиком

ЗАВИДОВИЋИ, НОВЕМБРА — Бригадирске вечери и све оно што их сачињава одувјек су биле саставни дио живота бригада и то онај ведри, живи, спонтани, у којем се исказују радости, гдје се разлијева смијех и пјесма, и пјесничка ријеч на другачији начин но што је то за вријеме одласка на трасу, у аутобусу, за вријеме маренде. Неки први пут узму микрофон у руку, али нема треме, пред својом публиком, бригадирском, изводи се програм, па иако се поткраде грешка, не смета, бригадири је забораве аплаузом.

И кад се умори стишају, и тијела одморе од рада, од крцатих вагона шљунка, сипине, туцаника, окупе се бригадири на препуни младалачког смијеха, спремни за шалу, за пјесму, за расположење које не познаје бригу. И не мисли се на рано устајање, на онај сањиви трк на физкултуру. У вечерима бригада све се заборавља. Сваки напор нестаје, као да се само сат два прије тога, нису знојили и пребацивали норму.

И ако их траса раздвоји на различита мјеста и послове, централни плато и логорска ватра споје их. Ту су сви заједно.

Последњих вечери у Насељу је врло жињо. Руке се не испуштају из кола. На бињи је увијек неко од организатора и учесника програма. Све бригадирске вечери посјећене су у великом броју и све бригаде до сада имале су своје програме. У Насељу су гостовали КУД »Железара« из Зенице и ВИС »Кадети«, РСУП из Сарајева.

Е. А.

Плаво вече феријалаца

НЕМИЛА, 9. НОВЕМБРА — Једну од до сада најуспјелијих бригадирских вечери приредили су синоћ бригадири ОРБ »Феријалац« под називом »Плаво вече«. Програм је почео феријалном химном коју је извео хор ове бригаде, а затим су почеле пјесме, рецитације и скечеве. Најбољим интерпретаторима додијелене су награде као што су прекоредно дежурство, истовар туцаника и слично. У овом дијелу програма највише аплауза добио је Милован Авлијаш, који је интерпретирао исјечак монодраме »Ој животе«. Поред бригадира ОРБ »Феријалац« у програму су наступили и представници осталих бригада. Приређена је била и томбола са занимљивим додицима, а највише интересовања побудио је рулет-плес. Побједници у овој игри били су Едина Фазлић и Фарук Делић, бригадири ОРБ »Феријалац« који су имали највише среће приликом извлачења и добили награду, праву правцату торту, која је усласт поједена неколико минута касније. Ово изванредно режирано забавно вече употпунили су чланови музичке секције КУД »Радник« из Ричице, који су и до сада често наступали у Насељу. Програм је наставаљен плесом до повечерја. Л. Ј.

ПОЕЗИЈА УЗ ВАТРУ

ЗАВИДОВИЋИ, 9. НОВЕМБРА — Синоћ су бригадири припремили вече поезије уз логорску ватру. У присној атмосфери, какву може створити пламен ватре и младост, говорили су стихове Ковачића, Ђолића и Прешерна Аида Глухалић, Миленка Алештаревић, Јела Вучак, Ариф Јакупи и Мирко Перипић.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri osme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krležu, Daviču i drugih. I učesnici u akcijama širom zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo odlučili da i u ovoj smjeni raspisemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri osme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz naselja, iz života neke brigade, o nekom gradilištu... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radovi će biti objavljeni u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove, literarno-žurnalističke pokušaje, šalžite na adresu: Redakcija »Oslobodenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

Pišite i šalžite nam svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će brigadirima biti uručene na svečanosti povodom zatvaranja osme smjene.

REDAKCIJA LISTA

Nagrade i darodavci

Autor najuspješnijeg rada na konkursu »Omladinske pruge« biće nagrađen televizorom »panorama-kekec«, koji je vrijedan 5.270 dinara ◊ Ukupno šest nagrada

Dragi brigadiri, obavještavamo vas o nagradama i darodavcima na konkursu »Omladinske pruge«.

Privredna banka Sarajevo da rovala je novac vašem listu za koji je kupljen televizor »panorama-kekec«. Vrijednost nagrade je 5.270 dinara. Darodavac je dao ovaj poklon s ciljem da među brigadirima pospješi štednju u okviru opštedruštvene akcije

za uštedu materijala, vremena, za što bolju zaštitu na radu.

:: Nagradu televizor »panorama-kekec« dobiće brigadir čiji literarni pokušaj bude najuspješniji.

:: Redakcija lista »Male novine« poklanja komplet knjiga — biblioteku jednom od dobitnika.

:: Redakcija izdavačke djelatnosti NISRO »Oslobodenje« da-

rovala je takođe biblioteku za jednu od nagrada.

:: OOUR list »Oslobodenje« nagradiće brigadire, autore literarnih pokušaja iz brigadirskog života sa tri godišnje pretplate na list »Oslobodenje«.

Ostalo je još malo vremena do završetka osme smjene, pa i do završetka našeg konkursa. Da biste dobili jednu od nagrada, šalžite nam svoje radove.

RADOVI ZA KONKURS
»OMLADINSKE PRUGE«

Pozdrav mostu

Sjeti se samo koliko smo puta proklinjali mutnu Bosnu, koja je rušila naš rad i hučala kao da se radovala. Ti dobro znaš da smo mi Titova omladina, da smo obećali i obećanje ispunili

Došao sam da te gledam, da ti se divim i da se sjetimo svega pomalo. Kako si samo snažno prekoračio Bosnu i kako joj prkosiš, zajedno sa hiljadama nas, koji smo te rodili svojim žuljevitim rukama i natopili sa mnogo, mnogo znoja.

Možda se pitaš, zašto sam baš došao kod tebe. Znam, znam ja dobro da ti imaš još braće koje smo mi stvorili, ali eto tebe volim, jer si moj prvenac. S tobom sam proveo prvi brigadirski dan, tu je pukao prvi žulj, pala prva kap znoja. Sretan sam i ponosan na tebe i da znaš da ću uvijek doći da malo razgovaramo.

Mnogo nas zajedničkih uspomena veže. Sjeti se samo koliko smo puta proklinjali mutnu Bosnu, koja je rušila naš rad i hučala kao da se radovala. Ti dobro znaš da smo mi TITOVA OMLADINA, da smo mi obećali i da smo obećanje ispunili.

Ponosan budi, Moste 24, ponosan jer se preko tvojih pleća nastavljaju naše želje utkane u biser našeg rada u PRUGU MLADOSTI. Znam ja da ti nikad nisi posumnjao u nas, ni onda kad nam je bilo najteže, a i kako bi posumnjao u našu mladost, u našu snagu i čvrstu volju. A tek pjesma. Zar jedan pjevač, tako iskreno, snažno i slobodarski može da pjeva, da ponese sve oko sebe, da zagluši huk vode.

Sjećaš se ti svega i sjećaćeš se uvijek, jer ti si sada svjedok koji će vječno pričati o snazi jedne MLADOSTI, MLADOSTI NA KOJU SMO SVI PONOSNI. OSTAJ MI ZDRAVO, MOJ LJEPOTANU, MOJ PONOSU, PRIČACU O TEBI — TI PRIČAJ O NAMA...

VIDJEĆEMO SE, MOSTU BROJ 24!

Amir BORIĆ, ORB »ŠIPAD«

ITO JE AKCIJA: ŽEPAČKA PRIJATELJSTVA (3)

Neodoljiva privlačnost trase

Brigadirski bilteni, radio-emisije, dnevne informacije, foto-novine osvježavani su doživljajima iz žepačkih radnih organizacija

Prije rastanka prve smjene organizovane su zajedničke akcije za uređenje kruga. I nije bilo samo tako u »Mahnjači«. Slično je bilo i u »Namještaju dva«, gdje se poslije akcije brigadista, omladine i svih zaposlenih izvodio kulturno-zabavni program, a rastanak se završavao velikim Kozaračkim kolom.

Bilteni ORB, radio-emisije, dnevne informacije, foto-novine osvježeni su doživljajima iz žepačkih radnih kolektiva.

Za vrijeme rada na trasi brigadiri su upoznali veliki broj mjesnih zajednica kroz koje pruga prolazi. Mnogo toga je ostalo zabilježeno na papiru, urezano u srce graditelja drugog kolosijeka i stanovnika uz prugu. U dnevnim informacijama brigadiri ORB »Bratstvo i jedinstvo« Vogošća od 18. maja 1978. godine, su, između ostalog, napisali:

»Pred našim paviljonom danas je bila mala svečanost. Učenica Osnovne škole iz Begova Hana bila je gost naše brigade i tom prilikom joj je predsjednik Brigadne konferencije uručio 870 dinara prikupljenih od svih brigadista namijenjen joj za odlazak na ekskurziju. Ona je sa nama svakog dana radila po jedan sat prije početka nastave i stekla velika prijateljstva«.

Istog dana veoma zanimljiv susret na trasi imali su brigadiri ORB »Ivo Lola Ribar« iz Dervente. U svojim dnevnim informacijama oni pišu:

»Dok je prolazio svojim biciklom, Ahmet Bejtović iz Zenice ugledao je brigadire kako rade. Zaustavio se i zamolio da im se pridruži. Rame uz rame, radio je od 15 do 17 sati. Pri rastanku gost je obećao da će navratiti još koji put, a brigadisti su mu zahvalili na pomoći«.

Sekretari aktiva SK u brigadama druge smjene Omladinskog naselja u Žepču na dogovoru o saradnji sa radnim i omladinskim organizacijama

U pomoć ovoj brigadi na radilištu je bio i 53-godišnji Spličanin Gojko Borković, koji je ovuda prolazio svojim automobilom. Zaustavio je automobil. Prišao je brigadirima i upitao: »Mogu li sa vama malo da radim, da prevezem bar deset kolica?«. Gost je radio sat, a ispraćen je brigadirskim pozdravom na putu prema Splitu.

Ovakvih i sličnih primjera je dosta. Ali, ovom prilikom da spomenemo Še-

fika Smailovića iz Begova Hana. Kuća mu je srušena zbog izgradnje drugog kolosijeka. Sa porodicom je živio u improviziranoj kućici kada su mu brigadiri ORB »Proleterske brigade« Rudo-Čajniče, čekajući voz sa šljunkom, čistili i slagali ciglu, ljubazna domaćica je brigadirima zahvalila na pomoći te ih počastila cigaretama i mlijekom.

P. DRLJAČA

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 223

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Krenuli vozovi kroz Orline

DOBOJ, 10. NOVEMBRA — Danas su Orline otvorene, puštene u saobraćaj, vozovi su počeli da tuhnje kroz tunel. Time su i Orline potpuno završene.

Naime, na 103. i 104. kilometru danas je izvršeno prespajanje kolosijeka. Stari tunel je izgubio svoju funkciju, jer vozovi već prolaze novim. Na prespajanju na 103. kilometru radila je ORB »Šesta

proleterska istočnobosanska brigada«, koju čine mladi iz 19 opština sa područja Međuopštinske konferencije SSO Tuzla. Na 104. kilometru radili su brigadisti ORB »Ivo Lola Ribar« iz Zenice. Sutra se očekuje prespajanje i drugog kolosijeka.

Rezultati finiša su, dakle, iz sata u sat sve očigledniji.

I. T.

DEŽURNA VIJEST

Naselja bez međe

DOBOJ, 10. NOVEMBRA — Jutros su u Doboju doputovala dva au-

tobusa sa brigadistima iz Omladinskog naselja u Zepču, koji će istovarati vagone.

Eto još jedne prelijepe pobjede o pobjedama Omladinske radne akcije »Samac — Sarajevo 78«. Jer, Akcija je jedna i jedinstvena. Ne postoji niti su postojale ikakve međe između četiri naselja. Svi ovdje grade isto — prugu, grade sebe, zajedništvo, bratstvo i jedinstvo; spajajući čvrsto tračnice spajamo se međusobno...

UMJETNICI MEĐU BRIGADIRIMA

Akcija u mermeru

DOBOJ, 10. NOVEMBRA — Pored znamenja koje će stajati u Naselju ORB u Nemiljoj i u Naselju u Doboju ostaće trajno spomen-obilježje na dane kada su u njemu boravili brigadisti iz cijele Jugoslavije, gradeći drugi kolosijek od Doboja do Zenice.

U ovo naselje doputovali su studenti Akademije iz Novog Sada Borislav Šuput, Laslo Silađi, i Miša Cvetičanin sa asistentom vavanja na Akademiji Milanom Vidićem. Danas je počelo oblikovanje mermerne gromade. Veoma je zanimljivo rješenje ovog obilježja. Zamisao je potpuno originalna i simbolična. Naime, gradeći prvi kolosijek 1947. godine, jedan brigadista je pronašao kamen zanimljivog prirodnog oblika i taj kamen sačuvao.

Zanimljiva strukturarna forma, trostruka slojevitost, poslužila je kao ideja. Isti oblik, mnogo uvećan biće isklesan u mramoru i u njega ugrađene dvije šine sa ispisanim brojkama 1947. i 1978.

Zaista, prevelika simbolika vječnosti ovoga što mladost Jugoslavije, velikom voljom i snagom, ostvaruje u dolini Bosne i lijepo obilježje kao podsjećanje kad su brigade ponovo boravile u Doboju.

Utisci sa Petog kongresa Saveza sindikata BiH

NEMILA, 10. NOVEMBRA — Jučerašnje predavanje o utiscima sa nedavno održanog Petog kongresa Saveza sindikata BiH koje je održao Mujo Mutić, član Predsjedništva Saveza sindikata BiH, pobudilo je veliku pažnju tako da je predavanju prisustvovalo 170 bri-

gadira. Nakon ugodnog izlaganja otvorena je diskusija o svim značajnim pitanjima o kojima je raspravljao Kongres. U diskusiji koja je trajala 90 minuta učestvovalo je 19 brigadira, razgovarajući o različitim pitanjima, počev od zapošljavanja mladih do informisanja u OOUR-ima. Bilo je govora o provođenju odredaba Zakona o udruženom radu, te o tome kakvi su stavovi doneseni na Kongresu, oko usaglašavanja normativnih akata i drugim pitanjima vezanih za ulogu Saveza sindikata u udruženom radu.

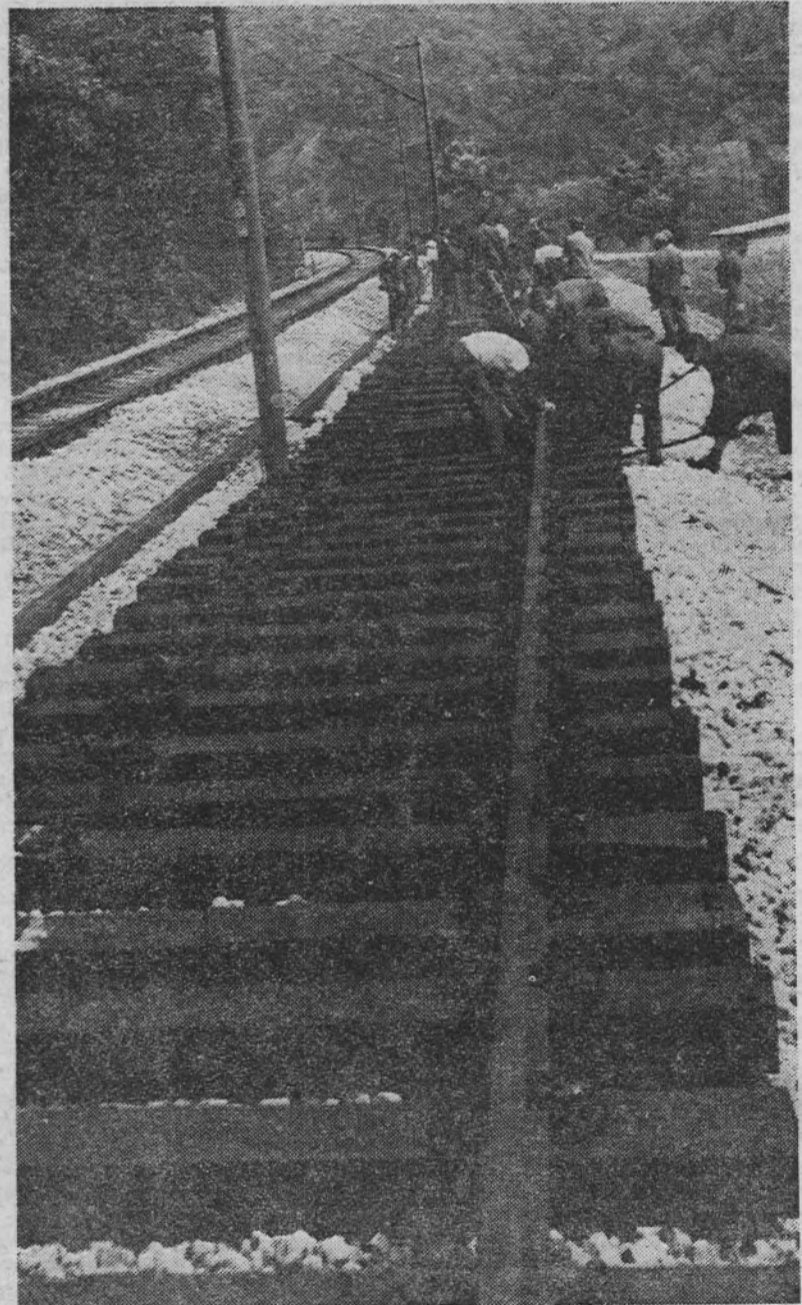
L. J.

NA VIJESTI...

Visina časti

Vranduk je pao
Pali su Trbuk i Bistričak
Padoše Vratolom i Orline...
I posljednji kolosijeci padaju
A uzdiže se jedna mladost
Visoko
Do časti svog zavjeta
Titu.

Dušan PARAVAC

Posljednji metri

NEMILA, NOVEMBRA — Na otvorenom dijelu pruge postavljaju se i posljednji metri tračnica. Radi se užurbano, ali i veoma kvalitetno. Prvo se postavlja jedna šina, učvrsti žabicama, a onda druga. Tako se rada novi kolosijek koji samo očekuje »plasericu« da svojim prolaskom potvrdi valjanost brigadirskog rada.

Snimio: M. ŠKRIPINA

У НЕМИЛОЈ СЕ О ЊИМА ГОВОРИ

Кад ради Радничка бригада...

Бригада Општинског вијећа Савеза синдиката из Зенице до сада на траси другог колосијека постигла изванредне резултате \diamond Сваки други бригадир члан Савеза комуниста \diamond Један за све — сви за једног

НЕМИЛА, 10. НОВЕМБРА — Окупили су се металурзи, ватросталци, металци, грађевинари, радници «Зеницатранса», «Зенинга», «Комрада» и других зеничких радних колектива, њих деведесет, и под заповиштом Радничке бригаде, коју је формирало Општинско вијеће Савеза синдиката, кренули на Акцију — да граде други колосијек. У Немилој су још од 20. октобра и остале до завршетка велике битке у долини ријеке Босне.

Носу викендаши

Командант ове бригаде, висококвалификовани ватростални зидар Аган Хоџић, провјерени акцијаш, ударник са радних акција широм земље, помало се љути на оне што су их прозвали «викендашима».

— Може испати — казује Хоџић — да смо дошли на викенд, на дан-два. Али, по броју проведених дана на Акцији и досадашњем раду нисмо — «викендаши»! Да, ипак, заборавамо на тај назив, то није ни битно, најважније је колико доприносимо, зар не...?

О Радничкој бригади из радничког града — Зенице — говоре све најљепше. Имају и зашто. Беспријекорно извршавају и најтеже радне задатке, а норме премашују и по неколико пута. Иако је у Бригади приличан број оних који не станују у Зеници, нико није одбио да, ако се за то укаже потреба, остане и дуже на траси, мирише се тако да ће закаснити на аутобус или воз до Каква или неке друге, сусједне општине. Догађало се да су се неки од њих кућама враћали и у поноћ, али сутрадан су били међу првима на радилиштима. Бригадир-путници такво понашање објашњавају тиме да им је, као и свим градитељима, и те како стало до тога да што прије другим колосијеком споје Добој и Зеницу, па су, управо због тога, и спремни на највеће напоре.

У Бригади, чији је сваки други бригадир члан Савеза комуниста највише је — радника. Има и инжењера, просвјетних радника, економиста и људи других професија. Код њих важи правило: један за све — сви за једнога. Да није тако не би, на примјер, прије неки дан успјели да за само два сата истоваре вагон од 335 кубика туданика и у томе чак три и по пута пребаце

норму. Кажу да такав рекорд још није забиљежен на траси на којој су радиле бригаде из Омладинског насеља у Немилој.

И директор истоварао вагоне

— Свима нама је драго што нам је омогућено да градио други колосијек. Наше задовољство због тога тешко је и описати. Даћемо све од себе како се на овом дијелу пруге не би каснило, односно — како би сви послови били обављени по утврђеној динамици и прије рока — веле радници Коксаре, Жељезаре Нијаз НУХБЕГОВИЋ, Анто КРАЉ, Ибро ПЕХЛИВАНОВИЋ, Раде САВОВИЋ, Омер МАНГИЋ и Салих ЈАГАЊАЦ, који су — за то смо чули у Населу — и директора Основне организације удруженог рада, када је дошао да их обиђе, привукли да засуче рукаве и да, заједно с њима, истовара вагоне.

Металци Иво Чорић, Едиб Авдић, Абдулах Бегвић и Радислав Триповић сматрају да је Радничка бригада већ оправдала оно што се од ње очекивало, а тако мисле и причају и бригадирке Нађа МИЦИЋ и Манда МИШКИЋ које се труде да на траси нимало не заостају за својим друговима...

— Код нас нема забушаната. Радино срцем, своје обавезе схватили смо најозбиљније. Сретни смо што ће ускоро другим колосијеком поћи први возови...

Ово нам рекоше бригадир-ватросталци Есад ЦАФЕРОВИЋ, Рифат КАХРИМАН, Иван ТРОГРЛИЋ и Мурис ЈУСУФХОЏИЋ, а радници «Зеницатранса» — Миле УБИП-РИПОВИЋ, Изет ВРАНА и Ејуб ШУКАЛИЋ — да ће настојати да до краја Акције њихова бригада буде најбоља у овом насељу.

— У свакодневним контактима са командантом Населја и његовим сарадницима у прилици смо да сазнамо за изванредне учинке наше бригаде. Радосни смо због њених резултата, увјерени смо да ће наставити онако како је и почела — каже Гојко СЛАДОЈЕВИЋ, председник Општинског вијећа Савеза синдиката.

—

Док читате ове ретке Зеничани битку бију за нове рекорде. Тако је то када ради Радничка бригада!
Фарук МИЦИЋ

УПИЈЕВЦИ ЗАСУКАЛИ РУКАВЕ

Жуљеви за дужу пругу

ЖЕЛЧЕ, НОВЕМБРА — Омладинској радној бригади «УПИ» Сарајево изградња пруге Шамац — Сарајево је прва савезна акција. Њих 97 дошли су из 45 општина у којима УПИ има своје прерађивачке капацитете, продавнице и угоститељске објекте. Занимљиво је да се у саставу Бригаде налазе и удружени земљорадници и ученици УПИ-јевог Школског центра у Виђељини.

— На Акцију смо дошли ношени само једном идејом, оправдати повјерење другова, младошћу својом градити ново, због тога смо сигурни да ћемо и успјети. И то, не ми сами, него заједно са осталим бригадама дуж пруге — каже Аднан Башић.

— Свјесни смо да само сложено, раме уз раме, можемо градити све даље и даље, а у нама ће расти осјећај и свијест за наше заједништво, братство и јединство — додаје Кадира Абазагић.

— Засукали УПИ-јеви бригадире рукаве, изашли на 152. километар и ухватили се укоштац са вагонима шљунка. И поред тога што је већина први пут на таквој врсти посла руке су се брзо навикле на лопате и крмпове.

Г. Ј.

Проходан Бистричак

НЕМИЛА, НОВЕМБРА — Након вишемјесечне борбе и Бистричак се предао. Неколико дана након пробијања вриједни градитељи успјели су да га и заврше. У томе су им помогли и «машиници» са својим снажним булдожерима који су прочистили пролаз дуж цијелог тунела.

Снимио: М. ШКИПИНА

ПРУГА СВЕ ДУЖА

Хладне шине, врео занос

Велина живост на траси, ужурбано се постављају прагови и шине, а јутра хладна \diamond Бригадире освајају нове метре пруге и сигурно напредују на циљу — прије рока

НЕМИЛА, 10. НОВЕМБРА — Јуче су бригадире ОРБ «Феријалац» и «Извијач — партизан» истоварали и полагали прагове недалеко од моста број 27. Истоварили су 2.800 прагова и положили 906, а данас се послови настављају. Исте бригаде полажу прагове и постављају трачнице у чему им помажу и радници ЖТП-а. На траси је велика живост. Ради се ужурбано, а послови захтијевају добру физичку припремљеност, али бригадире никада не признају да су се уморили или да им смета хладноћа. Тридесет бригадира носи једну шину, поставља је преко црних прагова, затим се шине повезују и причвршћују за прагове. Један ред шина већ је постављен и по њима један од радника нешто бљежи.

— Размјеравам простор гдје треба да дођу прагови. По један праг долази на сваких 62,5 сантиметра, што значи да испод једне шине, која је дуга 22,5 метра дође 36 прагова — објаснио је Славко Поповић, радник ЖТП.

Три дјевојке из ОРБ «Извијач — партизан» разносе «жабице» којима се причвршћују шине за прагове. Носе их у рукама, без рукавица, али на питање да ли је хладно, одговарају једноставно — није — и продуже даље. Записали смо и њихова имена: Мирјана Сердаревић, Јасминка Бербић и Селма Пинтол.

Данас ће на овој димоници бити положени нови метри пруге, а већ сутра ће се полагање наставити и преко моста познатог као мост број 27, најдужега којим пролази други колосијек.

Рачуна се да ће ноћас са трећом смјеном сви грађевински радови у Бистричаку бити завршени, да ће бити потпуно чист и спреман за насипање шљунком, а затим и за постављање колосијека.

— Ми своје завршавамо ноћас, а зато треба захвалити рударима из Бановића и осталима из Ударне бригаде — каже Јово Калајчић, руководилац објекта.

Л. Ј.

U SUSRET
ZENICI

Nećemo procenite, hoćemo prugu

FINIŠ AKCIJE U PRAVOM SMISLU TE RIJEČI OBUZEO GRADITELJE DRUGOG KOLOSIJEKA ◊ SVI RADE ŽESTOKIM TEMPOM I NE MARE ZA PROCENTE — HOĆE PRUGU PRIJE ROKA

Saradnik Omladinskog naselja
u Zavidovićima

Dobrovoljno - profesionalno

Već je četvrta smjena u toku kako Lazar Duper dobrovoljno obavlja dužnost saradnika u Naselju ◊ Kad god šta zatreba on je u blizini

Предусретљиви
Лазар Дупер

ZAVIDOVIĆI, NOVEMBRA — Svi u Naselju poznaju momka supera, saradnika Lazara Dupera, tako zna reći Lazo, predstavljajući se, a tako govore i svi koji za Lazinu predusretljivost znaju.

Ovo je već četvrta smjena kako Lazar dobrovoljno obavlja dužnost saradnika Naselja. I kad god je potrebno on je u blizini. Zatekne se na svakom poslu i spreman je i sposoban izvršiti ga dobro i na vrijeme.

Ako nema Zorana, Lazo je tu, zamjenjuje ekonomu, poslova je mnogo i sitnih i krupnih u Naselju i ne mogu se svi završiti u isto vrijeme. Ponekad treba promijeniti osigurač koji je iznenada pregorio, popraviti slavinu, Lazo je tu. Električar, vodoinstalater, brzo i na vrijeme otkloni kvarove i opet je sve vraćeno u red. Umnožiti matrice na geštetneru, opet Lazo, jer, jedan je u Naselju, ako se pokvari, zaustavljaju se bar za sat vremena neophodni materijali.

A obavljanju svih tih poslova Lazo prilazi s pjesmom.

— Trebinjac sam, kaže, a to se valjda podrzaumijeva. Kako bih drugačije govorio, nego u stihovima. Ali nema u njegovim rimama poruge, one samo obilježavaju zapažanje o mnogim ličnostima iz Naselja. Lazo to kazuje ovako: »Ako je nekom u Naselju nužda, onda traže majstora Ružda, ako ste u Naselju bili za oko vam je zapeo sigurno vozač Mili, onaj što sve ispunjava prije roka to je ekonom Zoka...«

I kod Laze upravo izgleda sve tako, lako, lepršavo i bez umora.

E. ALIČKOVIC

ZEPČE, 10. NOVEMBRA — »Mi smo našem »ŠIPADU« obećanje dali, da ćemo se s Akcije vratiti udarni« — odjekuje mladenačka pjesma u Željezničkoj stanici Zepče. I ovog hladnog novembarskog jutra brigadiri ORB »Šipad« istovaruju tucanik. A obećanje nije malo, samim tim što ga je izreklo 96 omladinaca iz 21 radne organizacije SOUR-a »ŠIPAD« iz 49 jugoslovenskih opština.

— Divan je osjećaj biti predstavnik 15.000 omladinaca koliko nas ima u »Šipadovoj« porodici od 65.000 članova. U nas se polažu velike nade, u našu snagu i uspjeh se vjeruje bez rezerve i to povjerenje mi ćemo i opravdati — kaže brigadirka Ljiljana Goronja.

I, ovi mladi ljudi će se, uzdignute glave, vratiti u svoje kolektive, među kolege koji su ih u Sarajevu svečano ispratili sa najljepšim željama za uspjeh. Jer, njihovo povjerenje oni opravdavaju svakodnevno. Dobri

su. Odlični. Ističu se i na trasi i u Naselju. Pred njihovim pavilijonom uvijek je veselo. Na njihovom radilištu uvijek se radi udarnički. Norme se svakodnevno visoko prebacuju. Kao što je njihov SOUR snažan, tako je i Brigada složna i jaka.

Bratstvo i jedinstvo je čvrsto, svakim danom sve jače — kaže komandant Osman Džamalića. — Isto tako, mnogobrojna zanimanja naših brigadira (imamo bravara, automehaničara, stolara, sjekača, tesara, daktilografa, tehničara, ekonomista, inženjera, pravnik) velika su pomoć pruži i njenoj što bržoj izgradnji. Brigadi znače toliko da za nas nema nepoznatih poslova.

Među mladima »Šipada« osjeća se onaj pravi akcijaški duh i zanos. Akcija ih je potpuno osvojila kao što oni svakodnevno osvajaju nove metre pruge, žureći sa ostalim mladim graditeljima prema Zenici.

— Akcija je prava životna škola i biti na njoj znači ži-

vjeti u punom smislu. Koliko sam samo puta čuo te riječi. Poželjih, dođoh, osjetih — kaže Omir Borić, u Cezarovom stilu, inače pjesnik Brigade.

ORB »ŠIPAD« do sada je radila gotovo na svim poslovima i uvijek se isticala složnošću, spretnošću da se radi do posljednjeg dana, kako bi posao bio na vrijeme i kvalitetno završen. Ne mareći za žuljeve, za povratak s trase u sumrak, iz Kozačkog kola bratstva i jedinstva odlaze na rad, u kolo se s rada vraćaju. Mladi, snažni, željni rada, sa očima uprtim u zajednički cilj svih graditelja pruge. Uvijek su među najboljima i uvijek su među prvima. Ali, i njihovo je geslo kao geslo svih drugih brigadira — »Nećemo procenite, hoćemo prugu«.

U trci s kubicima i vremenom i oni će kroz cilj proći uzdignute glave, pobjednički.

G. JOVANOVIĆ

Ferijalna škola

NEMILA, 10. NOVEMBRA — U organizaciji Komisije ORB »Ferijalac« za ideološko-političko i marksističko obrazovanje danas počinje rad ferijalna škola koju će pohađati brigadiri iz svih brigada u Naselju. Predviđena je obrada triju tema: Zadaci društvenih organizacija u ostvarivanju suštine kolektivnog članstva u SSO, zatim mjesto i uloga subjektivnih faktora u političkom sistemu samoupravne socijalističke demokratije i treća — aktuelna pitanja iz života i rada Ferijalnog saveza Jugoslavije. U toku obrađivanja pojedinih tema biće prikazani i odgovarajući filmovi.

Završeni su kursevi za fudbalske i košarkaške sudije. Diplome o završenom kursu za fudbalske sudije dobila su 23 brigadira, dok je jedanaest brigadira uspješno završilo kurs za košarkaške sudije.

U SUSRET DANU OSLOBOĐENJA GLAVNOG
GRADA MAKEDONIJE

Skopljaci svom gradu

DOBOJ, NOVEMBRA — U ORB »Sedam sekretara SKOJ-a« radi pet brigadista iz Skoplja, zaposlenih u Radio-televiziji Skoplje. Oni, uz rad na trasi, u okviru svakodnevnih društvenih aktivnosti, pripremaju recital revolucionarne poezije za izvođenje u Omladinskom naselju u Doboju. Povod je najsvečaniji — u čast proslave Bitke na Neretvi i Dana oslobođenja Skoplja, jer glavni grad Makedonije svoj praznik praznuje sutradan, 13. oktobra.

I. T.

CRTICA

Pozdravi s pruge

DOBOJ, NOVEMBRA — Dok omladina punom voljom i snagom nastoji da ovih dana završi djelo započeto u aprilu, da se, za kratko, zadržimo na jednom — na prvi pogled malo bitnom — detalju.

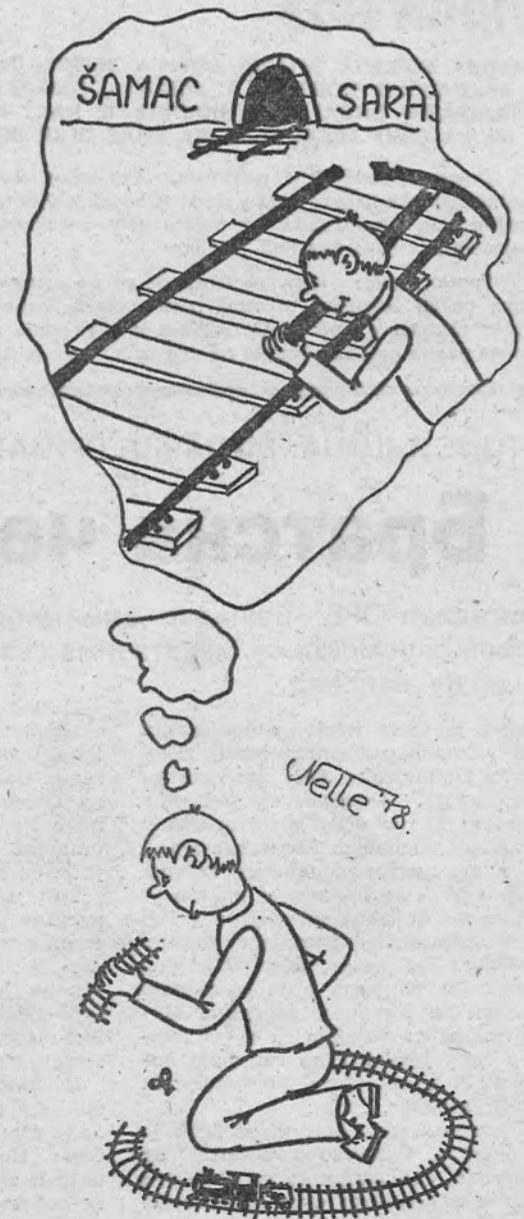
Iz Naselja omladinskih radnih brigada u Doboju upućeno je 45 hiljada razglednica! To samo onih kupljenih u kiosku »Oslobođenja« u Naselju, za one mnogobrojne kioske po Doboju ne možemo ni saznati detalje...

Četrdeset i pet hiljada puta odavde su otputovali pozdravi na razglednici. Toliko je brigadirskih pozdrava poslato na pozadini kolor-fotografije Doboja. Nekoliko riječi ili rečenica — dvije, koliko i može stati na razglednicu. Više i nije potrebno. Rodbini prijateljima, simpatijama, kolegama, poznanicima — za sjećanje, za uspomenu, za nezaborav. Iz Doboja u sve krajeve Jugoslavije.

... Čuvaće se ti pozdravi kao nešto najdraže i podsjećati one kojima su upućeni da im je neko njihov, neko njima posebno drag, bio sudionik onoga što se u dolini Bosne dešavalo između proljeća i jeseni sedamdeset i osme. Biće to izuzetno drago sjećanje, podsjećanje, na proljeće, ljeto i jesen kad je ispunjen zavjet sličan onome iz četrdeset i sedme godine...

I. T.

BEZ RIJEČI

Karekatura Nedžada Begovića

НАШ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Бригадери осме смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама широм земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју или литературу о добровољном омладинском раду.

ОРА »Шамац — Сарајево 78« непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у овој смјени распишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадери осме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из насеља, из живота неке бригаде, о неком градилишту... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радови ће бити објављени у листу »Омладинска пруга« а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадери, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакција »Ослобођење« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

Пишите и шаљите нам своје радове, бићете награђени. Награде ће бригадирима бити уручене на свечаности поводом затварања осме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА

Награде и дародавци

Аутор најуспјешнијег рада на конкурс »Омладинске пруге« биће награђен телевизором »панорама-кекец«, који је вриједан 5.270 динара ♦ Укупно шест награда

Вријеме је да вас, драги бригадери, обавијестимо о наградама и дародавцима на конкурс »Омладинске пруге«.

Привредна банка Сарајево даровала је новац вашем листу за који је купљен телевизор »панорама-кекец«. Вриједност награде је 5.270 динара. Дародавац је дао овај поклон с циљем да међу бригади-

рима поспјешни штеду у оквиру општедруштвене акције за уштеду материјала, времена, за што бољу заштиту на раду.

Награду телевизор »панорама-кекец« добиће бригадир чији литерарни покушај буде најуспјешнији.

Редакција листа »Мале новине« поклања комплет књига — библиотеку једном од добитника.

Редакција издавачке дјелатности НИШРО »Ослобођење« даровала је такође библиотеку за једну од награда.

ООУР лист »Ослобођење« наградиће бригадере, ауторе литерарних покушаја из бригадирског живота са три годишње претплате на лист »Ослобођење«.

Остало је још мало времена до завршетка осме смјене, па и до завршетка нашег конкурса. Да бисте добили једну од награда, шаљите нам своје радове.

Радови за конкурс »Омладинске пруге«

Још само да видим први воз

НАША ВОЉЕНА ЗЕМЉА ДОБИЈА ВЕЛИКИ РОЂЕНДАНСКИ ПОКЛОН, А МЛАДИ ОСТВАРУЈУ НАЈДРАЖИ ЗАДАТАК ♦ КОЛИНА ЈЕ ЧАСТ И ЖЕЉА СВИХ ГРАДИТЕЉА ДА ВИДЕ ПРВИ ВОЗ

Дивна новембарска ноћ узима све више маха, прекривајући лијепо град у долини Босне. Свјетлост свјетилне, помијешала са свјетлошћу сиво-бијеле мјесечине, чини ову ноћ љепшом.

Громогласно: »Друже Тито ми ти се кунемо«, ори се из неколико стотина грла младих Омладинског насеља у Добоју. Остварена је још једна велика радна пobjеда. Норма од 165 процената је дво-

струко пребачена. Ударни дан је био и више од тога. Поред успјешне борбе са колицима и кубцима, жуљевима на још њежним рунама, са изразом умора на лицу, младићи и дјевојке добијају, ношени пјесмом, још већи полет, хватајући се у непрегледно Козарачно коло. Велика логорска ватра пламти у средини кола, подржавана хиљадама танвих пламенова у младим срцима, чији се осмијеси, стискови руку и загрљаји, претапају у једну велику жељу, обећање, или дужност: изградити пругу прије рока. То је жеља, и остварива је...

Пао је и тунел »Орлине«, још мало ће и »Синкола«, а затим још неколико дана и први воз ће проћи новим колосијеком. Наша вољена земља ће добити велики рођендански поклон, а млади остварити један од великих задатака, постићи још једну велику радну пobjеду. Колика је част, а и жеља свих оних који су дио себе уградили у пругу, да виде први воз на траси другог колосијена. Колико ће се тада ударничких снага и срца стегнути и у дубини душе осјетити неизмјерна радост! Имам и ја разлога да се радујем. Уградио сам дио себе у ову пругу, учествовао у двије смјене и био ударник. Удар-

ник... како лијепо звучи ова ријеч у граду младости. Чуо сам тихе и њежне ријечи: »Друже, хватај се и ти у ово велико, наше, лијепо Козарачно коло!« Дјевојка са којом сам пошао без ријечи имала је плаве носе, па још плаве очи, а на лијевом џепу бригадирске сијала је ударничка значка. На лицу се оцртавао траг умора, али и радости, снаге, полета и елана, ноје нису успјеле исцрпити ни намен, ни шине, ни жељезнички прагови, иако су труд и терет били максимални.

У колу су играли тако добро да је изгледало да су сви били одморни. Ова ноћ је лијепа, бригадирско вече још љепше. Морам их напустити, јер сам добровољно пожарни, велико повјерење и задатак. Обећавам да ћу га савјесно и успјешно извршити.

Пјесма и игра тону у ноћ, млади се полако повлаче у своје павиљоне, јер сутра их оченује још један напоран, али исто толико успјешан радни дан, као и претходни. Лијепо Насеље се купа у сиво-бијелој боји мјесечине док ја обилазим павиљоне. У даљини се чује звиндук воза.

Драган АЛОРИЋ
ОРБ »ГОРЊЕДРИНСКА«

И ТО ЈЕ АКЦИЈА: ЖЕПАЧКА ПРИЈАТЕЉСТВА (4)

Братска чесма

Бригадери ОРБ »Божидар Димитријевић Козица« из Пожаревца помогли су мјештанима села Горња Озимица да санирају водовод

Иако је била недјеља бригадери ОРБ »Божидар Димитријевић Козица« из Пожаревца нису жељели да се одмарају. Отишли су у Горњу Озимицу да помогну мјештанима у санирању водовода. Априлске и мајске кише проузроковале су велика клизишта. Том приликом дошло је до пуцања водоводних цијеви у Горњој Озимици. Становници су остали без воде. Пријетила је опасност од епидемије. Кишица која је сипала није омела младе и вриједне Пожаревчанине да заједно са мјештанима у току једног дана санирају водовод. У дневним информацијама, између осталог, стоји:

»Залагање свих бригадира било је на висини. Срдачно дочекани од мјештана, бригадери су се брзо сродили и заједнички окончали посао. У дугом сјећању остаће им партизански ручак сервиран на ливади, под ведрим небом.

»У знак сјећања на сарадњу и са жељом да се она настави командан-

ту наше бригаде уручио је диплому председник Мјесне заједнице. Бригадир Саша Миличић представнику Основне школе је уручио комплет књига, а Зоран Илић, представник спортског друштва, 10 мајица са грбом Бригаде«.

Том приликом предложено је (а касније реализовано), да се изгради спомен-чесма са грбом ОРБ »Божидар Димитријевић Козица«, а договорено је и да Горанска организација Мјесне заједнице убудуће носи име народног хероја Божидара Димитријевића Козице.

И бригадери ОРБ »Мајевички партизани« су 23. јула гости Омладинске организације у селу Голубиње. Послије ручка кренули су у село и ту извели пригодан културно-забавни програм, а прије тога одмјерили су снаге у спортском сусрету са омладинцима Голубиња и Желеће. Тријумфовала је екипа Желеће, побиједили екипу Голубиња као и екипу ОРБ »Мајевички парти-

Бригада »Божидар Димитријевић Козица« из Насеља у Жепчу креће на рад

тизани«. Међутим и стријелци ОРБ »Мајевички партизани« забиљежили су пobjеду. За вријеме спортских сусрета и културно-забавног програма бригадисте је бодрio велики број гледалаца. По повратку из Голубиња у аутобусу се орила

пјесма. У Насељу, као најбољи бригадиста тог дана, заставу је спустио бригадир Милан Јовичић. У спавао нама се дуго коментарисало о том дану, о сусретима, о склопљеном познанству, док сви нису послали.

П. ДРЉАЧА

Сутра: ОЖИВЉАВАЊЕ АМБИЈЕНТА

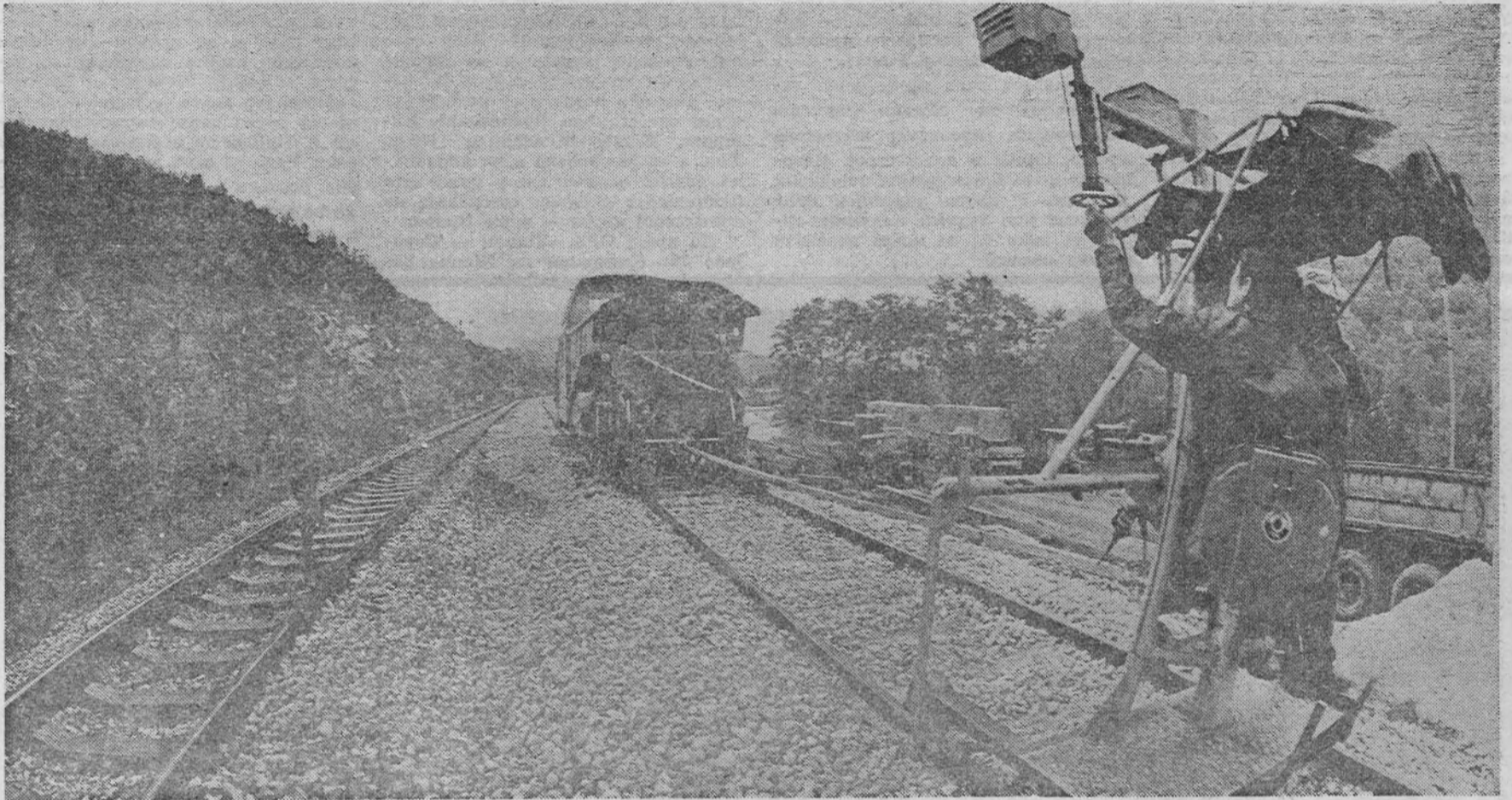
OMLADINSKA PRUGA

BROJ 225

ŠAMAC-SARAJEVO

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

Regulisanje kolosijeka

Plaser-mašina je stalno u pokretu na novom kolosijeku. Pruga je postavljena na cijeloj trasi izuzev u nekim tunelima. Valja regulisati tračnice po vertikali i horizontali, jer poslije »plaserice« vozovima je otvoren put.

Mašine i ljudi što regulišu novu prugu napreduju veoma brzo, što je još jedna potvrda kvaliteta urađenog posla. Drugi kolosijek je na čvrstoj podlozi u koju su ugrađene desetine hiljada tona kamena i betona. Brigadiri i radnici izvođačke operative živjeli su, radili i rade u snažnom zamahu i s jednim ciljem — stići na cilj prije roka, ali nijednog trenutka nisu dozvoljavali da, makar i djelić pruge, ne bude izgrađen prema projektu i važećim standardima.

Snimak: B. Popović

ODIŠE FINIŠ

Danas se spajaju Doboju i Maglaj

DOBOJ, 12. NOVEMBRA — Javili smo o izmještanju starog kolosijeka na dionici Paklenica — Maglaj, kod tunela Orline. Stari kolosijek je prošao novim tunelom, njime i vozovi.

Danas su izvođači radova, zajednički sa brigadistima, udarnički hitali da prespoje i novi kolosijek, da Orline budu ono što jesu — dvokolosječni tunel.

Ostali radovi, takođe, odišu finišom. Radnici-brigadisti, koji pripremaju kontaktnu mrežu, čine sve da bi drugi kolosijek bio potpuno spreman. Očekuje se da će ovi radovi biti završeni sutra, u ponedjeljak, čime bi cjelokupna realizacija od Doboja do Maglaja bila potpuno završena i puštena u saobraćaj.

I. T.

DEŽURNA VIJEST

Sjednica uz trasu

DOBOJ, 12. NOVEMBRA — Danas su na trasi sa brigadistima ORB »Šesta proleterska istočnobosanska brigada« bili predsjednici 19. opštinskih konferencija SSO iz sjeveroistočne Bosne i članovi Predsjedništva Međuopštinske konferencije SSO Tuzla, koja je i organizator Brigade.

A juče poslije podne, Predsjedništvo je u Naselju ORB u Doboju održalo svoju redovnu sjednicu.

Govoreno je o takmičenju »Titovim stazama revolucije« i regionalnoj smotri znanja i stvaralaštva učenika osnovnih i srednjih škola.

Povodom održavanja sjednice Predsjedništva MOK SSO Tuzla, brigadisti »Šeste proleterske« proglasili su internim udarni dan i prebacili normu za 414 odsto.

JUČE ZAVRŠENA PRVA DEKADA OSME SMJENE

Interni udarni dan

ZAVIDOVIĆI, 12. NOVEMBRA — Danas se završava prva dekada osme smjene. Sve komisije sumirale su rezultate koji će večeras biti i proglašeni na Skupštini smjene i svečanosti u povodu završetka dekade.

Sve omladinske radne brigade i danas žele prevazići sebe, interni je udarni dan i brigade su izašle na

radilište sa posebnim žarom i spremnošću, učiniti više nego do sada.

Autobus koji odvozi brigadire ORB »Mijo Kerošević Guja« iskičen je zastavicama i transparentima. Oni danas rade u Doboju, istovaraju zemlju iz Sikole. Omladinska radna brigada iz Bihaća je na podvožnjaku u Zavidovićima, »Kamnički partizanski odred« iz Vara-

ždina na 111. kilometru istovara sipine, »13. novembra« iz Skoplja su u Stanici u Maglaju planiraju i kopaju kanale, betoniraju stubove za kontaktnu mrežu. »Prežihov Vranc« kablira u Stanici, ORB »Stari grad« na 123. kilometru humuzira kosine, MOK Brigada Zenica na istim poslovima na 128. kilometru i ORB »Famos« utovara pruge od Bradića do Maglaja.

E. A.

ЗАВРШЕНИ СВИ ОБЈЕКТИ НА ДИОНИЦИ ОМЛАДИНСКОГ НАСЕЉА ЖЕПЧЕ

Седамнаест дана прије рока

До краја ОРА »Шамац — Сарајево 78« бригадири Омладинског насеља у Жепчу дотјериваће своју дионицу, уграђивати додатне количине туцаника и помагати на другим дионицама

ЖЕПЧЕ, 12. НОВЕМБРА — Бригадири Омладинског насеља у Жепчу испунили су своје обећање. Њихова дионица од Завидовића до Беговог Хана завршена је 17 дана прије предвиђеног рока! Тим поводом разговарали смо са Томиславом Прпошем, замјеником команданта Насеља за градилиште.

— Од укупно четири станична растојања на нашој дионици, дугачкој 25 километара, већ јуче су потпуно завршена три: Вилиште, Жепче — Желеће, Желеће — Бегов Хан. На том дијелу је пруга пуштена под

напон и у редован саобраћај. Данас ће бити завршено и четврто станично растојање, Завидовићи — Вилиште, односно комплетна дионица која припада Насељу Жепче.

Седамнаест дана прије рока завршени су сви објекти (мостови, подвожњаци, пропусти) контактна мрежа, горњи и доњи stroj. Извршен је и технички пријем појединих дионица. У други колосијек биће уграђене још додатне количине туцаника како би се могла повећати брзина возова.

— Пруга од Добоја до Зенице комплетна ће бити једна од најсавременијих са најсавременијим уређајима, телекомандама. Због тога смо упоредо радили и на реконструкцији првог колосијека. На нашој дионици потпуно су реконструисане све станице, Завидовићи, Вилиште, Жепче, Желећа и Бегов Хан, а то је урађено и на дионицама других насеља, све у циљу што безбједнијег и бржег саобраћаја на комплетној прузи — каже Прпош.

До краја ОРА »Шамац — Сарајево 78« бригадири из Жепча ра-

диће на дотјеривању своје дионице, уграђивању додатних количина туцаника, а већ неколико дана бригаде раде и на другим дионицама помажући својим друговима из насеља у Добоју, Немилој и Завидовићима, јер пруга је једна — заједничко дјело свих младих градитеља и подјела по насељима не смије бити. Ради се само гдје је то потребно, братски и ударнички. Само тако ће велики задатак бити завршен, а обећање дато Титу испуњено.

Г. ЈОВАНОВИЋ

Само туцаник

НЕМИЛА, НОВЕМБРА — Пруга само што није готова. Постављене трачнице, бескрајне колоне туцаника — све су то знаци финиша у који је зашао други колосијек. Туцаник се одмах, након истоварања, поставља на нови колосијек чиме се формира коначна пирамида

пруге. Бригадири раде на свим дионицама, поману једни другима, о чему свједочи и овај сниман фото-репортера Миодрага Шнипина, направљен под гунела Врандук, који показује како вриједно раде бригадири ОРБ »Шипад« на дионици Насеља Немила.

Између Немиле и Беговог Хана

Шине стигле на Топчић-Поље

Остало још километар недовршене пруге ♦ Најдужи мост у Топчић-Пољу спојен трачницама другог колосијека, остало је да се наспе туцаник

НЕМИЛА, 12. НОВЕМБРА -- Као и многа досадашња и ово недјељно јутро освануло је тмурно и хладно, што су бригадири већ и навикли. И овог јутра, иако је недјеља, сви су отишли на извршавање последњих задатака на изградњи пруге младости. Сваким даном, дуж трасе, оствари се нови рекорд, а како се приближавамо крају све се полетније ради. Пруга је свакодневно све дужа. Јуче је положено 1.100 метара новог колосијека у Топчић-Пољу. Пруга је прошла и преко најдужег моста, а већ данас у поподневним сатима наћи ће се радни воз са туцаником којег треба уградити у колосијек. Бригадири су одмах по доласку на трасу почели жустро како би се данас привело крају постављање колосијека у Топчић-Пољу и иза тунела Бистричак. Након данашњих радова остаће да се још положи прагови и трачнице само у тунелима Врандук и Бистричак, што ће успједити за који дан. Радничка бригада из Зенице, која сваког јутра стиже у Насеље, данас ће уградити у колосијек 750 кубика туцаника, који је јуче истоварен. Биће то још једна радна побједи ових вриједних радника из зеничких колектива. Од осталих по слова данас бригадири раде на Железничкој станици Јелина, копају темеље за стубове контактне мреже, а једна група измјешта сигналне стубове у Станици Немила. Бригадири у саставу ударних бригада »Врандук« и »Бистричак« и даље раде на својим мјестима. У »Бистричаку« су завршни послови, а и у Врандуку се лакше дише, јер је прочишћен, тако да се сада ради ефикасније и брже, а знатно су направљени и услови за рад у овом тунелу.

Л. ЈУЛАВЕИЋ

ЗАМАХ ДОБРОВОЉНОГ ОМЛАДИНСКОГ РАДА У МОСТАРУ

Високе оцјене за прегалаштво

Анције су се још једном потврдиле као својеврсна школа социјалистичног самоуправљања, које се успјешно преноси и у ООУР-е

МОСТАР, НОВЕМБРА — Укупно око 300 бригадира и бригадирки из Мостара учествовало је ове године на савезним омладинским радним акцијама. Општинска конференција Савеза социјалистичке омладине организовала је четири бригаде ОРБ »Народни херој Хасан Захировић Лаца« учествовала је на ОРА »Шамац — Сарајево«, ОРБ »4. јули« на ОРА »Сарајево 78«, а бригаде »Народни херој Младен Балорда« и »Народни херој Карло Ватко« на ОРА »Ауто-пут Братство-јединство«. Такође је и у саставу бригада »Десета херцеговачка« и »Гојко Вуковић«, чији

је организатор била Међуопштинска конференција ССО, учествовало неколико мостарских бригада. Пионири из мостарских основних школа били су на ОРА »Сисак 78«, у саставу Бригаде збратимљених градова.

На посљедњој сједници Председништва ОК ССО изречена је оцјена да су бригаде из Мостара и ове године постигле добре резултате, а неке од њих и изванредне. То се нарочито односи на ОРБ »Народни херој Хасан Захировић Лаца«, која је добитник највећег савезног признања за добровољни омладински рад — Плакете »Велько Влаховић«. У састав

бригада могли су ући само они омладинци који су се исказали на локалним радним акцијама. Најзначајнија и највећа локална радна акција је »Универзитет 78«, на којој су, поред студентских радних бригада, учествовале и бригаде мостарских средњих школа.

Омладинске радне акције су се још једном потврдиле као својеврсна школа социјалистичког самоуправљања, јер су бригадири своја богата самоуправна искуства, стечена на радним акцијама, преносили у своје основне организације, чиме је рад тих организација постајао знатно садржајнији.

Ј. ПРИЉИЋ

Samoupravni dan u ORB »Prežihov Voranc«

Brigadiri - rukovodioci

Slovinci su izrazili želju da jedan dan proglašavaju samoupravnim i ostvarila im se ♦ Sve funkcije u Brigadi preuzeli su brigadiri

ZAVIDOVIĆI, 12. NOVEMBRA — Omladinska radna brigada »Prežihov Voranc«, Ravne na Koroškem iz Slovenije, juče je mala zanimljiv radni dan, Brigadiri su na jednoj od brigadnih konferencija izrazili želju da jedan dan na Akciji nazovu samoupravnim. Ovu zamisao brigadiri iz Slovenije realizovali su juče. Komandanta Brigade, predsjednika Brigadne konferencije, trase-ra i komandire četa zamijenili su brigadiri. Zanimljivo je da je cijela Brigada sa oduševljenjem prihvatila ovu zamjenu, ali ne zato što oni koji zaista obavljaju ove funkcije nisu dobri, već je uneseno posebno raspoloženje među

brigadire: izgledalo je sve drugačije i novo mada je i taj dan, bar prema poslovima i rasporedu aktivnosti, sličan ostalim. Komandant Brigade juče je bila Ljuba Grubelnik, predsjednik Komisije za kulturno-zabavni program.

— Kako je biti komandant?

— Preuzela sam sve poslove. Naš komandant bio je brigadir i jednostavno nije želio da baš ništa sugerira. Sve je ostavio nama. Tako sam ujutro od trase-ra dobila raspored Brigade za radište. Radili smo u tri grupe. Dobrovoljci su betonirali na Vratolomu, a druge dvije grupe na Stancima u Zavidovićima. Društvene aktivnosti realizovane su uobičajenim rasporedom. Uveče sam otišla na redovni sastanak komandanata omladinskih radnih brigada, predala dnevni izvještaj i nije bilo nikakvih neprilika, radilo se dobro i odgovorno.

— Jesu li drugovi bili iznenađeni?

— Iznenađeni samo što sam djevojka. Zapravo, što su mene odredili za komandanta, pa je tako i na tim uobičajenim sastancima komandanata unesena novina.

— Analizirali ste rezultate Brigade?

— Imali smo sastanak Štaba Brigade. Zaključili smo da je sve prošlo dobro i uspješno, a u svakom slučaju to je bio jedan vedar i neuobičajen dan.

E. ALIČKOVIĆ

Posjeta

ZAVIDOVIĆI, 12. NOVEMBRA — ORB »Famos« svakog dana dolaze posjete. Cijeli SOUR živi s njima, raduju se svakom njihovom uspjehu. I ne samo radna organizacija već i cijela Hrasnica. U delegaciji koja je juče posjetila Brigadu bio je i Salko Selimović, član CK SKBiH i predsjednik Poslovnog odbora SOUR-a »Famos«. U razgovoru sa komandantom Naselja Selimović je izrazio zadovoljstvo i zahvalnost što ova brigada ponovo učestvuje na izgradnji drugog kolosijeka.

— Posebna mi je čast što smo bili u mogućnosti da još jednom ispratimo Brigadu na Akciju. Njihovim odsustvom iz radne organizacije u proizvodnji ništa neće biti umanjeno, naprotiv, oni su i ovdje na specifičan način sastavni dio proizvodnog procesa.

E. A.

Veče željezničara

NEMILA, 12. NOVEMBRA — ORB »Petnaesti april«, koju popularno zovu željezničari, priredila je sinoć zabavno brigadirsko veče, koje je obilovalo šalom i pjesmom. Pored skečeva, najviše interesovanja izazvao je ples sa limunom između glava plesača, a najuspješniji par dobio je nagradu — buket cvijeća, koji je odmah i predao Ljubici Moskalj, koja je juče slavila rođendan. Brigadiri su bili zadovoljni programom, a zabavljali su ih trio »La krampalela«, kao i brigadni mađioničar Delče Mladenov. Ova brigada za sinoćnje zabavno veče dovela je u goste KUD »Željezničar« iz Novog Sada, koji su program upotpunili narodnim pjesmama i kolima.

L. J.

Skopljaci raspisali konkurs

ZAVIDOVIĆI, NOVEMBRA — ORB »13. novembra« iz Skoplja raspisala je konkurs za najbolji literarni rad u prozi ili stihu — crtež iz brigadirskog života ili karikaturu, povodom Dana oslobođenja Skoplja. Nagrade najuspješnijim dodijeliće se na brigadnoj večeri ove brigade.

OD DOBOJA DO ZENICE GRADA — PRUGU GRADI 250 BRIGADA

Univerziteti mladosti

Ostaće u njima za svagda dani provedeni na pruzi, gdje su diplomirali najljepše i najistinskije univerzitete rada, drugarstva, bratstva i jedinstva ♦ Znaće da u praksi potvrde mnogo toga čime su se na Akciji potvrđivali

DOBOJ, 12. NOVEMBRA — U ponedjeljak je 227. dan od kako je otpočela ORA »Šamac — Sarajevo 78«.

Odluka o organizovanju Akcije donesena je u povodu Titovih i naših jubileja, a Akcija se, evo, održava u godini Kongresa.

U dolini Bosne od otvaranja 1. aprila, pristizali su mladi iz svih krajeva Jugoslavije, iz svih socijalističkih republika i autonomnih pokrajina. U svakoj smjeni radila je i ORB sastavljena od pripadnika JNA dok su u sedmoj smjeni radile dvije brigade vojnika-brigadista. Svoju ljubav prema otadžbini ovdje su iskazale i tri brigade djece naših radnika privremeno zaposlenih u inostranstvu, a kroz zajednički rad i omladina iz 12 zemalja svijeta uvidjela je kako se to kod nas — kao nigdje drugdje — voli domovina.

Među mnogobrojnim osebnim brigadirskim pjesmama, što se ovdje rađaju i pjevaju, ima i jedna u kojoj se pjeva:

»Od Doboja do Zenice grada prugu gradi stotinu brigada«.

U stvari, prugu grade stotine brigada, tačnije 250 omladinskih radnih brigada

uzelo je učešće u osam smjena ORA »Šamac — Sarajevo 78« sa više od 23 hiljade brigadista. Ne računamo tu mnogobrojne vikend-brigade čiji su brigadisti vikende provodili na najljepši način — gradeći domovinu. O vikendašima ćemo posebno pisati.

Moglo bi se izračunati, o svemu ovdje postoji detaljna dokumentacija, iz koliko opština su dolazili brigadisti. Broj brigada nije odgovarajući broju mjesta iz kojih su njihovi brigadisti došli. Jer, samo je ORB Šesta proleterska istočnobosanska brigada» MOK Tuzla sastavljena od mladih iz 19 opština. Isti je slučaj i sa ORB »Bratstvo-jedinstvo« MOK Leskovac. Niz je takvih primjera, a istovetni su primjeri brigada JNA čiji su brigadisti iz svih krajeva Jugoslavije. Ili sa brigadama esperantista, izviđača, ferijalaca. Uglavnom može se sa sigurnošću tvrditi da nema grada, kraja, opštine u Jugoslaviji odakle brigadisti u osam smjena — nisu prispjeli u dolinu Bosne, sa željom da se ispuni zavjet socijalističke omladine Jugoslavije drugu Titu i prugu preda prije roka.

Jeste da i brojke govore mnogo i veoma su bitne, ali su ljudi bitniji. Ostaće u njima za svagda ovi dani ovdje provedeni, jer su njima diplomirali najljepše i najistinskije škole i univerzitete života. Ostaće pruga i nezaborav. Svi ovi mladi ljudi vraćajući se u svoje sredine, tvorničke hale, škole, poljoprivredna dobra, vратиće se sa znatno većim iskustvima, primjenjivim u praksi — i u samoupravljanju i svim oblicima marksističkog rada i sa saznanjem da se norme i u radnim organizacijama mogu znatno prebacivati. Znaće da u praksi potvrde mnogo toga čime su se ovdje potvrdili.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« je, u posljednjih 15 godina, najveći poduhvat dobrovoljnog omladinskog rada kod nas. Teško je upoređivati, drukčije je vrijeme, drukčija mjerila, ali se i to može utvrditi — sadašnja generacija mladih, naše zemlje dokazala se ravnopravnom onoj iz 1947. godine sa prvog kolosijeka iste pruge.

I pri gradnji ovog drugog, paralelnog kolosijeka, ista je ostala ideja vodilja — da Titova smo omladina!

I. TALJIĆ

NERIJETKA SLIKA

Žabice

DOBOJ, NOVEMBRA — Ovo je najaktuelnija i najčešća slika na trasi drugog kolosijeka od Doboja do Zenice. Pragovi su postavljeni, šine po njima pružene, a upravo se postavlja posljednja žabica. Slijedi pričvršćivanje šarafa, rukama i mašinom, a zatim dalje — do novog spoja...

Snimio V. SEKULIĆ

НАШ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Бригадир осме смјене који нам пошаљу свој рад, ако га жири оцијени као успјешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акци-

јама широм земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу о добровољном омладинском раду.

ОРА »Шамац — Сарајево 78« непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у овој смјени напишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадир осме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из омладинског насеља, из живота неке бригаде, о неком градитељу... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радове ћемо објавити у листу »Омладинска пруга«, а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадир, своје радове, литерарно-журналистичке покушаје, шаљите на адресу: Редакција »Ослобођење« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

Пишите и шаљите своје радове, бићете награђени. Награде ће бити уручене добитницима на свечаности поводом затварања осме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Награде и дародавци

Аутор најуспјешнијег рада на конкурс »Омладинске пруге« биће награђен телевизором »панорама-кекец«, који је вриједан 5.270 динара ◊ Укупно шест награда

Драги бригадир, обавјештавамо вас о наградама и дародавцима на конкурс »Омладинске пруге«.

Привредна банка Сарајево даровала је новац вашем листу за који је купљен телевизор »панорама-кекец«. Вриједност награде износи 5.270 динара. Дародавац је дао овај поклон с циљем да међу бригадирима поспјеши штедњу у оквиру опште друштвене акције за уштеде материјала, времена, за што бољу заштиту на раду.

Телевизор »панорама-кекец« добиће бригадир чији литерарни покушај буде најуспјешнији.

Редакција југословенског недељног информативног листа за младе »Мале новине« поклања комплет књига — библиотеку једном од учесника конкурса.

Редакција издавачке дјелатности НИШРО »Ослобођење« даровала је, такође, библиотеку.

ООУР лист »Ослобођење« наградиће бригадире, ауторе литерарних покушаја из бригадирског живота са три годишње претплате на лист »Ослобођење«.

Остало је још мало времена до завршетка пруге и осме смјене, па и до завршетка нашег конкурса. Да бисте добили једну од награда, шаљите нам своје радове.

Опет ћемо се срести

Сјећаш ли ме се човјече
гладна, жедна, промрзла

ил' чак црвене заставе

више,

кише.

Прагове носили смо скупа
и шине од хиљаду кила

што веће

с тим лакша за нас је била.
Задњи пут смо се видјели
на првом колосијеку
поред ове немирне ријеке
и неспеглане Босне.
Прије од мене си рекао
да имаш вјеру у човјека.
Сад смо опет заједно ту
на оном истом мосту.

Шта нас је поново довело овамо
кад већ о тегиби све знамо.
Мене је вратила немирна ријека,
неископани тунели, несрушена брда,
мостови, шине, прагови
и она моја обећања.
Живјет ћемо ми и у идућем вијеку
прије него што потекну сузе

растанка
обећавам

срст ћу те на трећем колосијеку!

Стеван ЧУЧКОВИЋ

ОРБ »Седам секретара СКОЈ-а«

Бригадирска рука

О како је велика и тврда
к'о камен одваљен од брда
бригадирска рука
а на њој жуљеви
с мишицама к'о планински брегови
бригадирска рука
увјек нешто ради
таквом руком
се пруга гради.

Мирко Богојевић

ОРБ »Јосип Штоца Мажар«

Руши се див

Ступамо поносно ка своје циљу,
циљу којем су многи тако жељно хитали,
мишица пуних снаге и чврсто ријешени
да савладамо дива.

Колико жеља у истом моменту
колико осјећања све ради Сиколо
дива необично јаког, дива над дивовима,
који очајнички црпи и посљедње атоме снаге.

Стењеш Сиколо, утроба ти подрхтава,
из дана у дан у срцу ти је јама велика,
јама која крвари
и ти, мимо своје воље, мораш да се предаш.

Знај Сиколо, да за човјека чврсто ријешеног,
којем је стало да одржи заклетву живота свог,
поставиш дјечија играчка у рукама нашим
ти си већ савладана и само од славе живиш.

Миленко МИЛЕШИЋ

ОРБ »Иво Лола Рибар«

НАСЕЉЕ ДОБОЈ

ДЕЖУРНА КАМЕРА

Другару трасеру

ДОБОЈ, НОВЕМБРА — Милутин Јунгић, трасер Штаба Насеља ОРБ у Добоју, прославио је ових дана рођендан. Наравно, дан је, као и сваки овдје, био радни. Дознавши за то, бригадисти ОРБ »Франц Розман Стане«, из ЈНА, одлучили су да »траску« дарују пригодне поклоне. Командант Бригаде Милан

Мишић уручио му је, у име војника-бригадиста монографију ЈНА, бригадну заставу и плочу са револуционарним пјесмама.

Заиста лијеп, људски гест, један од многих сличних какви се редовно дешавају уз пругу гдје младост градећи пругу — и себе гради.

И. Т.

ОПЛАДНИСКА ПРУГА

БРОЈ 226

ИЗ СМЈЕНЕ У СМЈЕНУ

ГРАДИТЕЛЈИ УКИНУЛИ НОЋ

Људи и машине су се ухватили уноштац са Сиолом, упорним да се одупре, а извођачи радова и бригадири су још упорнији да га савладају ◇ Питање је дана када ће хировити тунел пасти

ДОВОЈ, 13. НОВЕМБРА — И јутрос послије пет сати почели су да крећу бригадисти у прву смјену. Све једна по једна, по утврђеном распореду и након доручка. Аутобус забректи, одмах са гасом огласи се пјесма, тако до радилишта. Тако се увијек одлази на трасу.

Треба стићи прије него што ноћној смјени истекне сатница.

— Да ли је необично, понавља питање бригадист Мухамед Авдагић. — Не бих рекао. Обичне се. Дошли смо да пругу градимо. Све је добро организовано. Ако се раније устане, раније се и вратимо у Насеље — казује Авдагић, на прихвати пјесму, другарску, бригадирску. Сазнадосмо веома занимљив детаљ — Мухамеду Авдагићу је управо данас рођендан.

Пјесма за пјесмом. Онако, заједнички. Нема никог да прекида, пјева се заједнички. Па, као по договору, нова пјесма. Тако вријеме за час мину. Пут пролети до Сиколе.

Прва смјена улази. Навикнуто, као да су годинама рудари. Привликли су и на поздрав сретно.

Сретно другари! Или, бригадирски: Напријед у нове радне побједо! И ово ваше присуство, овдје и овај ваш улазак јутрос у тунел, то је већ побједа. А камо ли то што ћете и данас учинити, што ће опет дати све од себе.

Људи и машине су се ухватили укоштац са утробом земље. Отпор је упоран, земља се опире, не да се, а градитељи још упорнији; напредују.

Ево је — пјесма! Пјесма из те утробе, из тунела, звонка и једра! Излази трећа смјена. Они су се цијелу ноћ рвали са тунелом, ноћ без сна, без помисли на сан. Ноћ пружи на дар. И пјесма, за поздрав новом дану.

— Како је било?

— Па ради се. Никад у животу нисам ни помишљао да ћу овако радити. Нимало не жалим. Сад тек знам шта значи радити — казује Антон Бошковић, тек што је изашао из Тунела.

У свано доба тутњи у утроби Сиоле, једна смјена излази, друга је већ ушла

Прилазимо другом бригадисти. Зове се Сеад Зукановић, из Сарајева је:

— Ако станеш, учини ти се да неш придријемати и зато нема стајања.

Трећи наш саговорник из треће смјене је Мирослав Одовић:

— Убацивали смо бетон у опорце. Пеги пут сам у трећој смјени. Обикао сам се као да је дан...

Аутобус хита ка Насељу. Пјесма не јењава. Само још понеки виц, синоћ настао или управо импровизовани. Весело, још замор не надјачава. У Насељу још мало од мора па у ресторан, на доручак... Поподне су на трасу отишли они из друге смјене.

Сви су данас радили ударнички, посебна инспирација је јучерашња свечаност у Јабланици, Тито је го

ворио и од тога нема снажнијег подстрека.

Ову другу смјену смијениће око 22 сата трећа смјена. Друга ће свој долазак у Насеље најавити пјесмом. Из даљине ће се чути њихов долазак, а трећа ће већ пјевати пјесму о раду. И тако, из дана у дан. Ноћи на траси нема. Укинута је. Бригадисти су се тако договорили — да укину ноћ...

И. ТАЉИЋ

DEKADA BEZ NERADNOG DANA

Vodila ih ista želja

Brigadiri osme smjene iskoristili prilike i zasl užili za svoje brigade treća udarništva nakon prve dekade

ZEPČE, 13. NOVEMBRA — Sjedinicom Skupštine smjene Naselja i dekadnom svečanošću završena je sinoć prva dekada osme smjene Omladinskog naselja u Žepču. Poznati su rezultati radnih i društvenih aktivnosti i to ovog puta u svjetlu potpunog završetka dionice od Zavidovića do Begova Hana.

Radilo se svih 12 predviđenih radnih dana, ne osvrćući se na nedjelje i vremenske uslove. Za to vrijeme ostvareno je 80.199,15 norma-sati i 30.491,87 efektivnih sati. Iskopano je 1.482 kubika zemlje, isplanirano 5.385 kvadratnih metara šljunka, skarpirano 2.088 kvadratnih metara kosina nasipa, ugrađeno 591 kubik betona i šest i po hiljada kubika tucanika, istovareno 6.126 kubika tucanika i 3.562 praga, istovareno 1.300 kubika zemlje, utovarena 4.402 praga, istovareno 1.104 kubika šljunka.

Na radilištu je pokazano izuzetno zalaganje i entuzijazam svih brigada. Vodila ih je ista želja: omladinsku prugu završiti prije roka. Na njihovoj dionici to im je i uspjelo. I pored takvog tempa na radilištu su se kao i uvijek poštovali sve mjere zaštite, tako da ni u ovoj dekadi nije bilo težih povreda.

U prvoj dekadi osme smjene u Naselju Žepče bila su i dva udarna dana. Na redovnom je postignut prosječan učinak od 233,18 procenata, dok je na vanrednom udarnom danu, posvećenom boravku druga Tita u na-

šoj republici taj prosjek bio daleko veći i iznosio je 303,77 posto. Oba udarna dana sve brigade su proglašene udarnim.

Rezultati postignuti na radilištu govore da je i ovog puta najbolja bila ORB »Prva krajiška proleterska brigada« iz JNA, sa prosjekom od 415,03 posto. Nije ni čudo, vojnici-brigadiri ostali su kao najbolji i u osmoj smjeni i svakodnevno popravljaju svoj vlastiti rekord, koji je bio i rekord

Akcije. Rade vrijedno udarnički svaki dan i na svakom zadatku podjednako zalaganjem, često jedan za sedmoricu. Druga po prosjeku je ORB »Novo Sarajevo« sa 382,37 posto, a treća ORB »Josip Šoša Mažar« iz Banjaluke sa 340,64 posto. Ni ostalih osam brigada ne zaostaju mnogo iza tri najbolje.

Prosječan učinak prve dekade do sada je najveći i iznosi 293,12 odsto. G. JOVANOVIĆ

I U RADNIM I U DRUŠTVENIM
AKTIVNOSTIMA

Najuspješnija »Prva krajiška«

ZEPČE, 13. NOVEMBRA — Iako se danonoćno radilo na trasi ni u društvenim aktivnostima nije bilo zastoja. I pored otežanih uslova rada postignuti su dobri rezultati. Nizala su se predavanja, seminari, časovi u političkoj školi, paljene su logorske vatre, održavane brigadne večeri, štampani su bilteni, pravljene zidne i foto-novine, a u radio-stanicu »Mladost« redovno su pristizale vijesti iz brigada. Upr-

kos sve kraćem danu i radu na trasi u smjenama održavana su i sportska takmičenja, a nije se zaostajalo ni u tehničkom obrazovanju.

Osim marksističkog obrazovanja gdje je najbolje rezultate postigla ORB »Gojko Vuković« MOK Mostar, »Prva krajiška proleterska brigada« iz JNA ubjedljivo je bila najbolja u svim drugim društvenim aktivnostima, tako da je ujedno proglašena i za najuspješniju brigadu prve dekade osme smjene u Omladinskom naselju Žepče. Ovi vrijedni brigadiri vojnici su to u potpunosti i zaslužili jer su od prvog dana boravka na Akciji postali ponos cijele dionice i najbolji predstavnici svih hiljadu brigadiru Naselja. Iskrene čestitke »Prvoj krajiškoj«. G. J.

POZDRAVI UČINKOM

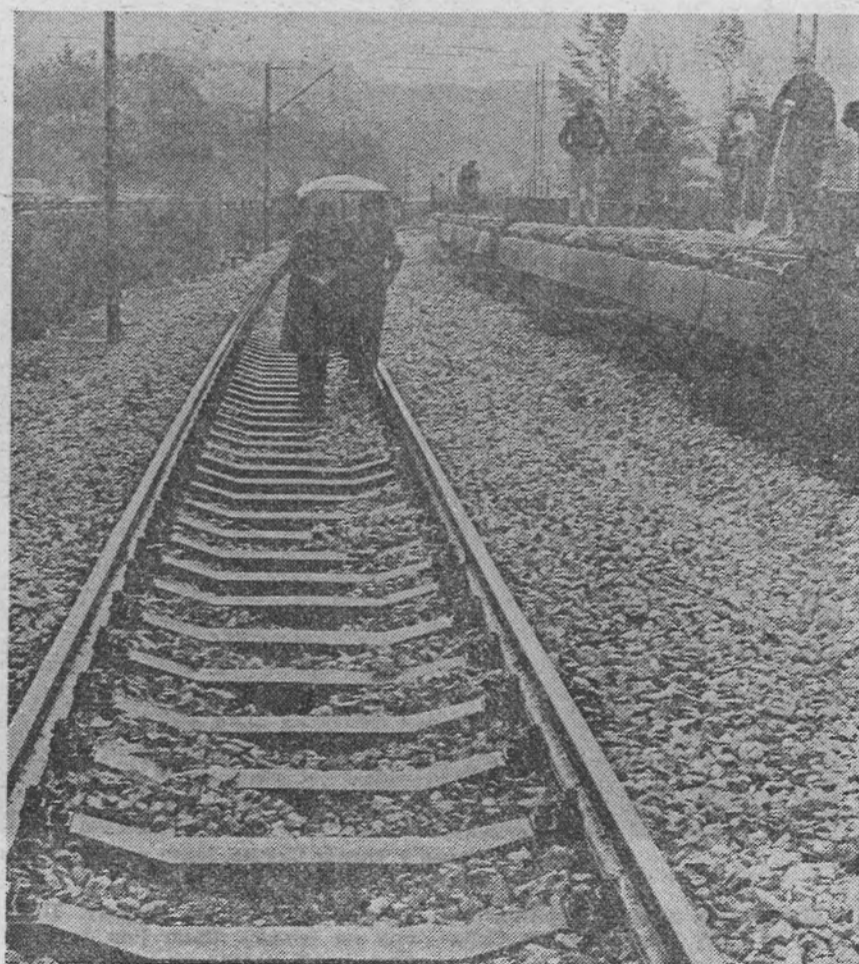
Norme su nadmašene

Sve brigade Omladinskog naselja u Zavidovićima, nakon prve dekade, proglašene po treći put udarnim i svima pripala povelja za društvene aktivnosti

ZAVIDOVIĆI, 13. NOVEMBRA — Sinoć su još jednom u ovoj smjeni brigade u svečanome ešalonu ušle na centralni plato da pozdrave rezultate ostvarene u prvoj dekadi i ove posljednje smjene. I kako to uvijek biva, izvikivali su se pozdravi, zastave njihale u rukama, snaga treperila u glasu. I nikada ništa ne može biti važnije od riječi »Druže Tito, mi ti se kunemo...«.

U ime društveno-političkih organizacija postržene brigadire pozdravio je sekretar Opštinskog komiteta SK u Zavidovićima Momčilo Čevaljuga. Rezultate ostvarene u prvoj dekadi svih omladinskih radnih brigada pročitao je predsjednik Skupštine smjene Naselja Stevo Drakulić, brigadir ORB »Famos«. Na Skupštini smjene Naselja, održanoj istog dana, donesena je odluka da se svih osam brigada proglaše treći put udarnim jer su ispunile procenat veći od 130 posto, efektivu od 96 odsto, a na udarne dane prvog i petog novembra brigade su ispunile radni učinak sa 213 i 216 odsto. Na osnovu postignutih rezultata u društvenim aktivnostima Skupština smjene Naselja dodijelila je povelju društvenih aktivnosti svim omladinskim radnim brigadama. Rezultati su pozdravljeni pjesmom — zakletvom »Kunemo se u zjenicu oka, da će pruga biti prije roka«.

E. ALIČKOVIĆ

Do prvog voza

Malo kiše brigadirima i ne smeta, ali zato radoznalo posmatraju putnike, namjernike, koji koračaju novim kolosijekom pod kišobranom. Mogu šetati još kratko vrijeme — vozovi će uskoro. Nova pruga je čvrsta, nikakve kiše joj ne mogu ništa nauditi, baš kao ni njenim zahuktalim graditeljima. Oni su već istovarili cijelu kompoziciju tucanika. Malo predaha i ponovo će na drugi radni zadatak.

ZASLUŽENA I TREĆA
UDARNIŠTVA

Radost zbog učinka

Sve brigade po treći put proglašene udarnim i dobile povelju za društvene aktivnosti

NEMILA, 13. NOVEMBRA — Prohladno novembarsko veče uljepšano je sinoć svečanim proglasavanjem rezultata prve dekade osme smjene. Po drugi put zajedno su u stroju bili brigadiri svih brigada koje se nalaze u Omladinskom naselju u Nemiljoj. Brigadir do brigadira, udarnik do udarnika. Odjekivali su brigadirski pozdravi, visoko su bile podignute zastave, dok je brigadire i prisutne goste pozdravljao Sakib Šeper, zamjenik komandanta Naselja u Nemiljoj. Brigadirima je na ostvarenim rezultatima čestitao i poželio im da i dalje nastave ovakvim zanosom Alojz Ravljak, član Opštinskog komiteta SK Zenica. Zaorila se zatim pjesma »Druže Tito, mi ti se kunemo« i dug spontan aplauz.

U prvoj dekadi brigadiri su ostvarili zapažen rezultat. Na dva udarna dana sve brigade su znatno prebacile potrebnu normu, tako da su proglašene udarnim. Po treći put su udarne postale nakon jučerašnje sjednice Skupštine smjene, koja udarništva dodjeljuje za ostvareno prebacivanje radne norme veće od 130 odsto, doprinoseći svojim radom vaspitnim i političkim ciljevima Akcije. U prvoj dekadi ORB »Ferijalac« ostvarila je prosjek radne norme 219 odsto, ORB »Izviđač-partizan« 212 odsto. Rezultati brigada »Petnaesti april«, »Stevica Jovanović« i »Drugi oktobar« nisu posebno vrednovani, jer su brigadiri ovih brigada od početka, u sastavu udarnih brigada koje su radile u tunelima Vranduk i Bistričak, zajedno sa rudarima.

Iako se radi punom parom, sve brigade ostvarile su odlične rezultate i u društvenim aktivnostima, sa prosječnom ocjenom 9,26. Za izuzetne rezultate u društvenim aktivnostima sve brigade su dobile povelju za društvene aktivnosti. Svečanost je završena Kozaračkim kolom oko logorske vatre, koja je obasjavala vedra lica brigadira. Dolinom Bosne sve do povećerja od jekivala je brigadirska pjesma, slavili su se uspjesi svih graditelja pruge mladosti.

L. JELAVIĆ

ПОБЈЕДЕ АКЦИЈЕ

Сарадња као примјер

Спрега грађевинске оперативе и бригадира на изградњи другог колосијена представља новину **Тешкоће уклапања превазилажене у ходу** **Без омладине, сви то истичу, посао би се окончао знатно касније**

ДОВОЈ, 13. НОВЕМБРА — Пуни финиш у долини Босне. Акцијајачких руку дјело добија свој коначни изглед и пруга израста.

Иако Акција још није потпуно завршена, већ се могу сводити многи биланси и говорити закључцима о ономе што се овдје збива.

Тако и о финансијском ефекту и квалитету радова.

Прво, о тој спрези између грађевинске оперативе и бригадиста. Заједнички рад на другом колосијку представља новину. Тешкоће уклапања су превазилажене у ходу. А, ево одмах и илустративног примјера. У међусмјенама, кад бригадиста није било на дан-два, у том одсуству најбоље се осјећало њихово присуство. Зато су извођачи радова тражили, а Штаб Акције обезбиједио да не буде празних дана, да бригадисти буду и у краткој међусмјени. Без омладине би посао трајао дужи, знатно дужи, па и неколико година. Представници извођача редом кажу да би веома радо, поново радс, учествовали у једној оваквој акцији, заједнички уз омладину. И због квалитета заједничког посла и због тога што рад младих акцијаша дјелује стимулативно на оне што су професионалци. Директно из свега слиједи: извођачи и Акција ће остварити дио дохотка на рачун заједничког рада.

Дакле, Омладинска радна акција »Шамац-Сарајево 78« ће се исплатити и финансијски. Значи, и економски ефекат ће бити потврђен, и те како. С тиме је, наравно, исплетена и корисност друштвене инвестиције то свакако, али кажемо треба потцртати и економску страну, то да се Акција и финансијски исплати.

Ова досад јединствена директна повезаност бригадиста и грађевинске оперативе доноси и квалитет.

То је и квалитет више него иначе. Примјера ради: квалитет заједничких радова на доњем строју потврђен је на испитивању у институту и пруга ће бити способна за брзине од сто километара. Знатан број бригадиста је учествовао и у стручном раду, као специјалисти, а они су се изванредно сналазили и на грађевинским машинама.

Или, мислило се да је то што омладина полаже прагове и шине »фараонски« посао, а показало се да то иде најбрже и како треба. Јер, stroj може регулисати само извођач за машином, а до тога му много и много помаже акцијаш.

Све у свему ова акција непосредном сарадњом грађевинске оперативе и учесника Омладинске радне акције значила је новину. Та се новина показала корисном и потпуно се потврдила. Кад Акција буде готова, биће потребно све подробно анализирати, а сигурна основа за будућу сличну сарадњу — овдје је створена и остварена...

И. ТАЉИЋ

ПРЕД ДЕКАДНЕ СВЕЧАНОСТИ ОСМЕ СМЈЕНЕ

Из ових у нове радне побједe

Све бригаде Омладинског насеља у Добоју оствариле су по два ударништва за два ударна дана, а треће — редовно за прву декаду

ДОВОЈ, 13. НОВЕМБРА — Синоћ је Омладинско насеље у Добоју пламтјело од поноса. Опет понављамо, тако нешто се само овдје, уз ову трасу другог колосијека, може доживјети. Сви они жмарци изузетне радости, сва гордост, занос најтананијих осјећања, све се то обједини и траје из дана у дан овдје. Синоћ још разлог више. Била је декадна свечаност. Постројавање бригада, бригадни поздрави, бригадирска пјесма, све као јединствени ватромет части. Рапорти команданата дежурном команданту Насеља. »Друже команданте, наша бригада има стотину бригадиста, у строју их је 67, остали на извршењу радних задатака, раде у трећој смјени. Рапортирао...«

Након што је дежурни командант поднио рапорт команданту Насеља ОРБ у Добоју Неџибу Османовићу, проглашени су резултати прве декаде осме смјене. Одлуку делегата Скупштине смјене саопштила је председница Скупштине Милица Џинкић.

Свих седам омладинских радних бригада — »Млади радник« из Маглаја, »Франц Розман Стане« из ЈНА, »Шеста пролетерска источнобосанска бригада« МОК Тузла, »Братство-јединство«, МОК Лесковац, »Иво Лола Рибар« из Зенице, »Седам секретара СКОЈА« из Сарајева и »Горњодринска« МОК Горажде са рударима и минерима, ангажованим из рудника Зеница, Тузла, Какањ, Мостар, Велење, Бреза, Ђурђевик, Ливно, и Крека-Вановићи, те грађевин-

ском оперативом, постигли су изузетне резултате. Све бригаде оствариле су два ударништва на два ударна дана, а Скупштина смјене прогласила их је за прву декаду редовно ударним. Треће ударништво за знатно надмашену норму од 130 одсто, односно 96 одсто у ефективи.

Остварено је просјек од 195,25 одсто и ефектива 99 одсто. Иако се ради у три смјене, постигнути су и веома добри резултати у друштвеним активностима, са просјечном оцјеном 9,12.

Бригадисте је поздравио и честитао им Богдан Николић, председник Скупштине општине Добој. Затим, Козарачко коло, уз логорску ватру и веома успио програм Радничког културно-умјетничког друштва »Интерплет« из Брчког.

Pozdravi

Penzionisani rudari Kreke koji kao dobrovoljci grade drugi kolosijek uputili su Redakciji »Oslobodjenja« i »Omladinske pruge« srdačne pozdrave i poruku da će dati sve od sebe kako bi ispunili obećanje dato drugu Titu. Zahvaljujemo na rударским поздравима, želimo mnogo uspjeha u finišu Akcije i izvršenju obećanja.

Универзитетског радничког одбора од нас 19 радничких и студентских радних одбора у Креки. Тузла. Овог дана да још даје све од себе како би испунио обећање дато другој Титу. Поздрављају вас сви радници и студенти из Сарајева.

— Издање и штампа НИСП »Ослобођење« Сарајево

150
-6.117
JUGOSLAVIJA

Radakcija: "Oslobodjenja" Titova 13 Sarajevo

7.1000

T-140

Zabranjeno preštampavanje

КАЗИВАЊА ВЕТЕРАНА

До Сарајева са првом пругом

Рајна Џихо

Рајна Џихо, учесница Акције »Шамац — Сарајево 47« почела 25. маја и примицала се Сарајеву заједно са првим колосијеном и ту се зауставила

ДОВОЈ, НОВЕМБРА — Трачнице првог колосијека биле су пресудне у животном путовању Рајне Џихо. Пруга ју је, дословно схваћено, довела у Сарајево. Била је учесница Акције »Шамац — Сарајево 1947.« године, и како се пруга примицала Сарајеву — тако се и Рајна примицала. Кад је пруга стигла у Сарајево и ту се ето, за тридесет и једну годину зауставила — стигла је и Рајна у Сарајево и у њему остала.

— Била сам скојевка, ратно сироче и пријавила сам се да градим пругу од Шамаца до Сарајева, у »Четвртој крагујевчкој бригади«. Стигла сам 25. маја и ос-

тала до завршетка. Ти дани на прузи највише ми значе у животу. Пруга ми је дала све. Ту сам престала да будем сироче, научила да пишем, завршила санитарски курс. Прво сам научила ћирилицу, али је било и парола исписаних латиницом, па ме било стид што их нисам знала читати; узела сам буквар и за ноћ-двје научила и латиницу...

Санитарски курс је определио њен животни позив. Касније се усавршавала у струци, а и у мировину је отишла као медицинска сестра.

— Чам сам љетос чула, у емисији радио-програма 202, за могућност да идем на пругу, пријавила сам се за ОРБ »Седам секретара СКОЈ-а«. Кад је дошао позив, нико није био срећнији од мене! Све сам средила, испунила живот садржајем, још је само недостајало да се покушам одужити прузи из 1947. године на њеном другом колосијеку из 1978. године.

Рекосмо, малочас, да је Рајна са пругом стигла у Сарајево. Ту је засновала и породицу, сад има троје унучади, а кћерка Џемка (28) ради као техничар, син Џевад (27) је таксиста.

— Вријеме је друкчије, омладина боље живи, али је елан исти. Како само млади раде! И ја, уз њих, добијам снагу, и ја радим. Дивни су, ето се дјевојке нуде да ми и рубље перу. То не треба, могу и ја, али је то дирљиво. Сву омладину волим; мора се мало и загрлити и пољубити треба да се забаве; нема лоповлука, свађе, подвајања, дивни су...

Тако говори Рајна Џихо, срећна и пресрећна што је опет на трачницама младости.

NAŠ KONKURS

Pišite, bićete nagrađeni

Brigadiri osme smjene koji nam pošalju svoj rad, ako ga žiri ocijeni kao uspješan, mogu dobiti jednu od vrijednih nagrada

Brigadirski život je izuzetan. Nigdje kao na akcijama nema toliko zanimljivih tema koje su bile predmet interesovanja i najvećih imena naše literature Andrića, Krležu, Daviču i drugih. I učesnici u akcijama širom zemlje ostavljali su iza sebe zapise, stihove, značajna svjedočanstva za istoriju i literaturu o dobrovoljnom omladinskom radu.

ORA »Šamac — Sarajevo 78« nepresušan je izvor motiva za literarna djela i literarne pokušaje. Zato smo

odlučili da i u ovoj smjeni raspišemo konkurs za najuspješnije radove sa temom iz brigadirskog života. Na konkursu mogu da učestvuju graditelji, brigadiri osme smjene sa svojim napisima iz brigadirskog života i djelovanja.

Opišite u stihu ili u prozi događaj ili doživljaj sa trase, iz omladinskog naselja, iz života neke brigade, o nekom graditelju ... napišite nešto za što osjećate da treba zabilježiti i bićete nagrađeni.

Radove ćemo objaviti u listu »Omladinska pruga«, a žiri će ih pročitati i ocijeniti.

Dragi brigadiri, svoje radove literarno-žurnalističke pokušaje, šalžite na adresu: Redakcija »Oslobođenje« (za »Omladinsku prugu« — konkurs), Titova 13, 71000 Sarajevo, ili ih predajte dopisniku »Omladinske pruge« u vašem naselju.

Pišite i šalžite svoje radove, bićete nagrađeni. Nagrade će biti uručene dobitnicima na svečanosti povodom zatvaranja osme smjene.

REDAKCIJA LISTA

Nagrade i darodavci

Autor najuspješnijeg rada na konkursu »Omladinske pruge« biće nagrađen televizorom »panorama-kekec«, koji je vrijedan 5.270 dinara ◊ Ukupno šest nagrada

Dragi brigadiri, obavještavamo vas o nagradama i darodavcima na konkursu »Omladinske pruge«.

Privredna banka Sarajevo darovala je novac vašem listu za koji je kupljen televizor »panorama-kekec«. Vrijednost nagrade iznosi 5.270 dinara. Darodavac je dao ovaj poklon s ciljem da među brigadirima pospješi štednju u okviru opštedruštvene ak-

cije za uštede materijala, vremena, za što bolju zaštitu na radu.

Televizor »panorama-kekec« dobiće brigadir čiji literarni pokušaj bude najuspješniji.

Redakcija jugoslovenskog nedjeljnog informativnog lista za mlade »Male novine« poklanja komplet knjiga — biblioteku jednom od učesnika konkursa.

Redakcija izdavačke djelatnosti NISRO »Oslobođenje« darovala je takođe biblioteku.

OOUR list »Oslobođenje« nagrađiće brigadire, autore literarnih pokušaja iz brigadirskog života sa tri godišnje pretplate na list »Oslobođenje«.

Ostalo je još malo vremena do završetka pruge i osme smjene, pa i do završetka našeg konkursa. Da biste dobili jednu od nagrada, šalžite nam svoje radove.

RADOVI ZA KONKURS
»OMLADINSKE PRUGE«

Pruga je pjesma

Od Zenice do Doboja
kroz eter leti pjesma brigadira,
pjesma slobode rada i mira.
Omladina zemlje korača smjelo
svijet joj se divi,

gromko svi viču
nek' živi narod, Jugoslavija,
Tito neka živi.

Na licima omladine
odlučnost se krije
i srce svakoga od njih
u grudima snažno bije,
a na usnama titraju
riječi zakletve.

Za rođendan Republike,
ponosno će zastave se viti
obećavamo domovini svojoj
pruga će gotova
prije roka biti.

I krampovi i lopate
lete, lete,
ko ptice našega neba,
iskre varnice svuda,
paleći vatre u srcima brigadira.
I tu više nema mira.
Borba počinje, jaka i duga.
Rame uz rame
postavljaju prugu mladi zemlje

ove,
i pored toga što je brigadir,
svako se i udarnik zove.

A poslije rada pjesma.
Pjesma brigadira,
što veže srca mlada.

Pjesma koju pjevaš
kad te neko pita
za narod, za Partiju,
za Tita!

Džeraldina AGIĆ
ORB »MLADI RADNIK«

SKICE ZA PORTRET BRIGADIRA

Frulaš sa Bistričaka

Jurica Vidović Đure, brigadir ORB »Drugi oktobar« ne odvađa se od frule ◊ Prvi put na Akciji i očekuje udarničku

NEMILA, NOVEMBRA — Kad je pauza, iz utrobe Bistričaka čuju se zvuci frule, svi brigadiri krenu do Jurice Vidovića, kojeg popularno zovu Đure, okupe se oko njega, a mnogi i zaigraju. U autobusu, na putu do radilišta, Jurica svirkom kratki vrijeme, ali naveče u naselju ne prestaje.

— Daj, Đure, ono naše kolo! Ajde, još jedno — traže brigadiri rasonodu. Zato nije ni čudo što Jurica u svojoj brigadi »Drugi oktobar« važi za velikog veseljaka, koji je uvijek u stanju da stvori vedru atmosferu.

A počeo je Jurica sa frulom drugovati još u osnovnoj školi, kad je od svog kolege kupio frulu, običnu, plastičnu za dva-tri crtana romana. Od šestog razreda osnovne škole ne odvađa se od ovog instrumenta, a pored frule svira blok-flautu, okarinu, gitaru i neke druge instrumente.

— Čuo mene Slavoljub Radonjić Cane, profesor muzike, kako sviram i reče da je to moj pravi

Jurica Vidović

instrument. Poslušao sam ga i od tada je frula za mene sve. Učio sam, vježbao, sakupljao ploče, tako da danas imam oko 150 singl-ploča svih kola. Pomalo komponujem, a zanima me vlaški melos.

Sve to Jurica priča sa smiješkom, mnogi mu, kaže, ne vjeruju da zna oko trista kola drugih autora i šest svojih. Prvi put je javno nastupao prije osam godina u radio-emisiji »Ljetno muzičko posijelo«, kasnije je bilo i ponuda za gostovanja. Sve frulaše zna, a najviše mu se sviđa najmlađi — Borislav Dugić.

Sada Jurica živi u Ljepunicama, dvadesetak kilometara od Tuzle, a radi u Mramoru kao električar jake struje. Svira u mjesnom KUD »Sedmi maj«.

Na Akciji je prvi put, ali sigurno ne i posljednji. — Aktivan sam član omladinske organizacije u svom kolektivu, pa su odlučili da me pošalju na Akciju. Mislim da ću se vratiti sa udarničkom značkom.

Sa drugovima iz Brigade radi u Bistričaku.

— Teško je bilo, ali uspjeli smo ga savladati. Posla ima mnogo, ali nijedan od naš ga se ne plaši. Ne znam kako je na ostalim akcijama, ali na ovoj je zaista divno. Podsjeća me na vojničovanje, a o teškoćama posla niko i ne misli. Svi smo došli s jednim ciljem — izgraditi prugu prije roka i sigurno je da ćemo uspjeti.

Iz unutrašnjeg džepa izvadi Jurica frulu, naštima je na usne i svirka poteče. Sa njom i vedar mialački osmijeh, koji ne silazi sa njegovih usana. I večeras će Đure zabavljati društvo, a sutra će se vratiti svojim Ljepunicama gdje će dugo prepričavati utiske sa prvog akcijaškog kaljenja.

L. JELAVIĆ

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 227

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

POBJEDE AKCIJE

Drugi kolosijek ima mnogo svojih kolosijeka

DOBOJ, 14. NOVEMBRA — I danas se radilo udarnički, jer je svaki dan — u ovim danima odbrojavanja — udarni. Želje graditelja drugog kolosijeka od Doboja do Zenice, jedne od najkvalitetnijih i najmodernijih pruga u Evropi, postaće stvarnost prije roka. Finiš traje...

O sunčanim prugama ovdje ugrađenim ostaće mnoga svjedočanstva, mnoge stranice jedne jedinstvene knjige. Drugi kolosijek ima mnogo svojih kolosijeka, onih koji nisu od šina, ali su podjednako čvrsti. Jedan od njih je i kazivanje o brigadama.

Sve vrijeme između graditelja pruge i žitelja uz prugu postojala je prisna saradnja. Prisutnost brigadista i

te kako se osjećala i bila najvažniji događaj. Uporedo s prugom, koja će ostati ovom kraju, graditelji su gradili i uz prugu, trudili se da u naseljima budu dobri domaćini svojim domaćinima. To je potvrđivano nizom primjera u svakodnevnom pravcu. Jednostavno, brigadisti se ovdje osjećaju kao da su vazda bili u Doboju, Maglaju, Žepču, Zavidovićima, Nemihoj, Zenici. Potpuna saradnja utemeljena sa društveno-političkom zajednicom rezultirala je time što su se i žitelji uključivali u izgradnju pruge. Od pojedinih primjera do brigada. Sva mjesta uz prugu, radne organizacije, škole, mjesne zajednice, pioniri, radnici penzioneri, organizo-

vali su vikend-brigade, što su radile na trasi, rame uz rame, sa omladinskim radnim brigadama — udarnički.

Ako vikend znači kraj sedmice, a znači i podrazumijeva odmor na završetku radne nedjelje, onda su ove vikend-brigade veoma lijepa simbolika. Odmor, izlet, vikend može se eto provoditi najkorisnije — i rekreativno i sa spoznajom da se pomaže u stasanju velikog djela.

Kao i pruga, i ove vikend-brigade su prevazišle razdaljine ovog dijela Bosne i Hercegovine. Na trasu, u posjetu Akciji, stizale su vikend-brigade iz Aranđelovca, Banjaluke, Sarajeva, Gračanice, Fojnice, Zagreba, Kladnja, Donjeg Vakufa... I to, od

O sunčanim prugama ostaće puno svjedočanstava, stranice jedinstvene knjige ♦ Ima nešto što nije od šina ali je čvrsto i bitno ♦ Sve vrijeme između graditelja pruge i žitelja uz prugu vladala je prisna saradnja

najmlađih, do najstarijih, svih zanimanja — da vikend provedu na trasi. Tako je došla i vikend-brigada Udruženja planinara tuzlanske regije, njih 68, još mnogo i mnogo jedinstvenih vikendaša.

Uglavnom, bilo je oko 100 vikend-brigada, sa više od 18 hiljada ljudi, što su dan-dva ili više proveli na pruzi.

To je izvanredna simbolika, a za njihov rad se ne može reći da je bio slabiji i manje kvalitetan u odnosu na rad 25 hiljada brigadista organizovanih u radnim brigadama.

Još jedna u nizu pobjeda Akcije »Šamac-Sarajevo 78«, iskovana uz sunčani drugi kolosijek...

I. TALJIĆ

Blizu cilja

Milina ih je gledati kako vješto prebacuju opori tucanik do drugog kolosijeka. Finiš Akcije privodi se kraju, bijeli kamen se nasipa među pragove, a to znači da je i pruga gotova. Dionica koja pripada brigadirima Omladinskog naselja u Žepču već je gotova i u toku je dotjerivanje, kako to akcijaši popularno zovu »glačanje« trase. Veliki broj brigadira iz Žepča radi i na drugim dionicama.

Snimak: S. ŠTOJS

РАПОРТ ИЗ НЕМИЛЕ

Шине улазе у Бистричак

Данас ће кроз тунел Бистричак бити завршено постављање носилијека, а то значи да може проћи и први воз

НЕМИЛА, 14. НОВЕМБРА — Радови на траси сведени су на неколико мањих дионица јер је већина послова већ завршена. Ипак, посла још има тако да бригадирима из Насеља ОРБ у Немилој помажу и бригадири Омладинског насеља Жепче. Тако су јуче истоварале туцаник у Топчић-Пољу три бригаде из Жепча. Јутрос, је такође, живо на траси. У Бистричаку, тунелу о којем се посљедњих неколико мјесеци много причало, већ се постављају прагови и причвршћују шине. Бистричак ће већ сутра ујутро бити спреман да кроз своју унутрашњост пропусти и први воз. Тај тренутак биће значајан за све градитеље овог објекта. Јутрос, на самом улазу у Бистричак, раде бригадири Радничке бригаде из Зенице, постављају прагове и трачнице, а ускоро треба да то раде и у тунелу. Једна група извиђача на челу са Беширом Рамовићем, командиром чете, ради у Станици Немила. Копају канал око нове зграде

Железничке станице, у којем ће бити положена трака за уземљење. Бригадири ОРБ »Феријалац« истоварају туцаник код Брандука. Вриједни су као и увијек, тако да се вагони празне великом брзином.

У Врандуку је прави мравињак. Ради се пуном паром, а посла још има. Тренутно се копају канали и бетонирају опорци, а затим слиједи бетонирање доњег строја тунела. На овим пословима раде у три смјене бригадири ОРБ »Други октобар«, »Петнаести април« и »Стевица Јовановић«, заједно са радницима грађевинске оперативе. Најжиље је на 750. метру тунела гдје се бетонирају опорци и копа канал. Камioni, стручно названи »миксери«, довозе бетон и истресају га. Ради се при свјетлу, а вањска хладноћа се у тунелу и не осјећа. Топло је и загушљиво, али бригадири раде као у најнормалнијим условима.

Л. ЈЕЛАВИЋ

НА КОЛОСИЈЕКУ ЉУБАВИ

Облачење пруге у свечано рухо

Омладинско насеље у Завидовићима припрема се за свечаности и све живи управо тако да се дочека велики дан када ће градитељи, након непуних осам мјесеци, дочекати воз на колосијену љубави

ЗАВИДОВИЋИ, 14. НОВЕМБРА — Све је овдје лијепо и велико, ненадмашно и стварно. И долазак новог дана, излазак из Насеља, са заставама и пјесмом, и руке на градилишту, и одлазак празног воза. Осмијех, љубав, пјесма. Све. И све то прераста у узвишен корак будности, а постоји — чврст корак садашњости.

Прузи давали своје распламсале жеље, у пругу уграђивали снаге и љубав. И онда кад су љетне врућине покушавале да зауставе замахе и сад кад јесен и студени ваздух пара грло, пружи су пјевали својим рукама, младошћу, својом величином. И опет све није довољно. Бригадири јој желе поклонити још. Зато је облаче у свечано празнично рухо. Тунеле, мостове, подвожњаке, све истакнута мјеста, све оне дионице на којима су највише давали и које су измицале као знамења младости, данас лепршају заставице, бљеште слова из даљине и казују све оне велике заклетве, све ријечи којима означавамо и познајемо себе, којима се руководимо. — Тито, Партија — омладина, акција.

На Вратолому, једном од најљепших објеката другог колосијека, потпорном зиду дугом 370 метара, који улази у Босну и другом који се издиже над њим, бригадири ОРБ »Фамос« Крунослав Ложњаковић, Шећо Памук, Јуре Галић и Митар Сикими исписали су знак Омладинске радне акције на зиду и имена свих омладинских радних бригада које су учествовале на изградњи другог колосијека у Завидовићима. ОРБ »Боро и Рамиз« Приштина, »Буро Ђаковић« Сарајево, »Девет народних хероја« Босански Нови. »Битка за рањенике« Прозор-Јабланица, »Први конгрес УСАОЈ-а« Бихаћ, »Фамос« Сарајево...

Ови вриједни момци од раног јутра па до мрака другују с Босном, вјетром, звиждуком возова и с љубављу испишују пружи свечано рухо. Нек' се зна да су на том истом Вратолому бригаде уграђивале љубав и снагу, а у Насељу се већ одавно припрема свечаност и све живи управо тако, припремајући се за велики дан када ћемо, након непуних осам мјесеци, дочекати воз на колосијену љубави.

Е. АЛИЧКОЕИЋ

Док воз не стигне

Док једни загледају у жуљевите руке, већина их гледа на своје дјело — други колосијек, који је стасао до краја. Још једна смјена је завршена, дошла је друга да настави, а они ће у Омладинско насеље у

Добоју. Бригадирски воз који ће их одвести до Добоја само што није стигао. Размишљања градитеља су опет везана за њихове задатке. Чим дођу и ручају, једни ће на курсеве, други на предавања, трећи ће припремати бригадирско вече, а неће бити празни и спортски терени. Акцијашци не признају умор. Активност у насељима не престаје ни за тренутак, све до повечерја.

Снимак: В. СЕКУЛИЋ

SA PRUGOM I KURSEVI
RANIJE ZAVRŠAVAJU

Izviđači položili zakletvu

ZAVIDOVIĆI, 14. NOVEMBRA — Sa završetkom prve dekade završeni su i mnogi oblici društvene aktivnosti. Tako su završeni kursevi za zidare i tesare, fudbalske sudije, kurs prve pomoći, džudo i karate, a posebno zanimljiv je bio kurs izviđačkih vještina. Na jednoj od brigadirskih večeri, uz plamen logorske vatre, izviđači su položili zakletvu:

»Dajem časnu riječ da ću čuvati bratstvo i jedinstvo naših naroda i narodnosti, slobodu svoje socijalističke samoupravne zajednice i ostale tekovine narodne revolucije, da ću se uvijek boriti za izgradnju socijalističkog samoupravljanja i za sve što je napredno, plemenito i pravedno, da ću živjeti i raditi po izviđačkim zakonima«.

Sa 35 primljenih knjižica Savez izviđača je bogatiji za isto toliko novih članova. Seminar su vodili Sead Cukanović, gradski instruktor, brigadir ORB »Famos«, i Hazim Šahbegović, načelnik odreda, učenik trećeg razreda Gimnazije u Zavidovićima, koji je ovaj kurs vodio u svim smjenama.

— Koji su osnovni zadaci izviđačke organizacije?

— Njegovanje tradicija NOB-e, susreti sa borbama, posjete istorijskim mjestima, učešće na smotrama, gdje pokazujemo sve izviđačke vještine, a one se sastoje u upoznavanju, signalizaciji topografije i drugim vještinama — kaže Hazim Šahbegović.

Sead Zukanović sa izviđačima priprema izviđački bilten koji će sadržavati program seminara, istorijat Saveza izviđača, način organizovanja izviđačkih vještina i sve poznate izviđačke pjesme.

E. A.

DRUŽENJE NA BRIGADIRSKOJ SCENI

Bilo je aplauza

DOBOJ, 14. NOVEMBRA — Na adresu Nedžada Čamdžića Džadže, saradnika za kulturu Omladinskog naselja u Doboju stiglo je pismo čiji dio sadržaja prenosimo:

»Hitam, hitam da vam pošaljem plakat. Da ponovim: igram za značku Akcije. Bio sam omladinac-graditelj prije tri decenije, dvije smjene, sa Trećom i Šestom niškom brigadom, a tu sam završio i novinarski kurs! Sada, bar nečim da doprinesem — stižem...«

U potpisu Vasja Stanković, glumac iz Niša.

I došao je iz Niša Vasja Stanković, i izveo monodramu »Putevi Mileta Gelera« ili »Šoferska je tuga pregolema«.

Sala u Naselju je bila prepuna. Atmosfera najdrugarskija, a stari graditelj je izveo monodramu tako dobro da nijedan novi graditelj nije poželio da zapali cigaretu, iako je to dozvoljeno, jer improvizovana scena na ovdje nema one čvrste okvire pozorišta. Duhanskog dima nije bilo, bilo je aplauza, darova od brigada i učesnika značka od Akcije.

Graditelj prvog kolosijeka se, veoma ugodno cijeli sat družio sa graditeljima drugog kolosijeka.

ODLAZI »PRVA KRAJIŠKA«

Nenadmašni učinkom i muzikom

Brigadiri-vojnici, starosjedioci iz sedme smjene, rekorderi sa trase, stigli su da urade i hiljadu drugih poslova ◊ Njihov orkestar »Drugi ko losijek« svirao je svako veče, učestvujući u brigadirskim večerima svih brigada sedme i osme smjene

Sa Krajišnicima odlazi i »Drugi kolosijek«

ŽEPČE, 14. OKTOBRA — Svoji radni dan na trasi brigadiri »Prve krajiške proleterske brigade« provode danas u Željezničkoj stanici Žepče gdje istovaraju i ugrađuju dodatne količine tucanika kako bi vozovi, koji će preko njega prolaziti, mogli razviti što veću brzinu.

Kao i svakog dana radi se udarnički, a pjesma pomaže i alat u žuljevitim rukama čini lakšim. Danas u pjesmi vojnika ima i sjete: Ovo je njihov posljednji dan na ORA »Šamac — Sarajevo 78«. Sutra će se vratiti u svoje jedinice, a kapije Na-

selja u Žepču zatvorit će se za najboljom brigadom i svima najdražim brigadirima. Četrdeset šest dana proveli su na pruzi, ugrađivši u nju svoju vojničku jesen, svoju mladost, snagu i polet. U borbi sa kubicima i vremenom često su činili nemoguće. Jedan je radio za sedmoricu! Pod njihovim upornim napadima vagoni tucanika ostajali su prazni za tren oka, teški pragovi su nalikovali na slamke, »japaneri« puni betona na dječije igračka. Za Gocu, Ivana, Zareta, Jovana, Sandija, Hamdiju, Seada, Milana, Dragog, Stevana, Janoša, Ah-

mu, Sandora, Vladu, nijedan posao nije bio težak kao ni za 99 njihovih drugova. U Naselju su bili najglasniji, na trasi najvredniji. Na velika vrata ušli su u srca svih hiljadu stanovnika male Jugoslavije, kako brigadiri rado nazivaju svoje naselje.

Brigadiri vojnici »Prve krajiške«, »starosjedioci« iz sedme smjene, pored napornog rada na trasi, stizali su da urade i hiljadu drugih poslova. Njihov orkestar »Drugi kolosijek« svirao je svako veče učestvujući u brigadirskim večerima svih brigada. Njihovi drugovi Jovan Branković, Milan Trivić, Mileta Zarić i drugi, bili su najaktivniji članovi u svojim komisijama, angažujući se u kulturnim, informativnim i sportskim aktivnostima. Vojnici-brigadiri »Prve krajiške« nijednog trenutka nisu radili za bodove. Iz svakog njihovog poteza osjećalo se srce i mladalački zanos.

Njihovi rekorderski prebačaji norime bili su poklon pruži, a ne trka za afirmaciju Brigade. Nedostajace svima »Prva krajiška« njihov vedar duh, pjesma i šala, njihova spremnost da pomognu i nađu se u pravo vrijeme na pravom mjestu. Ali, vrijeme njihovog boravka na Akciji je isteklo i moraju se vratiti natrag u svoje jedinice, na nove zadatke koji ih tamo očekuju.

U naselju Žepče ostaje uspomena i lijepo sjećanje na 99 mladića-vojnika, na »Prvu krajišku proletersku«, najbolju Brigadu sedme i osme smjene. Ostaće slike koje je snimio Zoran, pjesme koje je komponovao Jovan... Drugi kolosijek Omladinske pruge Šamac — Sarajevo nikada ih neće zaboraviti.

G. JOVANOVIĆ

San jesenjeg dana

Završili su radni dan na trasi i vraćaju se vozom u Naselje. Radi se, itekako se radi, ovdje u dolini udarnika, pa je ona požurila da se usput odmori i nježno je usnula. U njega, brigadiste, blaženi osmijeh, što i ovako može biti oslonac njoj. Snivaju svoju mladost i prugu, čije stasanje drugog kolosijeka na trasi ostvaruje zanos i odlučnost sadašnje generacije mladih.

Uostalom, o svemu bez riječi, a najrječitije, govore izrazi njihovih lica i ova fotografija foto-reportera Naselja ORE u Doboju Voje Sekulića...

I. T.

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Не брини за пругу, мајко

Тамо гдје смо јуче копали пропусте, идући на посао, из аутобуса видим пругу ◊ Протегла се преко ноћи, јуче је није било ◊ А пругу треба осјетити, знати доживјети

Прохладним, магловитим новембарским јутром одзвања поздрав: »Слушај, Југославијооо! Овдје пруга, поздрављају те бригадири Омладинске радне бригаде »Седам... секретара, седам... секретара... секретара С К О Ј-а, СКОЈ-а, СКОЈ-а, СКОЈ-а!!!«

Јечи Омладинско насеље у Добоју од поздрава, звекета алата и брујања аутобуса који их одвозе ка Сиколо, њиховом циљу, њиховој жељи и сну, финалу њихове пруге и Акције.

Не брини, за пругу мајко! И не мисли јесам ли обукао дуге гаће, не бој се за упалу плућа. Нема зиме, болест и препреке које ће зауставити ову младост што надмашује своје очеве, пруга ће прије рока проћи!

Тамо гдје смо јуче копали пропусте, из аутобуса, идући на посао — гледам пругу. Протегла се преко ноћи, није је синоћ било. А пругу треба осјетити, знати доживјети.

Мирише униформа и храна на црни терпентин стотина тешких прагова којим ће још прије Дана Републике тутњати возови, паралелним колосијеком, а које смо јуче носили и развличили по туцанику.

И као што мајка осјећа нерођено дијете, и бригадир осјећа своју пругу, жељезне шине постају топле, поетске. И очима, ушима, душом и тијелом осјећам како та наша пруга, пруга наше младости и живота, бјежи испред наших очију, расте и у дужину се шири.

Не брини за пругу, мајко! Знам да, као никад досад, гледаш телевизију и чекаш да угледаш свога сина-бригадира. И не љути се ако ме не видиш. Јер, свеједно је кога камера снима, сви смо једни овдје и пруга је наша заједничка. Па, ако видиш Круну, Бадева, Еду, Антона, Рамадана или неког другог, повјеруј да сам то можда и ја, јер и њихове ће мајке тако, а нама је важно, мајко, да ће пруга прије рока проћи!

Кад смо полазили, ни слутили нисмо да ћемо бити универзалци, мајстори за све, да ће та пруга бити од првог камена до посљедње жабнице и шарафа у цијелости наша. А постали смо!

Тешко је изборити мјесто међу добровољцима за било који посао, поготово за ношење динамита или рад на пробијању пјесмом опјеваног тунела Сиколе, што се укљижштило у долини хировите Босне.

Нико не пита колико сати се ради и до када се на траси остаје. И кад сви мисле да смо уморни, да немамо снаге, чује се пјесма јача од оне јутарње »Ко је с' нама пошао, тај мора да ради, забушанте немамо у нашој бригади...«

А увече, бригадирска забава. Разглас јавља пребачене норме, пројекти се у пјесму прелијевају, а октет бригадира започиње, уз гитару, Балашевићеву »Рачунајте на нас...«

Не брини за пругу, мајко, она ће прије рока проћи...!

Џевад КУЧУКАЛИЋ, ОРБ »Седам секретара СКОЈ-а«

НАШ КОНКУРС

Пишите, бићете награђени

Бригадири осме смјене који нам пошљу свој рад, ако га жири оцијени као успешан, могу добити једну од вриједних награда

Бригадирски живот је изузетан. Нигдје као на акцијама нема толико занимљивих тема које су биле предмет интересовања и највећих имена наше литературе Андрића, Крлеже, Давича и других. И учесници у акцијама широм земље остављали су иза себе записе, стихове, значајна свједочанства за историју и литературу о добровољном омладинском раду.

ОРА »Шамац-Сарајево 78« непресушан је извор мотива за литерарна дјела и литерарне покушаје. Зато смо одлучили да и у овој смјени распишемо конкурс за најуспјешније радове са темом из бригадирског живота. На конкурс могу да учествују градитељи, бригадири осме смјене са својим написима из бригадирског живота и дјеловања.

Опишите у стиху или у прози догађај или доживљај са трасе, из омладинског насеља, из живота неке бригаде, о неком градитељу... напишите нешто за што осјећате да треба забиљежити и бићете награђени.

Радове ћемо објавити у листу »Омладинска пруга«, а жири ће их прочитати и оцијенити.

Драги бригадири, своје радове литерарно-журналистичне покушаје, шаљите на адресу: Редакција »Ослобођење« (за »Омладинску пругу« — конкурс), Титова 13, 71000 Сарајево, или их предајте дописнику »Омладинске пруге« у вашем насељу.

Пишите и шаљите своје радове, бићете награђени. Награде ће бити уручене добитницима на свечаности поводом затварања осме смјене.

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА

Награде и дародавци

Аутор најуспјешнијег рада на конкурс »Омладинске пруге« биће награђен телевизором »панорама-кенец«, који је вриједан 5.270 динара ◊ Укупно шест награда

Драги бригадири, обавјештавамо вас о наградама и дародавцима на конкурс »Омладинске пруге«.

Привредна банка Сарајево даровала је новац нашем листу за који је купљен телевизор »панорама-кенец«. Вриједност награде износи 5.270 динара. Дародавац ја дао овај поклон с циљем да међу бригадирима поспјешни штеднију у оквиру општедруштвене акције за уштеде материјала, времена, за што бољу заштиту на раду.

Телевизор »панорама-кенец« добиће бригадир чији литерарни покушај буде најуспјешнији.

Редакција југословенског недељног информативног листа за

младе »Мале новине« поклања ком плет књига — библиотеку једном од учесника конкурса.

Редакција издавачке дјелатности НИШРО »Ослобођење« даровала је такође библиотеку.

ООУР лист »Ослобођење« наградиће бригадира, аутора литерарних покушаја из бригадирског живота са три годишње претплате на лист »Ослобођење«.

Остало је још мало времена до завршетка пруге и осме смјене, па и до завршетка нашег конкурса. Да бисте добили једну од награда, шаљите нам своје радове.

Тутњајте влакови

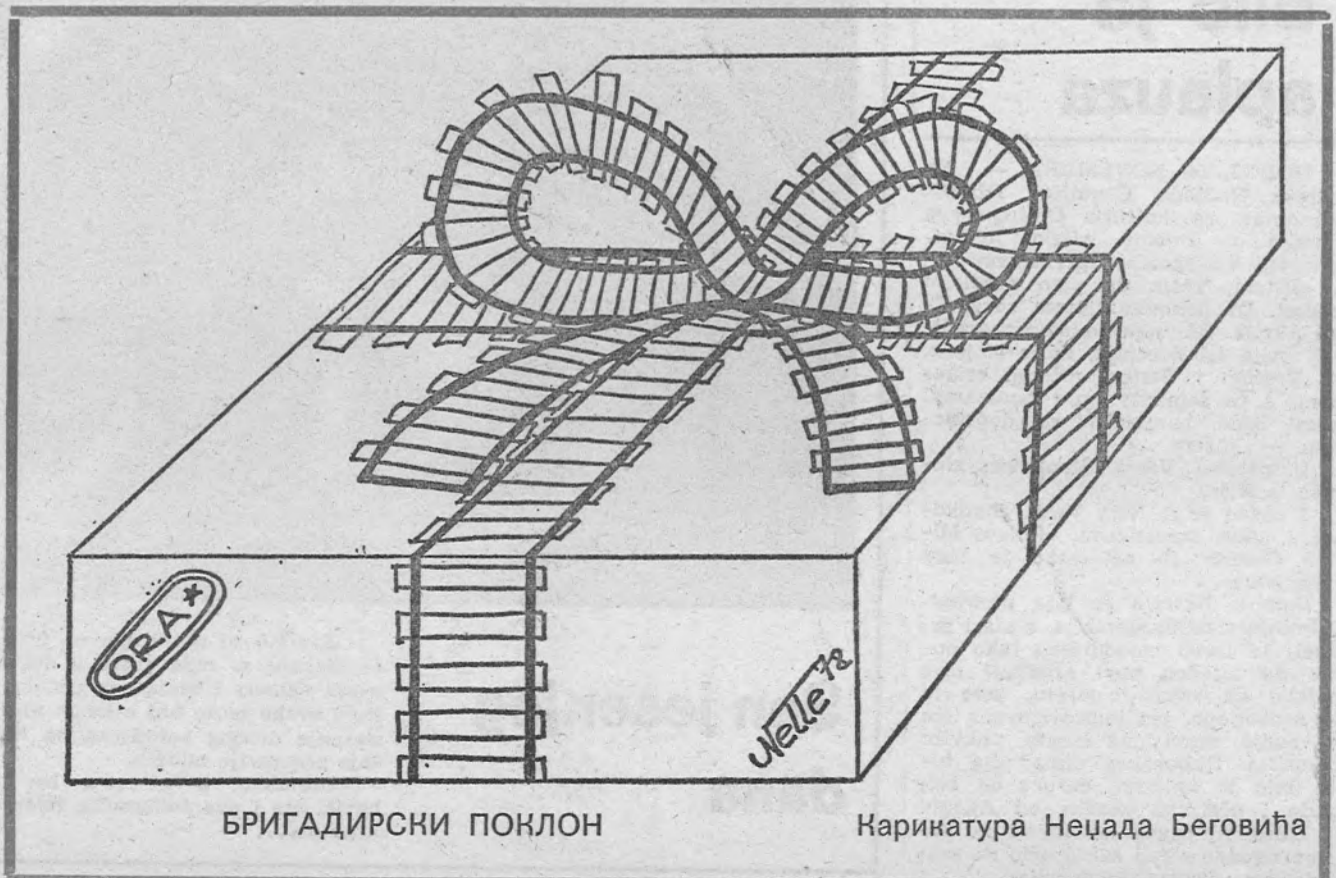
Расти пруго,
цвјетај цвјетице,
другим колосијеком
омладина у нови бој креће.

Тутњајте влакови,
плави, Титови,
бијели слободом опјевани,
црвени, у крви предака ткани.
Тутњајте влакови,
птице слободе,
шинама знојем,
братством и јединством
напопљене.

Тутњајте само, тунелима,
што Ормине, Врандук,
Сикола се зову,
шумите поред ријеке Босне
и спјевајте пјесму нову.

Гледајте народи југославенски
ону плаву, бијелу, црвену,
ону слободом проткану дугу,
што се надвила над
омладинску пругу.

Томислав СКЕНДЕР
ОРБ »Франц Розман Станек«

БРИГАДИРСКИ ПОКЛОН

Карикатура Неџада Беговића

ОМЛАДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 228

ПОБЈЕДЕ АКЦИЈЕ

Сваки четврти бригадир - делегат

Сваки учесник Акције сноси дио одговорности да размишља као друштвени субјект самоуправљања ◇ Уз челичне трачнице овдје се калио и човјек

ДОБОЈ, 15. НОВЕМБРА — И у осмој смјени, уз интензивираније радне активности, одвијале су се и одвијају се и друштвене активности. И на траси и у насељу бригадист је, прије свега самоуправљач. У правом смислу субјект живота и рада гдје о свему одлучује. Сваки четврти је у функцији делегата.

Постојала су раније мишљења да самоуправљање не може доћи до изражаја у оваквим приликама, у омладинским радним бригадама и на акцијама, гдје је потребан систем командовања. Ова акција показује да се самоуправљање може проводити и да сваки бригадир равноправно сноси дио одговорности, да размишља као друштвени субјект самоуправљања. Свакодневни рад, свакодневно самоуправно дјеловање,

употпуњавано је марксистичким образовањем и идеолошко-политичким оспособљавањем, те разним курсовима, па се сваки бригадист враћа у своју средину са знатним искуствима. На њему је да их примјењује и дограђује праксом.

На Омладинској радној акцији »Шамац—Сарајево 78« учешће су узеле и омладинске радне бригаде из ЈНА. На Акцији је примјењено самоуправљање. Како? Објаснићемо то на примјеру ОРБ »Франц Розман Стане«.

И у овој бригади војника из Љубљанске армијске области, пошло се од тога да је Акција велика школа самоуправљања, па је конституисана Бригадна конференција. Старјшина и војник су изједначени, чин се »изгубио«. У Предсједништво

Бригадне конференције изабран је 21 бригадиста, а у Скупштину смјене њих десет. Искључиву и пресудну ријеч престао је да води старјшина, а преузели делегати. Обични војник је у функцији вишој од, рецимо десетара. Дакле, нема претпостављеног, с тим што би, ако би загревало, делегат преузео и војничку одговорност.

Управо на једној сједници Бригадне конференције један бригадист је предложио да ОРБ »Франц Розман Стане«, која је радила у седмој смјени, остане и у осмој на Акцији. Приједлог је усвојен и ова бригада учествује, ево, и у финишу Акције.

Или други примјер: кад је на крају седме смјене требало дијелити у-

дарничке значке... освојена је 61, а Бригада има стотину бригадиста. Прво су изнесени приједлози који су и образложени. Затим су комисије за радилиште, друштвене активности и спорт и рекреацију изнијеле своја мишљења и бодовање. Кад је то проанализирано, јавним гласањем је одлучивано о стављању на листу кандидата за ударничку значку. Тако су, потпуно самоуправно, добијени најбољи међу најбољима, који су и добили ударничке значке.

И војници су, значи, бригадисти. Самоуправљање се у ОРБ »Франц Розман Стане« потврдило. А стечена искуства биће од знатне користи.

Уз челичне трачнице овдје се калио и човјек, кује самоуправљач...

И. ТАЉИЋ

Са сједнице Савјета
ОРА »Шамац —
Сарајево 78«

Пруга сигурно прије рока

ЗАВИДОВИЋИ, 15. НОВЕМБРА — Синоћ је у Завидовићима одржана 12. сједница Савјета Омладинске радне акције »Шамац—Сарајево 78«, на којој су разматрани извјештаји о животу и раду учесника седме смјене и информација о остваривању динамике завршних радова на изградњи другог колосијека Омладинске пруге Шамац—Сарајево на дионици Добој—Зеница. Савјет Акције закључио је да се убрзају преостали послови и предложио да се свечаност поводом пуштања у рад другог колосијека од Добоја до Зенице одржи 26. новембра ове године у Зеници.

С обзиром на то да је оцијењено да се завршни радови приводе крају, Савјет је прихватио информацију Штаба Акције и Дирекције за изградњу другог колосијека да први пробни воз новоизграђеном пругом од Добоја до Зенице прође 16. новембра 1978. године на дан када је првим колосијеком ове пруге прошао први бригадирски воз 1947. године.

А. Е.

Електрификација

Постављање контактне мреже за електрификацију пруге ових дана означава крај

радова на свим дионицама трасе. Заједно са радницама »Елпоса« на овом сложеном послу нашле су се и »специјалке« бригадирке.

Снимио З. Голубовић

Sa dionice Omladinskog naselja u Nemiloj

Šine u Vranduku

Juče počelo polaganje kolosijeka, a danas kroz Vranduk već može da prođe i prvi voz

NEMILA, 15. NOVEMBRA — Na dionici od Begova Hana do Jeline ostalo je još samo polaganje praga i šina kroz legendarni Vranduk u kojem se posljednjih dana radi zaista udarnički kako bi se na vri-

jeme završili svi radovi. I završili su se tačno u predviđenom roku. Juče je betonirano još 500 metara zolne, sinoć je betoniranje nastavljeno. Nije prošlo mnogo vremena od probijanja Vranduka, a evo već danas, u ranim popodnevним satima, počće polaganje šina kroz ovaj tunel dug 1.578 metara. Svi ovi metri novog kolosijeka biće položeni do ujutro i spremno dočekati prvi voz koji će krenuti iz Doboja u devet sati. Dosadašnji uspjesi svih graditelja pruge mladosti biće sutra ujutro krunisani prolaskom probnog voza, koji će proći prugom na isti dan kao i prije 31 godinu prvim kolosijekom.

Na dionici koja pripada Naselju ORB Nemila nema više značajnijih i težih poslova. Još samo da se okonča postavljanje pruge kroz Vranduk, a onda će uslijediti radovi na uređenju pruge, onim sitnim finalnim

radovima, kojih još uvijek ima poslije izgradnje svakog objekta. Postavljanje pruge kroz Vranduk angažovaće sve brigadire, ali se naročito za to sprema ORB »Petnaesti april«, čiji su brigadiri specijalisti za postavljanje tračnica, jer ih većina radi u srodnim radnim organizacijama Jugoslovenskih željeznica. Uporedo sa završnim radovima uređuju se i naselja. Sutrašnji prvi voz znaćice mnogo za sve graditelje. Biće to velika pobjeda i svi ga jedva očekuju. Svečani prolazak prvog voza s nestrpljenjem se čeka i među stanovništvom Nemile gdje se uređuje okolina kojom pruga prolazi. Spremne su zastave, parole i transparenti kojim će se pozdraviti graditelji i prvi voz, kao kruna svih napora i rezultat velikog zalaganja svih koji su učestvovali u izgradnji pruge.

L. JELAVIĆ

Veličanstven ispraćaj
brigadira-vojnika

Miljenici - svi udarnici

Najmiljeniji među akcijašima su bili brigadiri »Prve krajiške«, a svi su se okitili udarničkim značkama

ŽEPČE, 15. NOVEMBRA — Vjerovatno nijedna brigada nikada nije bila tako ispraćena sa Akcije kako se to jutros dogodilo »Prvoj krajiškoj proleterskoj brigadi« iz JNA. Brigadiri Naselja u Žepču priredili su svojim drugovima-vojnicima zaista veličanstven oproštaj.

Svi koji su jutros ostali u Naselju okupili su se na centralnom platou gdje se neprekidno vilo Kozaračko kolo, iz sveg glasa pjevale brigadirske pjesme. U Radio stanicu »Mladost« jedna za drugom su stizale muzičke želje brigada za sretan odlazak »Prvoj krajiškoj«. Bezbroj puta uzvikivan je pozdrav najbolje brigade. Suze rastanka nisu svjetlucale u očima brigadirki »To je od sunca kažu vojnici dok diskretno brišu oči« i zaista kao da je sunce htjelo da ovim neumornim graditeljima drugog kolosijeka poželi sretan put u njihove kasarne. Stidljivo je provirivalo iza Orlovičica.

Posljednji pozdravi, poljupci, zagrljaj, adrese... Autobusi kreću otvorenih vrata i vojnici, vječite šaljivdžije, dobacuju drugovima svoje posljednje šale. Smijeh i suze se miješaju. Pišite. Srešćemo se opet, vi dječete. Nemojte nas odmah zaboraviti, mislite na »Krajišku« bar do ručka. U svim šalama i smijehu puno je sjete.

Omladinsko naselje Žepče neće zaboraviti svoje vojnike, ali će ih drugi kolosijek najduže pamtiti svojim šinama, pragovima, tucanikom.

Još danas su brigadiri u brigadirskim uniformama koje od prve do posljednje, svih 99, krase udarničke značke. Već sutra će obuci svoje SMB uniforme i stati u neki drugi stroj u Sarajevu, Banjaluci, Doboju, Trebinju... Svaki od njih dugo će pamtiti ovu brigadirsku jesen i možda poneke vlažne oči plavije ili zelenije od drugih...

Voljno »Prva krajiška«!

G. J.

General-major Anton Lukežić čestitao vojnicima za izvanredne rezultate postignute na izgradnji drugog kolosijeka u sedmoj i osmoj smjeni

Doček brigadira »Prve krajiške« u kasarni »Viktor Bubanj«

Priznanja za pregalaštvo

Svi brigadiri-vojnici dobiće značke sa likom vrhovnog komandanta Josipa Broza Tita i po sedam dana nagradnog odsustva

»Šta se ovo ori upitaše učenici osnovnih škola »Živko Jošilo« i »Petar Dokić«, costrojeni na pisti gdje uskoro treba da umarširaju vojnici-brigadiri, povratnici sa Akcije »Samac—Sarajevo 78.«.

— To je Brigada udarnika, to su vojnici, brigadiri, udarnici, zastave što nose, visoko uzdignuta čela što će sada pogledati u svoje drugove i starješine. To je »Prva krajiška proleterska«... objašnjava im učiteljica.

I za nekoliko trenutaka pjesma se jasnije čuje: »Mi smo svojoj komandi obećanje dali, da ćemo se vratiti devet puta udarni«.

Devedeset devet najboljih vojni-

ka Sarajevske armijske oblasti, devedeset devet brigadira, devedeset devet udarnika, dvije knjige provele su na Akciji »Samac—Sarajevo 78«, svoja vojnička jesen ugradili u pragove, tračnice, prugu, drugarstvo, bratstvo i jedinstvo i zajedništvo. Poklanjali su sebe pruzi ovoj, snagu svojih mišica, a u Omladinskom naselju u Žepču najbolji su bili u društvenim aktivnostima.

Na grudima njihovim zablistaše za koji dan i devedeset devet značaka sa likom vrhovnog komandanta Josipa Broza Tita. A svi su naredbom komandanta Sarajevske armijske oblasti nagrađeni i sa po sedam dana nagradnog odsustva.

U kasarnu »Viktor Bubanj« umarširali su u brigadirskim uniformama. Na pisti se postrojili, mirno stali i slušali raport kojeg je Antonu Lukežiću, general-majoru, sekretaru Komiteta konferencije organizacija SK Sarajevske armijske oblasti podnio komandant Brigade udarnika, poručnik Petar Stupa: »Svi su udarni, Brigada je devet puta udarna, dobili smo najveća priznanja Akcije«, raportirao je mladi stariješina.

A kasnije, čestitanja, čvrsto stegnuta ruka, pjesma, recitali i kazivanje Antona Lukežića o značaju omladinskog dobrovoljnog rada.

R. Ž.

Hiljade brigadirskih
potpisa

Dragi pozdravi

Među sto hiljada učesnika velike proslave 35. godišnjice bitke na Neretvi našlo se i pedeset najboljih brigadira iz Omladinskog naselja u Žepču. Kao predstavnici svih jedanaest brigada iz ovog naselja, oni su na proslavu ponijeli i specifične poklone, skromne ali prave brigadirske: dva velika komada bijelog platna »botane« sa emblemima svih brigadira i potpisima svih brigadira iz Naselja.

Potpisivanje je bila prava mala svečanost u Naselju. Postrojene brigade defilovale su ljetnom pozornicom okićenom zastavama, stavlajući svoje potpise pod dva naslova: Pozdrav učesnicima zbora u Jablanići i Pozdrav drugu Titu. Prvo platno će ostati u jablaničkom muzeju, a drugo će krasiti Titovu zbirku.

Na platnu je ostalo hiljadu potpisa i jedno zajedničko, veliko srce — srce mladih graditelja drugog kolosijeka pruge Samac — Sarajevo, od Doboja do Zenice. Istovremeno, na obilježnjem brdu Orlovik vátrama brigadirskim plamtjelo je ispisano Titovo ime, a oko one velike, logorske na centralnom platou svilo se Kozaračko kolo bratstva i jedinstva. Mladi brigadiri su pozdravljali veliki dan i svog voljenog Tita.

G. J.

OKRUGLI STO O KULTURNOM STVARALAŠTVU NA RADNIM AKCIJAMA

Kontinuitet brigadirskog stvaralaštva

Tradicija dobrovoljnog omladinskog rada seže iz narodnoslobodilačke borbe, a i kulturno stvaralaštvo akcijaša uporedo s tim ♦ Organizovana kulturna i sportska aktivnost predstavljaju logičan nastavak brigadirskog dana poslije povratka sa radilišta

SUSRETI

Neiscrpnna inspiracija

Reportažom pod naslovom »Poruke«, Enver Čaušević je o svojio pobjednički pokal petog Reporterskog kupa BiH, a nastala je na ORA »Kozara 77«

ŽEPČE, NOVEMBRA — Pobjednički pokal ovogodišnjeg, petog po redu Reporterskog kupa BiH, stigao je ovih dana na ORA »Šamac—Sarajevo 78«, Omladinsko naselje u Žepču. Donio ga je autor prvonagrađene reportaže »Poruke«, Enver Čaušević, sada saradnik za informisanje u Naselju. U Kupu je učestvovao kao reporter »Sarajeva 202«.

Zanimljiva koincidencija je da je reportaža »rođena« prošlog ljeta na ORA »Kozara 77«, a evo, zasluženo priznanje stiglo je Enveru u vrijeme njegovog boravka na ORA »Šamac—Sarajevo 78«.

— Ovo je moja četvrta savezna radna akcija. Bio sam na izgradnji pruge Beograd—Bar 72, na Kozari 75 i 77 kao brigadir, a kao novinar sam obišao gotovo sve ostale. Nije ni čudo što se ideja za »Poruke« rodila baš na radnoj akciji, na toj čudnoj Kozari. Susreti s borcima, časovi istorije, prijem mladih u članstvo SK, sve se to svakodnevno dešava pred Spomenikom na Mrakovici i predstavlja izuzetan, inspirativan doživljaj. Mlad čovjek osjeti nezadrživu potrebu da da neki svoj stvaralački doprinos, svoje viđenje rata i revolucije. Ja sam to pokušao izraziti radiofonski.

»Poruke« su šesnaestominutna, složena radio-reportaža, koja na specifičan način govori o stradanjima logoraša u drugom svjetskom ratu. Radnja uporedo teče u dva nivoa: sa časa istorije autor piše pismo jednoj Sanji prenoseći i sebe i slušaoca u atmosferu koncentracijskih logora koristeći se originalnim dokumentima, pismima, himnom logoraša, kazivanje svjedoka tih strahota. Osnova je elektronska muzika i zvučni efekti koji sugestivno stvaraju kompletnu sliku.

— »Poruke« su moje traganje na području zvuka. Eksperiment, rekao bih, jer sam pokušao da o ratu i revoluciji govorim DOČARAVANJEM. U cijeloj reportaži ima svega četiri minuta govornog dijela. Jedanaest minuta ostaje za zvučne efekte i muziku. To je bio rizik i vrlo, vrlo težak posao.

— Kako su nastale »Poruke«?

— Od ideje koja se javila jedne noći na Kozari, pored plamena logorske vatre, do njene konačne realizacije, proteklo je oko šest mjeseci. Trebalo je literaturom dopuniti svoje znanje iz te oblasti, pronaći ljude, žive svjedoke događaja o kojima sam htio govoriti. U svemu tome mi je pomogla dugogodišnja preokupacija temama iz rata i revolucije i

Enver Čaušević

plodna saradnja sa boricima opštine Centar i grada Sarajeva. Ti divni ljudi omogućili su mi i da dođem do originalnih pisanih dokumenata stavlajući mi na raspolaganje vlastite arhive. U tom smislu najveću zahvalnost ipak dugujem Muminu Bešliću.

Radeći na »Porukama« Enver Čaušević je preslušao oko 350 zvučnih efekata, odabrao one prave, što mu je nedostajalo sam je snimio. Elektronsku muziku odabrao je kao najpodesniju da stvori pravu atmosferu — tonsku sliku događaja o kojima se govori. Sve to, kao i terenske snimke uradio je sam. Definitivan scenario nastao je tek nakon odabira materijala. Montaža sa predmontažom trajala je oko 10,5 sati!

»Poruke« — to jedinstvo dokumenta i radio-fonskog izraza, koje stvara osjećaj prostora. Univerzalna poruka kao osuda rata i strahotama koje sa sobom donosi.

— Osvajanje reporterskog Kupa BiH za 1977. godinu, u veoma jakoj konkurenciji iskusnih kolega za mene znači SLOBODNIJE NAPRIJED! Dalje istraživati, upuštati se u još veće rizike. Područje? Mladi i sve vezano za njih. Radne akcije za mene su vječita inspiracija pa ću pokušati da stvorim nešto iz brigadirskog života. Na ORA »Šamac—Sarajevo 78« takođe nisam mirovao. Napravio sam reportažu »Junaci Vranduka« koja je u potpunosti dokumentarna — nastala je prilikom probijanja Vranduka, legende Omladinske pruge.

— Isto tako, revolucija ostaje područje mog istraživanja. Neiscrpnna inspiraciju predstavljaju za mene spomenici tim danima, njihova specifična arhitektura. I Spomenik žrtvama fašizma u Žepču bio je prvo mjesto koje sam posjetio došavši na Akciju.

Nije ni čudo jer Enver Čaušević, 24-godišnjak i najmlađi pobjednik Reporterskog kupa BiH je i — budući arhitekta.

Gorana JOVANOVIĆ

Sedma smjena brigadista duž trase drugog kolosijeka pruge Šamac—Sarajevo bila je pri kraju, rezultati se počeli polagano sumirati. U tom sabiranju brigadirke i brigadiri mogli su da na istaknuto mjesto postavie i održanu Smotru kulture i sporta, na kojoj su prezentirali ono što je bilo najzanimljivije i najkvalitetnije. I bilo je predstavljanja. Naizmjenično iz sva četiri naselja, pa izvođači radova, učenići srednjih škola... Na brigadirskoj pozornici gromka brigadirska pjesma, na sportskim terenima uskllici, povici, aplauzi.

A u jednoj sali, kapaciteta ne tako velikog, okupili se predsjednici komisija za kulturu, članovi štabova naselja, zainteresovani brigadisti. Tema za razgovor je kulturno stvaralaštvo mladih na ORA, a pruža se prilika da se iznose iskustva, prijedlozi, poteškoće, putokazi za nova pregnuća u kulturnom stvaralaštvu mladih na radnim akcijama.

Diskusija, učesnici brigadisti, članovi štabova. Svi oni koji dođoše, a neki od toga nešto i zabilježiše.

Raznovrsna interesovanja

Tradicija dobrovoljnog omladinskog rada nastala je još u ratnom periodu, a i kulturno stvaralaštvo akcijaša ima isto toliko bogatu tradiciju. Organizovan kulturni i sportski život bio je logičan nastavak brigadirskog dana poslije rada na trasi, i s obzirom na to, može se utvrditi da se kulturno stvaranje na ORA nametnulo kao specifičan fragment opšteg stanja u kulturnom stvaralaštvu mladih, kao dio cjeline koji se ne može zaobići, kada se raspravlja o stvaralaštvu mladih u kulturi.

Raznovrsna su interesovanja i angažovanja mladih, a kada se kao polazište za razmatranje uzima ORA »Šamac—Sarajevo 78«, onda treba naglasiti da je svaka smjena po mnogo čemu specifična. Raznovrsnost je pratio i kvalitet, a rezultati su izuzetno dobri i pored specifičnog rada na trasi i u kontekstu toga organizovanja slobodnog vremena brigadista Radi ilustracije evo primjera iz aktivnosti u prvih šest mjeseci boravka brigadista u naseljima: održane su 404 brigadne večeri, 132 večeri poezije, 32 kviz-takmičenja, 48 pozorišnih predstava, mnoštvo drugarskih večeri, zajedničkih večeri dvije ili više brigada, pripremljeno je 2.465 zidnih novina, oko 500 radio-emisija, izdato 1.200 biltena.

Četiri su preovlađujuća zanimanja i angažovanja mladih, prozno stvaralaštvo, poezija, muzika i likovno izražavanje. Nešto manje interesovanje je vladalo za karikaturu, umjetničku fotografiju i dramtizaciju, ali to je bilo povezano sa realnim mogućnostima, poteškoćama tehničke prirode.

Pozornica svih i za sve

Svi sadržaji kulturnog stvaralaštva nailazili su na dobar prijem od strane brigadista, a kao opredjeljujući element pojavljuje se bliskost senzibiliteta mlade generacije, koja se našla na radnoj akciji. No, to ne znači da su veterani i pioniri bili u inferiornom položaju. Naprotiv, bili su ravnopravni učesnici u svim programima koji su priređivani i i uvijek su unosili svježinu i doprinosili raznovrsnosti.

Važno je napomenuti da su kulturno-zabavni programi bili masovno posjećeni i bila je prisutna sveopšta uključenost brigadira. Lične kreacije, stvaralačke inicijative i želja za ličnim učešćem i doprinosom također su karakteristike brigadirskog stvaralaštva. Osim toga, brigadirska pozornica je scena sa više stotina protagonista. Svi su učesnici u programu i svi su posmatrači. Ni problem animacije se znači ne pojavljuje u prezentiranju brigadirskih programa. Shvatili su brigadisti da je radna akcija, odnosno brigadirsko naselje, mjesto gdje mogu da se iskažu, da pokažu ono što znaju. A sveukupnost tih pojedinačnih sposobnosti, uobličena uz pomoć sposobnih koordinatora, organizatora i realizatora, rezultira i potrebnim kvalitetom.

Najvrednije što izvire iz svakog nastupa na pozornici, što karakteriše svaki bilten, što je tema svakog brigadirskog rada, jeste bratstvo i jedinstvo svih naših naroda i narodnosti iz svih dijelova naše zemlje. Nigdje kao na ORA se tako brzo, a tako očito ne potvrđuje zajedništvo i odlučnost svih, da samo tako zbratimljeni najbolje doprinose našoj svjetlijoj sutrašnjici. A kulturno stvaralaštvo je upravo najbolji put, najkraća veza zblizavanja.

Dževdet TUZLIĆ

Nagrade i darodavci

Autor najuspješnijeg rada na konkursu »Omladinske pruge« biće nagrađen televizorom »panorama-kekec«, koji je vrijedan 5.270 dinara ♦ Ukupno šest nagrada

Dragi brigadiri, obavještavamo vas o nagradama i darodavcima na konkursu »Omladinske pruge«.

Privredna banka Sarajevo darovala je novac vašem listu za koji je kupljen televizor »panorama-kekec«. Vrijednost nagrade iznosi 5.270 dinara. Da-

rodavac je dao ovaj poklon s ciljem da među brigadirima pospješi štednju u okviru opštedruštvene akcije za uštede materijala, vremena, za što bolju zaštitu na radu.

Televizor »panorama-kekec« dobiće brigadir čiji literarni pokušaj bude najuspješniji.

Redakcija jugoslovenskog nedjeljnog informativnog lista za mlade »Male novine« poklanja komplet knjiga — biblioteku jednom od učesnika konkursa.

Redakcija izdavačke djelatnosti NISRO »Oslobođenje« darovala je takođe biblioteku.

OUR list »Oslobođenje« nagradiće brigadire, autore literarnih pokušaja iz brigadirskog života sa tri godišnje pretplate na list »Oslobođenje«.

Ostalo je još malo vremena do završetka Akcije i osme smjene, pa i do kraja našeg konkursa. Da biste dobili jednu od nagrada, šaljite nam svoje radove.

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Učiteljici s ljubavlju

Akcija je i to što mi osjećamo da ste vi drugarice učiteljice i vaši učenici ovdje s nama ♦ Divno je to ♦ Divne su riječi koje ste napisali ♦ Velike su kao udarničke značke

Kada biste tražili da vam ispričam najljepši doživljaj sa Omladinske radne akcije »Šamac — Sarajevo 78«, onda bi to bilo ovo:
Druže Damljane,

odlučila sam da pišem vama, a ne mome sinu Nebojši Čavaljugu. Čitala sam vašu izjavu da vam je Nešo drug i da ste dali sve od sebe... Radujem se vašim uspjesima. Čitala sam i pričala o vašoj brigadi svojim učenicima. Mnogi su odlučili da pišu vojnicima — brigadirima. Imena ćemo pronaći u novinama. Želim vam svima mnogo uspjeha, a vas i sina Nebojšu pozdravlja Aiša Čavaljuga.

Drugarice učiteljice, dozvolite da pišem i ja vama. Ne poznamo se. Ne poznajete ni vi Damljana Čolovića kome pišete. Misli su nam jedinstvene. Mogli ste, isto tako, pisati bilo kome od nas dvadeset i pet hiljada mladih graditelja, kao što bi svaki umjesto mene mogao pisati vama.

Vaše riječi su lijepe i tople, iz njih podjednako snažno izbija majčinski osjećaj, vaša ličnost pedagoga, kao i naš podstrek, ponos, ohrabrenje...

Pišete običnim riječima, a one su za nas velike i široke. Smisao koji im vi dajete razgaljuje one najtananije niti i osjećaje koje može imati samo mladi čovjek koji svojim dobrovoljnim radom postaje graditelj domovine.

Čitali ste u novinama da je Damljan Čolović rekao »da ovako nikada nije

radio, da su on i njegov drug Nebojša Čavaljuga, vaš sin, dali sve od sebe«. Da, baš tako, tako mi svi radimo na Akciji. Veliko je to što vjerujete u nas, što cijenite naš rad, zalaganje, rezultate, što o tome govorite svojim učenicima.

Vaše riječi su nam mile i drage.

Zadovoljstvo je javiti vam o još nekoliko naših uspjeha. To će vas sigurno obradovati. »Prva krajiška proleterska brigada«, koja predstavlja Sarajevsku armijsku oblast je rekorder Akcije. Jednog udarnog dana prebacili smo normu za 676 procenata, a potom smo popravili vlastiti rekord — 693 procenta!

Možda vam izgleda nemoguće da je jedan radio za sedmoricu. Istina je. Dio Brigade položio je tada 975 metara kolosijeka. I to je rekord.

Vaš Nešo je dobio udarničku značku, dobio je i Čolović, svaki drugi brigadir — vojnik ima ovo priznanje, imamo i 27 pohvaljenih.

Ali, Akcija nije samo ovih 87 kilometara kolosijeka, nije to samo fizički rad, naši napori i prebačaji normi... To je neizmjereno drugarstvo, to je zadovoljstvo u radu, to je brigadir samoupravljač, to je ljubav kraj logorske

vatre, to su stihovi nastali na trasi, u brigadirskom vozu... Akcija je i to što mi osjećamo da ste vi, drugarice učiteljice, i vaši učenici ovdje s nama. Divno je to. Divne su riječi koje ste napisali. Velike su kao udarničke značke.

Stiglo je i desetak razglednica vaših učenika. Učenica drugog jednog razreda Osnovne škole »Veselin Bećirević« iz Čapljine piše »nepoznatom« Mirku Kataliniću:

»Dragi brigadiru — vojniče, od učiteljice sam saznala kako si izabran u tu brigadu. Želim da postignete još bolje rezultate.«

U trenutku mi se učini da je ovih 87 kilometara drugog kolosijeka jedna vatraca oko koje su se zbili i Nešo i Nešina mama i Damljan i Sandra i ja i svih dvadeset i pet hiljada brigadira i svih nas dvadeset i dva miliona. Grije nam vatraca velika srca, razgaljuje nježnu dušu i razastire je naširoko i na daleko. A volja nam jaka kao željezne šine. U ovoj zemlji, na svakom njenom busenu, gori po jedna takva vatraca.

U nama razbuktava plamen.

S poštovanjem,

Milan TRIVIĆ, ORB — JNA »Prva krajiška proleterska brigada«
ŽEPČE

Sportski život u Omladinskom naselju Doboj

I masovnost i kvalitet

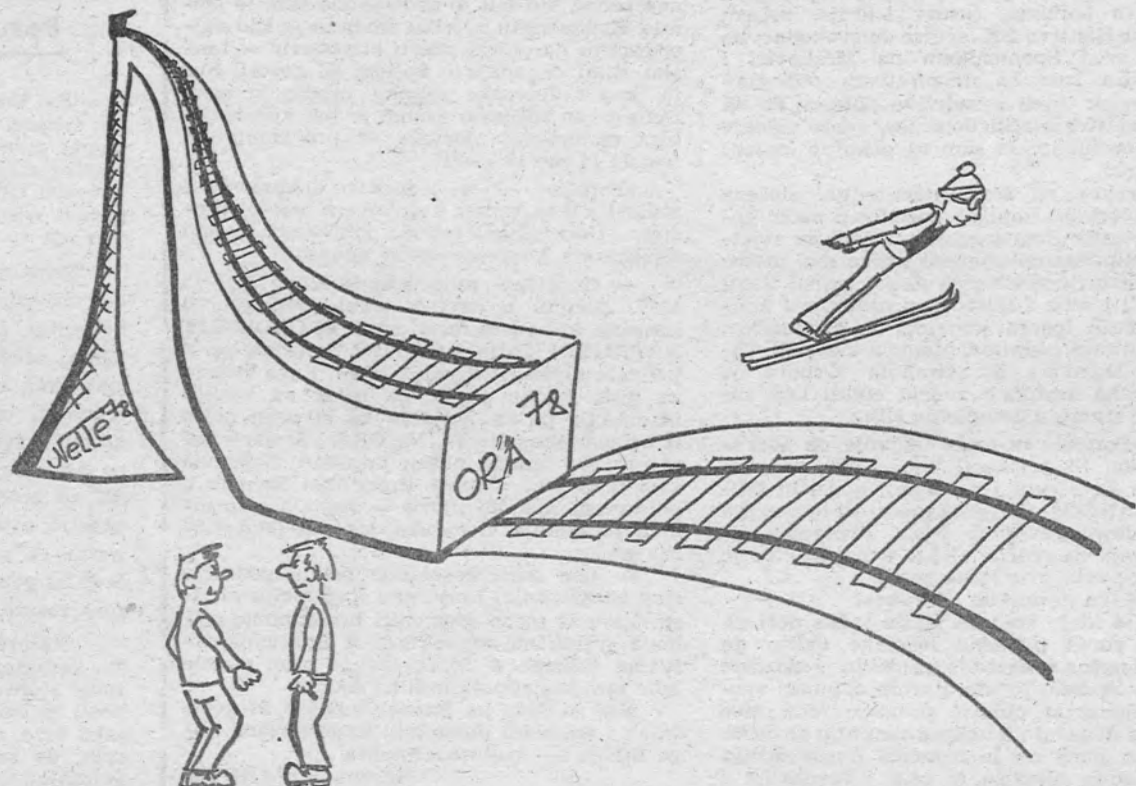
DOBOJ, 15. NOVEMBRA — Sportski život u Omladinskom naselju u Doboju ne jenjava. Na sportskim terenima vri kao i na trasi.

Milan Ljubičić, saradnik za sport i rekreaciju raportira:

— U svim takmičenjima, od početka Akcije, u Naselju Doboj, u sport je direktno bilo uključeno 52,4 brigadista. Unutar brigada održano je 817 susreta na nivou Naselja — 540, sa ekipama van naselja — 63. Seminar za fudbalske sudije uspješno je završilo 314 polaznika, za košarkaške se osposobilo 79 brigadista, za rukometne — 49, sudijski ispit za odbojku položila su 54 brigadista, za džudo i karate 799.

Gosti brigadista bili su fudbalski klubovi Željezničar, Sloboda, Sarajevo, ovdje su gostovale juniorske reprezentacije Vojvodine i BiH, rukometaši Željezničara...

U brigadi imamo maštovitog referenta za sport

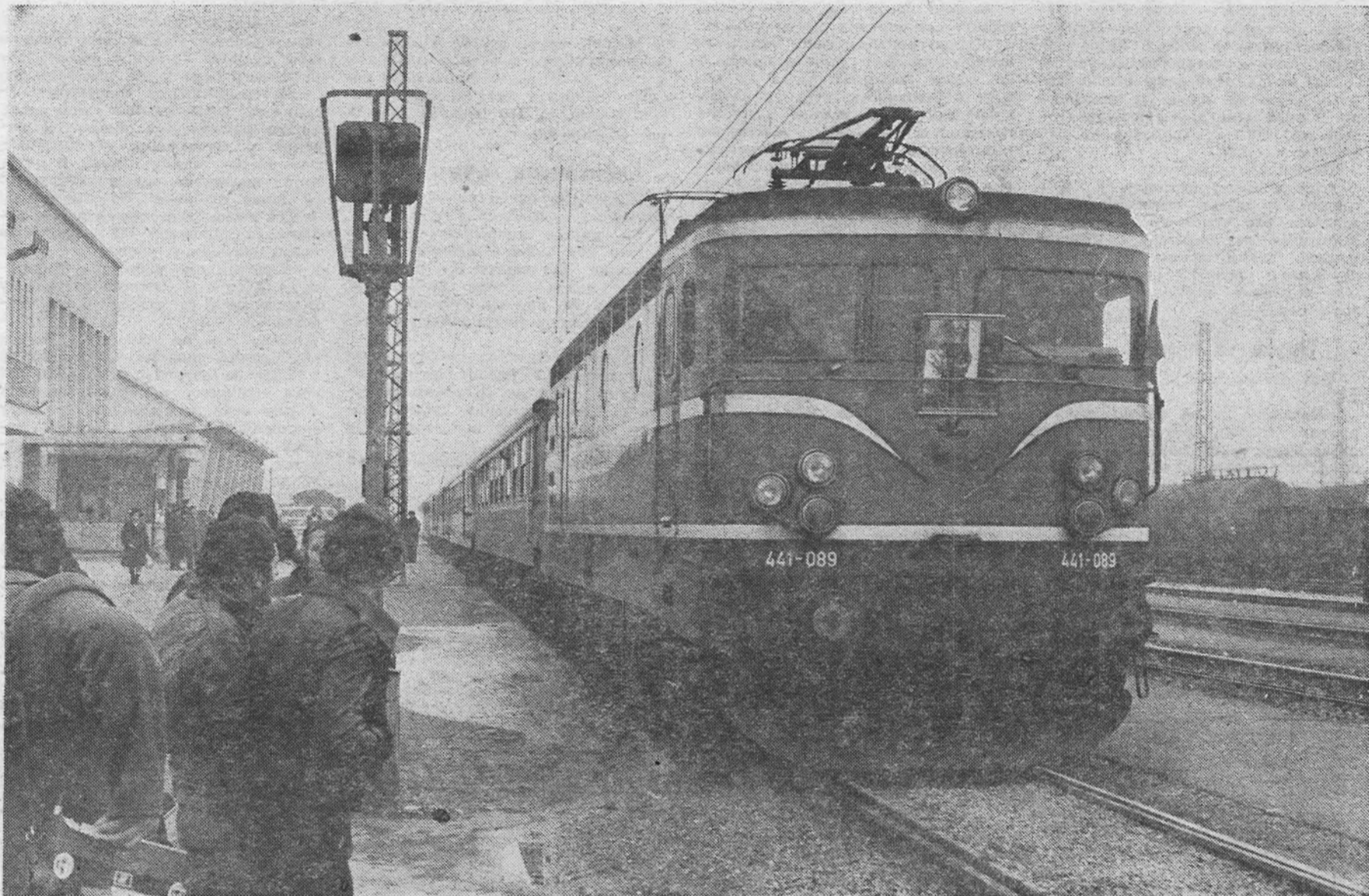
Karikatura Nedžada Begovića

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 229

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zabravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

Prvi probni voz polazi iz Doboja

NAŠOM PRUGOM - ZAJEDNIČKOM

VOZovi BUDUĆNOSTI

Pored drugog kolosijeka kojim se voz kretao — slika do slike — ljepša od ljepše ♦ Sve njih obasjalo novembarsko sunce, pa su te slike, otkrivajući sreću u ljudima, blještale čarobnim sjajem ♦ Novi kolosijek od Doboja do Zenice spaja sve naše kolosijeka i puteve u jedan, naš, zajednički

Sa impozantnog gradilišta u dolini rijeke Bosne, sa ORA »Samac — Sarajevo 78«, opet radosna vijest. Ko zna već koja po redu. Radosna je, što je najvažnije. Kao, uostalom, i sve dosadašnje, prethodne, koje smo saopštavali mjesecima — u toku izgradnje drugog kolosijeka od Doboja do Zenice.

Prvi probni voz broj 11741 juče je prošao drugim kolosijekom od Dobo-

ja do Zenice, podsjećajući na 16. novembar 1974. godine kada je svečani voz — od Bosanskog Šamca do Sarajeva — prvim kolosijekom ove legendarne pruge simbolično obilježio veličinu ove izuzetne radne pobjede i onih što su je ostvarili — graditelja, očeva i majki sadašnjih udarnika sa Akcije, koja je, istina, o riješenosti mlade generacije, i ne samo nje, da

što više radi i gradi u cijeloj zemlji, u svakom njenom kutku. Akcijom na kojoj se stvara i uči, na kojoj se mladost potvrđuje djelima što ostaju budućoj mladosti.

Od Zenice do Doboja, u probnom vozu — istovremeno i radna i svečarska atmosfera. Oduševljenje zbog tog prvog voza, ozarenost na svakom licu, putnika voza i onih koji su ga ispraćali riječima što samo iz srca mogu da izvire: »Tito — Partija, omladina — Akcija«.

Pored drugog kolosijeka kojim se voz kretao — slika do slike. Ljepša od ljepše. A sve njih okupalo novembarsko sunce, pa su te slike, otkrivajući sreću u ljudima, blještale nekim čarobnim sjajem. U svemu tome ponos što su složni graditelji — brigadiri i neimari iz brojnih jugoslovenskih ko-

lektiva ispunili obećanje koje su 11. aprila ove godine dali predsjedniku Titu da će prugu završiti prije roka — prije Dana Republike. Voz je došao do cilja — do Zenice. Najavio je, tako, i onaj naredni, svečani, koji će za deset dana novom prugom ka Zenici poći — na proslavu, čiji je domaćin ovaj industrijski centar, kojom će zvanični drugi kolosijek biti pušten u saobraćaj i potpaljena vatra u četvrti visokoj peći Željezare.

Poslije ovog voza prugom će i drugi. Vozovi budućnosti. Ne samo do Zenice.

Novi kolosijek od Doboja do Zenice spaja sve naše kolosijeka i puteve u jedan, naš, zajednički.

Faruk MIDŽIĆ

КАКО ЈЕ ПУТОВАО ПРОБНИ ВОЗ

Пруга за сва времена

Траса другог колосијека дугачка је 87 и по километара, а са станичним трачницама 99 и по километара. Ваљало је изградити и 34 моста, седам тунела, 264 нова пропуста, 36 подвожњака и два надвожњака

ИЗМЕЂУ ДОБОЈА И ЗЕНИЦЕ, 16. НОВЕМБРА — Пробни воз 11741 само што није кренуо са Жељезничке станице у Добоју. Управо је девет сати и четрдесет минута — воз креће, атмосфера несвакидашња, изузетна, прави је подсјећај да је пред нама други колосијек — овај из 1978., а паралелно уз нас — онај из 1947.

Оглашава се разглас: «Драги наши путници, у име градитеља другог колосијека поздравља вас технички директор Дирекције за изградњу Цемаил Чизмић. Током вожње од Добоја до Зенице упознаћу вас са основним подацима о изградњи другог колосијека».

Пруга уз пругу

Воз тутњи, све је у најбољем реду.

«Налазимо се на међустаничном размаку између Добоја и Шеварлија, дугом 5.200 метара и управс се возимо дијелом новоизграђеног другог колосијека којег називамо десним или правилним».

Траса другог колосијека је дуга 87 километара и 500 метара. Ако се томе додају и станични колосијеци, онда дужина изграђеног колосијека износи 99 километара и 500 метара. Пројектом предвиђена брзина, која ће бити остварена након завршетка свих радова износи сто километара на сат.

«Овог часа се налазимо у Станици Шеварлије, у којој су обављени сви пројектом предвиђени ра-

дови горњег и доњег строја, реконструкције контактне мреже и сигнално сигурносних постројења».

Карактеристика трасе другог колосијека је да је рађена непосредно поред постојеће пруге са мањим одступањима, која су последица геолошких услова и геометријског обликовања условљеног минималним радијусом кривина, као и перспективним омогућавањем прилагођавања постојећег првог колосијека за овај радијус. Траса је у највећем дијелу у насипу. Насипи су грађени од каменитог или шљунковитог материјала.

«Сада смо на размаку Шеварлије — Пакленица, гдје се налази тунел »Трбук».

На траси се налазе 34 моста и седам тунела. Укупна дужина мостова износи 1.100 метара, а укупна дужина тунела је 3.200 метара. Велики мостови су полумонтажне конструкције. Шест мостова је великих распона између 52 и 262 метра.

«Сада се налазимо у Стајалишту Пакленица».

У станицама и стајалиштима демонтирају се 74 скретнице, укупно се уграђује 200 хиљада метара шина, 158 хиљада дрвених импрегнисаних прагова.

«Возимо се на размаку Пакленица — Маглај».

На горњем строју су употријебљене манганске шине, чија је затезна чврстина 90 килопони на квадратни километар.

«Прелазимо преко једног од шест великих мостова, он је на ри-

јеци Јабланици».

«Управо улазимо у Станицу Маглај».

Цијела траса другог колосијека је тампонирана ријечним шљунком у слоју од 20 до 40 цм., што је посебан квалитет стабилности. Употријебљено је 150 хиљада кубних метара шљунка.

Електрична вуча

«Сада смо на станичном размаку Маглај — Брадићи».

За цијели колосијек потребно је око 240 хиљада кубних метара туцаника. Истоварили су га омладинске радне бригаде. До сада је уграђено 200 хиљада кубика.

«Улазимо у стајалиште Брадићи».

Највећи успон на траси износи 7,9 промила. У насипе другог колосијека уграђено је преко милион и стотину хиљада кубних метара материјала, а исто толико је извршено ископа.

«Наилазимо на станични размак Брадићи — Долина».

На траси другог колосијека изграђено је око 10 хиљада метара потпорних и обложних зидова. Уграђено је преко 100 хиљада кубних метара бетона, а на овим пословима учешће бригадиста било је основа за обављање планираног посла.

«Овог тренутка улазимо у Стајалиште Долина».

У композицији пробног воза налазе се специјална кола за утврђивање стања горњег строја,

као и кола за испитивање контактне мреже.

«Приближавамо се Завидовићима». Овдје је у изградњи потпуно нова станица са десне стране, која је изграђена у рекордном року».

На траси другог колосијека налази се 2.000 стубова контактне мреже решеткастог облика, изграђених у тврдицама »Енергоинвеста». И сву осталу опрему и материјал контактне мреже испоручиле су наше фабрике. Измјештено је око 55 километара телефонских каблова, а положено 195 километара нових сигналних уређаја.

«Прошли смо растојање Виниште — Жепче и улазимо у Станицу Жепче која је такође реконструисана».

«Сада смо на растојању Жепче — Желеће, дужине 6.200 метара».

Било је потребно изградити 264 нова пропуста, те 36 подвожњака и два нова надвожњака, у циљу денivelисања пруге и путева разних категорија од приступа имањима до магистралних пролаза».

«Сада смо на растојању Жепче — Бегов Хан, дугој 7.600 метара... Бегов-Хан — Немила, релација дуга 8.100 метара».

На овом растојању је мост број 27 дужине 262 метра, са 12 стубовних мјеста. Овдје је и тунел Бистричак дугачак 154 метра.

«Прошли смо Немилу, идемо ка Јелини, дужина 7.400. Ту је тунел Врандук, дужине 1.571 метар».

И тако, километар за километром од Добоја до Зенице.

И. ТАЉИЋ

РАЗГОВОРИ У ПРОБНОМ ВОЗУ

Ведрина Ведранина...

На њиховом лицу, већ по природи посла, вазда титра осмијех. Данас је за широкогрудност осмијеха постојао најистинскији повод — кренуо је пробни воз, а оне су у њему прве домакице. Зову се: Ведрана Миладиновић, Здравка Елчић, Есма и Емина Гаџо. Све четири живе у Сарајеву, редовно студирају, добре су студенткиње, што је и услов да би биле домаћице воза. Есма и Емина Гаџо су сестре, па су, ето, и овдје заједно и у овој радости, па је и срећа заједничка — двострука.

— Путем Студентског сервиса смо добиле овај посао. Обављамо га већ двије године. На четвртој смо години Економског факултета у Сарајеву. Сестрински се осјећамо, веома нам је драго, као никад што смо заједно управо и сада — казују Емина и Есма.

— Ја сам на трећој години Филозовског факултета у Сарајеву. Овај воз је посебан, па је и осјећај посебан. Дивим се градитељима и пресрећна сам што свој посао обављам у овом данашњем возу — каже Ведрана.

— Ово је незаборавно. Ми и иначе обављамо посао са задовољством, а никад нисмо биле задовољније него сада — додаје Здравка.

— Воз жури даље — сви су узбуђени. Сви ведрог расположења. У чему потпомаже ведрина четири студенткиње, домаћице пробног воза.

Ведрана Миладиновић, Здравка Елчић, Есма и Емина Гаџо

DAN ZA
SJEĆANJE

Vožnja radosti

Ovog 16. novembra uvijek će se sjećati osoblje voza broj 11741. Pripala im je čast da do Zenice dovedu probni voz.

— U željezničkom saobraćaju sam 32 godine, sve na točku. Danas sam prezadovoljan, vozim nrobn voz, to je velika i najveća čast. Kako će se i moji obradovati kad saznaju. Nisam ih ni stigao obavijestiti od sreće... kazuje vozača Milan Prijčić.

— Na željeznici sam od 1956. godine. Sada se osjećam prezadovoljan — ushićen je kondukter Asim Begović.

— Moj brat je bio graditelj pruge Brčko — Banovići, a ja sam učestvovao upravo na izgradnji prvog kolosijeka pruge Šamac — Sarajevo, pa ima li veće radosti od ove što sam kondukter baš u probnom vozu na drugom kolosijeku! — uzbuđen je Stanko Žigić.

Isti osjećaj, isto ushićenje i kod mašinovođa Nedeljka Topalovića i Vehida Hrustimovića, konobara Hasana Rovčanina, Spase terzića i Radoša Mirozovića. Sve iz ove posade probnog voza SOUR-a Željezničke transportne organizacije, OOUR-a »Putnička služba« pamtice ovaj dan i neće ga zaboraviti.

Srećna vam pruga drugovi željezničari...

Pored voza se našao i Fahir Lošić komandant maglajske brigade 1947. godine. Snimio: M. ĐURAŠEVIĆ

Ostaće kolosijek u nama

Džemal Čizmić, tehnički direktor Direkcije za izgradnju drugog kolosijeka ovdje je od početka Akcije:

— Normalno je da sam veoma srećan što se Akcija privodi kraju. Veliki trud, veoma obilni radovi upravo se svode na minimum. Izgraditi prugu, uz elektrificiranu prugu, sa postojećim veoma intenzivnim saobraćajem, i to u rekordnom roku, to je poduhvat.

— A kad se pruga pusti u saobraćaj?

— Znate, graditelji su entuzijasti i ne razmišljaju mnogo o samom trenutku kada će nešto završiti. To, uz veliki rad, dođe i samo po sebi. U svakom slučaju, mnogo je i mnogo toga što će ostati u nama, biće potrebno dosta vremena da sredimo navrele utiske.

VREMEPLOV PRUGE

Zlatni put dolinom Bosne

nosne Zenice. Tu su izliveno šine po kojima juri prvi voz. Put se nastavlja i pojavi se veliki usjek uz ušće rijeke Lašve. Na njegovim kosim stranama ispisane su mnoge parole i uspjesi graditelja. Sve je to brižljivo izrađeno bijelim kamenjem, tako da prolaznik osjeti trenutak radosti mladih ljudi koji su tu znoj lili.

Najzad se ukaza Sarajevo. Oko osam deset hiljada ljudi silo se na Stanici, a među njima oko trideset hiljada graditelja. Šuma zastava vijori u rukama mladih graditelja pruge. Njih 997 teprša se tako uzvišeno, jer simbolišu brigade učesnice izgradnje ovog divnog velikog objekta. Među njima nalaze se 42 zastave stranih brigada, koje su udarčki radile, sticale dragocjeno iskustvo, sprijateljile se sa našom mladom generacijom. Sav taj narod na Stanici uperio poglede u prvi voz i dugotrajnim aplauzom pozdravlja njegov prvi dolazak. Sve se to slavi u pravoj atmosferi radne pobjede omladine, koja dariva svojoj domovini tako veličanstven objekat — omladinsku prugu Šamac — Sarajevo.

Nezaboravne riječi druga Tita

Oko deset sati na svečanoj tribini pojavljuje se drug Tito. Oduševljen i razdragani mladi ljudi dugo aplaudiraju, uzviču parole i pozdravljaju svoga maršala i vođu naših naroda. Tom prilikom drug Tito je rekao:

»Naša slavna omladina sjajno je izvršila svoju dužnost, izgradila je veliku željezničku prugu koja širokim tračnicama spaja Bosnu i Hercegovinu sa ostalim našim federalnim jedinicama. Naša omladina je izvršila jedno herojsko djelo i naši narodi i naša vlada izražavaju svoju najsrdačniju i toplu zahvalnost. Ovaj ogromni objekat, koji ste završili vi omladinci-graditelji nove i srećnije Jugoslavije — ima u ekonomskom pogledu ogromni značaj za cijelu našu zemlju, za sve naše federalne jedinice, za naš petogodišnji plan i njegovo izvršenje. Bogatstvo koje leži u ovoj divnoj zemlji — Bosni postaje ovom prugom pristupačnije za naše narode...»

Akcije — velika škola rada i samoupravljanja

Tako se slavila radna pobjeda polovinom novembra 1947. godine. Veliko slavlje bilo je u Brčkom godinu dana ranije, kada je data na upotrebu prva omladinska pruga Brčko — Banovići. Narednih godina mladi su gradili niz objekata od kojih su važniji: Novi Beograd, Prugu Doboju — Banjaluku i čuveni Auto-put »Bratstvo-jedinstvo« kroz četiri naše bratske republike.

Velike akcije bile su škola radnog vaspitanja mladih, učvršćivanje bratstva i jedinstva naših naroda i narodnosti i svih vršina što mlade zbližava i usmjerava u pravcu stvaranja prave ličnosti socijalističkog samoupravnog sistema.

Poslije trideset i jedne godine od izgradnje Omladinske pruge Šamac — Sarajevo, ponovo je postavljen pred omladinu zadatak da izgradi drugi kolosijek od Doboja do Zenice. I omladina ga je izvršila.

Ratko TOMOVIĆ

JUČERAŠNJEG DANA, 16. NOVEMBRA 1947. GODINE KRENUO JE PRVI VOZ PRVIM KOLOSIJEKOM PRUGE ŠAMAC — SARAJEVO ◊ OKO OSAMDESET HILJADA GRAĐANA, A MEĐU NJIMA TRIDESET HILJADA GRADITELJA DOČEKALO VOZ NA STANICI U SARAJEVU ◊ VRHUNAC ODUŠEVLENJA U TRENUTKU KAD SE NA SVEČANO UKRAŠENOJ TRIBINI POJAVIO DRUG TITO ◊ TITOVE RIJEČI KAZANE TADA VJEČNO MOBILIŠU MLADE GRADITELJE

Lokomotiva i vagoni postavljeni na novim tračnicama usmjereni u pravcu Sarajeva. Novembar je 16. godina 1947. Mašinovođa ponosno stoji na svom radnom mjestu. Cijela kompozicija okićena cvijećem, parolama, zastavama. Osamdeset graditelja-delegata ponosno ulazi u vagone. Svijet iz hiljada grla izvikuje pobjedničke parole rada, pjevaju pjesme, a kitnjasto veliko Kozaračko kolo, ispletano mladim rukama, širi se i postaje sve veće. Veselje i zanos dostižu vrhunac, jer se slavi velika pobjeda, izgrađena je Omladinska pruga Šamac — Sarajevo 14 dana prije roka.

Više od dvjesto hiljada graditelja

Pozdravni pisak lokomotive i polazak novom prugom, divnom stazom, mladom sestrom rijeke Bosne, kroz Bosnu ponosno, trenutak je konačne pobjede 217.234 brigadira-graditelja.

Gromka pjesma delegata u vozu, kloparanje vagona i šum rijeke slivaju se u jednu harmoniju. Voz radosti tužnji od stanice do stanice. Svuda ga dočekuju oduševljeni stanovnici naselja uz prugu, zasipaju cvijećem, nude hranu i darove prvim putnicima. Pjevaju se graditeljske pjesme, a naročito ona: »Šamac — Sarajevo to je naša meta, izgraditi prugu još ovoga ljeta«.

Redaju se usjeci, nasipi, mostovi, sela, stanice, gradovi... Graditelji stižu pred ždrijelo tunela Vranduk, najtežeg na cijeloj trasi pruge. Na ulazu stoji upečatljiv napis »Stručni radnici — naši učitelji«. Toliko istine u tim slovima je bilo da je to danas teško i razumjeti. U to vrijeme bila se bitka sa slovima, jer bilo je naslijeđeno breme nepismenosti.

Kao zlatna nit prođe voz kroz Vranduk. Ubrzo se ukazaše dimnjaci po-

Награде и дародавци

Драги бригадири, обавјештавамо вас о наградама и дародавцима на конкурс »Омладинске пруге«.

Привредна банка Сарајево даровала је новац вашем листу за који је купљен телевизор »панорама-кекец«. Вриједност награде износи 5.270 динара. Дародавац је дао овај поклон с циљем да међу бригадирима поспјешништедњу у оквиру општедруштвене акције за уштеде материјала, времена, за што бољу заштиту на раду.

Телевизор »панорама-кекец« добиће бригадир чији литерарни покушај буде најуспјешнији.

Редакција југословенског недељног информативног листа за младе

»Мале новине« поклања комплет књига — библиотеку једном од учесника конкурса.

Редакција издавачке дјелатности НИШРО »Ослобођење« даровала је такође библиотеку.

ООВР лист »Ослобођење« наградиће бригадире, ауторе литерарних покушаја из бригадирског живота са три годишње претплате на лист »Ослобођење«.

Остало је још мало времена до завршетка пруге и осме смјене, па и до завршетка нашег конкурса. Да бисте добили једну од награда, шаљите нам своје радове.

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Дођи, због свега овога

Питаш ме, шта је акција, није екскурзија, али дозволићеш пријатељу да неком буде мање тешко, неком но би те заволео ♦ Зато дођи, због свега овог, дођи

Питаш ме, шта је акција? Да ли је на акцији, заиста тако лијепо? Добро. Акција није екскурзија. Фото-новине су препуне најчаробнијих порука, док занесени пјесници замишљају најљепше стихове.

Осам сати рада на траси, рано устајање, за жуљеви... Све се то заборавља кад престане песма започета на радилишту, кад почне она друга, исто тако испуњена одушевљењем и поносом. А у насељу другарице и другови, нови пријатељи, музика, лопта жури по игралишту, па играчке, логорске ватре, а уз то љубав нека, стихови... Све се то слива

у реку младости; а она је неукротива, нема се времена за помисао на тешкоће. Памте се само лепо доживљаји.

Помислите, рано устајање... Није лако. Није лако, верујте, сваки дан устајање у четири сата. Умивање, доручак, збор. На посао, Врисак лопата. Ради се брзо и ударнички. Копај канале, истоварај туцаник, постављај шине. А руке боле. Ипак, ударнички.

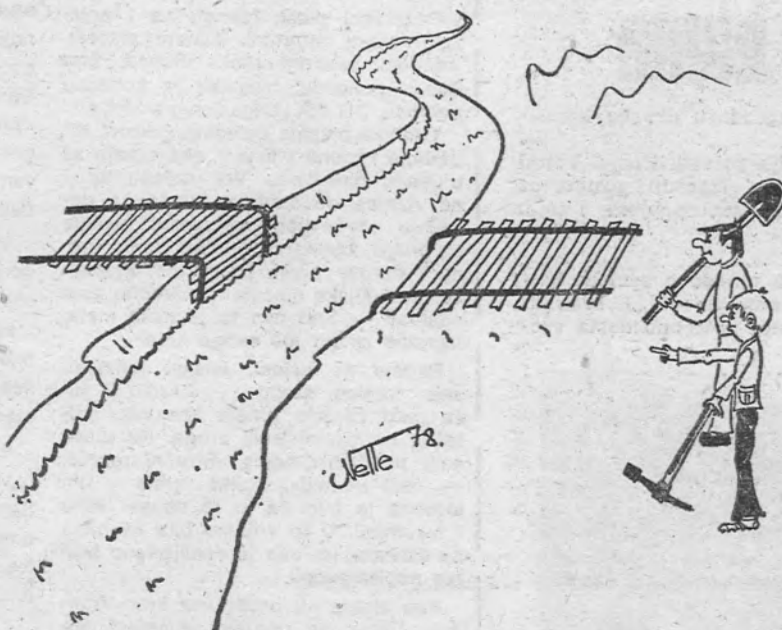
»... Кунемо се у зеницу ока...«

Певаш. Имаш право. А неко размишља док је пожарни. Зима је? Узми ћебе па се утопли, дуги сати, спава ти се. Знаш да не смеш спава ти на пожарству. Мисли на њу — на лопату. Помисли драги пријатељу, помисли на Акцију. Размисли до бро, јер када дођеш, знај, да за размишљење нема места. Ни за нераднике. Ради се доста. А кад дође крај... Чини ти се да је све трајало само један минут, један трен.

Треба се растати са пријатељима. Веруј ми, тешко је. Но, о растанку нећемо. Ако дођеш, одлично. Ако не дођеш... Па... Дозволићеш пријатељу да неком мање буде тешко, неком ко би те заволео, кад би те упознао. Шта још да се каже? Дођи. Због свега овога, дођи. Знаш, ваљда, да су многи рекли, Акција је снај замишљени и најзад пронађени облик, у коме свет, постаје, колико мој, толико и твој и у оној мери мој колико и твој. Јер, ношећи на крилима младости, јачи смо. Младост је непобедива. Дођи. Ако можеш.

Ведида ГРЦОВИЋ
ОРБ »Ужичка Република«

ЈОШ
УВИЈЕК
СМАТРАМ
ДА СМО
ОВО МОГЛИ
РИЈЕШИТИ
БОЉЕ
Карикатура
Неџада
Беговића

Бригадирске љубави

Све су бригадирске љубави на извјестан начин исте, помало шашаве, остају само успомене и сјећања...

Дошли смо у насеље. Оне мале кућице повезане једна са другом изгледале су прекрасно, између високих шумовитих брда, која су их са свих страна окруживала. Крај насеља поток. Весело је прескакивао камење и гргољо уз обалу и поздрављао нас. Знали смо да смо дошли овдје да радимо, али исто тако, сви смо дошли са жељом да се вратимо срца пуна и богастији за много пријатељстава и познанстава. Кад смо улазили у насеље већ су многи младићи погледима прелазили преко веселих дјевојачких лица тражећи међу њима један лик, који ће им постати близак, којег ће завољети.

Разлијегао се насељем весели смјех, а одмах затим далеко познати љубавни бригадирски поздрав за другарице Ц — М — О — К! Буктиња љубави се палила заједно са топлином пријатељског стиска руке, а многи су од тог првог дана виђани заједно: у строју, на плесу, у мензи, на шетњама кроз насеље. Без обзира на умор последице рада, у тишини ноћи испод крошања дрвећа, на клупама, скривени између лепршавих застава били су младићи и дјевојке. Шапутали су ријечи љубави и вјетар их је проносио наоколо и са њима се радовао и бивао увијек веселији кад би се у насељу родила нова љубав.

А сада се ближи крај. Тужни су сви, иако су знали да је растанак морао доћи. Многа срца не могу да се смире и зауставе сентиментална расположења — бригадирску љубав, која постаје попут трешњевог цвјета. И вјетар ће ноћу да шапуће тек отпочете љубави, урезане у срцима бригадира, записане по дневницима и споменарима. Све бригадирске љубави су на одређен начин исте. Мало шашаве, али понекад и болне. Остају само успомене и само сјећања...

ЦЕРАЛДИНА АГИЋ
ОРБ »МЛАДИ РАДНИК«

До врела првог, врело друго

(Градитељима-бригадирима првог колосијека пруге Шамац-Сарајево соји граде и други.)

Младост четрдесет седма
остарјела није,
гледало су јој мостови,
тунели...

њено врело годинама
поносно врије
и испод сваке коже се бијели.

До врела првог, врело друго,
у камену, води и мрак у нише,
слатки умор и жуљеви ноћу
дуго,

човјеку о југословенству
низају приче.

Понека се пролије суза
кад се очи сјете,
како године споро дођу,
а брзо пролете.
И хиљаде осмијеха буде
кад виде младост до младости
да исту гради кућу
љубави, среће, сладости...
Били су четрдесет седме
одазов домовином зову,
ево их још године једне
да пружи сестру дозову.
И сутра ће опет бити
младост, раме уз раме.
Младост не може остарјети
ни људе оставити саме.

Звонко ДРАГИЋ
ОРБ »УПИ« Жепче

ОПЛАДИНСКА ПРУГА

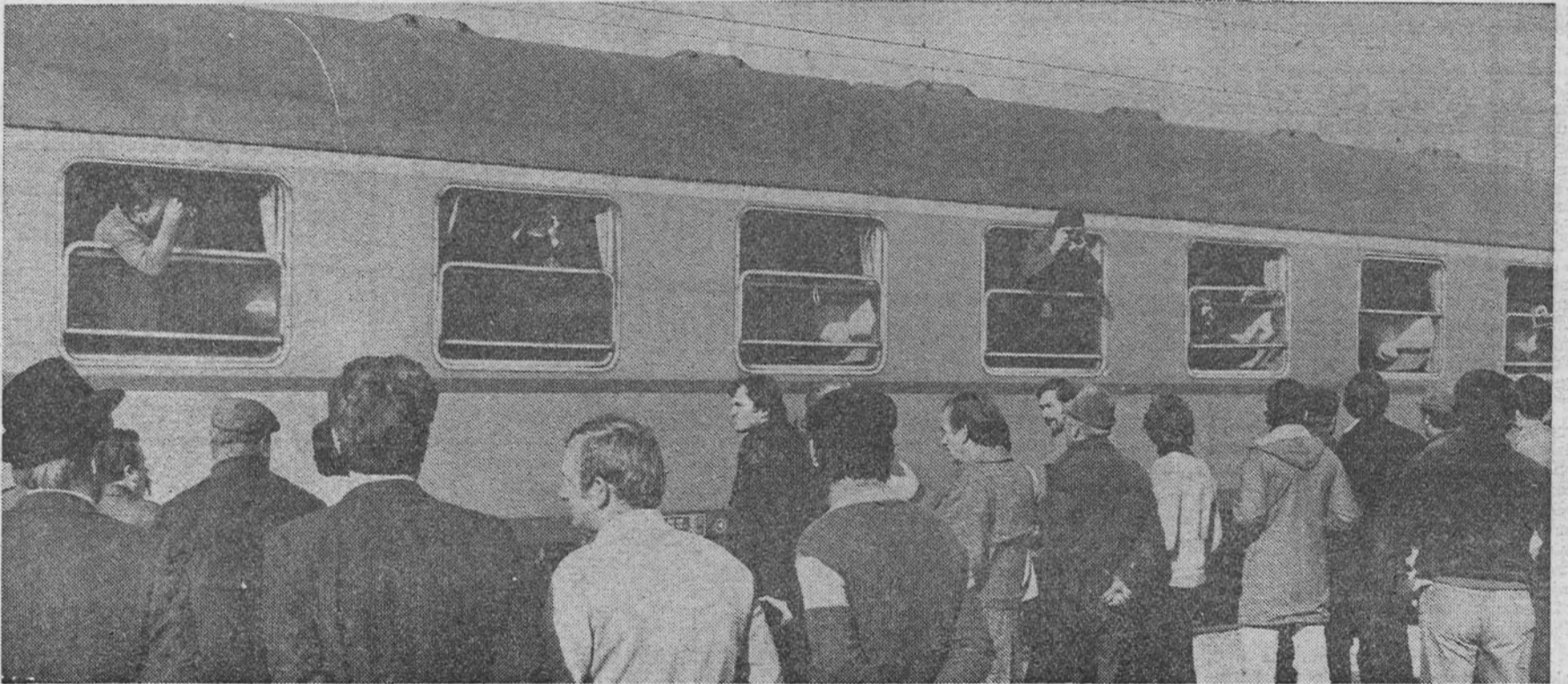
БРОЈ 230

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi ...

ПРЕДСЈЕДНИК КОНФЕРЕНЦИЈЕ ССОЈ АЗЕМ ВЛАСИ НА ТРАСИ ДРУГОГ КОЛОСИЈЕКА

Овогодишњи подухват — понос младих Југославије

Командант Акције Филип Вуковић упознао председника Конференције ССОЈ Азема Власија са током и резултатима ОРА »Шамац — Сарајево 78« ♦ На Акцији учествовало 25 хиљада бригадиста, пет хиљада радника из 21 ООУР-а и око 50 хиљада викендаша

Прошао је први пробни воз, свечано испраћен долином Босне од Добоја до Зенице, а градитељи настављају улепшавајући трасу другог колосијека до 26. новембра када ће се нова пруга свечано предати у саобраћај

ДОБОЈ, 17. НОВЕМБРА — Данас су Штаб Омладинске радне акције »Шамац—Сарајево 78« и радилишта другог колосијека посетили Азем Власи, председник Конференције ССОЈ и Чедо Марковић, председник Комисије за радне активности Председништва Конференције ССОЈ и председник Координационог одбора омладинских радних акција у Југославији.

Командант Акције Филип Вуковић упознао је председника Власија са током и резултатима ОРА »Шамац—Сарајево 78«. Јуче је прошао пробни воз, постављен је највећи дио трачница — укупног и пролазног колосијека. Постављено 76 километара контактне мреже, сви остови су довршени, савладан је посљедњи тунел Сикола гдје су у току завршни радови. На Акцији је учествовало 25 хиљада бригадиста из свих крајева наше земље, пет хиљада радника из 21 организације удруженог рада, те око 50 хиљада викендаша, а управо се приводи крају њихово дјело. Добровољни омладински рад се потпуно доказао.

Учесницима Акције — рекао је Филип Вуковић посебну драж представљао је снажан мотив градитеља из 1947. године.

И програм друштвених активно-

сти био је веома садржајан. Самоуправљање се потврђивало у свему а штабови су само били координатори. Око једанаест хиљада бригадиста чланови су СК, 22 хиљаде њих су у савезу ССО, а овдје је пет хиљада бригадиста предложено за пријем у чланство СКЈ. Признање Републичке конференције ССОБиХ, 45 бригада за Плакету »Вељко Влаховић«. Било је девет хиљада ударника, седам хиљада бригадиста је похваљено.

»Остварујемо оно што смо обећали другу Титу, да пругу завршимо и да будемо достојни сљедбеници револуционарног пута Савеза социјалистичке омладине. Ова акција ће пружити низ искустава на афирмацији омладинског рада, потврдивши се, уопште, као велика школа младог човјека — рекао је Филип Вуковић.

Азем Власи се одазвао молби при сутних новинара и говорио о овој радној акцији и уопште о нашим омладинским радним акцијама.

— Веома ми је драго, као и свима вама овдје — рекао је Азем Власи — што се планирани посао завршава на вријеме. То је огроман посао и представља највећи ового-

дишњи радни подухват у Југославији. Завршавајући Акцију, заокружимо успешну годину омладинских радних акција, која је и најуспješнија у посљедњих 15 година. На 25 већих радних акција учествовало је око 60 хиљада бригадиста из свих крајева Југославије, са локалним радним акцијама око стотину хиљада младих. На овој акцији најбитније је што смо положили велики испит провјере, спремност те способности омладине да се докаже и у овим условима, када смо, у погледу техничке опремљености, знатно способнији. Све је ово показало и доказало свима, да без обзира на механизацију и технологију, има потребе за добровољним омладинским радом, да је омладина спремна и да је тај рад и са економског становишта оправдан.

И све акције ове године су потврдиле свој значај у идејноваспитном погледу. Сада, када сумирамо резултате четири протекле године, знамо да је на савезним радним акцијама учествовало више од 120 хиљада бригадиста, готово сваки је учествовао у марксистичком и идејно-васпитном образовању. Радне акције велике могућности за јачање заједништва, развијање братства и

јединства. И ова акција је потврдила да омладина у конкретној акцији и са конкретним садржајем у њима — види себе и хоће те акције.

Азем Власи је, потом, рекао да ће се, када се сумирају резултати, моћи извући корисни закључци и поље за будућност. У перспективи, биће могуће да се отвори још оваквих акција. Искуства одавде биће драгоценост... Ово што се Омладинска радна акција »Шамац—Сарајево 78« завршава у предвиђено вријеме — представља велико задовољство свих који су учествовали. Ова акција је понос омладине Југославије — рекао је Азем Власи.

Након посјете Штабу Акције, Азем Власи и Чедо Марковић обишли су трасу од Добоја до Меглаја и тунеле Врандук и Биштричак, а потом посјетили Насеља ОРБ у Немељој, Жепчу и Завидовићима. Поподне је у Завидовићима вођен разговор са бригадистима о припремама за Десети конгрес ССОЈ, а навече је Азем Власи присуствовао Бригадној конференцији ОРБ »Франц Розман Стане«.

И. ТАЉИЋ

Brigadiri ORB »Petnaesti april« došli iz šezdeset mjesta

Akcija ih oduševila

Željezničari po profesiji, akcijaši na drugom kolosijeku, doživjeli najljepše trenutke na Vranduku — omladinskoj legendi

NEMILA, NOVEMBRA — Za kršne mladiće ORB »Petnaesti april« koji se iz svih krajeva naše zemlje susreću u Nemiloj, Vranduk će ostati u nezaboravnom sjećanju. Došli su iz šezdeset mjesti da bi se upoznali u naselju, ali su ono pravo upoznavanje doživjeli u Vranduku, toj legendi svih radnih akcija. Probijajući i betonirajući tunel Vranduk doživjeli su bezbroj teških i radosnih trenutaka kojih će se jednako sjećati i prepričavati. U Vranduku su uslovi za rad bili izuzetno teški, naročito do probijanja. Postizani su rekordi i u takvim uslovima. Mnogi su imali i pošteđu, ali iz Vranduka nisu htjeli. Oni su dali zaista veliki doprinos izgradnji drugog kolosijeka. Ova priča o njima i sa njima ne može da kaže svu vrijednost rada ovih momaka, ali neka bude skroman prilog hronici izgradnje pruge mladosti.

— Brigada »Petnaesti april« je po mnogo čemu specifična, jedinstvena. Iako smo došli sa raznih strana sve je odlično usklađeno bez ijednog dana priprema. Na trasi postižemo izvrsne rezultate, ali u društvenim aktivnostima nismo u mogućnosti da pružimo više. Radimo u tri smjene i nikada nas nije moguće sve sakupiti na jedno mjesto, vidimo se samo prilikom smjenjivanja u tunelu — kaže Miljenko Cavlina, radnik ŽTP Zagreb.

— Bio sam već jednom na ovoj akciji, u petoj smjeni, što me ponukalo da opet dođem — govori Ilija Bilić iz Koprivnice. — Vranduk će mi vječno ostati u sjećanju. Zadržavajući je moral sa kojim rade brigadiri.

Među mladićima je i jedan od veterana koji je bio 1947. godine na izgradnji prvog kolosijeka. Veljko Hršum danas radi u Sarajevu, izgleda mlad, niko mu ne bi dao 52 godine.

— Radio sam na prvom kolosijeku kod Kaknja. Kad smo čuli da je Vranduk probijen slavili smo, radovali se. I tada je Vranduk bio pojam za akcijaše — priča Veljko.

— Kako je sada na Akciji?

— Osjećam se mladim kao i svi brigadiri. Mene sin kod kuće — on je sada u Brigadi u Žepču — zove »stari«. I ovi me isto tako zovu, tako da ih ja sve smatram svojim sinovima.

Odlično se slažemo. Zanos i polet omladine je uvijek isti.

Veljko je stari akcijaš, devet udarničkih značaka sjalo je na njegovim prsima do sada. Nema razloga da ne bude uz njih još jedna, zaradena u Vranduku.

U razgovor se uključio i Blagoje Radojević iz Titograda, prvi put je na akciji, ali ne i posljednji. I za njega Vranduk mnogo znači.

— Vranduk graditi — to je čast. I radimo svojski. Stalno prebacujemo norme, a kad bi se sav naš posao iskazivao ciframa bile bi to lijepe brojke. Tako radi Udarna brigada.

Njegov zemljak Miodrag Đurović ne može se načuditi kako se ovako može raditi.

— Kad bi me vidio moj otac pričao bi kako ima najvrednijeg sina u cijelom kraju.

— Sad mi je jasno zašto je Vranduk toliko opjevan — dodaje Blagoje Desovski. — Vjerujem da smo dostigli naše očeve, bar kad je moral u pitanju. Mi idemo u tunel, znamo što nas tamo čeka, ali s pjesmom ulazimo, s pjesmom se vraćamo. To je neki prkos u nama, šta li?

O brigadirima ORB »Petnaesti april« pohvalno se izjašnjavaju svi oni sa kojima ovi mladići rade. Nisu to nikakvi hvalospjevi, ali stvarno treba zaviriti u Vranduk, provesti s tim momcima određeno vrijeme u uslovima kad jedan drugog, na metar od sebe, ne vide od gasova i prašine, pa osjetiti koliko su vrijedni i da sve ono što pričaju je samo mali dio. Akcijaši su takvi. Skromnost im je vrlina, njihova djela govore. Ali, njihova prava vrijednost se iskazala u posljednjim trenucima, na završnim radovima.

L. JELAVIĆ

Kad kolica miruju

Drugi kolosijek je na svom mjestu. Ostalo je da se dotjeruje trasa, da se među pragove nasipa tucanik i da Sikola progleda, kako bi se i kroz taj tunel postavile tračnice. Otuda i sve manje posla za briga-

dirska kolica. Sve što je bilo potrebno dovezeno je i ugrađeno u trasu. Vozovi prvim kolosijekom svakodnevno dovoze građevinski materijal neophodan u završnici i za te poslove dovoljno je imati lopate

i vile, te pokoji kramp. Tako je naš foto-reporter Nino Pikulić snimio »pensionisana« kolica u Omladinskom naselju Zavidovići, kao dokaz da se odbrojavaju dani kad će prugom krenuti prvi voz.

Još devet dana

Sutra je 232. dan od kako je (1. aprila) na Dan omladinskih radnih brigada počela Omladinska radna akcija »Šamac—Sarajevo 78«. Preostalo je još devet dana do završetka, kada će prugom proći svečani voz i drugi kolosijek biti pušten u saobraćaj. Ovdje je sve u znaku finiša...

Poslije prolaska prvog probnog voza

Radost svih graditelja

Brigadiri i radnici građevinske operative, do dana svečanog puštanja u saobraćaj drugog kolosijeka, dotjeruju već završene dionice i završavaju elektrifikaciju

NEMILA, 17. NOVEMBRA — Prolazak prvog probnog voza novim kolosijekom donio nam je mnogo radosti i svim graditeljima pruge mladosti. Tračnicama su spojene želje svih graditelja duž pruge, da se ovaj važan objekat završi prije predviđenog roka. Jučerašnji prolazak voza bio je znak da su svi uspjeli. U Naselju ORB Nemila svi su pod utiskom prolaska voza. Nema više treće smjene, sada predstoje samo finalni radovi, dotjerivanje konačnog izgleda pruge i ugrađivanje dodatnih kolčina tucanika, čime će se omogućiti veće brzine vozova koji će, nakon 26. novembra, tužnjati novim kolosijekom. Brigadiri su i jutros na trasi, istovaraju tucanik i rade na Stanici u Nemiloj. Još ovih neko liko dana što je ostalo do svečanog otvaranja pruge, iskoristiće brigadiri da pruži daju konačan izgled, a ostalo je još da se završi i postavljanje kontaktne mreže na nekim dionicama.

— Pruga koju smo upravo završili predstavlja veliki doprinos izgradnji naše zemlje. Svi smo radni zbog toga, a ja sam sretan što sam učestvovao u završetku izgradnje. Moramo biti ponosni i na to što na izgradnji pruge nije bilo nijedne teže povrede — kaže Aleksandar Adamović, brigadir ORB »Petnaesti april«.

— Prolazak prvog probnog voza novim kolosijekom znak je da smo sve radove obavili kvalitetno i zbog toga moramo biti zadovoljni — riječi su Dragice Stanojević, brigadirke ORB »Drugi oktobar« iz Tuzle.

I tako, brigadiri su radosni, prolazak probnog voza dao im je još više elana i snage da preostale finalne radove završe za ovo nekoliko dana, kako bi pruga bila u potpunosti spremna za prvi zva- nični voz koji treba da prođe 26. novembra 1978. godine.

L. JELAVIĆ

НАЈАВА ПОБЈЕДЕ МЛАДОСТИ И РАДА

Ватре исписују ПОЗИВ

Дуж трасе другог колосијека горе ватре, а њихов пламен исписује позиве за свечаности завршетка пруге прије рока
♦ Ватре горе и у срцима три хиљаде бригадира осме смјене, од којих је већина провела ноћ на градилишту

ТРАСОМ ДРУГОГ КОЛОСИЈЕКА, новембра — Ватре горе дуж трасе 87 километара дугог колосијека пруге од Добоја до Зенице. Најављују велику побједу младости и рада. Пробни воз је прошао новим трачницама, тунелима и мостовима. Њихов пламен исписао је позиве за свечаности које су се овдје одржале синоћ, после проласка првог пробног воза, сутра и наредних дана све до 26. новембра, када ће у строју учесници највеће овогодишње омладинске радне акције с поносом изустити:

— Друже Тито, извршили смо дато обећање!

Ватре горе на мосту у Желећој, пред осиняком и тунелом Сикола, у којем се овог тренутка бије највећа битка. Ватре горе и у срцима три хиљаде бригадира, од којих је већина посљедње ноћи проводила на градилишту.

Биле су то ноћи у којима су пали тунели. Овдје су положени посљедњи кубници туцаника. Група Бишћана није хтјела да напусти тунел док задатак није био извршен. Радили су непрекидно 15 сати.

Смијенила их је у тој ноћи група бригадира из ОРБ »Други октобар« и добровољци из свих других бригада Омладинског насеља у Немилој. По мраку пуном мрза, са шљемовима и папирнатим капама на глави, на задатак су отишли с пјесмом. На челу колоне Владо Јозић, Мустафа Чизмић и — заставе. Било је 22 сата и десет испод нуле.

Има пуно симболике у том одласку на овај задатак, у пјесми бригадирској и ватрама које су пркосиле зими.

На великој позорници рада траје посљедњи чин.

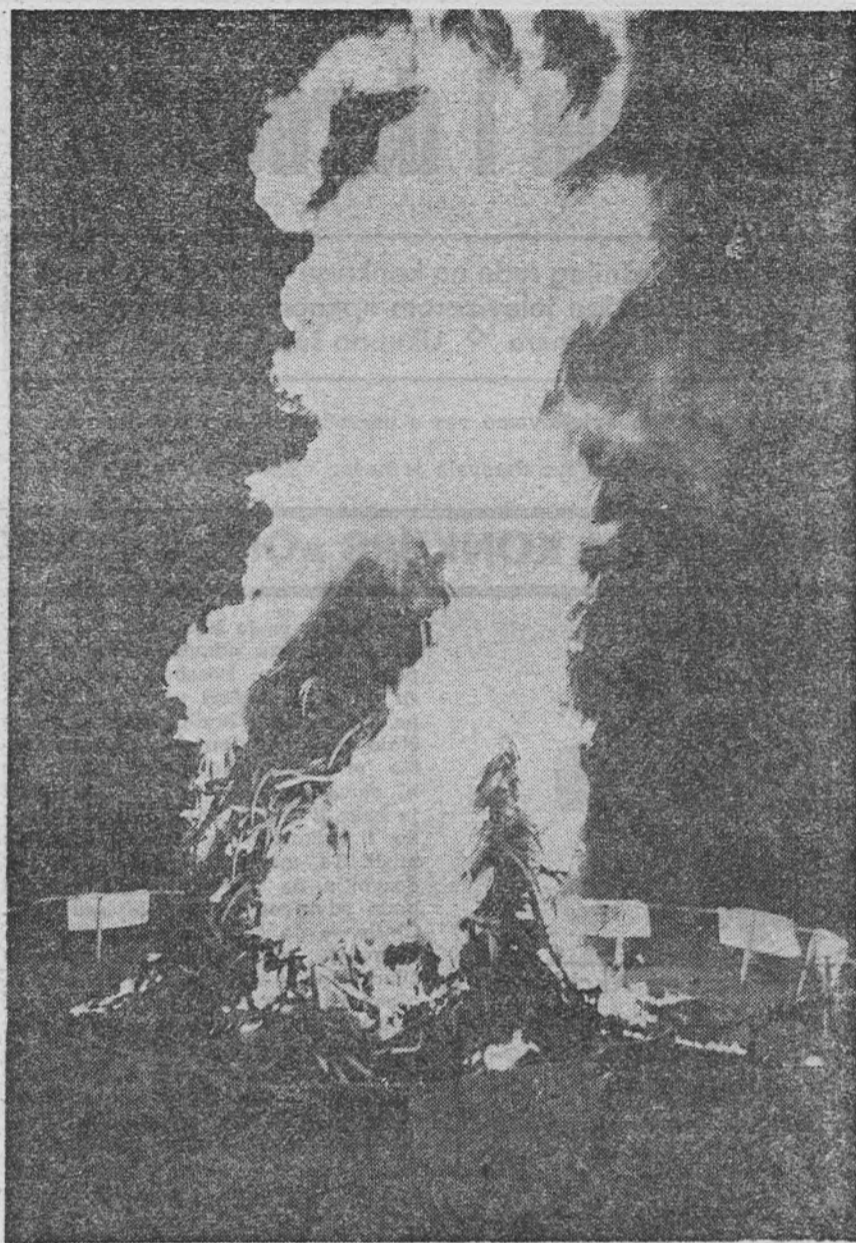
Нихад Алибеговић из Сарајева, вјероватно најмлађи учесник осме смјене сваки дан, са групом другова креће на свој задатак: да исписује пароле и поруке по мостовима и тунелима, да декорише градилиште. Долинком Босне око Немиле, његовом руком, исписане остаће успомене.

Највише је парола са Титовим именом — рече нам пред полазак на задатак плавокоси дјечак, бригадир ОРБ »Извиђач-партизан«.

Дуж трасе горе ватре.

Разглас свира повечерје. Ноћи су којима се мало спава, много више ради, размишља о возу чији ће писак потврдити 26. новембра велику побједу младих Југославије.

Х. АРИФАГИЋ

Бисано су се виноле побједничке ватре које ових ноћи исписују позиве за свечаност пуштања другог колосијека у саобраћај прије рона

НИСУ НАПУСТИЛИ ТУНЕЛ ДОК НИСУ ПОЛОЖИЛИ КОЛОСИЈЕК

Подвиг Крајишника

ОРБ »Осма крајишка ударна« из Омладинског насеља у Завидовићима није напустила радилиште док посао није окончан
♦ Кад је стигла смјена, Крајишници су казали да желе остати на послу који представља част и понос акцијашки

ЗАВИДОВИЋИ, 17. НОВЕМБРА — Велики Врандук је спремно отворио двери првом пробном возу на другом колосијеку. Како је завршено полагање колосијека у овом најдужем тунелу на дионици од Добоја до Зенице.

На припремама за постављање првог прага дуго се радило, а Омладинска радна бригада »Осма крајишка ударна« из Бишћа од раног јутра Зарекла се доласком пред врата тунела да га не оставља док не заврши полагање колосијека. И почели су од по ловине припремене трасе према Немилој. Бригадири »Осме крајишке« запјевали су громогласно, тунелом је одзвањало стотину

гласова, побједничких, поносних. И за само двадесет минута била је постављена и прва шина. А онда су Крајишници наставили вез и ништа их није заустављало, ни хладан ваздух, ни блато, на које су често наилазили, ни дуго дисање са сваким метром. С њиховим гласовима мијешали су се одјеци мина. Из утробе земље, из срца Врандука упутили су телеграм МОК ССО Бишаћ поруком: »Не напуштамо Врандук док не положимо колосијек.«

Долази друга смјена да настави рад. Командант Недим Хујић одлучно одмахује руком.

— Не!

Свих 810 метара колосијека положиће »Осма крајишка«. То је њихов подвиг, част. Они су то жељели јер већ дуго раде на овом послу и познају га добро.

— Посао је изузетно добро организован. Није било ни тренутка застоја, и воља и снага са којом је радила Бригада је за право дивљење, каже надзорни орган за горњи строј.

Бригадири ОРБ »Мијо Керошевић Гуја« утоварали су прагове. А то је требало чинити брзо, како би и полагање колосијека напредовало.

Ноћ је већ одавно била освојила тунел. Радови се нису прекидали ни на један тренутак. Још мало. Већ се приближавају отвору. И 33 шинска поља су постављена, једна половина Врандука била је потпуно готова. »Осма крајишка ударна бригада« — на застави пише, дигнутој високо, изнад улаза у тунел.

И опет умора није било. Радост и подвиг довели су их у Насеље високо уздигнута чела.

Е. АЛИЧКОВИЋ

БИЛИ СУ НА ВРАНДУКУ

Неисцрпна снага и понос

Прошао је први пробни воз, а бригадири ОРБ »Шипад« уградили и свој дјелић историје, а понос даје нову снагу

ЖЕПЧЕ, 17. НОВЕМБРА — Част да поставе посљедње метре другог колосијека Омладинске пруге Шамац-Сарајево на излазу тунела Врандук није случајно припала сарајевској бригади »Шипад« из Насеља Жепче.

— До сада смо се поназали као добри радници на тој врсти послова па је извођач тражио да баш наша бригада буде та која ће на сванав симболичан начин завршити други колосијек — каже Осман Џамалија командант Бригаде.

Знајући то бригадири су у сусрет својој највећој радној побједи кренули с пјесмом гласнијом него икад, кренули уздигнута чела по свој дио историје. Радило се ударнички као и увијек, али је понос мишицама дао додатну снагу па је за трен она остављено више од 300 прагова, четири и по шинска поља, истоварено и испланирано 190 кубика туцаника. Сви су имали само једну жељу, урадити посао што брже и што боље и тако оправдати уназано повјерење.

— Синоћ сам са још 36 добровољаца из моје бригаде радио такође овдје у Врандуку. Посао је био напоран као и увијек у ноћној смјени, али нисам могао пропустити прилику да са својим друговима дођем овдје и јутрос и наставим посао — каже Зоран Азарић, смјешкајући се уморно, али сретно.

— Сви смо ми поносни што смо овдје тачно 31 годину након наших очева, који су тог дана завршили први колосијек легендарне пруге. Над је прошао пробни воз и означио још један подвиг младости, дајемо и давајемо све од себе — ријечи су Елзе Диздаревић, секретара Антива СМ Бригаде.

Док напуштамо Врандук и у њему вриједне »Шипадове« бригадире тунел јечи од громогласне пјесме. »Од Добоја до Зенице града пругу гради, пругу гради бригада »Шипада«.

Г. ЈОВАНОВИЋ

Nagrade i darodavci

Autor najuspješnijeg rada na konkursu »Omladinske pruge« biće nagrađen televizorom »panorama-kekec«, koji je vrijedan 5.270 dinara ♦ Ukupno šest nagrada

Dragi brigadiri, obavještavamo vas o nagradama i darodavcima na konkursu »Omladinske pruge«.
Privredna banka Sarajevo darovala je novac vašem listu za koji je kup-

ljen televizor »panorama-kekec«. Vrijednost nagrade iznosi 5.270 dinara. Darodavac je, dao ovaj poklon s ciljem da među brigadirima pospješi štednju u okviru opštedruštvene akcije za uštede materijala, vremena, za što bolju zaštitu na radu.

Televizor »panorama-kekec« dobiće brigadir čiji literarni pokušaj bude najuspješniji.

Redakcija jugoslovenskog nedjeljnog informativnog lista za mlade »Male novine« poklanja komplet knjiga — biblioteku jednom od učesnika konkursa.

Redakcija izdavačke djelatnosti NIŠRO »Oslobođenje« darovala je takođe biblioteku.

OUR list »Oslobođenje« nagradiće brigadire, autore literarnih pokušaja iz brigadirskog života sa tri godišnje pretplate na list »Oslobođenje«.

Ostalo je još malo vremena do završetka pruge i osme smjene, pa i do završetka našeg konkursa. Da biste dobili jednu od nagrada, šaljite nam svoje radove.

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Sve su brigadirke lijepe

Lični opis na Akciji nije važan, podjednako su lijepe plavokose i crnokose, plavooke i crnooke, a ruke brigadira odaju posebnu snagu

Upoznali su se sasvim slučajno, jedne novembarske večeri, na tečaju bo rilačkih vještina. On povisok, ne baš lijep, ali njegovo lice preplanulo od

vjetra koji ga je šibao duž trase drugog kolosijeka odavalo je neku nepoznatu snagu. Posebno ruke. I one su joj se te večeri učinile simpatične. Valjda zbog brzih pokreta koje je činio slušajući uputstva trenera. Nešto joj je bilo simpatično, ali šta, to ni sama tad nije znala! Zamišljala je kako li grle te snažne žuljevite ruke, i prekorijevala sebe zbog takvih misli. Ta, mama joj je tek prvi put dozvolila da na tako dugo vrijeme bude odvojena od nje. Mjesec dana. Činilo se da će dani sporo prolaziti. Mama je plakala kad je ispraćala kćerku na Akciju. Šta li će biti sa njenom kćerkicom? Prehladit će se. Dobit će kijavicu. U torbu joj stavila termosicu, krišom, da ima za čaj. Tata se nije puno opirao kad je trebalo ići. Posavjetovao ju je onako, očinski. Čuvaj se kćeri. Ne spavaj pored otvorenog prozora. Obavezno oblači pidžamu. Ne hodaj po pruzi. Nemoj da čujem da slučajno pušiš. Znaš težak je to posao, pa još da pušiš. I obavezno nam piši. I pošalji nam broj telefona. Da ne brinemo. A u posjetu će-

mo doći sljedeće subote. Samo da vozovi puno ne kasne. A njene misli u tim trenucima su se rasplinjavale na sve strane. Mislila je o drugovima na radnom mjestu. Pa tek je počela raditi, a svi su joj zavijedeli što će ići prugu gradit.

U vójsci je imala simpatiju. Momak iz školskih dana. Toliko o njoj. Lični opis nije važan. Bar ovdje nije važan. Sve su brigadirke ovdje lijepe. I plavokose i crnokose. I plavooke i crnooke. I one u farmericama i one u brigadirskoj uniformi. Njoj je ta uniforma posebno lijepo pristajala. Rekla je da će je čuvati kad bude imala svoju kćerkicu, da se pohvali. A on? Bio je mlad, ali stari akcijaš. Njegovi su se radovali kad je bio u mogućnosti da ode na radnu akciju.

Vraćao se i pametniji i snažniji i vredniji. Svaki put je bio više čovjek nego mladić, a ipak ostajao mamin sin. I tako, te večeri, zajedno izadoše iz paviljona gdje su vježbali, držeći se za ruke. Kako joj je prišao nisam vidio, ali vjerovatno je tražio pribadače za zidne novine koje je spre-

mao. Ali nije ih mogao postaviti zbog tih vražijih pribadača koje nigdje nije mogao pronaći. Sitnica. Nije na vrijeme mislio i o tome. Ona ih je valjda imala, i to je bio dovoljan razlog za nježne poglede koje su upućivali jedno drugom. Držeći se za ruke otišli su u vedru noć. Do njenog paviljona. Pa onda do logorske vatre, tek potpaljene. Poslije toga u Kozaračko kolo. Sutradan su otišli na trasu. Ona sa svojom brigadom on sa svojom. NO, taj dan nisu puno radili. Zbog misli. Bilo je i prigovora. Onda se trasko njegove brigade sjeti razloga neradu, te ga pošalje u njenu brigadu. To je bila praksa. Tog dana, zahvaljujući vidovitom trasku, njihove lopate opravdaše svoju namjenu. I sljedećih dana.

Jednog predvečerja stigoše tata i mama. Mama je zaplakala od radosti kad je vidjela kako kćerka lijepo izgleda. Nije čak ni smršala. A tata se samo smješkao. Kući su se vratili zadovoljni.

Radoslav PEZEROVIĆ
ORB »FAMOS«

Pjesma Akciji

Pišem ti pjesmu Akcijo.

Za svaku šinu
po jedan stih,
za svaki prag
po jednu riječ.

Za svaki kamen
po jedno slovo.

Pišem ti pjesmu Akcijo.

Za svaki dan
po jedno srce.

Franjo PAVIĆ, ORB
»Drugi oktobar«,
Nemila

Uvijek sam Te volio

Domovino, uvijek sam Te volio, ali čini mi se da sam te ovdje, na pruzi mladosti, naučio da Te volim i cijenim istinski i beskrajno

Za nekoliko dana utihnut će vesela pjesma-brigadira, nas više neće biti u Omladinskom naselju u Žepču, već ćemo biti u školskim klupama, fabrikama... vodit ćemo nove bitke za znanje, za bolje radne rezultate. Iza nas će ostati djelo naših ruku, drugi kolosijek pruge od Zenice do Doboja, da budućim generacijama govori o snazi jedne mladosti.

... Počelo je s pjesmom kao i one slavne 1947. godine kada su naši očevi krenuli golih ruku, snagom ljubavi i mladosti da grade prvi kolosijek. Pred naletom mladalačkog zanosa lomila su se brda, spajale se obale rijeke, a pruga je poput ranog proljetnog pupoljka rasla iz prolivenog znoja, iz naših žuljevitih ruku.

Sa njom smo gradili sebe... postajali smo veći i jači, bogatiji za zajedničko življenje jednog pokoljenja.

Nije bilo prepreka za mladost Jugoslavije, koja je kao silna planinska bujica nezadrživo išla naprijed i srušila sve prepreke pred sobom: i Vranduk, i Sikolu, i Bosnu, gradeći prugu. Pruga se kao rijeka snova protegla čvrsta i ponosna i postala istina i svjedok našeg vremena.

Domovino, kao i milioni drugih rodoljuba, oduvijek sam Te volio, ali čini mi se da sam tek ovdje na pruzi mladosti naučio da Te volim i cijenim istinski i beskrajno.

U Tebe sam ugradio dio sebe, dio svoje rasplamsale mladosti i zato nikada ne bih dozvolio da neko drugi slobodno gazi tvojim prugama.

Ako nekada odem daleko, mnogo daleko, ipak neću zaboraviti prugu mladosti, nezaboravne mjesece juli i novembar, kad sam Te sa hiljadama drugova zajedno gradió, voljena Domovino.

U mojoj duši vječno će se čuti pisak lokomotive i naša akcijaška pjesma »Šamac-Sarajevo...«, koja će me cijelog života podsjećati na najljepše brigadirske dane i moj osamnaesti rođendan, koji sam dočekao na pruzi mladosti.

Momo ŠEVARIKA
ORB »Sutjeska« Gorani BiH

**Vodonoša: Ja sam ovdje najmlađi pa su mi dodijelili najlakši posao
Karikatura Miodraga Ivaniševića**

ОПЛАДНИЦКА ПРУГА

БРОЈ 232

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

ODBROJAVANJE
U DOLINI BOSNE

Još sedam dana

ORA »SAMAC – SARAJEVO 78«,
19. NOVEMBRA – Sutra je 234.
dan otkako je počela Akcija.

Radovi na izgradnji drugog kolosijeka potpuno se privode kraju. Sve brigade i danas rade. Na svakom kilometru finiš,

u svakom brigadisti ponos. Još je sedam dana do kraja Akcije, kada će – 26. novembra – proći svečani voz...

KAMEN PO KAMEN I SIKOLA SE PREDAJE

Tama će postati svjetlo

Brigadiri ORB »Mijo Kerošević Guja« u trećoj smjeni na Sikoli ◇ Užina u pola tri poslije ponoći, polučasovni odmor, osoben po pjesmi, šalama i smijehu

ZAVIDOVIĆI, 19. NOVEMBRA — Kamen po kamen i Sikola se predaje. Ne može više. Mi smo jači. Naše ruke su snažnije od tog kamena. Nijednog trenutka ga ne ostavljamo samog. Uvijek smo tu u njemu, jer želimo da ga što prije završimo. Jedni odlaze u tu tamu da je pretvore u svjetlost, dok drugi izlaze da bi se odmorili i prikupili novu snagu za sljedeći radni dan.

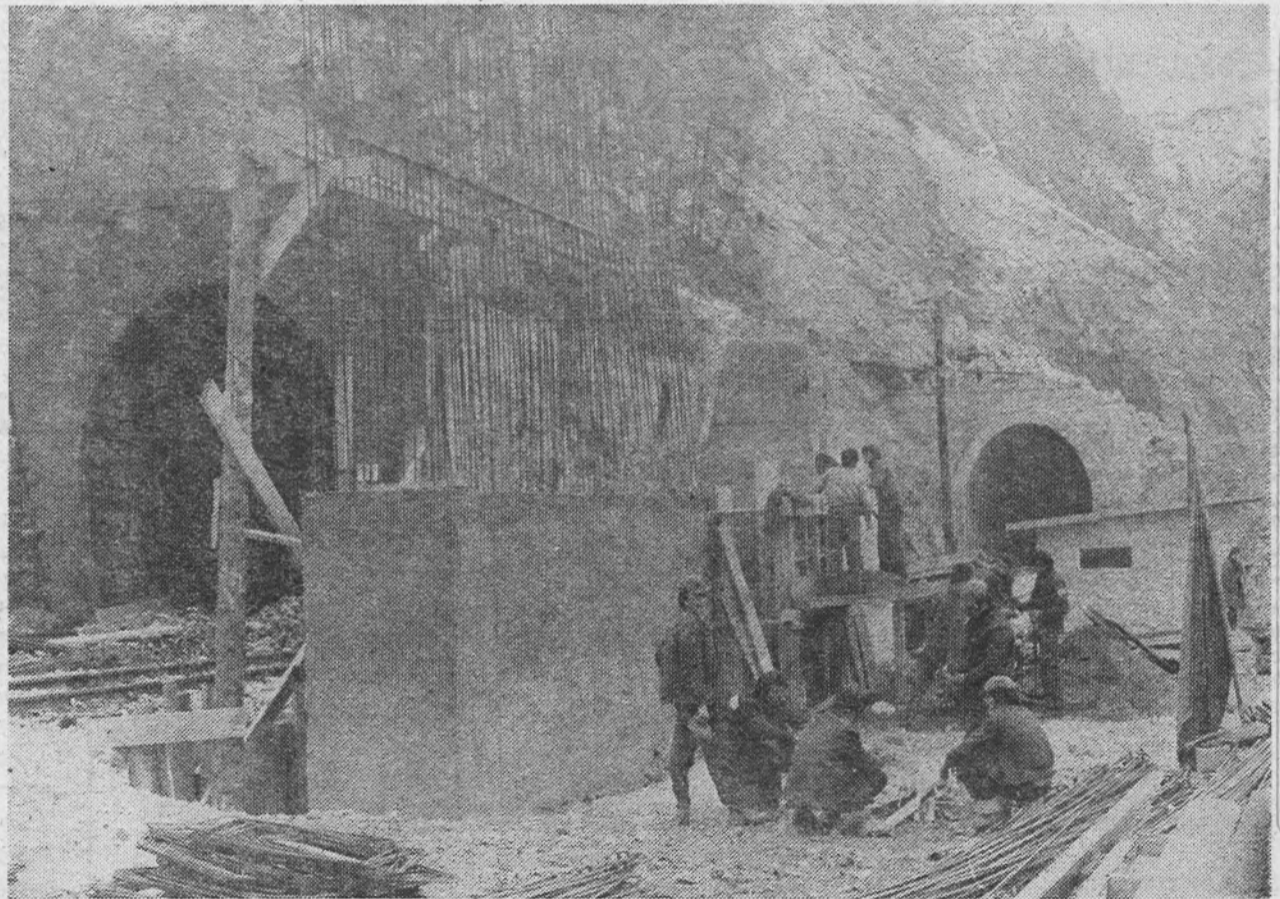
I ma kako bilo teško i ma kako se opirali ovi tuneli, ipak je prava poezija razmahati se u zemlji, stvarati i ne vjerovati da se sve baš tu događa, da zemlja i kamen i priroda prestaju biti snaga kad mladost, snažnija od njih, nadvisi veličinom htijenja.

Ponoć je davno prošla i pruga tajanstvena ipak ne umije ćutati. Čuju se bušilice, povici, pjesma, osjete se ruke, diše se u zemlji sa šljemom na glavi bez imalo pospanosti.

Treća smjena. Četrdeset brigadira ORB »Mijo Kerošević Guja« RSUP Sarajevo. Sve mladići od 17 do 18 godina. Smajo Mešanović, Marko Lovrić, Bajazit Ibrahimović, Mate Belač, Borko Đurić, Ratko Kostić, Radenko Kubatlija, Ivan Sliško, Hazbija Košuta, Petko Budiša, Sabahudin Ramić, Milivoje Zindović, Svetko Konjevod, Duško Đukić, Mirsad Karišik, Vladko Ramljak, Slavko Knežević, Hasan Šeper, Sadik Tar, Sačir Brkić, Mladen Inić, Sejfudin Hidanović, Malik Krivić, Bedim Hodžić, Brane Šolaja, Abid Rahmanović, Bogdan Radovanović, Hamdija Torlak, Mihajlo Tošić, Brancko Meštović, Ismet Žunić, Džemal Arnaut, Miladin Dragojević, Zoran Lukić, Zikret Zukić, Munir Grabovica, Željko Popović, Ljepomir Golić, Hajrudin Solo i Adil Grbić. Divna mladost, snažna, vedra, poletna. Dočekuje nas Smajo Mešanović, komandir čete, sa širokim osmijehom, pjesmom. On je, to odmah počeo i to o Bosni.

— Ovdje sam glavni i odgovorni — opet uz osmijeh kazuje Smajo. — Šalim se, ne treba nam glavni. Dobili smo zadatak, upoznali smo posao, rasporedili momke u grupe i svaka ima vođu. Ali, on je samo zbog organizacionih pitanja. Radimo i sami.

— I dobro radite — dovikuje jedan radnik sa skele. Sa prvom smo

Nijednog trenutka Sikolu graditelji ne ostavljaju samu, jedni odlaze u tamu, drugi izlaze da bi prikupili novu snagu za sljedeći dan, do svečanosti 26. novembra (Snimio: MILOŠ ĐURAŠEVIĆ)

grupom koja betonira i postavlja oplatu. Sa njima su i dvojica rudara iz Rudnika Breza — Mehmed Nuhanović i Milo Lakić, iskusniji su, poznaju dobro Zemljinu utrobu, a vele da su ih poslali ovdje jer su se dokazali radeći na Bistričaku.

U ušima tutnaji, prašina se lijepi po odjeći. Smeta li vam ova buka?

— Smetala je prva dva-tri sata, a sada bi bez nje bilo neobično. Jer, ako bušilica učuti samo jedan čas, čini nam se kao da se onda ništa i ne radi. Mladići iz »Guje«, kako ih kraće nazivaju u Naselju, rade već treći dan na Sikoli, u tri smjene.

Već smo kod druge grupe. Oni sjede.

— Sta je to, momci?

— Marenda. Marenda u pola tri poslije ponoći. To je onaj najsladji zalogaj, onaj polučasovni odmor, osoben po pjesmi, šalama, smijehu, ono pola sata koje se nikada ne zaboravlja.

— Kako to izgleda jesti u ovo doba noći.

— Kako? Isto. Prije kao i prije podne.

— Malo nešto pričate. Samo vam se ovaj Šolaja čuje...

A Šolaja dodaje: »Nema se šta pričati. Sve je poznato, biće prije

roka i zdravo. Podiže se, zasvijetli krupnim očima i nestade.

Pozivaju ga u njegovu grupu. Odlaze i ostali. Završeno je najdražih tridesetak minuta. Malik Krivić i Hasan Šeper stigli su kasnije, prašnjavi i zadihani. Oni su morali ostati u tunelu da se posao ne prekida. Samo, njihov odmor je bio kraći, jer nisu željeli ostati sami.

— Bolje je da smo zajedno. Pa, moći će se opet predahnuti — kazuju i odlaze u tamu tunela da je pretvore u svjetlo. Svjetlošću koja iz njih zrači.

E. ALIČKOVIĆ

У СУСРЕТ СВЕЧАНОМ ПУШТАЊУ У САОБРАЋАЈ ДРУГОГ КОЛОСИЈЕКА

Дођите на наше колосијеке

Према ономе како се Штабу Акције јављају, очекује се присуство већине градитеља ♦ Сунчана позивница поводом пуштања у саобраћај сунчаних пруга — како их бригадисти назваше — представља велики догађај

ДОБОЈ, 19. НОВЕМБРА — Тридесет и једну годину касније омладина нам се опет потврдила на истом мјесту — изградњи пруге Шамац — Сарајево. У рекордно кратком времену млади из свих крајева наше земље, распоређени у омладинске радне бригаде, успјели су да, заједно са извођачком оперативом, остваре подухват. Други колосијек од Добоја до Зенице, који би се без добровољног омладинског рада градио неколико година, завршава се за мање од осам мјесеци.

Сада је у насељима све у знаку финиша. Бригаде раде као да је Акција тек почела. У ствари: још одлучније јер свечаност завршетка је на домаку.

Као што је познато, свеча-

ност ће се одржати 26. новембра. Свечани воз ће кренути из Добоја, заустављаће се у Маглају, Завидовићима, Жепчу, Немилој, да би у Зеници било најсвечаније. Наравно, свуда уз трачнице биће пригодне народне свечаности.

Град челика ће истог дана прославити још једну радну побједу — биће потпаљена четврта висока пећ жељезаре, што је са истодобним завршетком изградње пруге предиван преплет радних успјеха и њихове симболике. У Зеници ће 26. новембра бити народни збор, а на свечаности су позвани сви учесници изградње другог колосијека, акцијаши из 1947. године, извођачи радова на другом колосијеку и све организације које су дале допринос ус-

пјешном извршењу задатка.

Према ономе како се Штабу Акције јављају, очекује се да ће свечаности присуствовати већина бригадиста. Интересовање је разумљиво. Сунчана позивница поводом пуштања у саобраћај сунчаних пруга (како су их бригадисти назвали) представља велики догађај, значи то да дођемо на своје пруге, на свечаност другог колосијека, паралелног првом из 1947. године.

Бригадисти из свих насеља, приводећи крају радове на траси ових дана декоришу крајолике којим пруга пролази. Величанствени ватромет боја јесени употпуњава се симболима нашег заједништва.

Сјај у пругама, блијешти и зове...

И. ТАЉИЋ

Трасом Омладинског насеља у Немилој

Бране се радом

НА РАДИЛИШТИМА СЕ СТУШТИО СНАЖАН ВЈЕТАР, ПРОБИЈА ХЛАДНОЋА ДУБОНО, АЛИ АКЦИЈАШИ И ХЛАДНОЋИ ДОСНОЧЕ, ЗАГРИЈАВАЈУ СЕ НЕУМОРНИМ РАДОМ

НЕМИЛА, 19. НОВЕМБРА — Од обичног дана недјеља се у Омладинском насељу у Немилој разликује само по томе што бригадисти устају сат касније. У току трајања осме смјене ниједног тренутка траса није без младих градитеља. Тако и данас. Халид Кахриман, возач «Зеницатрансовог» аутобуса, који већ двије смјене превози бригадисте до трасе, готово да и не гаси мотор. А у аутобусу одјенује пјесма. Она, пјесма која разбуђује, уноси топлину. Јер зима је. Ледено. На траси се надовезао неки снажан вјетар и пробија до ноже. Али и томе су омладинци, пионири и ветерани досночили. Бране се радом...

— Траса дуга 14,5 километара својина је бригадиста из Немиле. Лијепо су је подијелили између себе и својси запињу. Данас од Јелине до Врандуну формирају засторне призме, или како би ми рекли праве баннине. У Врандуну уграђују туцаник у давно постављене шине, у Станици Немила копају канал за електричне водове, око Бистричана истоварају туцаник, а у Топчић-Пољу уграђују туцаник међу трачнице — каже Раденко Павловић, трасер службе за радилиште.

Све ситни послови, рекло би се. Али и они су тешки. Не знамо да ли је но, од вас читалаца, на температури испод нуле пребацивао кубине туцанина. Чинада да га доста захватиш, а над га и заграбиш отпадоше руке... Промрзлих носева бригадисти не осјећају хладноћу. Зноје се од напора, а чим мало стану, ето зиме да обузма.

Ту, поред градитеља, уз трасу, ради и једна друга, специјална екипа. У њој су браћа Милосав и Миодраг Сердаревић, Бранко Прњатовић Весна Ђуран, Снежана Цветановић и Зоран Живковић, те седам извиђача — пионира. Они су задужени за декорацију трасе и насеља. Пролазан свечаног воза очекује се што би се рекло, колико сутра.

Док трепнеш, овдје на акцији вријеме пролази, страховито брзо, и ето свечаности.

Ради се својси, а прича се о Врандуну, о Бистричану, о побједама, о бесаним ноћима и леденим зорама, проведеним у утроби брда, о посљедњим препремама да се колосијеном споји Добој са Зеницом.

У једној групи ради 16 бригадира ОРБ «Феријалац», пршти туцаник испод њихових лопата. Ту су Чедо Иванишевић, Јово Пејчић, Небојша Дунић, Ненан Елезовић, Милорад Ступар, Недељко Гамбер, Новица Булат, Расим Делић, Милоран Авлијаш, Нијаз Снедерагић, Благоје Мрновић, Осман Салковић, Хасан Хрустановић, Рушид Исакновић и браћа Мирудин и Јасмин Зарифовић. И овдје су се показали исто онако као што су без пренида, дан и ноћ, двије смјене, радили у Врандуну, постављали посљедње прагове и велике трачнице по којима је, недуго затим прошао први пробни воз. То је било славље...

Недјеља је, али ко то још зна. На траси врије. Пјева се. Есно, шаливиција збија шале. Ради се...

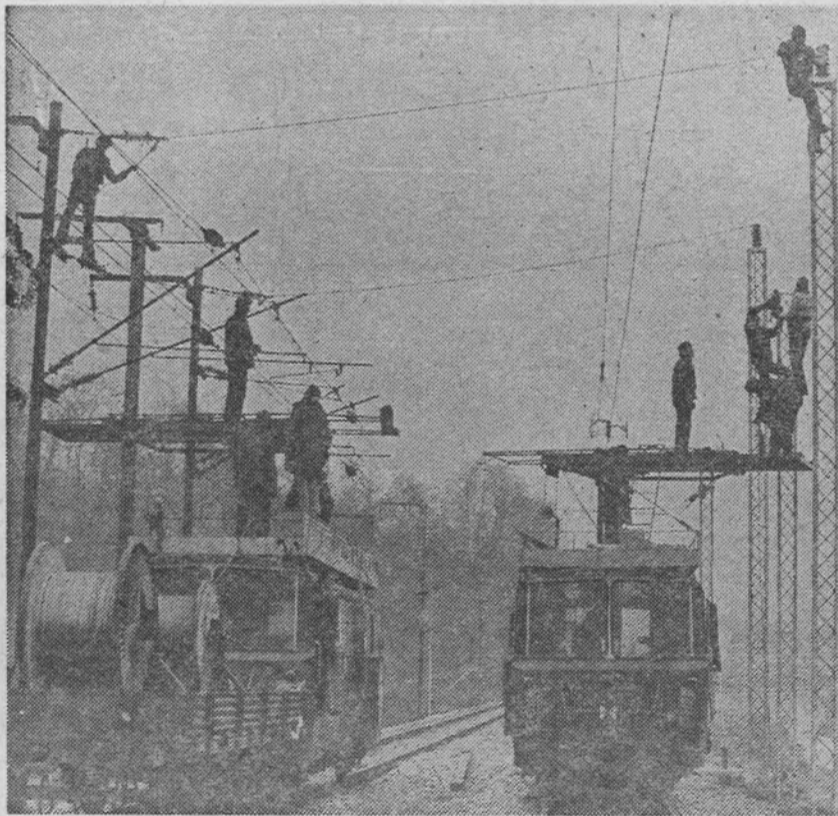
Н. ТОШИЋ

ДА БУДЕ ШТО БРЖЕ

Све је подређено 26. новембру, дану када ће другим колосијеком од Добоја до Зенице проћи свечани воз с поздравима омладине Тигу и домовини. Прије рока омладина је извршила завјет и има разлога за славље у том дану.

Да би свечани воз протутњао што брже, брину се бригадири, градитељи, викендаши и становници општина кроз које пролази други колосијек. На нашој слици виде се радници који провјеравају електричне стубове и жице једне од најмодернијих пруга у Европи. Снимио:

М. ЂУРАШЕВИЋ

СВИ ДАНИ СУ
УДАРНИ

Воља све јача

И НОЋИ СЕ ПРОВОДЕ НА ТРАСИ, ТРЕЋУ ЗАМЈЕНУЈЕ ПРВА СМЈЕНА, РАДИ СЕ ПУНОМ ПАРОМ, СВОМ СНАГОМ И НЕСМАЊЕНИМ ТЕМПОМ

ДОБОЈ, 19. НОВЕМБРА — Јутрос се вратила трећа смјена. Ноћ је проведена на

траси, радило се ударнички, јер је сваки дан до краја Акције ударни. Трећу смјену је замијенила данашња прва. Отишли су бригадисти из свих бригада.

На 88. километру затичемо бригадисте ОРБ «Братство-јединство» из Лесковца. Они су претходна три дана прогласили интерно ударним. Обарали су норму у част Деветог конгреса ССО Србије. Конгрес је завршен, а Лесковчани настављају истим темпом.

Радило се данас и на 94. 96. и 98. километру. Норме су пребациване на уређивању подвожњака и надвожњака. По-

сао је обављен у скућеном простору, у дубини и до седам метара, у води, на земљишту четврте категорије, али са примјеном свих хитијенско-техничких средстава и примјеном исте воље као кад је прије непуних осам мјесеци започињала ова акција.

Бригадисти су радили у тунелу Орлине, копали канале, а највише их је било ангажовано у Сиколи...

Све у свему, нема одмора док траје изградња. Ради се пуном паром, свом снагом, и несмањеном вољом. Била је недјеља, другдје нерадни дан, овдје радан и те како. И. Т.

DOLINOM BOSNE

Takvi su predsjednici

O ljudima koji prema no-
voj pruzi i Akciji osjećaju
isto što i graditelji drugog
kolosijeka i koji se nese-
bično zalažu da u životu
i radu složne brigadirske
porodice u naseljima od
Doboja do Nemile bude
što manje teškoća

Pričao nam je neki dan Adnan Kreso, ko-
mandant Omladinskog naselja u Zavidovići-
ma o tome kako su ovaj grad i njegovi sta-
novnici, i staro i mlado, živjeli i žive za novu
prugu i Akciju. Iznosio nam je, tako, pri-
mjere i potvrđivao tu istinu koja se sigurno
je, ne odnosi samo na Zavidoviće, već i
na Zenicu, odnosno Nemilu, Dobj i Žepče, na
sva mjesta u dolini rijeke Bosne kroz koja
prolazi drugi kolosijek. Nije zaboravio da
spomene ime čovjeka koga neobično cijene
brigadiri ovog naselja. To je Šemso Hodžić,
istaknuti društveno-politički radnik, pred-
sjednik Skupštine opštine Zavidovići i pred-
sjednik Međuopštinske konferencije Saveza
komunista za zenički region.

— Predsjednik Hodžić ima razumijevanja
za sve ono što tražimo, kao, uostalom, i svi
ostali rukovodioci društveno-političkih i rad-
nih organizacija Zavidovića. Nije bilo dana
kada nije došao u Naselje, kada se nije inte-
resovao kako napreduju radovi na trasi, ka-
ko je organizovan društveni život... kada ni-
je ponudio svoju pomoć. Iako ima i drugih
obaveza, sudeći po njegovom angažovanju,
Akcija mu je među prvima, ako ne i prva...
Pozna je ga svaki brigadir, svi su se uvjerali
da ne žali ni truda, ni vremena, da se, kao i
graditelji drugog kolosijeka, raduje svakom
uspjehu, rekordu, radnoj pobjedi...

Hvali komandant Kreso predsjednika, a
predsjednik će, ovako:

— Zavidovićani su iskreno i od srca pri-
mili brigadire. Naučili su na njih, sretni su
što su u gradnji drugog kolosijeka postigli
izvanredne rezultate. To što sam često sa
njima i što uskačem kada treba, smatram svo-
jom obavezom i dužnošću, a intimno, mladost
i akcijaši me, nekako, ponesu, pa se i meni
učini da sam na trasi, u brigadi...

Ovako su nam, gotovo isto, govorili i u
Žepču za njihovog predsjednika i sve dru-
ge, odgovorne ljude, i u Nemiloj — za zeni-
čkog predsjednika Skupštine opštine, i u
Doboju, za tamošnjeg predsjednika... Takvi
su — predsjednici, svi oni prema novoj pru-
zi i Akciji osjećaju isto što i graditelji dru-
gog kolosijeka i nastoje da što više doprine-
su velikoj akciji i velikom djelu. Reći će ne-
ko da je drugovima predsjednicima to, na
izvjestan način, i u opisu radnih zadataka.
Jeste, ali ne u tolikoj mjeri koliko oni stvar-
no daju i koliko se — nesebično zalažu — da
u životu i radu složne brigadirske porodice u
naseljima od Doboja do Nemile bude što ma-
nje teškoća.

F. MIDŽIĆ

Već svečano

Naselje u Nemiloj kao da je spremno za dan svečanosti. Uredeno je za
veče uoči istorijskog dana. Prvo će brigadiri raportirati da su spremni za
trenutke slavlja, dobiće priznanja i znamenja, 25. novembra uveče, a sutra-
dan će u stroju krenuti da se ponose onim što su iza sebe ostavili u osam
mjeseci rada.

KUĆA U BRADIĆIMA

Znam ja prugu

U domaćinstvu Marijana i Ane Bevandić najčešće se razgovara o pruzi, naučili sa vozo-
vima, ne bi mogli bez njihovog zvižduka ◆ Poznaju joj sve prelaze i prilaze, sve okuke,
svaki prag, poznaju mladost 1947. i sadašnju

ZAVIDOVIĆI, 19. NOVEMBRA
— Mladost se smjenjivala na pru-
zi. Dolazili iz cijele zemlje, mje-
sec dana ugrađivali snagu i lju-
bav u kolosijek, smjenjivali se u-
darnički graditelji, radovali se su-
sretu s krampom i čudnim vili-
ma, još čudnijim tucanikom, od-
lazili s tugom osvrćući se na dje-
lo, na urađeno, drugima ostavlja-
no da nastave.

A ljudi žive pored pruge i veza
ni su za nju. Prvu i drugu. Vo-
zovi dovoze nepoznato, odvoze ra-
dosti, zvižduci predosjećaju novost,
označavaju vrijeme.

Kuća u Bradićima. Ulazimo u
dvoršte seosko, domaćinsko.

— Ima li koga?

Na prozoru lice starice u ma-
rami.

Je li čika Marijan kod kuće?

Jeste djeco, udite. I na vra-
tima nas dočeka visok, krupan
starina. Širči i zvučan smijeh i
čvrsta ruka bez pogovora, uvedo
še nas u kuću.

— I vi ste sa pruge, a neka,
neka, uvijek ste dobro došli, za-
grijte se, odmorite. U toploj so-
bi, u prijatnoj atmosferi stare do-
maćinske kuće i vedrim licima
Marijana i Ane Bevandić, razgo-
vor je bio još topliji, a kakav bi i
mogao biti. Govorili smo o pruzi,
o zajedničkoj ljubavi, o kolosije-
ku prvom i drugom, o rastu nji-
hovom, o rođenju.

Marijan Bevandić 33 godine ži-

vi s prugom. Poznaje joj sve
prelaze i prilaze, sve okuke, sva
ki prag, poznaje on i sjeća se svih
glasova mladosti iz 1947.

— Živim pored pruge i odav-
dje ne bih mogao. Naučio sam s
vozovima i dok god čujem njihov
zvižduk znam da postojim, da ra-
dim, da sam na pruzi.

Živite pored pruge, pa je i ra-
zumljivo što ste se saživjeli s vo-
zovima, a da li ste još kako ve-
zani?

— Radio sam kao čuvar. I pen-
ziju zaradio čuvajući prugu. Ali
ja to i sada radim. Navikao sam
i ne mogu bez toga.

— Bili ste na pruzi 1947.

— Bio sam i ne mogu je zabo-
raviti. Tada sam vodio omladi-
nu. Upoznao ih na opasnosti
koje se mogu dogoditi. Svi želje-
znički radnici su bili na nogama.
Radili smo bez prestanka, na o-
bezbjedenju, na prelazima i kosi-
nama. Pratili kako pruga napre-
duje i vjerovali kao što smo i sa-
da da će to omladina završiti. Bio
mo kako su radili i pjevali, a po
sam sa brigadama i sjećam se sa
sebnom ne mogu se sjetiti nikoga.
Mijenjali su se, bilo je sve živo i
sve živjelo za dan kad će pro-
ći voz.

— U selu se šaputalo da će u
vozu biti i Tito. Dodaje Ana,
supruga čika Marijana, pa smo
mi žene u selu radile po cijeli

dan. Uređivale i dotjerivale sa-
mo da bi sve bilo lijepo.

— A kad je voz prolazio svi su
seljani pohrlili na prugu. To je
bilo pravo slavlje. Bio sam pre-
sretan kad je proljetos došla o-
mladina da gradi i drugi kolosi-
jek. Izlazio sam svaki dan, gledao
ih i bio sve sigurniji da će i oni
moći uraditi, da će prugu zavr-
šiti.

— Prošao je prvi probni voz
drugim kolosijekom. Bili ste o-
pet pored pruge. Kako ste se ta-
da osjećali.

Bio sam pored pruge i čekao i
nisam samo ja. Istrčalo je i mla-
do i staro. Pozdravljali su put-
nike ovog voza, mahali i pjevali.
Ja vam to ne znam reći. Recite
to vi, bolje ćete, — ja sam bio
sretan. Uvjerio sam se da omla-
dina može mnogo, da su to već
ozbiljni ljudi, pa mi je zbog toga
draže. Znam ja prugu. Znam
kako na njoj treba raditi i zato
sam vjerovao od prvog dana da
će se drugi kolosijek napraviti
prije roka.

U kući ovo dvoje staraca sra-
šlih sa zviždukom vozova, njiho-
vim tutnjem, moglo se još dugo
razgovarati. Ali se opet sve sa-
mo o pruzi govorilo, jer i čika
Marijan isprati nas riječima:

— Prolazi drugi kolosijek i pre-
ko mog komada zemlje, a i kad
bi se treći gradio ne bih žalio.

E. ALIČKOBIĆ

Grade i sade

ŽEPČE, NOVEMBRA — U Omladinskom nase-
lju u Žepču u osmoj smjeni živi i radi Brigada
BiH »Sutjeska 78«. Osim napornog rada na
trasi i žive aktivnosti u Naselju, gorani stižu da se
bave i svojim omiljenim poslom — sadenjem. Ka-
da napuste Žepče, na kraju radne Akcije iza njih
će, kao trajna uspomena na njihov boravak u ovom
građiću u dolini Bosne ostati stotine mladih stabala
pored Spomenika žrtvama fašizma. Njima su ispi-
sane riječi GORANI BiH TITU.

G. J.

Gostovali amateri iz Sombora

NEMILA, 19. NOVEMBRA — Brigadiste ORB
»Petnaesti april« posjetili su članovi KUD »Niko-
la Predojević« u kojem nastupaju radnici saobra-
ćaja i veza iz Sombora. Oni su priredili lijepo kul-
turno-zabavno veče, a ispred željezničara Som-
bora brigadistima je uputio pozdrav predsjednik
KUD Aleksandar Nastić. Gotovo cijelo veče. Nase-
ljem je odjekivala pjesma i razdragana mladost
pridružila se izvodačima ovog izuzetno uspješnog pro-
grama.

N. T.

НАШ КОНКУРС

Награде и дародавци

Аутор најуспјешнијег рада на конкурс у »Омладинске пруге« биће награђен телевизором »панорама-кекец«, који је вриједан 5.270 динара ♦ Укупно шест награда

Драги бригадири, обавјештавамо вас о наградама и дародавцима на конкурс у »Омладинске пруге«.

Привредна банка Сарајево даровала је новац вашем листу за који је купљен телевизор »панорама-кекец«. Вриједност награде износи 5.270 динара. Привредна банка Сарајево је обезбиједила овај поклон с циљем да међу бригадирима поспјешни штедњу у оквиру општедруштвене акције за уштеде материјала, времена, за што бољу заштиту на раду.

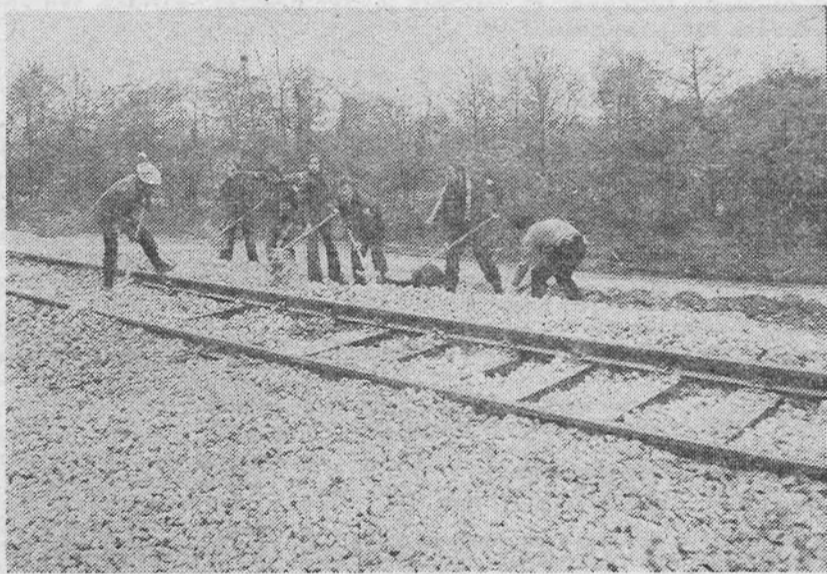
Телевизор »панорама-кекец« добиће бригадир чији литерарни покушај буде најуспјешнији.

Редакција југословенског недељног информативног листа за младе »Мале новине« поклања комплет књига — библиотеку једном од учесника конкурса.

Редакција издавачке дјелатности НИШПРО »Ослобођење« даровала је такође библиотеку.

ОУР лист »Ослобођење« наградиће бригадире-ауторе литерарних покушаја из бригадирског живота са три годишње претплате на лист »Ослобођење«.

Остало је још неколико дана до завршетка Акције и осме смјене, па и нашег конкурса. Да бисте добили једну од шест награда, шаљите нам своје радове.

Туцаник за брзину

Уграђивање туцаника у тек постављени колосијек воле да раде сви бригадири јер је то финални посао. Зна се — иза њих стиже машина-пласерица након које сваки воз може проћи безбједно. Додатне количине туцаника повећавају брзину возова.

Снимко З. ГОЛУБОВИЋ

Радови за конкурс »Омладинске пруге«

Остани вјечна

Остани вјечна, пруго, увијек снажна и уз нас, јер ти си нам оно што смо хтјели и не заборави да те сад поклањамо домовини

Дуго, тихо, непримијетно и бешумно насеље добија другачији изглед и све је некако неуобичајено и као да се готово чују размишљања: Гдје ли ћемо се наћи идуће године. Обилазим насеље једне од посљедњих

ноћи, а међу павиљонима влада тишина, само покоји шапат ту у мојој близини, се чује. Ноћ се већ дубоко увукла у наше насеље, тако да и стално виђена лица не могу да препознам. Ни лице другарице препознао нисам, само ме је њен глас привлачни упозоравао да је она ту. Причала је о неком времену које је на измаку већ и са зебњом у срцу причала је о оном што је на прагу, скоро да је у нама, а послје њега шта ли ће бити, био јој је циљ.

Доћи ће и тај дан када ћемо морати да се овјенчамо сузама врелим, загрљајем тијесним и успоменама вјечним, којих је можда исувише мало за протекло вријеме. Нећемо напоредо копати, бетон уграђивати, пјевати у строју, учити плес, слушати политичку, љубити се у зноју за постигнуте успјехе, а то ни утјеха није за срца која ће уплакана остати. Нећемо, нећемо више заједно бити, морамо на капију растанка стати.

Одлазимо пруго, и никад се више овакви нећемо срести, а ко ће нас поново сакупити ако ти пруго нећеш, ко ће нам сплести руке, руке младости, ко ће у срцима нашим истрајати ако ти нећеш. Зашто нас не би позвала у наручје своје, да закитимо долину Босне, да те продужимо и то у оба правца, да саживимо с тобом у времену које цвате крај тебе. А сјети се најдража, наша, носила би поново најљепше име, име наше. И ко би ти могао дати оно што смо дружећи се пруго, дали овог љета. Ни ово што пишем ни оно што су претходници писали, а ни оно што ће се писати није довољно кад је у питању оно што мора доћи. Ни показана туга, бол, нити сузе нису оно што осјећамо, овог тренутка. Само кад би нам неко у утробу ушао као што смо ми у твоју, могао би видјети оно што се испољити у овом тренутку не може. И колико си нам дала од себе, док смо те градили, док смо с тобом дијелили добро и зло. Док смо бдили над тобом, наша слављенице. Знамо да ћемо сигурно и до године ићи на неку од акција, сретћемо се пруго и препознаваћемо се у загрљајима грчевитим и незаборавним, али ти генерација наша, ти сунчана магистрало, остајеш наше најсвјетлије дјело. Ми ћемо се препознавати, макар и године између нас биле, препознаваћемо се као пријатељи који се случајно сретну, застану тренутак и врате се у то златно љето младости, кад смо исковали то због чега се тако лако препознајемо, а тешко растајемо.

Ноћ је већ увелико тиха, босанска ноћ. У насељу дубока тишина и ћутање је пало по нама, крај се осјећа само дубоко у нама, у нашим очима, у дисању нашем, у сјетној пјесми која се чује из неког павиљона.

Крај. Остани вјечна. Остани ковачница нашег братства, јединства нашег, остани неизбрисив траг наших хтијења, наших усклика и радовања што смо ми управо дио тебе, а ти дио нас. Остани увијек снажна и уз нас, јер ти си нам управо оно што смо хтјели, а хтјели смо љепотицу. И не заборави, најмилија наша, да те сад поклањамо нашој домовини и нашем оцу и старатељу, нашем неимару и стратегу, револуционару и вођи, нашем увијек вољеном другу ТИТУ.

Ђорђе ИЛИЋ, Насеље ОРВ Добој

Завештање

Дајани
Поноћ је нема,
трећа смена,
у гротло брда
бетон сипам,
са прашина чела
зној кипти,
уснулим оком
осмех тигра
као да њено
писмо читам.
Сад спава
моја девојчица,
а снови јој
до Маглаја стижу.
И новом снагом
као киклоп
руке ми опет
тоне дижу.
Поноћ је нема,
трећа смена,
за по' сата
мине ће
да цикну.
Сикола љута
грмеће болно.
И специјална

јурну ће скупа
у гротло брда
из Сиколина трупа
да вуче стену,
камен да чуна.
Сад спава
моја малена,
а мисли јој
Сиколи лете.
Она одавно
није дете.
Она већ види
како њен ГАРСОН
кроз Сиколу
Козарачко плете.
Поноћ је прошла
јутро се спрема,
и даље јуриша
трећа смена.
Обавезу знамо,
завештање је
увек на уму.
Сад спава
Мико мој,
спава мирна ока.
Она већ зна,
сигурна је
да пруга
бит ће
прије рока.
Живојин ДАМЈАНОВИЋ Дам-
њан, ОРВ »ФРАНЦ РОЗМАН
СТАНЕ«

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 233

OD OBEĆANJA DO STVARNOSTI

Svi kolosijeci u jednom

Vjerovala sam u svoje drugove i drugarice, akcijaše, znala sam da neće i ne mogu iznevjeriti... — kaže brigadirka Koviljka Kovačević, koja je 11. aprila u Zavidovićima voljenom drugu Titu obećala da će jugoslovenska mladost prije roka završiti novu prugu

Susret sa predsjednikom Titom je najljepši trenutak u životu mlade radnice iz Tuzle

Prisjetimo se 11. aprila ove godine i onoga što se tada dogodilo u Zavidovićima. Tog dana, među brigadire, graditelje drugog kolosijeka, došao je njihov najveći prijatelj, najdraži čovjek, učitelj i voda — drug Tito. Oduševljeno su dočekali Predsjednika, sva srca brigadirka bila su ispunjena beskrajnom toplinom i ljubavlju, iz hiljada grla odjekivalo je — »Druže Tito, mi ti se kunemo« i »Tito — Partija — omladina — Akcija!« Bio je to nezaboravan dan za Titove brigadire koji su tek stigli na Akciju — da grade drugi kolosijek.

— Drugi kolosijek proći će dolinom rijeke Bosne prije Dana Republike!

Ove riječi voljenom drugu Titu kazala je 23-godišnja Tuzlanka Koviljka Kovačević, radnica i vanredni student ekonomije, član Saveza komunista, brigadirka ORB »Husinski rudar«. To je bilo obećanje gra-

Bilo je to koji minut iza trinaest sati, bio je to najljepši trenutak u mome životu... Ponos je u meni ostao što sam vidjela i pozdravila heroja Tita... Slali su mi pisma i telegrame moji Tuzlaci, radne kolege, prijatelji. Javljali su da su sretni kao i ja... A da samo znate kako su to doživjeli moji roditelji — majka Anda, tata Slavko, sestice Milica i Nada!

— Otišla sam sa Akcije. U sebi sam nosila ono obećanje iz Zavidovića. S nestrpljenjem sam očekivala vijesti sa gradilišta, one o rekordima, podvizima... Vjerovala sam u svoje drugove i drugarice, akcijaše, znala sam da neće i ne mogu iznevjeriti i da će pruga biti završena prije Dana Republike. Bila sam na svome radnom mjestu, u Termoelektrani, a mislim na Akciju, u naselju, na trasi, u tunelima, na mostovima, kraj vatre, u kolu bratstva

ODBROJAVANJE U DOLINI BOSNE

Još šest dana

OMLADINSKA RADNA AKCIJA »SAMAC — SARAJEVO 78«, 20. NOVEMBRA — Sve je bliže 26. novembar. Odbrojavanje je već uveliko počelo. Sutra, u utorak, je 235. dan od otvaranja Akcije, a do njenog svečanog zatvaranja preostalo je još šest dana. Svi dosadašnji napori 25 hiljada brigadista iz svih krajeva Jugoslavije i građevinske operative doživljavaju ovih dana potpuni finiš. Predaha nema, sve brigade osme smjene radile su i danas udarnički. Pjesma je još snažnija, dolinu Bosne već zovu Dolinom udarnika. Atmosfera još radnija, još svečanija. Posljednji dani drugovanja na drugom kolosijeku protiču...

I. T.

ditelja prve smjene i, istovremeno, jugoslovenske mladosti — svih onih koji su poslije njih, u preostalim sedam smjena, radili na trasi, bitku vodili za prugu zajedništva.

Sreli smo ovih dana u Omladinskom naselju u Nemiljoj Koviljku Kovačević. Tu je smještena njena brigada »Drugi oktobar«, šesta po redu, koju su Tuzlaci uputili na Akciju — svojevrsnu smotru rada i stvaralaštva mlade generacije. Sjećala se Koviljka 11. aprila i susreta I, naravno, obećanja graditelja, pa nam priča:

— Kao da sam sanjala... kada su me Nedim Hujić i Seidil Vejsili, komandanti brigada iz Bihaća i Prištine podigli na rukama do prozora Plavog voza, trema mi je obuzela sve tijelo, od silnog uzbuđenja jedva da progovorim... Ali, ohrabrio me je Titov osmijeh, Titova vedrina. Predala sam Predsjedniku cvijeće, poljubila ga, prenijela sam poruku brigadira, mladosti Jugoslavije.

i jedinstva, što se proširilo od Doboja do Zenice, u kolu mladosti u svim krajevima ove naše lijepe zemlje...

— Ponovo sam na Akciji. Došla sam u posljednju, osmu smjenu. Opet sam u brigadirskoj uniformi, biću i na svečanosti u Zenici. Nije baš jednostavno opisati ono što sam osjećala kada je 16. novembra drugim kolosijekom prošao prvi probni voz. Prolaskom voza, koji je označio da su šine postavljene prije roka, još jednom se potvrdila opredijeljenost, odlučnost i snaga mladih... Ova, nova pruga, spaja sve naše kolosijeke — stotine njih, svi oni su u jednom, jedinstvenom, kao što je jedinstven i jugoslovenski put u budućnost, koji otvara prostore svakome od nas i svima nama — zajedno. Kada se radi kao što to naša mladost radi onda — da bi obećanje stvarnost postalo — nije potrebno mnogo vremena.

Faruk MIDŽIĆ

Tri udarništva osvojena do sada u osmoj smjeni govore mnogo o ovoj brigadi i brigadirima — pitomcima

ЈУНАЦИ НАШИХ НОЋИ

Седамнаест свитања на Сиколи

Бошко Систавић је седамнаест пута у трећој смјени на тунелу, умор не осјећа јер је све при крају, и Сикола отвара очи

ДОВОЈ, 20. НОВЕМБРА — Синоћ између 22 сата и шест ујутро Бошко Систавић је седамнаести пут био у трећој смјени. Седамнаест ноћи за редом овај 25-годишњак из Орашја провео је у Сиколи, седамнаест јутара је дочекивао у овом тунелу, све са жељом да дочека свитање Сиколе.

Јутрос прохладно јутро у Добоју. Небо ишарано, није честито свануло, дочекасмо оне из треће смјене да, по договору, разговарамо са Бошком.

— Поготово сада ништа није тешко. Можда има и умора, то би било нормално — али га не осјећам. Све се приводи крају, и Сикола отвара очи.

— До ове године нисам био на омладинским радним акцијама. Жељо сам да то доживим, да осјетим, да нађем што више нових другова. Сада по имену знам све из наше бригаде »Шесте пролетерске источнобосанске«. Нашу бригаду чини омладина из 19 сусједних општина сјевероисточне Босне. Нисмо се знали до ове акције, а од сада ћемо бити праве комшије. И остале бригаде сте из нашег насеља знам, са свима

се поздрављам, или испитам... Видиш ја сам дошао и у трећу смјену ове акције. Био сам у Жепчу са »Првом посавском« из Орашја. Трећи дан сам морао напустити Бригаду, пустили ме другови, рекли да треба да идем јер сам имао тежак проблем, болест у породици. Ја сам у мислима све био са нашом бригадом на траси, уз Жепче, и нико није био срећнији од мене када су наши проглашени најуспјешнијом бригадом.

— За ову смјену сам знао да ћу отићи. Мислио сам у »УПИ« бригаду, али сам дошао у ову Међуопштинске конференције ССО Тузла... Јесте. радим у УПИ-ју, у орашкој задрузи, шофер сам, возим фапа-кипераша. Доброволац сам за трећу смјену, уз то специјалац.

— Право да кажем, вриједан сам и у својој радној организацији, да не радим добро не би ме ни изабрали за Акцију. Ово овдје је нешто друго. У предузећу би било немогуће радити овако, из ноћи у ноћ, и оволико, кудикамо више него што се другдје ради по дану. Пао би човек. А овдје — ништа, нема умора. Одспава се по дану, привикне се.

Одвозим земљу из Сиколе, а довозим бетон. Тако се Сикола и пробија, једни копају, други одмах учвршћују. Стоји се једино на рампи, јер возови и ноћу пролазе, па када се рампа дигне — а ми »фаповима« по прузи, као по асфалту.

— Данас ћу радити и у другој смјени. Заједно са друштвом из Бригаде. Хоћу да им помогнем, а и себи да промијеним. А и још нешто: ни Сикола више није што је била. Предаје се и њено је готово. Тмицу смо јој угасили — свјетлом.

И. ТАЉИЋ

О VRANDUKU I DRUGARSTVU

Najteži dan - najljepša uspomena

Sa brigadirima ORB »Mijo Kerošević Guja« — najboljim pitomcima Centra za obrazovanje kadrova unutrašnjih poslova

»Sada dok s nestrpljenjem očekujemo kraj Akcije, ali i kada se vratimo sa pruge, dok drugim kolosijekom od Doboja do Zenice budu tutnjali vozovi, uvijek — vječno sjećaćemo se ovih novembarskih dana 1978. godine, i one noći kada smo u Vranduku polagali šine i pragove za novu prugu. Bila je to paklena trka sa rokovima, radili smo bez prestanka, punom snagom, složno, drugarski. Čin polaganja tračnica u utrobi tunela, koji je postao simbol ove pruge i njenih kolosijeka, mi doživljavamo kao veliku radnu pobjedu, kao svečanost i čast. Najteži dan na trasi ostaje nam zato u najljepšim uspomeni!«

Tako su nam ovih dana pričali Jozo Batista, Enver Oraščanin, Adnan Karović, Sead Asanović, Ranko Domuzin, Veljko Čobović, Lovro Ivić i njihovi drugovi iz ORB »Mijo Kerošević Guja« sastavljene od pitomaca Centra za obrazovanje kadrova za unutrašnje poslove u Sarajevu i radnika Republičkog SUP-a. Članovi ove brigade proteklih dana radili su duž trase od Vranduka do Doboja, na najosjetljivijim, najtežim i najodgovornijim poslovima. Bez obzira gdje i kada, uvijek besprijekorno, udarnički. Gledajući ih na Sikoli i sami smo se u to uvjerali.

Tri udarništva do sada osvojena, ovdje na akciji kazuju mnogo o ovoj brigadi isto kao i udarničke značke na grudima Dušana Đukića i Adnana Karovića koje su im dodijeljene vanredno, nakon što su šine prošle kroz Vranduk.

Kako na trasi, tako i u Naselju.

U društvenim aktivnostima, na sportskim terenima u ideološko-političkom radu, ovi mladići su takođe vrijedni. Iako u brigadi nema niti jedne djevojke, spavaone i prostorije im blistaju od čistoće i urednosti. Iz razgovora sa brigadirima, komandantom Vinkom Pravdićem, traserom Perom Radulovićem, ekonomom Ibrom Bećirevićem, saznali smo još i ovo:

Vele da su sa 115 brigadirima najbrojnija Brigada koja je radila na Akciji »Šamac — Sarajevo 78«. Kada je Brigada formirana svi učenici Centra, bez izuzetka, željeli su da stanu u njen stroj i pođu na Akciju. U Naselju su poznati kao dobri drugovi, čak omiljeni. Po trojica dobrovoljaca svakodnevno pomažu brigadirima iz Slovenije. O drugarstvu koje svi ističu kao najsnažniji motiv života u Naselju i rada na trasi, kažu, može se pisati i na drugi način. Na primjer:

Dušan Đukić, malo prije spomenut po vanrednom udarništvu na Akciji je primio vijest o majčinoj smrti. Poslije njene sahrane iz Kotor-Varoši se ponovo vratio u Zavidoviće, među svoje drugove. Sa njima na trasi biće mi lakše — objasnio je svoj povratak Dušan.

Ili: teško je utvrditi koliko su čokolada brigadiri iz ORB »Mijo Kerošević Guja« podijelili duž trase drugog kolosijeka i pojeli zajedno sa brigadirima iz svih krajeva naše zemlje. Jednostavno slađe je, a i drugarski je.

Članovi Saveza komunističke mladeži — 67 ih je u ovoj brigadi — posebno su aktivni. Malik Krivić, sekretar Aktiva SK, odličan pitomac, ističe da su komunisti prvi i najbolji u svim zadacima: »Tako je bilo u Vranduku, tako će biti danas, sutra u svečanom stroju i uvijek. To nam je čast i najveća dužnost.«

Naši sagovornici, spomenuti u ovom tekstu, rođeni su u Tesliću, Bosanskoj Krupi, Trebinju, Varešu, Sokocu, Glamoču, Ključu. Da smo kojim slučajem uspjeli da razgovaramo sa svima bio bi to i spisak gotovo svih 110 bosanskohercegovačkih opština. Brigada »Mijo Kerošević Guja« i po tome je poznata i jedinstvena.

H. ARIFAGIĆ

DEZURNA VIJEST

Snima se brigadirski film

DOBOJ, 20. NOVEMBRA — Danas je počelo snimanje izuzetno zanimljivog filma. O svemu, od ideje do projekcije, brinu se isključivo brigadisti.

Naime, u ORB »Sedam sekretara SKOJ-a« sarajevske opštine Novi grad boravi i 40 omladinika i omladinaca zaposlenih u jugoslavenskim radio i TV-centrima. Družeci se i drugujući ovdje, međusobno i svi zajedno s prugom, oni su odlučili da zajednički snime i film.

Osim profesionalaca, onih sa iskustvom, novinara, spikera, tehničara, film realizuju i oni radnici RTV koji do sada nisu bili angažovani u novinarskom dijelu posla.

Film će slikom i riječju govoriti o životu i radu osme smjene, s posebnim osvrtom na Brigadu »Sedam sekretara SKOJ-a«.

Danas je snimljen veći dio filma, sutra se snimanje završava, a film će biti prikazan za brigadiste 25. novembra u Naselju ORB u Doboju uoči dolaska na svečanost u Zenicu.

I. T.

SPORTSKE AKTIVNOSTI

Na strelištu 70 takmičara

U pojedinačnom plasmanu najuspješniji Joža Hodnik iz ORB »Prežihov Voranc« sa 83 kruga

ZAVIDOVIĆI, 20. NOVEMBRA — Juče je u organizaciji ORB »Mijo Kerošević Guja« održano takmičenje u gađanju vazdušnom puškom. Na strelištu »25. maj« u Zavidovićima sastalo se 14 ekipa, sa po pet članova, (četiri plus jedan) ekipe svih brigada i ekipe gostiju: SOUR Metalna industrija »Krivaja«, Osnovne škole »29. novembar« i »Sutjeska« i ekipa Radne zajednice Omladinskog Naselja. Iz Osnovne škole takmičile su se po dvije ekipe.

U pojedinačnom plasmanu najbolji su bili Jože Hodnik iz ORB »Prežihov Voranc« sa 83 kruga, Vojislav Ilić »Trinaesti novembar« sa 72, a treće mjesto dijele Dušan Đukić »Mijo Kerošević Guja« i Andrija Petrović, član Radne zajednice sa 66 krugova.

U streljačkim ekipama su i dva mladića, reprezentativca, Streljačke družine »Mijo Kerošević Guja« RSUP Dušan Đukić i Kemal Ademović, koji su dosad učestvovali na tri republička i dva državna takmičenja — turnir povodom oslobođenja Novog Sada i turnir republika i pokrajina u Skoplju.

Andrija Petrović, član Radne zajednice, traser, član je reprezentacije civilnih invalida rata BiH. Sa takmičenja u gađanju vazdušnom puškom ima dvije medalje, srebrnu koju je osvojio u Novom Sadu na republičkom takmičenju i bronzanu na saveznom takmičenju u Titogradu.

Ekipe su bile dobro pripremljene, a organizator, ORB »Mijo Kerošević Guja« zaslužuje svaku pohvalu, jer su bili spremni da organizuju i takmičenje u bojevom gađanju, što se nije moglo realizovati zbog vremenskih uslova — kaže Slobodan Crlić, saradnik za fizičku kulturu.

E. A.

Gotovo je gotovo

Kazivanja veterana su neiscrpna, a kad je to i iskusni akcijaš u pitanju, kao što je Šućro Kadrić, graditelj i prvog kolosijeka 1947. na istoj dionici gdje i sada, u osmoj smjeni, gradi drugi kolosijek. Brigadiri, njegovi mladi drugovi, pažljivo slušaju svaku izgovorenu riječ, a obećanje, ispisano na zidu iznad njih, već je izvršeno — pruga je gotova i biće svetano puštena u saobraćaj prije Dana Republike, 26. novembra 1978. godine.

Snimio
Vojislav GARIĆ

BRIGADA STAROG GRADA PO DRUGI PUT NA AKCIJI

Sa lopata sipaju kubici

Poslije zanimljive brigadirske večeri, Sarajlije na kolosijeku, baš tako, jer trase više i nema, samo se nabacuje tucanik na novu prugu ◊ Brigada je to sa najvećim brojem djevojaka, koje ne zaostaju za drugovima, a u pjesmi su nenadmašne

ZAVIDOVIĆI, 20. NOVEMBRA — »Brigadirke i brigadiri ORB »Stari grad« ponovo vas pozivamo da prisustvujete, sudjelujete i pratite program koji smo za vas spremili. Kraj je blizu, sve smjene uskoro vezaćemo u jednu, prugu, i neće nam samo ponos sjati u očima. Zablistaće i suza. Zato, a i zbog svih zajedničkih borbi, briga, radosti, drugovanja, budimo večeras veseli, neobavezni i spontanošću, koja je bliska samo nama, zaboravimo kubike, činjenice, datume, brojke. Budimo jednostavno vedri i mladi«.

Ovako je sinoć počelo brigadirsko večerje ORB »Stari grad«. U vedrom, lepršavom raspoloženju, i sada, kad je kraj vrlo blizu, za njih možemo reći da su bili osmihih Naselja, pjesma, raspoloženje, koje mogu posjedovati i širiti samo mladi. A Sarajlije su, eto, takvi. I onda kad je najteže, kad se vraćaju poslije 12 sati umorni s trase, oni pjevaju, sve se zaboravi. »Rad, rad, pjesma, mladost, Bašćaršija, a prije svega, Tito, bratstvo, jedinstvo, socijalizam. Radni dan je dugačak ali htijenje i želja brigadira čine ga kratkim. To je samo početak za jedan veliki kraj, za jednu veliku radnu pobjedu jugoslavenske socijalističke omladine, piše jedna brigadirka, a umjeti pjevati i smijati se, i voljeti, onda kad se čini da je umor jači od svega, svojstve-

no je samo mladosti i to ovoj brigadirskoj.

I ako kažemo da su Sarajlije vazda raspoloženi, nasmijani, da iz njih izviru cake, ne znači da nisu sasvim ozbiljno shvatili značaj Akcije, obaveze i zadatke koje su dužni ispuniti. I bez mnogo riječi dovoljno je kazati da je ovo drugi put da su Sarajlije na izgradnji drugog kolosijeka. U prvom smjeni opština Stari grad slala je brigadu sa ovim istim nazivom, kada su bili u Žepču, i na kraju smjene osvojili visoka priznanja. I sada je njih desetak ovdje na dovršenju velikog djela.

— Ništa se onda znalo nije, ni trasa, ni posao, govori Dragiša Plemić, traser Brigade, a sada nije ni potrebno govoriti, jer se reći i ne može.

Danas smo ih posjetili i na kolosijeku, kolosijek — jer to više nije trasa, istovarali su sipinu i tucanik. Pogled se zaustavio na smeđokosoj djevojci, djevojčici. Ona se nije odmarala ni podizala glavu, tek smo poslije saznali i za njeno ime, Olgica, prvi zamjenik komandira, djevojka koja je vodila četu od 25 ljudi, ozbiljnošću što nije mogla ostati nezapažena. Primjerom samo, a što je potrebno više, dokazala je mnogima u Brigadi kako se može raditi. Sa njene lopate sipaju kubici, a vedrinu koja zrači sa lica poznaju dobro svi brigadiri. I

ne samo njeni drugovi, nego i svi u Naselju. Olgica je gotovo svake večeri na ljetnoj pozornici, recituje, glumi. A ona nije jedina Brigada Starog grada ima u svom sastavu još 21 djevojku i jedina je Brigada sa najvećim brojem djevojaka. Sve su one vrijedne, ne zaostaju za drugovima, a u pjesmi su nenadmašne.

Mnoge od njih srele su se prvi put ovdje. Mada žive u istoj sredini, sreli, upoznali, zavoljeli. Vežali istim zadacima, željama, ljubavlju.

— i zar onda ima većeg priznanja od ovog, kaže Žarko Veković, komandant Brigade. I on drugi put učestvuje na Akciji. Ako postoji među brigadirima drugarstvo, vezanost, onda nije teško ništa učiniti. Svi su jedno. Bilo je onih koji nikada lopatu nisu vidjeli, pa su postali pravi udarnici. U Brigadi ima i dosta učenika, srednjoškolaca. A zajedničkim životom i samoupravljanjem u Brigadi usmjeravamo ih i učimo da u svojim školama i sredini budu sposobni kreatori vlastitog života — kazuje komandant Veković, popularni Veka.

A za sve njih bilo bi potrebno još mnogo mjesta pa da se sve kaže. A oni, i razgovor, pjesmom i smijehom završavaju.

E. ALIČKOVIĆ

НАШ КОНКУРС

Награде и дародавци

Аутор најуспјешнијег рада на конкурс у »Омладинске пруге« биће награђен телевизором »панорама-кекец«, који је вриједан 5.270 динара ◇ Укупно шест награда

Драги бригадири, обавјештавамо вас о наградама и дародавцима на конкурс у »Омладинске пруге«.

Привредна банка Сарајево даровала је новац вашем листу за који је купљен телевизор »панорама-кекец«. Вриједност награде износи 5.270 ди-

нара. Привредна банка Сарајево је обезбиједила овај поклон с циљем да међу бригадирима поспјешни штетњу у оквиру општедруштвене акције за уштеде материјала, времена, за што бољу заштиту на раду.

Телевизор »панорама-кекец« добиће бригадир чији литерарни покушај буде најуспјешнији.

Редакција југословенског недјељног информативног листа за младе »Мале новине« поклања комплет књига — библиотеку једном од учесника конкурса.

Редакција издавачке дјелатности НИШРО »Ослобођење« даровала је такође библиотеку.

ООУР лист »Ослобођење« наградиће бригадире-ауторе литерарних покушаја из бригадирског живота са три годишње претплате на лист »Ослобођење«.

Остало је још неколико дана до завршетка Акције и осме смјене, па и нашег конкурса. Да бисте добили једну од шест награда, шаљите нам своје радове.

Радови за конкурс »Омладинске пруге«

Хвала ти, акцију

Са пругом су расла другарства, љубави, пријатељства ◇ Заборавићемо жуљеве, шале, чекање воза, али никада не можемо Акцију

Још једна лијепа новембарска ноћ прекрива долину Босне и у њој босански град Добој. У Омладинском насељу се ори пјесма. Логорска ватра пламти, а искре у лијепој и лудој игри чине ову ноћ још љепшом. Прва декада је завршена. Постигнути су велики успјеси, пруга је завршена. Сви су весели, пјесма, осмијеси, жеље и стискови руку претворени су у једно. У једну велику заједничку љубав. Стојим на углу павиљона док ми мисли лутају и траже нешто незапамћено, жељено или заборављено. И сам сам радостан што ће велика радна побједа бити свечано обиљежена. Омладина је обећала, жељела, хтјела и испунила обећање. Сикола је била према нама немилосрдна, а ми смо је копали са љубављу. Са љубављу смо пробијали метар по метар, ски-

дали камен по камен, а пруга је расла. Са њом су расле љубави, пријатељства, другарства... Акција ће ускоро бити завршена. Можда ћу заборавити жуљеве, понеку шалу или чекање воза за повратак с трасе, али не могу заборавити велика пријатељства и другове. Не могу заборавити Лидију, Енвера, Верницу, Ержику, Анту...

Акција се толико дубоко уреза у моје срце и сјећање, остаће да живи као велика и трајна љубав. Са њом ће живјети пруга, сјећање и љубави, а године ће тећи као досад, као што тече ово вече. Још неколико дана па ће проћи и последњи дан ове акције. Сјећања као сјенке се провлаче мојим мислима... Сјећам се јуна и моје прве радне акције. Тренутака када сам желио да се даљина између Добоја и Зенице про-

дужи даље, само да би што више остао на Акцији. Затим јули када сам се враћао из Насеља да би што већи дио себе и свог живота уградио у нови колосијек.

Дошао сам у осму смјену да бих испратио први воз. Воз који ће испунити многе жеље 25 хиљада градитеља. Хиљаде руку и жеља уперене су ка једном циљу. Свако је поносан на себе, на дио оног што је уградио у нашу пругу.

Понос због оног што смо учинили и због тога што ћемо се поново наћи. Мелодија бригадирског растанка покушава да пружи утјеху или ме врати у лијепе дане живота на Акцији.

Драган Алорић
ОРБ »Горњодрињска«

Остаће пруга и пуна срца

Уселили су се у нас километри трачница, тоне туцаника, биће нам драга пруга, и командант и траско, које смо, понекад, оговарали

Пруга и младост. Спојени. Нераскидиви. Везани за вјечност. Везани хиљадама жеља, хиљадама руку и жуљева, спојених у двије трачнице, од Добоја до Зенице. Двије трачнице које спајају сву Титову младост. Остаће уграђено у пругу и једно велико срце и велика љубав за Тита и за народ.

Завршиће се пруга. Опустјеће популарна траса, престаће долином Босне одјекивати пјесма и сложено, бригадирски ХОРУК, завршиће се и ова акција. Чекаћемо прољеће и нову пругу, нову побједу. Остаће пушта омладинска насеља, пушта пруга и пуна срца.

Биће тежак растанак, тежак до суза. Стезаће се на растанку руке бригадирске, снажно, ударнички. Стезаће се и вилице, али ће се очи ипак навлажити, и кришом, рукавом, брисаће се сузе које клизну, неопрезно, преко лица. Грлиће се, негдје у прикрајку, заљубљени као

и увијек. И на растанку шаптаће се њекне ријечи.

Оставићемо много пријатеља. Остаће нам много успомена, научене бригадирске пјесме, многа кола око логорске ватре. Заборавиће се непроспаване ноћи, дуга ноћна дежурства. Заборавиће се жуљеве зарађени на Врандуку и на Сиколи. Знамо, биће још много Врандука и Сикола, дивљих, наизглед несавладивих. Остаће иза нас припитомљени, савладани. Уселили су нам се у срца километри пруге, тоне туцаника. Биће нам драга ова пруга. Биће нам драг и командант и траско на које смо знали, понекад, неоправда но бити љути.

Остаће иза нас пруга.

Проћи ће године. Пролазиће нашом пругом возови. Понекад и ми у њима. Бићемо поносни, ми градитељи пруге, давне 1978.

Аднан ВАШИЋ, ОРБ »УПИ«
Сарајево

Као једна...

Гледао сам двије пруге,
двје пруге двије дуге,
како се гордо протежу,
како двије младости вежу.

Гледао сам једну младост
једну младост — једну радост.
Гледао сам генерацију једну
видио сам и мајку њену.

Знојем заливане обје пруге,
Обје младе, обје дуге.
Уз младост обје су стасале
и нову младост рајале.

Ниче пруга

Сред босанских ових брда
ниче пруга нова, тврда.
Младачка зној се мије
љубав према Титу никад се не крије.

Сви кораци лаки, сви мишићи јаки
све нам каже јасно
све нам каже гласно,
да градимо пругу нашем Титу другу,
да километри јуре
и да наше снаге једном циљу журе.

Док варница од пијука сијева
омладина Титу пјева,
вриједне руке пругу граде,
граде и кадрове младе, да увијек раде.

Све нам каже јасно
Све нам каже гласно,
да градимо пругу нашем Титу другу,
да километри јуре
и да наше снаге једном циљу журе.

Пјесме Борђа ИЛИЋА,
Омладинско насеље
Добој

Ако некад...

Ако некад будем
од живота уморан потражио мир,
доћи ћу ту крај тебе,
да уз тугу возова
проиђем себе и покоји мио лик,
да украдем га од заборава,
да срцем запјевам пјеване
пјесме

о Титу, младости и акцији.
У том сјају
потражићу једно прохујало лето,
дио младости,
среће, родољубља
и жуљеве мојих неуморних руку
челичне воље.

Потражићу младост једну
моћ генерације једне.
Ако некад будем,
од живота уморан потражио мир.

— Драги, зар стварно за мене не можеш пронаћи мало слободног времена?
(Karikatura Alberta Imširovića)

ОПЛАДДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 234

ЈУНАЦИ НАШИХ ДАНА И НОЋИ

Човјек се издигао до подвига

Рудари «Технограда» из Тузле оставили отварање јама у рудницима и дошли на пругу, већ су провели мјесец дана, прокопали 120 метара тунела ♦ Радили су у три смјене, а сада 24 сата расподијелили само на два дијела ♦ И док будете читали о њима, посљедњи велики посао на другом колосијеку биће потпуно завршен, Сикола ће прогледати

ДОБОЈ, 21. НОВЕМБРА — Набавио сам ове значке да их дјеца имају. Нена ми синови знају и нена памте гдје им је отац био. Велики ми је понос; градио сам овдје прву пругу 1947. године, сада градим другу пругу. Е, од тога веће части нема, па нека се дјеца подсјећају — казује Сафет Пешталић, рудар по занимању дон шаком оти ре зној, а на реверу бљеште четири значке ОРА «Шамац — Сарајево 78».

Прохладно јутро шарају зраке сунца, па то сунце, што подсјећа на прво прољеће, заједно са погледом прикованим за трасу, мами трептаје човјену. Ријетко гдје, као овдје, човјек се осјећа пунијим, чвршћим, поноснијим, једријим. Све оно што знате, а чини се да знате све или бар много, о томе шта је то воља у човјену и колика снага извире и навире, све је то тек наговјештај за ово овдје. Овдје се човјек уздигао до подвига, границе снаге су избрисане, може се још. О, како да не!

— Ми смо коморати, ово је наш посао — нама је под земљом као и на земљи; наше је да чупамо земљи утробу, бушимо тунеле, припремамо јама. Обишао сам многа градилишта, с нашом фирмом био и у СР Њемачкој, али ми се нигдје оволико није радило. То је од воље Драго ми је што сам дошао баш овдје. Да треба, не бих никако ни спавао... Дон ми дијете одрасте, док одјанне, одмах ћу га на омладинску акцију: да види шта значи вољети ниво. Ова млађарија, ови бригадисти са нама, па да ми је не знам ко причао да су ованки радници и дружина —

не бих повјеровао — каже рудар Мустафа Ковачевић.

Наши саговорници су рудари СОУР-а «Техноград», Радне организације «Рудар» из Тузле. Када су позвани на Акцију, дошли су они најбољи, потврђени. Дошли су из Угљевина, Ђурђевина, Власенице, Никишића, Сребренице, Тушња, Лесковца. Овдје су већ мјесец дана, својих 120 метара Сикола су прокопали, сад финализују: копају и бетонирају канале. Радили су у три смјене. Сад су дан расподијелили само на два дијела.

— Другдје би ови исти специјалисти исти посао радили два пута дуне. Овдје нико није на боловању, нико и не тражи боловање — говори Ђорђе Васић, референт за исхрану.

Прекопали су више од шест хиљада кубина земље, заједно са бригадистима и машинама...

— Мораш зауставити машину, прегрије се, иако је најмодернија и најскупља. А људима се не стоји. Био сам на свим великим «Техноградским» радилштима, а ово нисам видео — то каже Џемал Кушљугић, задужен за механизацију.

Нове детаље дочарава називање Милета Савића, Сенахида Латифовића, Мише Максимовића, Петра Стјепановића...

— Има нас 90 из «Технограда», већином су омладинци. То је за нас највећи понос, јер је ово омладинска пруга. Никада ја ово, ове дане, нећу заборавити — каже Мурадиф Мујчиновић.

Момчини Осману Нурмановићу, 23-годишњаку, не би право што га прекинумо у раду:

— Шта има да се прича, и сами видите — рече, па се ипак расприча:

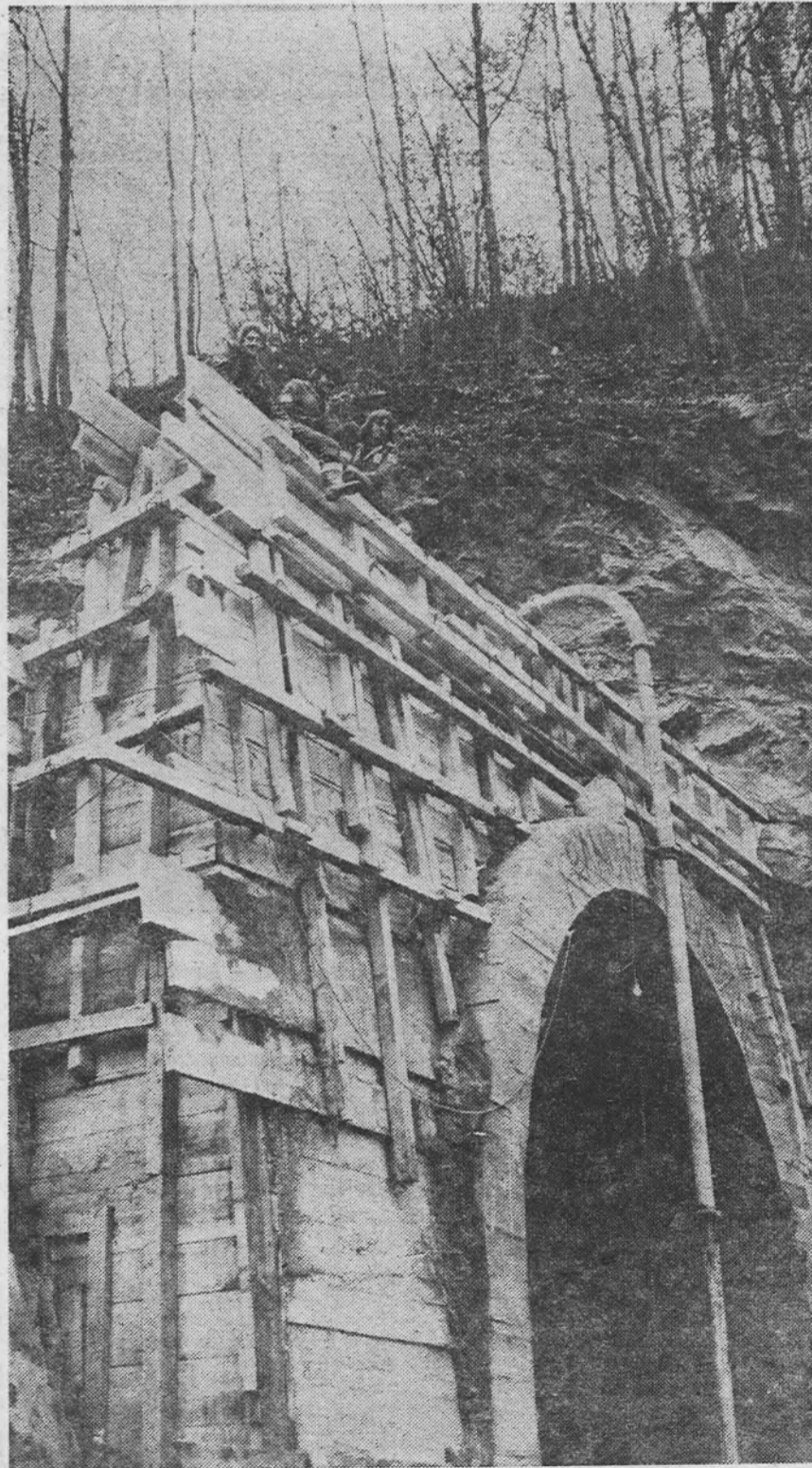
— Ето, видите, а нисмо уморни. Завршићемо на вријеме Ми коморати смо саживјели са бригадистима, одраде шихту-нао и ми. Сарадња је најбоља. Припреме нам посао, али и директно, уз нас, раде. Ето мене и догодине, сигурно, на омладинску радну акцију.

Машине тутње, зној се слијева. И сунце окупало Босну, па она још лепша, док шине бљеште. И — пјесма! Марендују градитељи па уз залогоаје ваљају пјесму, звонку.

— Јесте, другар, остаће пруга! Ми коморати не причамо у свом раду унапријед, ми причамо тек када смо сигурни да смо при крају. Тако је то код нас...

Тако је, то, у шихти, с коморатима...

А, док ово будете читали, посљедњи велики посао на траси другог колосијекана биће завршен. До јутра се очекује потпуно пробијање Сикола...

Иснам ТАЉИЋ

Данас се оченује потпуно пробијање Сикола

(Снимио: Милош Ђурашевић)

Одбројавање у долини Босне

Још

пет дана

ОМЛАДИНСКА РАДНА АКЦИЈА «ШАМАЦ — САРАЈЕВО 78», 21. НОВЕМБРА — Омладинске радне бригаде и грађевинска оператива раде и данас. Уз финалне послове на траси, бригадисти су уљепшали крајолик којим пролазе трачнице... Сутра је 236. дан откако је почела ОРА «Шамац — Сарајево 78». Преостало је још пет дана, када ће најсвежаније бити предат у саобраћај други колосијек од Добоја до Зенице...

DNEVNIK DRUGOG KOLOSIJEKA

Udarni dan u čast Kongresa

Brigadiri u sva četiri omladinska naselja jučerašnji dan proglasili udarnim u čast početka rada Osmog kongresa Saveza sindikata Jugoslavije

DOBOJ, 21. NOVEMBRA — U čast početka rada Osmog kongresa Saveza sindikata Jugoslavije, danas je udarni dan. Oko tri hiljade brigadista osme smjene radilo je danas udarnički. Ovo je bio osamnaesti udarni dan na Akciji...

Kraj Akcije je na vidiku. Skupštine smjena u naseljima omladinskih radnih brigada u Doboju, Zavidovića, Žepču i Nemiljoj zakazane su za 24. novembra. Sutradan ujutro održaće se Skupština osme smjene Akcije.

Istog dana, 25. novembra, predviđene su promocije knjige i gramofonske ploče o Akciji. Istog dana u svim naseljima biće svečano. Najsvečanije će biti 26. novembra, kada će drugi kolosijek biti predat u saobraćaj i u Zenici se održati velika svečanost. Sutradan, 27. novembra, održaće se dan kulture i sporta, a biće otvorena i spomen-obilježja u omladinskim naseljima u Doboju i Nemiljoj. Povratak brigada predviđen je za 27. i 28. novembar.

ULJEPSAVANJE PRUGE
I OKOLINE

Ugrađene poruke

Bijelim kamenom u nasipima ispisani su pozdravi graditelja, a i vidljivi prostori zidova, mostova i tunela popunjeni su toplim riječima akcijaša

NEMILA, 21. NOVEMBRA — U toku je posljednja sedmica pred svečano otvaranje drugog kolosijeka i završavanje ORA »Šamac — Sarajevo 78«. Na trasi je i dalje živo, iako se radi samo na dotjerivanju pruge i formiranju njenog konačnog oblika. Brigadiri na trasu kreću nešto ranije nego obično, jer se samo istovara tucanik i ugrađuje u kolosijek. Brigadiri svih brigada uspješno okončavaju ovaj posao iako se hladnoća začinila. Sunce što se dnevno pojavljuje iza okolnih brda kao da svojom toplinom želi nagraditi brigadire za rano obavljene poslove.

Grupa brigadira zaduženih za dekoraciju okoline na svojim je radnim mjestima. Rezultati njihovog rada već su vidljivi duž trase. Bijelim kamenom u nasipima ispisane su parole, pozdravi i poruke kao i na svim potpornim zidovima, mostovima i tunelima. Okolina kojom prolazi drugi kolosijek dobila je novi izgled, svečaniji nego prije. Promrle ruke vrijednih dekoratera ispisuju i posljednje poruke koje će dugo, dugo ostati i biti spomen jedne generacije, koja je gradeći kolosijek izgrađivala i svoju mladost.

L. J.

BILJEŠKA

Denisova pruga

Izranjali smo iz mora sarajevske magle penjući se na Trebević žičarom što su joj prozori išarani imenima zaljubljenih i odvažnih. Preko puta plavokosi dječak, umotan u bundu, nije stariji od četiri godine. Krupne mu oči pitaju, (a prvi je put u žičari) kuda li to zrakom ide.

I onda razgovor, onaj kad putuju četiri nepoznata čovjeka.

— Denise, gdje ti je tetak?, pita njegova njegovateljica.

— Na pruzi, tamo.

— Na kojoj pruzi?

— Sarajevo — Šamac, tamo — gradi prugu.

Denisu su pričali za prugu, tetak mu je otišao da se nadmeće sa Sikolom, Vrandukom, da ispuni obećanje mladosti dato još u prvoj smjeni da će drugi kolosijek proći prije roka.

— Šta je to pruga, Denise?, pitam.

— Pruga je kad idu vozovi i trube.

— Hoćeš li ti ići na prugu?

— Hoću, kad budem veliki.

— Šta ćeš raditi?

— Praviti tunel da prođe moj tetak u vozu.

Magla je bivala sve rjeđa, izranjalo je sunce s visina. Jedan Denis, kročio u život, a zna za prugu. Dug ove mladosti što pravi povijest na dionici Šamac — Sarajevo pamti se. Bit će mnogo onih koji će graditi i stotinu kolosijeka, ako bude trebalo. Vjerujući Denisima, znamim i neznamim.

R. KOLAR

Radost pobjede

Odbrojavanje dana do svečanog puštanja u saobraćaj drugog kolosijeka, 26. novembra, uvlači se u srce svakog graditelja. Svečarsko raspoloženje i ponos rastu. Na svakom koraku razdraganost, pjesma i isticanje velike pobjede, one radne, što se prugom zove, a Akcija ostavlja za nezaborav. Cvrsta sprega brigadira i radnika izvođačke operative, tako karakteristična na ovom velikom radilištu u nas, susreće se cijelom dužinom drugog kolosijeka. Dokaz je to da se dobrovoljni omladinski rad sasvim uspješno uklapa u izgradnju velikih projekata i da znatno ubrzava realizaciju.

Snimio: M. ĐURAŠEVIĆ

BRIGADIRI U ŽEPČU —
ŽEPČE SA BRIGADIRIMA

Zajednička pozornica

ŽEPČE, 21. NOVEMBRA — Već osam mjeseci Žepče živi sa mladim graditeljima drugog kolosijeka Omladinske pruge Šamac — Sarajevo. Boravak više od osam hiljada brigadira iz svih krajeva Jugoslavije u ovom gradiću, u dolini Bosne ostavio je vidnog traga. Sa stanovništvom je uspostavljena saradnja. Omladinsko naselje i grad su, bez pretjerivanja, postali jedno. Članovi društveno-političkih organizacija i zajednica svakodnevno su prisutni u Omladinskom naselju i na trasi. Interesuju se za život i rad brigadira, pomažu gdje god je to moguće. Učenici Srednjoškolskog centra koriste brigadirske prostore i sportske terene, a brigadiri njihove učionice. Nastupili su na smotri sporta i kulture koja je 22. oktobra održana u Žepču. Učestvovali su u noćnoj trci ulicama grada, koju je organizovalo Naselje.

Saradnja je uspostavljena i sa radnim organizacijama, naročito sa »Mahnjačom« i »Najmješajem II«, sa svim trgovinama u gradu... Stanovnici Žepča rado su viđeni gosti na brigadnim večerima u Naselju, brigadiri učestvuju u svim manifestacijama koje priređuje grad. U »Nedjelji civilne zaštite« bili su gotovo najbrojniji i najaktivniji učesnici. Jednom riječju, brigadiri žive sa gradom i grad živi s njima.

Jedan od posljednjih primjera saradnje je brigadno veče koje je u sali kina »Prvi maj« u Žepču priredila ORB »Novo Sarajevo« za učenike i nastavnike Osnovne škole »Rade Kondić«. To veče dugo će se pamtiti. Dupke puna sala odjekivala je od aplauza, smijeha i brigadirskih pjesama, koje su pioniri pjevali, zajedno sa brigadirima. Na pozornici su se smje njivale tačke koje su, osim do maćina ORB »Novo Sarajevo«, izvodili i gosti programa, brigadiri »Užičke Republike« iz Tovog Užica i sarajevskog UPI-ja. Smjenjivali su se poezija, šale, pjesme. Zvijezda programa bio je Slavo Milanović, komičar iz Novog Sarajeva. Njegovim šalama pioniri nisu mogli da odole, pa su ga i poslije programa tražili u Naselju i sprijateljili se s njim. Ovo izuzetno uspješno veče dugo će pamtiti i brigadiri i učenici Osnovne škole »Rade Kondić«.

— Ovim programom samo je započela saradnja koja će, kako smo se dogovorili sa upravom škole, trajati i nakon završetka Akcije — kaže Ahmed Ademović, zamjenik komandanta ORB »Novo Sarajevo«. Dok smo još u Žepču tu saradnju ćemo i produbiti. Eto, već 24. novembra učestvovaćemo na školskoj svečanosti prijema pionira u Savez socijalističke omladine — kaže Ademović.

G. JOVANOVIĆ

ЦРТИЦА

Неизгубљено ПИСМО

ДОБОЈ, НОВЕМБРА — Сваког јутра Новилна Елез, новинар Радио-Сарајева и бригадирна ОРБ »Седам секретара СКОЈ-а«, ренне у пет сати: »Драге бригадирне и бригадири, добро јутро! Пријатан глас као најва за успјешан дан, још један на-прузи.

Тај се глас оглашава из звучника постављених у Насељу омладинских бригада у Добоју, а »потиче« из насељеног разгласа Радио-Омладинске пруге.

Од јутра до појерја тече најслушанији радио-програм. Има и вијести, из земље и свијета, па је ту укључивање у програм Радио-Сарајева, али се емитује и бригадирски студио »један«, у ствари: вечерњи дневник о збивањима на траси и у Насељу. Па музика, пјесме, информације, опет музика, музика.

Џевад Дрино, сарадник за информисање у Насељу ОРБ у Добоју, нане да је — и поред интензивних радова на траси — у осмој смјени емитовано око 70 дневних информација, затим посебни програми уз ударне дане, чуле су се и емисије што су их непосредно уредили бригадисти.

Чусмо, ненидан, и овако обавјештење: »Обавјештавамо бригадисту који је изгубио неписана писма и разгледнице да дође по њих. Такође обавјештавамо бригадисту који је изгубио нотес за значке — да га може наћи у Радио-Омладинској пруги!«.

А, то је веома, веома симпатично. Значи, немо оvdје, уз ову пругу ове младости, ни труна сумње у младог човјена. Неко је изгубио непослане разгледнице, неписане, а његов друг или његова другарица су их нашли и замолили да се то објави на разгласу. То јесте детаљ али детаљ који много говори о свијести, социјалистичкој свијести оvdје присутног младог човјена.

Постоји документација о томе како су исте обавјести емитоване о пронађеном ручном сату, златним ланчићима, новцу, стотинама хиљада динара...

Дакле, то што се оvdје изгуби — то није изгубљено, то је само загубљено, али и то само на тренутак, дон то не примијети бригадирна или бригадист и замоли да се о томе обавјести разгласом.

Анција је и то...

И. Т.

Такмичење у борилачким вјештинама

ЗАВИДОВИЋИ, 21. НОВЕМБРА — Двадесет дана трајале су припреме бригадиста, чланова екипе Насеља за такмичење у џудоу, самоодбрани и каратеу. У Жепчу су прошле недјеље организовали такмичење са градским клубом џудиста и каратиста Жепче.

Пред бројном публиком, под руководством тренера Бранка Мирковића, млади такмичари из Насеља Завидовићи демонстрирали су познавање ових борилачких вјештина. Публика је била одушевљена поготово у борилачким акцијама (одбрани од више противника).

У званичном такмичењу у подмлађеној екипи Насеља истакли су се Здравко Мариновић, из ОРБ »Мило Керошевић Гуја« и Сабахудин Лозиновић из Бригаде »Братство-јединство« Зеница.

Е. А.

ПРЕБИРАЊЕ НАЈЉЕПШИХ ТРЕНУТАКА

Сарајлије имају Ромеа и Јулију

ОРБ »Ново Сарајево« има једну Рејхану и једног Сенада, срећне што ће се њихова двогодишња љубав крунисати бригадирским браком

ЖЕПЧЕ, 21. НОВЕМБРА — Док је већина бригадира из Омладинског насеља Жепче заузета посљедњим пословима на изградњи пруге, овог сунчаног, али хладног новембарског јутра, пред павиљоном ОРБ »Ново Сарајево« затекли смо неколико бригадира, иначе радника »Униоинвеста«. Разговарали смо с њима о њиховим утисцима са Акције, о животу на траси и у Насељу. Омер Белко, ради у »Униклими« као варилац, а оvdје на Акцији је командант треће чете ОРБ »Ново Сарајево«.

— Откад смо дошли на Акцију много тога се догодило на траси и око ње. Било је и напорних дана када су жуљеви пуцали под лопатама, али све то ишло је лако уз пјесму, шалу и смијех. Сада кад је крај врло близу, сјећамо се најљепших тренутака. Ово је моја прва савезна радна акција, била ми је велика жеља да дођем и дам свој допринос изградњи пруге од Добоја до Зенице и ето успио сам. Наша бригада добро је организована у сваком погледу. Поред добрих резултата на траси и у активностима у Насељу нисмо ништа лошији. Редовно имамо предавања из марксистичког образовања, организујемо спортска такмичења, бригадирске вечери и друго. Било би ми јако жао да

ми се жеља да дођем на Акцију није испунила.

Здравко Хршум је члан специјалне групе ОРБ »Ново Сарајево«, иначе електричар по занимању. Од растао је у породици старих акцијаша. Отац вишеструки ударних му је узор. Ове године Здравко је по сваку цијену желио на Акцију, па када му његова радна организација није изашла у сусрет, узео је годишњи одмор и обукао зелenu бригадирку. Здравко често ради у ноћној смјени, али се ни по дану не одмара, јер како рече, не воли када нема посла. Зато на трасу одлази кад год му се укаже прилика. Међу многобројним дипломама из стрељаштва, којим се аматерски бави, чува и једну, њему најдражу, коју је добио на Сутјесци 1970. године.

— Не радим за ударничку значку мада би ми то било најдраже признање. Када сам прије пола сат на Акцију разговарао са оцем рекао ми је да од себе треба да дам максимум и да признања неће изостати.

ОРБ »Ново Сарајево« има и Ромеа и Јулију. То је Рејхана и један Сенад. Затекли смо их испред павиљона на простору који су бригадистри уредили и назвали га за заљубљене. Дошли су на пругу да дају заједнички прилог изградњи наше

домовине. Кажу да заједно остварују боље резултате.

— Ускоро нам наши другови из Бригаде припремају праву бригадирску свадбу. Срећни смо што ће се наша двогодишња љубав крунисати браком, баш оvdје на Акцији, која нас је још чвршће повезала — кажу Рејхана и Сенад. Волиги се на траси теже је него у обичном животу — каже Рејхана, али потисне љубав она постаје још јача и стимулише нас да посао што боље обавимо.

Сенад се слаже са Рејханом и додаје да је његов удио за сада већи у послу него у емоцијама.

Сенад се слаже са Рејханом и додаје да је његов удио за сада већи у послу него у емоцијама, али када се заврши Акција он ће то надокнадити додаје у шали. И тако у разговору са бригадирима ОРБ »Ново Сарајево« вријеме брзо пролази. Много су нам још причали о својој бригади, о високо пребаченим нормама, о новим пријатељствима. Као и све друге бригаде Акција је и њих очарала и свима је жао што је крај све ближи.

Г. Ј.

Растанак се примакао

Још само пет дана до свечаног пуштања у саобраћај нове пруге од Добоја до Зенице. Бригадистри осме смјене дотјерују колосијек, насипају додатне количине бијелог камена туцаника, да би новим трачницама возови могли достигати брзине од сто километара на сат.

Маренда на туцанику, уз нову пругу, а затим поново насипање колосијека и тако до недјеље, до свечаности којој се сви неизмјерно радујемо. Бригадистри су још једном стигли на циљ прије рока.

Снимео М. БУРАШЕВИЋ

NAŠ KONKURS

Nagrade i darodavci

Brigadir — autor najuspješnijeg rada na konkursu »Omladinske pruge« biće nagrađen televizorom »panorama-kekec«, koji je vrijedan 5.270 dinara ♦ Ukupno šest nagrada

Dragi brigadiri, obavještavamo vas o nagradama i darodavcima na konkursu »Omladinske pruge«.

Privredna banka Sarajevo darovala je novac vašem listu za koji je kupljen televizor »panorama-kekec«. Vrijednost nagrade iznosi 5.270 dinara. Privredna banka Sarajevo je obezbijedila ovaj poklon s ciljem da među brigadirima pospješi štednju u okviru opštedruštvene akcije uštede materijala, vremena, za što bolju zaštitu na radu.

Televizor »panorama-kekec« dobiće brigadir čiji literarni pokušaj bude najuspješniji.

Redakcija jugoslovenskog nedjeljnog informativnog lista za mlade »Male novine« poklanja komplet knjiga — biblioteku jednom od učesnika konkursa.

Redakcija izdavačke djelatnosti NIŠRO »Oslobođenje« darovala je takođe biblioteku.

OUR list »Oslobođenje« nagradiće brigadire-autore literarnih pokušaja iz brigadirskog života sa tri godišnje pretplate na list »Oslobođenje«.

Ostalo je još nekoliko dana do završetka Akcije i osme smjene, pa i našeg konkursa. Da biste dobili jednu od šest nagrada, šaljite nam svoje radove.

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Pismo za kolosek

Dajana

Tražim oproštaj
za noći kad sam
sanjao prugu,
njene mostove,
vijadukte, tunele
i one vagone
pune tucanika,
pragova, šina,
stanice kroz koje
vozovi tutnje,
jednim i drugim
kolosekom
mladosti.

Tražim oproštaj
za dane kad sam
joj čvrsto
stezao šine,
a ti ih sama
probđivala;
za dane kad
pokrivao sam
kamenim plaštom
njene pragove,
jer mlada je
i neiskusna,
nesvikla
na studen
i hladnoću.

I pomilovanje
tražim za sate
kad sam nad
njom bđio,
i budio je
i uspavljiv'o
a ti neusnula
bivala si.

I blagoslov tražim
za ovu jesen,
kad sam joj
poklonio ruke

i celoga sebe
i bio joj veran
do kraja.

Dajana,
ti znaš
da je ovo
pruga
i moje
i tvoje
mladosti.

Ja javom,
ti snovima,
oboje už prugu
probđeli smo
deo života,
i sad smo
bogatiji
za čitav
jedan život.

Uspevali smo
i uspjećemo
i ovog puta
zajedno stići
do cilja
ti i ja
i pruga,
i svi drugi
poput nas
za kolosek
naše mladosti,
za našu,
mladost,
dostojnu nas,
za mladost
naše mladosti,
za naše snove,
za našu javu,
ti i ja
i pruga,
i svi drugi
poput nas.

Htedoh
još mnogo
toga reći,
al' nedostaju reči,
ostaje šumor
radilišta i
voz pristižući.

Evo, sviće
novi dan,
a ja se kanim
na put bih
do snova,
od začeca
do radanja
druge trase,
do rođenja
svih nas i
Republike naše.

Dajana,
kao što mi
krv uzvrije,
brigadirski
kad pevamo,
i Kozaračko
kad vijemo
oko vatre,
tako sada
u žilama
osećam kako
Plavi voz
kroz Sikolu
proleće,
od Doboja
do Zenice
trasom
mladosti
s' mladošću
kreće.

Damjan
Živojin Damjanović
Damnjan, ORB »Franc
Rozman Stane«,
Doboj

A pruga je i ljubav građena srcem

I pjesma teče, a srce je veliko znate kako samo može biti brigadirsko srce ♦ Pruga je i prva ljubav, mladalačka, rođena u trenutku predaha, ako ga uopšte može biti kad mladost gradi

Ne znam odakle da počnem priču, da li od one slavne '47, akcijaške, ili mnogo, mnogo kasnije. Da pričam o jednoj mladosti iz te akcijaške godine, ili možda priču da počnem o ovoj našoj mladosti iz '78. godine?

Ipak, pričaću vam o onoj davnoj, dивноj mladosti, mladosti koja to više nije, ali mladosti koja je ušla u istoriju i tu ostala sačuvana za vječnost. O mladosti čika Jove, mladosti koja evo, već šezdeseti put cvjeta, mladosti na čijim grudima blista 50 odličja udarničkog rada, akcijaškog. Čika Jovi, koji je svoju razdraganu, bosonogu mladost i mladičke dane darovao domovini, njenom cvjetanju, prosperitetu.

I bila je 1947. godina, bila je Jugoslavija, bila je pruga Šamac — Sarajevo, i jedna mladost odnjihana u kolijevci ljubavi, za ovu zemlju, za narod, Tita i domovinu. I mladost je cvjetala, mladost stasala na pruzi, onaj što kroz srce prolazi, a pruga je ta ljubaviju građena i srcem trasirana. Gradio je čika Jovo, gradio prugu i izgrađivao sebe, ne žaleći znoj i raspuklih žuljeva. Pjevao je čika Jovo najljepšu pjesmu svoje mladosti, pjesmu satkanu od prekrasnih niti drugarstva, bratstva i jedinstva, prijateljstva, pjesmu odjeka krapova i lopata, što kroz vene protiče, ispjevanu na trasi, u tunelu, akcijašku, udarničku.

I pjesma teče, a srce je veliko, znate kako samo može biti srce iz one slavne '47. godine. Sa »Šamca« je sačuvao i prvu tajnu, mladalačku ljubav, rođenu u trenutku predaha, koji to nije, jer, zar može biti predaha kada mladost radi, kada mladost gradi.

Čika Jovo je gradio, prugu, ugrađujući, tako, dio sebe za sutra, sutra sa bezbroj pruga, u slobodi, sutra za budućnost.

I onda... »Ibar — Lepenac« i novo znamenje, Sutjeska, Kozara, Auto-put »Bratstvo-jedinstvo«, Banjaluka, Sarajevo... radio je udarnički, a nije ni sanjao da će »Šamac« njegove mladosti doseći u ovu našu, isto tako mladalačku, akcijašku '78. godinu.

Sada je Akcija »Šamac — Sarajevo« moja mladost, naša mladost, ljubav, naša htijenja. Mi nastavljamo ono što je čika Jovo, i još mnogo njih, znanih i neznanih, započeo.

I opet je čika Jovo tu, na pruzi njegove mladosti, ali sada kao prekaljeni akcijaš — veteran. Tu je s nama, u Brigadi »Ferijalac«, na zajedničkom zadatku, koji je zalog naše i njegove mladosti. Za čika Jovu je vrijeme stalo, jer sve njegove godine, našim cvjetaju, cvjetaju hitajući u zagrljaj s prugom, ili, možda, još mnogim prugama.

•Suzana GRGIĆ,
ORB »Ferijalac« — Nemila

Našim kolosijekom

Rastanak se sasvim primakao, akcijaši kažu da je stigao prebrzo, svi bi željeli nastaviti druženje sa prugom, a isto tako svi su htjeli i uspjeli da završe drugi kolosijek prije roka. U svih osam smjena Akcije rastanci su brigadire činili sjetnim što se privremeno prekida nezaboravni akcijaški život, ali su svi izražavali odlučnost da se dogodi nađu na drugoj akciji, u bilo kojoj smjeni. Osmu je, ipak, u boljoj poziciji, pristustvovaće obilježavanju završnice, ispratiće prugu do cilja i predati je Republici za rođendan. Zato su ovi dani do svečanosti u Zenici ispunjeni posebnim raspoloženjem, svečarskim, što se vidi na licima svih graditelja. U naseljima se završavaju kursevi, predavanja, sportska takmičenja, prikupljaju adrese drugova i drugarica, pripremaju kulturno-zabavne priredbe i logorske vatre, koje nagovještavaju veliku radnu pobjedu.

Snimio V. GARIĆ

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 235

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

VELIKA RADNA POBJEDA U SUSRET VELIKOJ SVEČANOSTI
OTVARANJA PRUGE

Sikola je Vranduk naših dana

Sistem tunela na Sikoli potpuno probijen ♦ Juče progledala i Sikola II ♦ Opirala se, otpor bio neviđen, ali su graditelji kretali naprijed sve odlučnije ♦ Umjesto aveti nazvana ljepoticom

DOBOJ, 22. NOVEMBRA — Sikola II je progledala. Izvršen je posljednji veliki posao na velikoj pruzi?

Evo te scene, dok je još sve potpuno, sve svježije, dok je utisak vreo:

Bilo je tačno 21 i 25 minuta. Još pet minuta, pa je drugu smjenu trebalo da zamijeni treća. Očekivalo se da će njoj pripasti čast, da će Sikola pasti pred zoru, jutros. Bilo je samo pitanje sata, ali se desilo da su odlučili trenuci. Buldožerista Ibrahim Mević iz ŽTO — OOUR-a Kolašin, s namjerom da očisti teren, uključio je mašinu. Međutim, grdosija nije naišla na otpor. Umjesto otpora — pojavio se otvor!

Time je izvršen posljednji čin, Sikola II je potpuno probijena.

♦ Tako je pala Sikola. Da čovjek ne povjeruje. Ili je to i inače tako u životu. Velike stvari znaju da se dogode neosjetno. Naoko, jer samom činu pret hodi veliki napor.

... Na drugi kolosijek pruge Šamac — Sarajevo došli su graditelji sa željom da ispune obećanje dato drugu Titu i potvrde se na istom mjestu gdje je generacija njihovih roditelja izgradila prvi kolosijek. Nad sjećanjem o trasi iz 1947. godine posebno se nadvisivao jedan simbol. Vranduk je postao simbol dok je još bušen. Po snazi, volji i trajnosti, upornosti. Nema čovjeka u ovoj zemlji koji nije čuo za Vranduk. Ova generacija graditelja učila je o Vranduku iz đačkih početnica, i znala sve o njemu. Vranduk je ove godine po četvrti put probijen i ostao je Vranduk. Ali, u onaj Vranduk, onaj iz 1947. godine — ove sad 1978. godine izrasla je Sikola. Ona je postala Vranduk naših dana i noći pretvorenih u dane.

♦ Prvo se predala Sikola I, tunel dug 40,3 metara, zatim se predala Sikola III, tunel dug 196 metara. Preostala je ona iz sredine — Sikola II — 774 metra. Opirala se, otpor je bio neviđen. Ukinuta je i noć, i počela da radi i treća smjena, samo da Sikola potpuno

progleda. Mučila nas je, nismo je mrzili. Išlo se još odlučnije, zajedno, radnici izvođačke operative, komorati i brigadisti. Umjesto aveti, Sikola je nazvana ljepoticom. Trebalo je osvajati, da bi se osvojilo. Pjesme i pjesme su o tome nastale; u stroju, uz put, one što se pjevaju i one što se recituju. Na paviljonima, umjesto zidnih novina iscrtan je lik ljepotice u izmaglici. Uvaranje je uspjelo, Sikola je popuštala i osvojena je...

Tu, na mjestu događaja bili su: Miloš Simić, Miloš Anđelić, Nusret Muratović, Radosav Stanišić, Mirsad Stupar, Mirko Kukić, Fuad Čustović, brigadisti ORB »Ivo Lola Ribar« iz Zenice:

— Ovo u nama niko ne umije izreći, to je, svečanost, trenutak života. Za svagda će ostati ova noć.

♦ Čim se pokazao otvor, začuo se i pisak i eho riječi: Tito — Partija — omladina — akcija! Ljudi su se ljubili, govorila je u njima neizmjerena radost. Opet pjesma. »Omladinskim snagama, radnim brigadama, mi žanjemo žito, žito, živio nam maršal Tito...«

Putnici u vozu što je sinoć prošao prvim kolosijekom oko 22 sata čuli su pred tunelom Sikola uzvike: »Sikola je probijena«. To su ljudi vikali u noć, nadjačavali tutanj voza.

U povratku u Naselje ORB u Doboju — pjesma: »Sikola nam neće više da prkosi«. Tako, eto, nastaju pjesme, u trenutku, provale iz nas, pohuljaju... U Naselju, večerje, prva smjena je spavala, treća je uveliko radila.

Nije bilo veselja, da se drugovi ne probude. Samo sjaj u očima, užareni.

♦ Nakon ovoliko radnih pobjeda ovo je bila sitnica. Svi ovi trenuci vrtiće mi se tek za 15-tak dana. Tada ću sve da doživim dublje — kaže Nihad Šehović, zamjenik komandanta Akcije za radilište.

— Krunisan je rad omladinskih radnih brigada dobojskog naselja. Pred

Na drugom kolosijeku nema više nijedne prepreke, graditelji su savladali sistem tunela na Sikoli jučerašnjim probijanjem Sikole II

očima vidim brigadiste iz brigada »22 narodna heroja« i »Mirko Jovanović«, koji su se prvi uhvatili ukoštac sa ovim tunelom u petoj smjeni — kazuju Nedžib Osmanović, komandant Naselja ORB u Doboju.

— Presrećan sam, to je izuzetna pobjeda svih nas, izvođača radova i brigadista, naš ponos — kaže Ramiz Čam para, zamjenik komandanta za radilište Naselja ORB u Doboju.

♦ Da se razumijemo: niko ovdje nijednog trenutka nije sumnjao da se Sikola mora predati. Bilo je samo pitanje sata kada će biti izvršen taj čin. Kako je probijan centimetar za centimetrom, metar za metrom, tunel je uređivan i sad preostaje završni finiš. Jer, dug 40,3 metara, zatim se predala Sikola mo snage da prugu držimo i na rukama!

... Jutros u 6.30 sati na radilište ode i prva smjena zeničke brigade. Još nisu saznali da se Sikola predala, pjevali su zvonko i snažno, kao jedan, kao vojnici kad polažu zakletvu.

I. TALJIĆ

Odbrojavanje u dolini
Bosne

Još četiri dana

ORA »SAMAC — SARAJEVO 78«
— Jučerašnjim udarnim danom brigade osme smjene stekle su još jedno udarništvo. Do sada četvrto. Znači, i dalje udarnički, do kraja. Progledala je i Sikola II, kroz Sikolu III postavljene su šine, trasa se uljepšava, ispisuju se parole. U toku je veliki finiš. Sutra, u četvrtak, je 235. dan otkako je Akcija otvorena. Za četiri dana biće najsvečanije zatvorena. Tada, 26. novembra, biće u Zenici svečanost nad svečanostima. Ovdje, na trasi I u naselju omladinskih radnih brigada, sve je u tom znaku.

Са тринаесте сједнице Савјета ОРА »Шамац — Сарајево 78«

Воз креће у девет сати

Савјет Акције на сједници у Жепчу усвојио приједлог програма завршне свечаности у Зеници 26. новембра, којом ће бити обиљежене двије велике радне побједо — пролазак првог воза другим колосијеном од Добоја до Зенице и потпаљивање четврте високе пећи у Жељезари Зеница

ЖЕЛЧЕ, 22. НОВЕМБРА — У Омладинском насељу Жепче синоћ је одржана 13. претпоследња сједница Савјета ОРА »Шамац — Сарајево 78«, на којој је највећа пажња посвећена информацијама о завршним радовима и припремама за завршну свечаност поводом пуштања у саобраћај новоизграђене пруге.

У име Дирекције за изградњу другог колосијека пруге од Добоја до Зенице говорио је Цемаил Чизмић.

— Двадесет шестог новембра ујутро све ће бити спремно за пролазак свечаног воза, рекао је Чизмић. На дионици Добој — Маглај успостављен је саобраћај по двоколосјечној електрифицираној прузи. Од Маглаја до Брадића завршен је горњи строј и контактне мреже, осим на потезу тунела Сикола, где се још ради на Сиколи 2, док су 1 и 3 завршени, тако да је омогућено постављање колосијека и контактне мреже. Двоколосије чни саобраћај по електрифицираној прузи успостављен је и на релацији Брадићи — Немила док се на потезу Немила — Јелина још изводе радови на контактної мрежи и у тунелу Врандук.

У свом извјештају је Цемаил Чизмић још истакао да је укупно положено 86,5 километара колосијека, а контактне мреже развучено на 85,7 километара. Остатак је у извођењу у дијеловима око тунела Сикола и тунела Врандук. У пругу је уграђено укупно око 217 хиљада кубика туцаника.

О учешћу бригадира на изградњи пруге говорио је Нихад Шеховић, заменик команданта Акције за радилиште.

— У четири омладинска насеља тренутно ради 35 омладинских бригада. Највећи број бригадира свакодневно истовара и уграђује туцаник. Пет стотина бригадира из насеља Добој и За

видовићи, у три смјене, раде на Сиколи, док један дио бригадира из Завидовића и Жепча истовара материјал иза тог тунела. Остали бригадири по насељима шаркирају трасу и декоришу, каже Шеховић.

Изванредним резултатима постигнутим на изградњи пруге Савјет Акције је више него задовољан. Обимни послови завршени су у троструко краћем временском року него што би нормално трајала изградња пруге без учешћа бригадира.

— Сви градитељи треба да буду поносни на своје дјело — рекао је Мићо Ракић, председник Савјета. Ових последњих мјесеци, нарочито, и градитеље из ООУР-а обуео је бригадирски ентузијазам и полет, развио се здрав такмичарски дух међу њима, што је такође допринијело завршетку пруге прије предвиђеног рока.

На синоћњој сједници Савјета усвојен је и приједлог програма завршне свечаности у Зеници, којом ће бити обиљежене двије велике радне побједо, пролазак првог воза другим колосијеном од Добоја до Зенице и потпаљивање четврте високе пећи у Жељезари Зеница.

У име радне групе за припрему свечаности говорио је Илија Розич, заменик команданта Акције за друштвене активности.

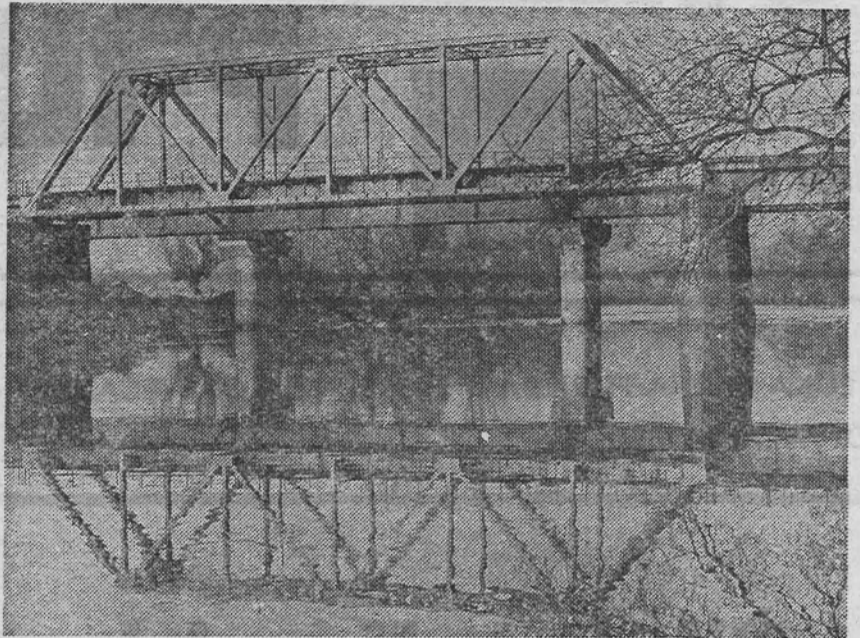
— Осим програма свечаности, радна група је била ангажована и на изради плаката Акције, лонг-плеј плоче са бригадирским pjesмама, насталим на Акцији, издавању књиге бригадиског стваралаштва и на још низ мањих послова. Такође смо се ангажовали на трајној декорацији пруге.

Што се свечаног воза тиче, он ће кренути из Добоја у 9 сати ујутро, 26. новембра. Зауостављаће се у Маглају, Завидовићима, Жепчу, Немилој и теретној станици Зеница. У свим овим мјестима биће организоване пригодне свечаности. У Зеници воз стиже у 12.10 сати. Хиљаду сто мјеста у њему попуниће градитељи омладинске пруге из 1947 и 1978. године, делегације друштвено-политичких заједница и организација удруженог рада, представници средстава јавног информисања, Цијели ток свечаности директно ће преносити радио и телевизија.

Осим свечаног воза у програм завршне манифестације улази свечаност у Жељезари, народни збор на Камберовића пољу, изложба фотографија са Акције, додјела признања, заједничко бригадирско вече уз логорску ватру...

На сједници Савјета договорени су и будући задаци до краја и након завршетка ОРА »Шамац — Сарајево 78«. Усвојен је и приједлог радне групе од 17 чланова која ће се ангажовати на изради завршног извјештаја Акције.

Г. ЈОВАНОВИЋ

Једна пруга - 34 моста

Ријека Босна дуго се опирала упорним градитељима мостова. А њих није мало на другом колосијеку. Што дужих, што краћих, укупно их је 34. Сви су завршени и преко њих постављене сјајне шине. Кад су већ изграђени, Босна их је, рекло би се, умиљато прихватила. У својим дубинама им дочарава њихову љепоту, чини их двоструким. Мостови су одувијек спајали ово најљепше — људско, повезивали сусједи, насеља, градове, земље, континенте и народе ове планете.

Премошћена ријека открива сву своју љепоту, јер поглед на ријеку је најотворенији са мостова, а човек се посебно угодно осјећа кад стоји на средини велике ријеке, на њуприји, и разгледа њене обале, матице и вирове, одозго, из птичје перспективе. И путницима у возовима мостови изазивају посебне емоције и дивљење. Док композиција јури великом брзином, жељезна конструкција одзвања побједничком мелодијом човјека над природом.

СНИМИО: М. ЂУРАШЕВИЋ

РАПОРТ ИЗ ОМЛАДИНСКОГ НАСЕЉА У НЕМИЛОЈ

Ударништва свим бригадама

Завршница је у правом смислу те ријечи и бригадири су углавном насипали туцаник међу прагове нове пруге, уређивали је и припремали за недјељну свечаност ♦ Све бригаде су надмашиле задату норму од 229 одсто

НЕМИЛА, 22. НОВЕМБРА — Јучерашњи радни дан није био обичан. У част Осмог конгреса Савеза синдиката Југославије, био је ударни дан и бригадири су, поздрављајући почетак рада Конгреса, имали посебних мотива за веће залагање. Када су се синоћ сравнили резултати остварени на траси, показало се да су све бригаде знатно преbacиле постављену норму од 229 одсто, која доноси ново ударништво. Тако су све бригаде радиле и четврто ударништво у овој смјени.

Радови на траси су при крају тако да су јуче омладинци, углавном, планирали туцаник, док је једна група постављала подземне каблове. У Топчић-Пољу радили су бригадири ОРБ »Петнаести април«, разастирали су туцаник по колосијеку преко којег затим наилази машина за набијање туцаника.

— Имамо задатак да урадимо 1.600 метара, а ево већ смо ту норму преbacили. Ради се, заиста, добро, међу бригадирима влада изврсно расположење и узјерени смо да ћемо освојити ново ударништво — рекао нам је јуче на траси Борислав Цуић, бригадир ОРБ »Петнаести април«.

Од Врандука према Јелини радила је ОРБ »Други октобар« из Тузле. Прилазимо групи бригадира, уз поздрав, распитујемо се о томе шта раде, има ли тешкоћа.

— Управо уређујемо косине пруге, јер је овдје пруга насута у довољној висини. Нема проблема, радимо као и прије и не стрепимо за преbacивање норме — каже Фуад Мушић.

— Морамо искористити и ово мало сунца да урадимо што више. Некако је лакше радити кад га видимо, иако се и радом доста загријемо — прича Франо Павић, младић који на својим грудима већ носи двије ударничке значке, од којих је једна са ове акције, зарађена у петог смјени.

Радили су јуче и остали бригадири ударнички, радили су и пјевали, али се по њиховој причи могло видјети да им је жао што је растанак тако близу. То су потврђивали многи, међу којима су најувјерљивији били Муниба Башић, Халид Куловић и Фатима Овчина.

И данас су поново на својим радним мјестима на траси. Раде као и јуче, радиће тако и сутра. А група задужена за декорисање већ неколико дана ради свим снагама. Под њиховим рукама траса добија свечанији изглед, пруга добија ново рухо. Резултати њихових напора видљиви су дуж цијеле трасе. Својим радом заслужили су бар да им поменемо имена: Сакиб Исаковић, Нихад Алибеговић, Цевад Хасановић, Самир Фазлић, Мирослав и Миодраг Сердаровић, Весна Ђуран, Златан Марковић, Зоран Живковић, Бранко Брњатовић, Милорад Козачевић, Снежана Цветановић, Илија Барлески и Јован Кесаковски.

Ј. ЈЕЛAVИЋ

Za vatre pobjede

Brigadiri u sva četiri naselja odbrojavaju dane i sate do svečane predaje nove pruge u saobraćaj, što će se održati u Zenici 26. novembra. Nijedna noć ne prolazi bez velikih logorskih vatri, akcijaši su neumorni kad je u pitanju taj njihov najdraži trenutak. I vatre iskazuju veliku pobjedu graditelja, javljaju da je pruga završena, samo se čeka da to veliko djelo predaju Republici za njen rođendan.

NEMA NORME KOJU BRIGADIRI NE MOGU NADMAŠITI

Učinkom pozdravili Kongres

Četvrto po redu udarništvo osvojile sve brigade Omladinskog naselja u Doboju juče — udarnog dana zakanog povodom početka rada Osmog kongresa Saveza sindikata Jugoslavije

DOBOJ, 22. NOVEMBRA — Opet sinoć brigade u svečanom stroju pred otvorenim pozornicom Naselja omladinskih radnih brigada u Doboju. Opet brigadni pozdravi i pjesma. Bio je udarni dan u čast početka Osmog kongresa Saveza sindikata Jugoslavije. Treći udarni dan i ponovo udarništva za sve brigade. Brigadiste omladinskih radnih brigada »Bratstvo-jedinstvo« MOK Leskovac, »Gornjedrinska« MOK Goražde, »Ivo Lola Ribar« Zenica »Sedam sekretara SKOJ« Novi grad Sarajevo, »Šesta proleterska istočnobosanska brigada« MOK Tuzla i »Mladi radnik« iz Maglaja pozdravila je Senada Krajišnik, zamjenik komandanta Naselja.

— Hiljade i hiljade mladih, veterana i pionira iz svih krajeva zemlje, svjesni cilja i značaja ORA

»Samac — Sarajevo 78«, te činjenice da je odluka o njenom organizovanju, donesena u godini Titovih i naših jubileja, i da je provodimo u godini izuzetnih aktivnosti — godini izbora, održavanja kongresa SK, Saveza socijalističke omladine, Saveza sindikata, Saveza udruženja boraca NOR-a, ovdje su dolazile u sedam smjena da daju svoj doprinos izvršavanju ovog velikog zadatka, da izgrade drugi kolosijek pruge od Doboja do Zenice u obećanom roku. Vi ste s istim ciljevima, željama i nadama ovdje u osmoj smjeni, i imate čast da budete posljednji graditelji i posljednji učesnici ORA »Samac — Sarajevo 78« da udarničkim radom ispunite poslje dnje dane Akcije — rekla je Senada Krajišnik, a zatim proglasila rezultate trećeg udarničkog dana osme udarničke smjene. Postavljena norma od 199 odsto znatno je premašena i sve brigade su dobile udarništvo — četvrto po redu. Naime, prosjek ostvarene norme za Naselje iznosi 252,10 odsto. Udarničke rezultate ostvarili su i rudari iz Zenice, Tuzle, Kaknja, Mostara, Breze, Đurđevika, Livna i Kreka-Banovići.

Udarnička smjena nastavlja udarnički...

Filmske predstave

ZAVIDOVIĆI, 22. NOVEMBRA — ORB »Mijo Kerošević Guja« prikazala je na ljetnoj pozornici filmove »Borba protiv padobranskog desanta«, »Selo u narodnoj odbrani«, »Laku noć«, »Život i rad pitomaca« i »Doviđenja«.

E. A.

KAKO ZAABIĆI RAZGOVORE O RASTANKU

Na krilima radosti

Sva uzvišena osjećanja ispunjavaju svakog učesnika Akcije i nijedan u ovom trenutku ne želi da pomišlja na rastanak koji se sasvim primakao
♦ Dozvolite da se radujemo, da ispratimo našu prugu, a onda ćemo se razići da bismo se ponovo sastajali

ZAVIDOVIĆI, 22. NOVEMBRA — Vrijeme. Vrijeme je sada jedina preokupacija brigadira. Posao se privodi kraju. Brigade sve ranije stižu u Naselje. Sve raspjevanije i sve više zajedno. I jedino o čemu se ne usuduju govoriti, ono što stalno zaobilaze, jeste vrijeme rastanka koje se sasvim primaklo. Dobro svi znaju koliko je još dana ostalo, koliko sati, koliko susreta s prugom. Koliko njih ovdje, u zajedničkom najdražem domu. Ali, brojati ne smiju. Brzo se zaustave jer nemaju mnogo vremena.

— Ne smijem govoriti, to je najteže — kaže Naila Bećirević, brigadirka ORB »Bratstvo-jedinstvo« MOK SSO Zenica. To je i povod za razgovor sa brigadirima iz ove brigade. Nije trebalo tako o rastanku, ali on lebdi i ne možemo pobjeći — dopunjuje Nailu-Ninu drugarica Šehida.

— Razgovaraćemo o nečemu drugom, o onom što nas je dovelo ovdje, što nas je toliko vezalo, vratimo se malo, mada se, ipak, čini kao da je sve počelo juče, Ivica Senjak pokušava zaustaviti i misao i riječ o rastanku.

— Dobro, onda ćemo o vašoj brigadi.

ORB »Bratstvo-jedinstvo« formirana je u martu ove godine na inicijativu MOK SSO Zenica. Učestvovala je u aprilu u prvoj smjeni, na izgradnji kolosijeka u Omladinskom naselju u Doboju. Sastavljena je od brigadira iz opština zeničke regije, Donjeg i Gornjeg Vakufa, Travnika, Novog Travnika, Viteza, Bugojna, Busovače, Kaknja, Zavidovića, Žepča, Kupresa i Zenice. U sastavu Brigade je pet veterana, sedam djevojaka, a momci brojku zaokružuju na stotinu.

— Slušao sam o akcijama, učestvovao u lokalnim, ali ovo je nešto dru-

go. Treba doći, raditi, živjeti, i biti sastavni dio ovog vrtloga... I mnogo bih još mogao govoriti.

Ivica Senjak, komandant ORB:

— Zar vam je ovo prva akcija. Prva, i to ovako velikog značaja, zato je i doživljam ovako snažno i ne vjerujem da se sve to dešava u meni i oko mene.

— Prva akcija i komandant?

Na Ivicinom dječjačkom licu ukaže se topao osmijeh, a u plavim očima zaiskri nešto kao objašnjenje. Objašnjenje svih pitanja. On je srećan i teško je govoriti bar u ovom času.

— U početku sam bio zbunjen. Sa tolikim mladim ljudima, sa stotinu brigadira, kojima treba da budem vođa, ali nauči se sve brzo. Osjećao sam prugu u sebi. Znao sam zbog čega smo svi ovdje i onda nije moglo biti zabune.

Ivica je predsjednik MOK SSO Zenica, pa je određen da vodi brigadu sastavljenu iz 12 opština. Nisu se poznavali. Sreli su se na pruzi prvi puta. Sreli u Kozaračkom, u igri kramp i lopata, u zvižducima vozova, združili i zavoljeli.

— Čast i obaveze, i ponos i sva ta uzvišena osjećanja ispunjavaju me sada mnogo više, jer brigadiri su se upoznali i među njima vlada takvo drugarstvo da nam, nemojte me pogrešno shvatiti, nijedno ime ne bi odgovaralo osim ovog što nosi Brigada.

Danas su ugrađivali u Stanici tucanik, brzo završili posao i pritekli u pomoć drugovima iz Brigade »Trinaesti novembar«. Kažu, nešto ih nosi da prije završe s radom na pruzi, da se skupe zajedno, zagrlje, zapjevaju...

— Prvi put sam na akciji — govori Šehida Omeragić iz Donjeg Vakufa, i da nisam došla mislim da bih bila siromašnija za jedan snažan doživljaj, za jedno istinsko dokazivanje i za ono najvažnije — drugarstvo. Nijedan trenutak nikad neću zaboraviti. Mi opet o kraju... Sjećam se kako smo jednog dana bili veliki, nisam vjerovala da se to može. Vratili smo se iz prve smjene, ručali i onda, i onda je trebalo hitno da se završe iskopi za stubove kontaktne mreže. Javili smo se dobrovoljno svi. Šta je to u nama?, pitala sam se. Pogledala sam niz trasu, noć je pala, a pored pruge niska svjetiljki. Bile su to zapaljene vatre pored svakog iskopa. Činilo mi se da sanjam. Ne mogu više govoriti jer se ne bih zaustavila.

Isto oduševljenje, isti ovaj zanos osjećaju i izražavaju i Bajaziz Isaković iz Zenice, Vlado Čuturić, Marinko Vučen i Hajro Zekić — veterani, Muhamed Kurtović i Naila Bećirević, sve vrijedni i istaknuti brigadiri.

Muhamed Kurtović Kamačo, veseljak u Brigadi, udarnik iz Novog Travnika, sa vječito promuklim glasom od pjevanja, neće zaboraviti 19. novembar sa 113 kilometra, bio mu je rođendan.

— Imao sam najdivniji orkestar, najsloženiji hor, najveći poklon — vile, tucanik, drugove, pjesmu i ispražnjene vagone.

I vratiće se uskoro, kao i mnogi drugi. Nosiće u sebi sve ovo što je Akcija, što su rekli i što su pokušali reći i kako Nina reče — ostavite nam ove sekunde da budemo zajedno, ovoliko zajedno, jer to drugačije ne znam reći.

E. ALIČKOVIĆ

НАШ КОНКУРС

Награде и дародавци

Бригадир — аутор најуспјешнијег рада на конкурс у »Омладинске пруге« биће награђен телевизором »панорама-кекец«, који је вриједан 5.270 динара ◊ Укупно шест награда

Драги бригадири, обавјештавамо вас о наградама и дародавцима на конкурс у »Омладинске пруге«.

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Опет ћемо градити

Они што чекају нашу слабост неће је дочекати, једноставно слабости нема, градитељима је непозната ◊ Идуће године опет ћемо изаћи на велика градилишта ◊ Људи пролазе, остају пруге, цесте, мостови, тунели

Ви! Шта се чудите? Пркосимо? Не! Само смо прогресивна младост социјализма и самоуправљања. Искузујемо патриотизам у миру. Желимо достићи наше очеве. Волимо нашу домовину. Њене модријеке, језера, житна поља, планине...

Гледате нас. Смијете нам се. Пркосно. Преко границе. Људи смо. Мислите? Као и за наше очеве 47. Хеј, спустите се. Искривит ћете крвничке вратове. Не можете видети оно што ми видимо. Што је наше. Што градимо. Постоје застори од сунца, гриже савјести, због наших мртвих очева мајки... Гледате али ништа не видите. Опет, прићи не смијете. Бости ће вас кости. Кости палих. Зар не видите? Ваш сте слијепи. Па они су живи. Међу нама су. На нашим

уснама су њихова имена. У крајњем досегу наших идеала и мисли су опет они. Њихова крв је наше свјетло...

Они су сада ту пред нама. Ви се опет смијете. Ништа не видите. Слијепи сте. Ту је застор. А ми? Свуда градитељи нових снова и нада, свуда градитељи будућности. Градимо домовину, уљепшавамо...

У градитељима прошлости рађају се градилишта садашњости и будућности. Ви опет не видите. Ми смо њихови градитељи. Пјевамо док градимо. Ви се чудите. Градимо будућност за неког дјечака, дјевојчицу, младића, градимо будућност за човјека.

Престали сте се смијати, нама. Наша снага и срећа побједила је ваш пркос. Желите ли окајати гријехове? Не можете! Чекајте нашу слабост. Но, ње нема. Нема, градитељима је непозната. Идуће године опет ћемо градити, ново. Изаћи ћемо на огромна градилишта. Зар не видите? Људи пролазе, настају. Остају пруге, цесте, мостови, тунели под сунцем. »Сикола«, под нашим сунцем у нашим пјесмама, нашој љубави, под небом, под сребром...

Погледајте. Стављамо шине и прагове на темеље прошлости, на крваве основе наше домовине. Основе пуне костију, недопјеваности пјесама, изгубљених љубави, нада, замрлог живота на безживотним уснама. Пјевајте. Младост Југославије, младост среће... Ви! Видите ли те хоризонте среће? Преко кланина, смијеше нам се, поздрављају... Градимо пругу и све смо ближе тим хоризонтима среће. Зато, загрлимо је, градимо живот, градимо домовину...

ШЕВАЛ БАШИЋ

ОРБ »Мијо Керошевић Гуја«
ЗАВИДОВИЋИ

Привредна банка Сарајево даровала је новац вашем листу за који је купљен телевизор »панорама-кекец«. Вриједност награде износи 5.270 динара. Привредна банка је обезбиједила овај поклон с циљем да међу бригадирима поспјешти штедњу у оквиру општедруштвене акције уштеде материјала, времена, за што бољу заштиту на раду.

Телевизор »панорама-кекец« добиће бригадир чији литерарни покушај буде најуспјешнији.

Редакција југословенског недјељног информативног листа за младе »Мале новине« поклања комплет књига — библиотеку једном од учесника конкурса.

Редакција издавачке дјелатности НИШПРО »Ослобођење« даровала је такође библиотеку.

ООУР лист »Ослобођење« наградиће бригадире-ауторе литерарних покушаја из бригадирског живота са три годишње претплате на лист »Ослобођење«.

Остало је још четири дана до свечане предаје другог колосијека у саобраћај, а тиме и завршетка осме смјене Акције и нашег конкурса. Да бисте добили једну од шест награда шаљите нам своје радове.

»Шипадова« шина

Бригадири осме смјене из дана у дан продужавали су нову пругу. Послови у финишу су и најдражи, али и тежки и одговорни. Челичне шине нису нимало лаке, а ваља их смјестити на прагове и причврстити. На нашем снимку је, ако се тако може рећи, »Шипадова« шина. Наиме, акцијашки ОРБ »Шипад« узвратио се уколика са трамвајом и полако, али сигурно носе је на њено одређиште. Други колосијек је, углавном, завршен, ту и тамо, у станицама бригадири измјештају стари и постављају нови и на Сиколи, тунелу који је посљедњи прогледао. Све шине ће бити на својим мјестима до 26. новембра, дана када ће градитељи, на свечаности у Зеници, предати изграђен други колосијек у саобраћај и тако уручити најљепши поклон Републици за њен рођендан.

Снимко: В. ГАРИЋ

Зато, чувајмо осмијех

Данас кад нам сунце сија, кад је небо плавлје него прије, данас смо сретни, сретнији него икад, јер живимо, волимо, љубимо оно што досад нико није. И овај цвијет у коси, и ова рука у руци, и дијете у наручју неком, осмијех и суза, зној

и жуљ, и многе исписане и неисписане странице историје, стварамо ми, јаче но икад, омладина с Титом.

Када су многе изнемогле руке остале у предању неком, ту смо били ми, с много жеље и снаге да премостимо сваку препреку, сваки сумњиви поглед.

Стварали смо садашњост уз буку машина, у тишини учионице, у старој школској клупи, на трошним и исписаним зидовима, промрзли и гладни, стварали смо боље, за још боље сутра уз чврсту и топлу руку Тита.

Поносни смо на многе километре пута, на многе мостове што спојише двије обале далеке некад, што спојисмо срца све дјеце свијета.

Поносни смо на све тековине, јер оне нам омогућавају да идемо даље, да идемо у сутра дигнуте гла-

ве, с осмијехом без суза, с рукама без ланца, путем без трња. Творци смо дјела која су вјечна, братство и јединство, слога и љубав, мајчина љубав и поглед миран. Створили смо и стварат ћемо оно што нас учи Тито. Писали смо наше домаће задатке у изгужване теке, учили и памтили Питагорину теорему, вољели тамо неку плаву локну из другог — А — невјешто шапутали Лоркину пјесму, дивили се и вољели дјечака у цин-стилу, кришом поклањали букет пољског цвијећа дјевојчици из сусједства.

Све смо то с Титом могли и смјели, јер Тито нас води, бодри и смјели. Тито је спојио руку црну и бијелу, за округли сто заједно су сјели, дјеца је осмијех изгубљени враћен, дрхтај и суза у трену су стали, јер оно што је сутра биће вјечно,

јер ниједан човјек није оток, свим сам за себе, сваки је човјек дио континента, сваки је осмијех сузом плаћен.

Београд, Коломбо, створили смо и стварамо велико поглавље у историји човјечанства, створили смо свјетлост у срцима гдје је одавно није било, остварила се жеља да будемо једно, да гајимо љубав ма гдје било.

Омладина данас и она што ће на наша мјеста сутра доћи, зна све напоре, зна што смо жртвовали за ту слободу, за слободно дигнуту руку, слободно испјевану пјесму.

Зато друже, мајко, чувај нам слободу, чувај нам осмијех јер смијат се је лијепи, недајмо ником ма тко то био да уништи ово свијетло.

Шећо ПАМУК, ОРБ »Фамос«

ОМЛАДИНСКА ПРУГА

БРОЈ 236

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

ПОБЈЕДЕ АКЦИЈЕ

Упоредо кроз Орлине

Један тунел — два колосијека, то су чувене Орлине и је дини двоколосијечни тунел на траси другог колосијека од До боја до Зенице. Градитељи су га потпуно завршили прије рока и кроз Орлине пролазе возови двоструком пругом. То је била једна од многобројних радних побједа, а она највећа, очекује се са нестрпљењем. Пруга је завршена и заказана свечаност за 26. новембар 1978. године у Зеници, када ће нова пруга бити пуштена у саобраћај. Највише ће се радovati њени градитељи, радници грађевинске оперативе и бригадири свих осам смјена, који су уградиле у ово велико дјело дио себе и испунили најдраже обећање. Тако ће возови, на електричну вучу, кренути од Добоја према Зеници прије Дана Републике.

Снимио:
М. БУРАШЕВИЋ

Испред свега - човјек

Чињеница је да су се овдје најувјерљивије потврдили социјалистички самоуправни односи, да је Акција била велика школа у којој су се развијале радне навике, стваралачки афинитети и способности младих

ДОБОЈ, 23. НОВЕМБРА — Одлазећи за који дан одавдје, са овог градилишта, које је највећи овогдишњи радни подухват у Југославији, и сумирајући резултате осам смјена ОПЕ »Шамач — Сарајево 78« понижемо и једно велико искуство о самоуправљању. Чињеница је да су се овдје, до сада најувјерљивије за овакве прилике, потврдили самоуправни социјалистички односи, да је ова акција била велика школа у којој су се развијале радне навике, стваралачки афинитети и способности младих људи, који су се овдје васпитавали у духу здраве социјалистичке личности.

Потврда тога свакако је и друштвена самозаштита, која се потпуно доказала у пракси.

Јер, ово је велики објекат, изузетно модеран и у другим условима, без добровољног омладинског рада, градио би се неколико година. А ево пруге у рекордно кратком року. Израђени систем друштвене самозаштите, свијест учесника и добра припремљеност бригада, то јест укупна организација живота и рада учес-

ника, резултирали су тиме да на Акцији није било антисамоуправног или другачијег понашања противног вриједностима нашег социјалистичког самоуправног друштва, тековинама народноослободилачке борбе, унутрашњој или спољној политици Југославије. А, захваљујући добром организованости службе заштите на раду, здравственој заштити и дисциплини бригадиста, није се догодила ниједна озбиљнија повреда, што је готово јединствен случај при изградњи великих објеката.

По доласку на Акцију конституисана је у свакој смјени комисија за друштвену самозаштиту у насељима. У ту комисију је свака бригада делегирала по једнога делегата из своје комисије. По конституисању, комисија је доносила план и програм. У оквиру тога су приказивани и филмови о друштвеној самозаштити и народној одбрани, који се односе на борбу против диверзаната и диверзантско-терористичких група, откривања разних видова непријатељских групација, борбу против наркомације, давани су филмови о заштити

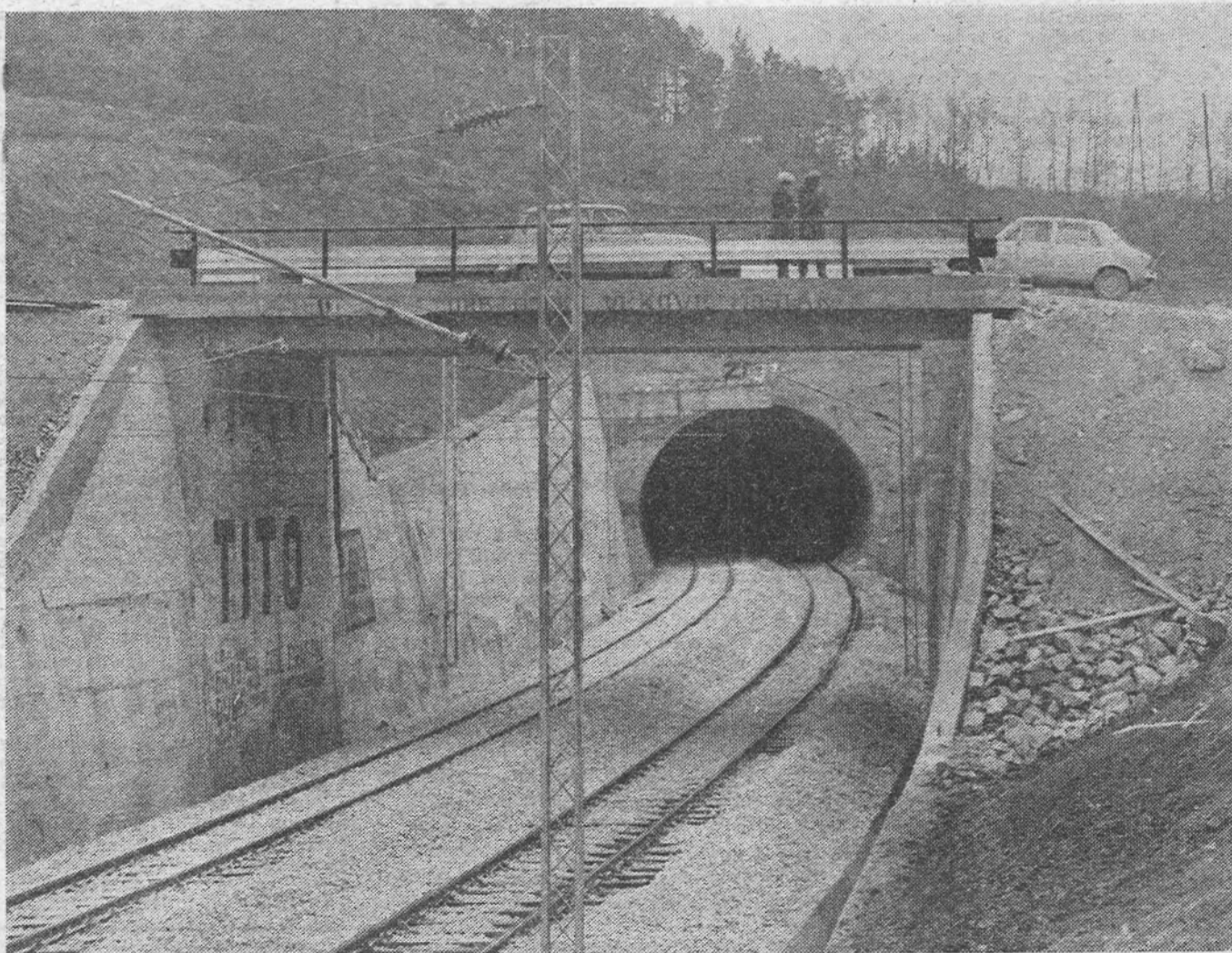
на раду, организована многобројна предавања... Након састанка насељске комисије, њени чланови су извјештавали делегате бригадних комисија, по потреби и бригадну конференцију, а сви бригадисти прочитали су и посебну брошуру. Организованим и будним радом није било никаквих изненађења, јер је задатак превентивно извршаван.

И на овој акцији испред свега био је — човјек, чување безбједности бригада и бригадиста, како у насељу тако и на радилишту, као и чување повјерене имовине.

Велика је побједа Акције то што није било ниједне теже повреде на раду, иако се радило под веома тешким условима, непосредно уз веома фреквентни први колосијек, чија је електрична мрежа под напоном од 25 хиљада волти.

Дакле, још једна потврда самоуправљања, проистекла из веома добре организованости комисије за друштвену самозаштиту, што је у ствари, и резултат социјалистичке свијести свих бригадиста.

И. ТАЉИЋ

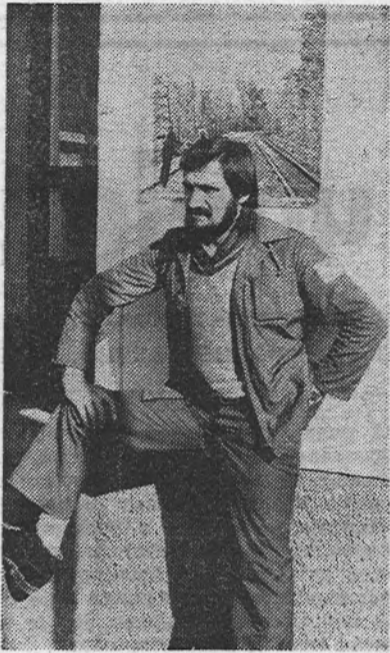
Одбројавање
у долини Босне

Још три дана

ОМЛАДИНСКА РАД НА АКЦИЈА »ШАМАЦ — САРАЈЕВО 78«, 23. НОВЕМБРА — Акција је у потпуном финишу, што се овдје осјећа на сваком кораку. Бригадисти су и данас радили — ударнички. Преостала су још три дана; петак, субота, а у недељу је већ свечаност. Тада, ће, 26. новембра, други колосијек бити најсвечаније пуштен у саобраћај... У четвртак је 236. дана од како је почела Акција, у рекордно кратком року омладина извршава свој завјет...

SVI SU VOLJELI PRUGU

Okvir bez granica

Miro Nikolić

Unedogled pružena prostranstva, prijatelji s toplim rukama, sa jednim glasom i željom, biti vedar, smion, od nevjerovatnog učini postojeće — to je akcija — smještena u okvir od trideset dana, a opet bez okvira, bez granica

Đuro Pop

Ko jednom dođe na akciju i doživi je cijelim bićem, osjeti je u krvotoku, u koraku, taj se ponovo vraća, i ne samo da bi sjećanja oživjela, već i za nova nadahnuća, no va traganja, nova bogatstva. Veže se za onaj neodoljivi i neponovljivi ritam, za ono nesvakidašnje smješteno, eto, u okvir od trideset dana, u vrijeme između dva datuma kalendara, a opet bez okvira, bez granica. Prostrano, bogato, lijepo do ljepote kojoj se divi. Jer — svaka kap znoja ima smisao, jer je svaka riječ, i svaki dan priča, i povećerje, na trenutak prekinuti ritam, samo da bi se sutra moglo nanovo početi.

Unedogled pružena prostranstva, prijatelj s toplom rukom, sa jednim glasom, sa jednom željom. Biti zajedno, biti vedar, smion, mlad. Od nevjerovatnog učiniti postojeće. Postojati čvrsti i postajati snažniji, golemiji u htijenju, u podvigu, u pogledu, u koraku pod zastavom brigade.

Živjeti na akciji. Osjećati je i znati, i vraćati joj se kao zabilježenim stranicama drage knjige, radati nanovo misao zrelju, i lepršaviju i disati jednim snažnim dahom i govoriti glasnim ehom. Sve to imati, to je akcija. A takvih je mnogo kojima akcija znači neizbježan korak u životu, mogućnost koja se ne ispušta, želja koja se mora ostvariti i ničim ne biti spriječena. I osim nasipa, kubika, bezbroj kolica, puteva, pruga ostavljati na ak-

ciji i davati akciji i nešto više, onome što gradi i u što sebe ugrađuju i čime se izgrađuju. Zaljubljenici. Oni kojima je akcija iskrena ljubav. Bez definicije. A eto, mnogo od ovog s njavom vrijedne momke iz traserske službe u Štabu Naselja. Miro Nikolić i Đuro Pop. Brigadiri, traseri. I sav ovaj uvod je malo za ono što zaslužuje da se kaže o njima. Nije bilo dovoljno učešća na Akciji u jednoj smjeni, ni dvije. Sa brigadama zajedno prebacivati norme, vraćati se u stroju, pjevati i očekivati rezultat. Nije dovoljno. Suvviše su zavoljeli prugu, saživjeli s njom i nije se moglo otići. Ostati do kraja, do prolaska voza.

Đuro POP je iz Bjelovara. U trećoj smjeni je bio brigadir iz ORB »Boško Buha«. u petoj smjeni u Brigadi »Jan Žižka« iz Bjelovara, a bio je učesnik na ORA »Sava 73« i »Kozara 75«. Na ovoj akciji istakao se maksimalnim zalaganjem i nijedan posao nije mu bio težak.

— Kako to da radiš kao traser Štaba?

— Štabu je nedostajalo trasera. Taj posao sam upoznao dobro, a želio sam ostati na Akciji. i tako mi se pružila mogućnost da radim i ostanem. Istina, amaterski, ali zar je to važno. Ljubav prema Akciji je naknada za sve — govori ovaj mladić dobroćudan, vedar, snalažljiv i što je najvažnije vriedan i sposoban da obavlja ovaj posao.

Miro NIKOLIĆ zamislio se, zastao, i pogledom se zaustavio na prekrasnom posteru sa kojeg blješti drugi kolosijek. Naš. Njegov. Koliko je njegovih dana, snova, želja, njihove prevelike ljubavi ugrađeno u njega.

— Nisi baš raspoložen za razgovor.

— Raspoložen sam, govoriti o pruzi, o Akciji, ali drugačije, ovako s tobom, bez zvaničnosti. Zašto?

— Ne mogu drugačije. Akcija toliko živi u meni, toliko snažno da mi se čini da bih drugim načinom oduzeo nešto od tog bogatstva — bez pretjerivanja, tako je drugačije ne govorim jer ne osjećam drugačije.

A šta bi drugo i osjećao kad iza sebe i u sebi ima radilišta na ORA »Beograd 68«, »Niš 71«, »Beograd-Bar 73« u dvije smjene, a samo u prvoj bio je trostruki udarnik i zamjenik komandanta, u drugoj smjeni udarnik i komandant ORB »Sava Kovačević«, na ovoj »Beograd-Bar 74«, »Kozara 75«, »Morava 76«, »Podrinje-Kolobara 78« i »Šamac-Sarajevo« peta smjena u Brigadi »Sava Kovačević« iz Nikšića, dvostruki udarnik. Došao, radio, zavolio. ostao.

— I kad sam čuo za ovu akciju, rekao sam sebi da me ništa, baš ništa, neće moći zadržati, a da ne budem graditelj pruge. I sigurno nije pretjerivao. Jer i Miro i Đuro imaju samo jedan odgovor koji objašnjava i govori sve — ogromnu ljubav prema omladinskim radnim akcijama.

E. ALIČKOVIĆ

U SUSRET SVEČANOSTI U ZENICI

I dalje potvrđuju dolazak

Upućeni pozivi svim brigadama i OOUR-ima izvođačke operative da prisustvuju svečanom puštanju u saobraćaj nove pruge ♦ Do sada potvrdilo dolazak jedanaest hiljada graditelja — prijave još stižu

DOBOJ, 23. NOVEMBRA — Kao što je poznato, želja je Savjeta i Štaba ORA »Samac — Sarajevo 78« da svi

graditelji, brigadisti i izvođači radova, budu na svečanosti kojom će se krunisati njihov rad.

Tako su upućeni pozivi svim brigadama koje su u osam smjena dale doprinos zajedničkoj radnoj pobjedi. Namjera da svi oni budu na svečanosti u Zenici, a iz svake brigade u svečanom vozu nalaziće se po dvoje brigadista, znači oko 500 brigadista iz svih krajeva Jugoslavije biće u svečanom vozu. Takođe, svečanost dodjeli učesničkih priznanja u Zenici — Plakete »Samac — Sarajevo 78« — prisustvovalaće po jedan predstavnik svake brigade. Ovo priznanje biće uručeno svakoj brigadi i svim organizacijama udruženog rada koje su učestvovala u izgradnji.

Na veliku svečanost u Zenici, rekosmo, pozvani su svi brigadisti, koji će prisustvovati i narodnom zboru.

Prema informaciji u Štabu Akcije, do sada je dolazak potvrdilo oko 11 hiljada brigadista. To je informacija od jutros, s tim što prijave i dalje pristižu, pa se očekuje da će svečanosti prisustvovati većina od 25 hiljada brigadista...
I. T.

BRIGADIRSKA ANKETA

Diploma iz škole bratstva

ORB »Prva krajiška« iz JNA provela je na izgradnji drugog kolosijeka dvije smjene i postizali izuzetne rezultate, normu prebacivali i po sedam puta ♦ Njihova anketa provedena u Brigadi takođe ukazuje na sve vrijednosti brigadira — vojnika

»Prva krajiška proleterska brigada« iz JNA provela je na izgradnji drugog kolosijeka Omladinske pruge Samac—Sarajevo 78 punih 47 dana. Za to vrijeme često su činili nemoguće: normu su prebacivali i po sedam puta! Ništa manje vrijedni nisu bili ni u Naselju, tako da su obje smjene bile ubjedljivo najbolje. Ono po čemu će se još pamtili »Prva krajiška« je i njihovo drugarstvo, složnost i vedar duh.

Zanimljivija je anketa koju su vojnici-brigadiri proveli u svojim redovima. Pitanje je bilo: »Jesmo li opravdali ukazano povjerenje?«. Evo nekoliko najzanimljivijih odgovora:

Ante Mandir: »Cijelo vrijeme mog boravka na Akciji davao sam sve od sebe kako bi naša brigada ostvarila što bolje rezultate. Tako su, vjerujem, činili i ostali i mislim da smo povjerenje, ukazano od strane naših drugova, i starješina, opravdali.«

Dragan Petrović: »Učestvovati na radnoj akciji znači ne samo rad na trasi već i razvijanje bratstva i jedinstva, upoznavanje sa kulturom mladih iz ostalih krajeva naše zemlje, kao i prenošenje vlastite kulture. Ukazano povjerenje stoga opravdavaju smo svaki dan iznova, gradeći jedno ljepše sutra, svestrano manifestujući svoje ličnosti.«

Radovan Nošić: »Radna akcija je velika škola u kojoj čovjek nadograđuje sebe, nalazeći sve ono što se uvijek ne može naći u školskim udžbenicima. Mislim da smo svi iskoristili šansu koja nam je pružena te ukazano povjerenje dobrim rezultatima i opravdali.«

Stevan Žigić: »Povjerenje sam opravdao svojim radom i zalaganjem. Svjedok je pruga koja će biti gotova prije roka.«

Dragan Šarić: »Nisam znao šta me čeka jer do sada nisam bio ni na jednoj radnoj akciji. I sada, nakon ovih pedesetak dana, doživio sam našu veliku pobjedu. Naše neprospavane noći nisu bile uzaludne. S prvom možemo reći da na nama svijet ostaje.«

Radoje Kević: »Svakako da smo povjerenje opravdali. Gradili smo prugu, pruga je gradila nas. Rezultat — prije roka završen drugi kolosijek i svakome od nas — diploma škole života.«

Eto, tako misle i govore brigadiri-vojnici najbolje brigade u posljednje dvije smjene u Naselju Žepče. Povjerenje su opravdali, prugu izgradili. Grudi svakog od njih ne krasi uzalud udarnička značka.

G. JOVANOVIĆ

ЕЛЕКТРИФИКАЦИЈА ДРУГОГ КОЛОСИЈЕКА

Управљање процесним рачунарима

Ово ће бити најмодерније опремљена и прва пруга у Југославији чијим возовима ће управљати процесни рачунари ◊
Још једна новина на пругама у нашој земљи је и трансформисање напона са 25 кило-волти на 220

ЗАВИДОВИЋИ, НОВЕМБРА — Омладина завршава свој велики подвиг, приводи крају и последње битке на изградњи другог колосијека у којима су надвисивали властите снаге, властите рекорде, и из само своје, већ и оне из 47. за које можемо рећи да више нису ненадмашни. А упоредо са полагањем трачница водила се и једна друга битка, не мање важна од ове — електрификација пруге. Посао који захтијева много пажње, смјелости и који је врло обиман. Подразумијева изградњу контактне мреже, разводних и расклопних постројења, трансформатора, сигнално-сигурносних и телекомуникационих уређаја без којих први воз не би могао проћи у обеаном року. И овај посао приводи крају радници РО «Елтрап», ООУР «Елпос» Сарајево.

— Дирекција ЖТО Сарајево на изградњи другог колосијека пруге Добој — Зеница повјерила је овај изузетно важан и одговоран посао «Елпосу» — каже Слободан Тарабић, главни инжењер у Дирекцији за изградњу другог колосијека, а «Елпос» је пројектовао комплетна електрична постројења, произвео и објединио испоруку опреме од «Енергоинвеста» и извршио монтажу постројења. Разговарали смо и са Антом

Марковићем, пословом контакт не мреже «Елпоса».

— Како сте се ви снашли у трци с временом?

— Доста добро, јер дуго се бавим овим послом и стекли смо у пракси богата искуства, често радећи у врло тешким условима. До сада смо електрифицирали пруге Сарајево — Плоче, Сарајево — Врпоље, Београд — Бар, али ово нам је најдража, јер смо радили са омладином, која је расположена за рад и велике подвиге. Радници «Елпоса» управо су постављали лимене кућице у којима су смјештени уређаји за аутоматски пружни блок.

— Која је функција ових уређаја, питали смо инжењера Гавру Томића.

— Аутоматски пружни блок служи за регулисање саобраћаја у међустаничним размацима јер омогућава праћење возова у блоковним размацима, чиме се многоструко повећава пропусна моћ пруге. Саобраћај у АПБ регулисан је просторним сигнаlima који се аутоматски постављају и мијењају сигналне знаке у зависности од положаја воза, односно воз се штити на тај начин, што се на сигналу којег је непосредно прошао пали црвена сигнална свјетилка, на сљедећем жута и још на једном зелена сигнална свјетилка. Стање АПБ-а, односно положај воза преноси се у сусједне станице тако да службено лице у станици зна гдје се који воз налази на пруги. Пошто раде и телекоманде саобраћаја онда се стање комплетног АПБ-а Добој — Зеница, односно свих возова, било да се налазе на станици или на пруги, преносе на командну панорама-плочу у централној пружној подстанцији, одакле комплетним саобраћајем управља један човјек, а у непосредној будућности процесни рачунар.

Ово ће бити и најмодернија пруга и прва пруга у Југославији опремљена процесним рачунарима. Још једна новина на овој пруги, а први пута на пругама Југославије је трансформисање напона са двадесет пет КВ вода контактне мреже на напон од 220 волти. Сви уређаји, расвјета, поставне справе, напајаће се из овог уређаја.

Е. АЛИЧКОВИЋ

ОБИЉЕЖАВАЊЕ ЗАВРШНИЦЕ АКЦИЈЕ

Букет са осам хиљада жеља

Бригадери Омладинског насеља у Жепчу припремају музичко-сценски колаж са текстовима и музиком из анцијашког стваралаштва свих осам смјена с којим ће наступити у Зеници 26. новембра

ЖЕПЧЕ, 23. НОВЕМБРА — Интензивне припреме у Омладинском насељу Жепче за завршну свечаност Акције у Зеници искористили смо као повод за разговор са Јованом Бранковићем, војником-бригадиром «Прве крајишке пролетерске бригаде» из ЈНА, иначе главним носиоцем припрема и реализације тог програма.

Откуд Јован у Насељу кад је «Прва крајишка» још 15. новембра отишла са Акције у своје јединице, с њима је у своју јединицу у Сарајево отишао и Јован. Зато је изненађење и радост у Насељу била велика када је Бранковић, један од најомиљенијих бригадира «Прве крајишке», након само два дана, једноставно освануо поново у Жепчу.

— Као ударник сам по повратку у касарну добио наградно одсуство и пожурио сам натраг да довршим започети посао око припрема за завршну свечаност. Знате и сами да имамо посла преко главе — додаје у шали Јован, јер је већ свима у Насељу добро позната ова његова омиљена узречица.

Јован је иначе «стари борац». Када је у седмој смјени дошао у Жепче остало му је било још 70 дана војног рока. Сада, послје завршетка ОРЕ, биће војник још 18 дана.

— Брзо ће то проћи па се моји у Крушевцу неће љутити што одсуство не користим код куће иако тамо већ нисам био пет мјесеци. Много је важније да приведемо крају послове који су нам овдје остали — каже Јован.

У почетку боравка на ОРА «Шамац — Сарајево 78» Јован је послје напорног рада на траси био најактивнији у својој бригади, у културно-забавним активностима. Није ни

чудо. У Крушевцу, свира гитару, пјева, пише текстове и компоује у рок-групи «Живот» која редовно наступа на концертима акустичара, а припада експерименталном позоришту «Јавор». Јован Бранковић је, ако се тако може рећи, и званични композитор крушевског Позоришта у коме пише и изводи сонгове за представе.

— Волим све што је у вези са музиком и нисам тиме престао да се бавим ни на Акцији. Од првог дана овдје се у мени почела рађати музика. Компоновао сам неколико бригадирских pjesама, чули су их сарадници за културу у Насељу и тако је почео мој други дио рада на Акцији — онај ван трасе.

Од првог дана Јован се ангажовао у припреми и издавању лонг-плеј плоче са бригадирским pjesама насталих на Акцији. Његова композиција мајци и оцу у чијем извођењу, такође и учествује једна је од најуспјешлијих нумера на плочи и већ је веома позната и радо пјевана у свим насељима. Непосредно након снимања плоче, почеле су припреме за завршну свечаност. За Јована је опет било посла преко главе. Нове композиције, рад са учесницима снимања...

— Наше насеље учествоваће у завршној свечаности са полчасовним музичко-сценским колажом. Опредјелили смо се за текстове и музику искључиво из бригадирског стваралаштва и то насталих у Насељу Жепче у протеклих осам смјена. Покушаћемо на тај начин да у Зеницу пренесемо дио атмосфере која је сваке вечери владала на љетној позорници нашег насеља. Биће лијепо, весело, бригадирски, рекао нам је на крају Јован Бранковић.

Г. ЈОВАНОВИЋ

ЛИКОВИ ИЗ ОМЛАДИНСКИХ НАСЕЉА

Фотографије говоре

Мирослав Штруглин, фотограф Омладинског насеља у Завидовићима, стигне свуда, устане прије свих, не отказује ниједан задатак, а позива је одиста много

ЗАВИДОВИЋИ, НОВЕМБРА — Миро, јесу ли готове слике?

— Миро, Миро! Куцају сваког часа на врата фото-лабораторије. Мале топле просторије иза чијих врата је неуморни Мирослав Штруглин, Миро Штрудла, али како га већ не зову. А ово Штрудла је од његовог пријатеља Папе. Ко је кога и

због чега тако прозвао није ни важно. Важно је да Миру стално траже. Сви бригадери, траже га у Штабу, на траси.

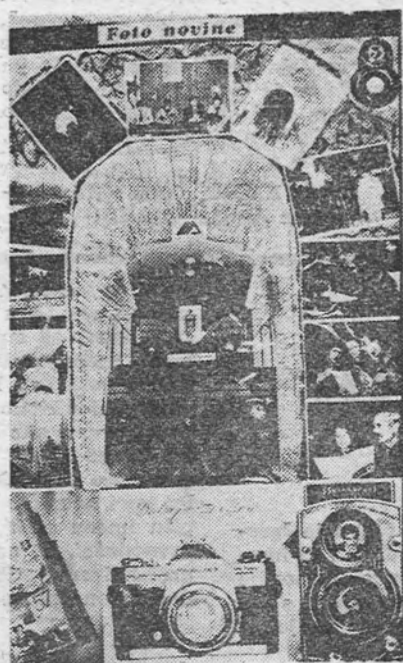
— Сутра ћемо на Сиколу, каже му командант Нешо.

— У реду, шта још треба?

— Хоћеш ли стићи?

— Хоћу.

И то Мирино познато хоћу и могу, а како, мало ко зна. Јер, и мало ко стигне да се упозна са радним даном Мира Штруглина у малој просторији фото-клуба. А он почиње рано. Врло рано. Понекад је потребно устати прије свих, сачекати буђење, фискултуру, снимити бригаду, поћи на трасу, и у објективу његовог апарата нашли су мјеста многи километри новог колосијека, канали, ископи, крампови, маренде, тренуци одушка, опуштања, пламен логорске ватре, неке топле и неке сањиве очи. Миро стигне свуда. И настоје фото-апаратом да забљежи оно необично, несвакидашње, оно што ће изненадити. Његове фотографије су на страницама «Пруге», на паноима испред пави-

Мирине фото-новине за ОРБ «Фамос»

љона свих омладинских радних бригада, а управо је ових дана начинио фото-новине своје бригаде пред којима су сви застјали с дивљењем.

Миро је одржао већ два фото-курса и на том задатку је врло строг. На курсу нико није могао проћи док није стекао најосновнија знања о настанку фотографије. Када држи предавања на врата нико не улази. Он хоће да бригадери, ако су већ ту, нешто и сазнају. Доказују то на крају, јер сваки од њих направи по неколико фотографија. До сада је курс завршило 148 бригадира. Треба рећи да је и Миро стекао прва знања из фотографског заната управо на Акцији, на фото-курсу 1964. године. — Миро, Отвори!

— Не може! Радим! Упропастићу филм! Послје!

И опет за десетак минута позивају га, Развиј филм, заврши, кад ћеш... Миро нема одмора. Мало спава, много ради, вриједни бригадир ОРБ «Фамос» и фотограф Насеља.

Е. АЛИЧКОВИЋ

NAŠ KONKURS

Nagrade i darodavci

Brigadir — autor najuspješnijeg rada na konkursu »Omladinske pruge« biće nagrađen televizorom »panorama-kekec«, koji je vrijedan 5.270 dinara ♦ Ukupno šest nagrada

Dragi brigadiri, obavještavamo vas o nagradama i darodavcima na konkursu »Omladinske pruge«.

Privredna banka Sarajevo darovala je novac vašem listu za koji je kupljen televizor »panorama-kekec«. Vrijednost nagrade iznosi 5.270 dinara. Privredna banka je obezbijedila ovaj poklon s ciljem da među brigadirima pospješi štednju u okviru opštedruštvene akcije uštede materijala, vremena, za što bolju zaštitu na radu.

Televizor »panorama-kekec« dobiće brigadir čiji literarni pokušaj bude najuspješniji.

Redakcija jugoslovenskog nedjeljnog informativnog

lista za mlade »Male novine« poklanja komplet knjiga — biblioteku jednom od učesnika konkursa.

Redakcija izdavačke djelatnosti NIŠRO »Oslobodjenje« darovalo je takođe biblioteku.

OUR list »Oslobodjenje« nagradiće brigadire-autore literarnih pokušaja iz brigadirskog života sa tri godišnje pretplate na list »Oslobodjenje«.

Ostalo je još tri dana do svečane predaje drugog kolosijeka u saobraćaj, a time i završetka osme smjene Akcije i našeg konkursa. Da biste dobili jednu od šest nagrada šaljite nam svoje radove.

Nije to više san

Vječna je mladost tvoja
kao i mladost narednih
generacija.
Zanosna si i nemirna k'o
šiparica,
kao pjenušava ljepotica.
Izgradili smo te, nije to san
i zato sam srećan.
Uz topao stisak ruku,
dok me inspirišes oznojena čela
PRUGO!
Dovoljno me ostaje
tu kraj tebe,
da sanjam otvorenih očiju,
jer poznajem svaki metar tvoj.
Nek tvoje obale budu
plodne strane za
dobronamjerne ptice.
Dozvoli ljepotice da udahnem
toplino sa grudi tvojih,
da nisam bespomoćan i sam.
Dorđe ILIĆ,
Naselje ORB Doboj

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Nenadmašna volja i snaga

I ova mladost gradi kolosijek života, za jednu djevojčicu, mladića, veterana, za sve nas podižemo mostove, osvrćemo se na prošlost i gledamo u budućnost

On je običan. Plavokosi udarnik sa Kozare i Đerdapa, Koščat je, razvijen, visok, plećat, a jednostavan. Od prvih dana primijetio sam da radi više od drugih.

Vraćamo se sa trase. Iako sam radio cijeli dan, ne osjećam umor. Ni drugi nisu djelovali umorno. Najednom shvatih da se uzalud trudim, da pogledam malo dalje, ispred... Ne mogu. A pjevalo se. Vazduh kao da treperi od naših pokreta, naše pjesme. Plećati plavokosi drug stalno mi zaklanja vidik. Baš mi to smeta. Sad ću ga gurnuti. No ruke i dalje ostaju ukočene u kožnim rukavicama. Dok sam pjevao misli mi za trenutak odlutaše do moje, mile, drage...

Stoj, prodera se neko. Trgoh se. Okolo mrak. Jedan po jedan, opet onaj glas. Udosome u autobus. Stajao sam. Pjevalo se, mladalački iz sve snage, složno. Opet plavokosi. Prvi je u svemu. Čini mi se da ga prvi put vidim. Pjevao je. Smijao se nekim

grohotnim smijehom, što je u svima nama izazvalo neodoljivo, golicavo, čudno kikotaње.

Vidim svjetla. Rastu, lete pored nas, smanje se, udalje i nestanu. Okreni es, htjedoh mu reći. Ali i dalje sam samo pjevao. Razmišljam. Mi ima mo snage i volje više nego bilo ko drugi. I ova mladost, ova generacija gradi kolosijek života, budućnosti, na šeg lepšeg sutra. Za jednu djevojčicu, mladića, starca... Za sve nas podižemo mostove, osvrćemo se na prošlost i gledamo u budućnost...

Izlazi, opet onaj glas. Zar smo već stigli? Izadoh među posljednjima. Nastade neko komešanje. Zbor, vikao je onaj sad već promukli glas: Zastave naprijed. Vidim, povija se uz drhtaj vjetrova najdraže nam šarenilo, pleše i ide naprijed.

Naše zastave. Kako se samo talašaju? Tad, zacvrkuta neka nepoznata mi ptica. Da li su ovako sretni mladi u drugim krajevima svijeta? Imaju li slobode kao mi? Koračaju li hrabro, smjelo i slobodno kao mi? Malo naprijed državna zastava. Nosi je on, plavokosi. Pjevamo, sve se ori...

Jutro je. Nešto mi nedostaje. Osvrćem se. Osjećam neku prazninu. Odakle sad to? Ne znam. Cijela brigada, vidim, drugačija je... E, pa gdje je on, plavokosi? Nema ga. Osjećam težinu lopate na ramenu. Nema ga...

Sutradan je ponovo bio među nama. Na brigadirci crna traka. Upijeno lice i pocrvenjele beonjače otkrivale su tugu. No on je bio tu, sa nama, vratio se. Vidim, čuti. Ne pjeva. Radi kao da time želi da ponovo, još jednom, dokaže sebe...

Seval BAŠIĆ, ORB »Mijo Kerosević Guja« ZAVIDOVIĆI

RADOVI ZA KONKURS »OMLADINSKE PRUGE«

Vladimiru sa Zvezdare - Vladi sa Bašćaršije

Zdravo Vladimire,

na Zvezdare te zovu Vladi. Danas je tvoja keva šetalala Terazijama i razmišljala da li se mrzneš, iako ona zna da je Bosna topla i kada je najhladnije vrijeme.

Jutros si ponovo bio na trasi. Došao si, Beogradanine, Vladimire, da radiš, da sa svojim prijateljima — Sarajlijama iz ORB »Stari grad« poklanjaš sebe — pruži. E, koliko ti voliš perone!

A, rastanci, znam po tvome otužnom pogledu, po tvojim dječaki radoznalim pogledima, znam zasigurno, da ne voliš — ristanke.

Dječak si po izgledu, a muškarčina po svemu ostalom.

Jutros si imao nekako umoran pogled. Ali, odmorno u rukama držiš kramp, snažno otkopavaš zemlju. Imao si jutros neke tegobe sa srcem, bolje te, ali, bio si na trasi. I, radio. Opet među najboljima. Stalno među najboljima.

Zašto čutiš o sebi, Vladimire? To-liko malo pričaš o svojih petnaest akcija, o svojih desetak udarničkih znač-

ka. Ali, zato često pričaš o tome kako ti je majka poslala »štek Drave«, i kako te cigarete jedino voliš. Oprost, ali meni je draži »Kent«.

Ti lijepo znaš raditi na trasi, ti lijepo pričaš o svemu, kad tebe vidim sjetim se svih kolodvora, odavdje do vječnosti.

Ti lijepo znaš i psovati... Za godine te ne bih nikada pitala. Čini mi se ponekad da ih imaš petnaest, pa onda u jednom momentu pomislim da više od sto godina imaš, pa onda opet dvadeset...

Znam da si sa prugama — na ti. I, sa svim ljudima, i sa svim ostalim ti si — na ti.

Došao si odnekud u našu brigadu, Vladimire? Ko zna kada si posljednji put vidio svoju majku, kuću i prijatelje sa Zvezdare. Pruge ti ih zamjenjuju.

Koliko je rasprostranjen tvoj dom? Kužiš, stari moj, ni na to pitanje nemaš odgovor.

Svugdje si pomalo. A, gdje si?

Ako jednoga dana postanem predsjednik inokosnog poslovnog organa Jugoslovenskih željeznica pobrinuću se da imaš besplatnu kartu za sve vozove svijeta. A, opet se pitam, šta bi ti sa tom kartom, jer nemaš ti vremena za putovanja, ti svoje vrijeme provodiš kraj vozova, na izgradnji pruga. Vozovi prolaze kraj tebe, bez tebe.

Jutros te gledam na trasi u Zavidovićima. Kopaš. Melješ zemlju. Dok vozovi prolaze. Ne stigneš, nemaš vremena ni za pogled prema vozovima. Ili, to te jednostavno ne interesuje.

Kako da ti kažem hvala za tvoj mali — veliki doprinos na izgradnji pruge Šamac — Sarajevo. Nećemo hvala, zar ne? Ti to ne voliš.

Kako, zaista kako, da ti kažem hvala. Ne znam. Razmišljaću o tome poslije.

Kad vozovi prugom, koju smo skupa gradili, budu prolazili.

Katica DILKA, ORB »Stari grad«

MAŠTOVITOST SARAJLIJA

Imaju i svoj muzej

Pred paviljonom ORB »Stari grad« pravo je šarenilo. Ne znaš kuda prije da uputiš pogled. Oni su imali mnogo mašte da urede ovaj kutak gdje se, poslije napornog rada, okupe na novembarskom suncu s gitarom i pjesmom. Kažu, tako se osjećaju prijatnije jer su to sami uradili.

— Jeste li posjetili ovu nastambu — pita čika Jožo, prolazeći kroz visok svod napravljen od stiropora.

A šta se sve tamo ne skriva. Čak i kustos muzeja Borislav Lučić. A u muzeju zavrtnji, kamenje svih oblika, donovi od cipela, zardali dijelovi željeznih predmeta, grane različitih oblika. Pred ulaz u muzej čistači cipela Džo Džananović Džemo Oči, glavni i odgovorni i vizitalo Osman Sarač. Ne može se tamo ući svakakav, a ako je potrebno i taksij služba je tu Pačić Drago Medo, Žarko Ljubičić Travolta, Nenad Živak Nešo sa kolicima — na koju god stranu svijeta. Pa još i nekakvo drvo za vješanje. Na listićima papira pišu imena onih koje vole ili onih prema kojima su ravnodušni, ili neku želju, a na jednom od papirića pročitali smo: »Prvi je obješen Paško Birkin i visiće dok mu ne naraste kosa«.

I još mnogo, mnogo takvih malih krupnih sitnica odaju živost, neposrednost i maštovitost Sarajlija.

E. A.